รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๑๓

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

รับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ถามเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาได้ภายในกำหนด ๑๕ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๖๕ วรรคสาม จำนวน ๒ กระทู้ ดังนี้ ๑

๑. กระทู้ถาม เรื่อง ความล่าช้าในการจัดทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี

๒. กระทู้ถาม เรื่อง มาตรการควบคุมการบวชเป็นพระภิกษุสงฆ์ นายวันชัย สอนศิริ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๒

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการประชุมต่อจากวันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ๒

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) **ครั้งที่ ๑๓**

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายดิเรก ถึงฝั่ง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๒,๗,๑๑,๑๘
- นายสมชาย แสวงการ ๔
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๖
- นายสุพจน์ เลียดประถม ๙,๑๒,๑๔,๒๐, ๒๔,๒๖
- นายนัฑ ผาสุข (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๓,๑๖,๑๘, ๒๒
- นายสุริยา ปันจอร์ ๑๙,๒๓
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๒๖

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคี ๒๘
อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่า
ที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ผู้อภิปราย

- นายเจริญ ภักดีวานิช ๓๑
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๓๔
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๓๗
- นายตวง อันทะไชย ๔๐
- นายสุธรรม พันธุศักดิ์ ๔๓
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๔๖
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๔๘
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๕๒
- นายสุริยา ปันจอร์ ๕๔
- พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ ๕๖

หน้า

- นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ๕๘,๘๔
- นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ (ผู้ชี้แจง) ๖๒,๖๗,๗๒, ๑๒๐
- นายไกรรวี ศิริกุล (ผู้ชี้แจง) ๖๕,๗๐,๑๐๗, ๑๓๗
- นายตวง อันทะไชย ๖๖,๗๔,๘๐, ๘๓,๘๘,๙๘
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๖๗,๗๐
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๖๙,๗๗
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๗๔
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๗๗,๙๑,๑๒๘
- นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) ๗๘,๘๓,๙๕, ๑๐๐,๑๐๘, ๑๑๑,๑๑๕, ๑๒๓,๑๒๕
- นายสมชาย แสวงการ ๘๗,๑๐๑, ๑๒๐,๑๒๗, ๑๔๒
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๘๙
- นายสุริยา ปันจอร์ ๙๐,๑๐๓,๑๑๔, ๑๑๗

หน้า

- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๙๒,๑๐๕,๑๐๙,๑๑๒,๑๑๗,๑๓๓,๑๓๙
- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ๑๐๓,๑๒๒,๑๒๕
- นายสุพจน์ เลียดประถม ๑๐๖,๑๑๓,๑๑๙,๑๔๑
- นายเจริญ ภักดีวานิช ๑๒๖
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๑๓๑
- นายวิทยา อินาลา ๑๓๒,๑๔๐
- นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล ๑๓๖
- นายมณเฑียร บุญตัน ๑๔๐

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม

๓.๑ กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาตลาดข้าวไทยในสหรัฐอเมริกา ๑๔๔
นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี

ผู้อภิปราย

- นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ ๑๔๕,๑๕๕
- นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) ๑๕๐

๓.๒ กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาการป้องกันและควบคุมการเกิดไฟไหม้ป่าที่ไม่มีประสิทธิภาพ นายกฤช อาทิตย์แก้ว เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑๕๖

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๑๕๗,๑๖๕, ๑๖๗

- นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ๑๖๐,๑๖๖

๓.๓ กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาการลักลอบตัดไม้พะยูง นายประสงค์ นุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี ๑๖๘

ผู้อภิปราย

- นายประสงค์ นุรักษ์ ๑๖๙,๑๗๖

- นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ๑๗๒,๑๗๙

๓.๘ กระทู้ถาม เรื่อง นโยบายของรัฐบาลในด้านการปฏิรูปประเทศ นายคำนูณ สิทธิสมาน เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี ๑๘๐

ผู้อภิปราย

- นายคำนูณ สิทธิสมาน ๑๘๑,๑๘๘

- นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) ๑๘๕,๑๙๐

๓.๙ กระทู้ถาม เรื่อง มาตรการติดตามเร่งรัดการดำเนินการตรากฎหมายลำดับรองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นายสุพจน์ เลียดประถม เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี ๑๙๑

ผู้อภิปราย

- นายสุพจน์ เลียดประถม ๑๙๒,๑๙๗, ๑๙๙

หน้า

- นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) ๑๙๔,๑๙๘, ๒๐๑

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องด่วน ไม่มี ๒๐๒

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี ๒๐๒

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี ๒๐๒

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ด้วยประธานรัฐสภาในฐานะประธานประจำหน่วยชาติไทยในสหภาพรัฐสภาไอพียู (IPU) แล้วก็รัฐสภาอาเซียนและแปซิฟิกเอพีพียู (APPU) และสมัชชารัฐสภาอาเซียนเอไอพีเอ (AIPA) ได้มีดำริเรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๕ ประจำหน่วยชาติไทยทั้ง ๓ หน่วยในวันศุกร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมรัฐสภา เพื่อเลือกกรรมการ ๒๐๒

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๓๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้สมาชิกมาลงชื่อประชุมทั้งสิ้น ๘๙ ท่าน ครบองค์ประชุม ผมขอเปิดการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ท่านสมาชิกครับ วันนี้มีเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระ ๑ เรื่อง คือ รับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ถามเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาได้ ภายในกำหนด ๑๕ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๖๕ วรรคสาม ๒ กระทู้ ด้วยกันนะครับ เป็นกระทู้ถามของท่านอาจารย์วรวิทย์ บารู และกระทู้ถามของท่านวันชัย สอนศิริ ๒ กระทู้ไม่สามารถบรรจุได้ทัน

ประธานวุฒิสภา : จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ต่อไปเป็นเรื่องด่วนนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว เชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่นะครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ วันนี้จะเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. .... ต่อจากเมื่อวานนะครับ ซึ่งเมื่อวานนี้ในการประชุม ครั้งที่ ๑๒ ก็ได้มีการพิจารณาจนถึงมาตรา ๘ และก็ยังไม่มีการลงมติ ซึ่งในมาตราต่าง ๆ มาตรา ๓ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ซึ่งที่ประชุมนั้นก็ได้ดำเนินการ จะมีมาตรา ๓ มาตราเดียวที่ที่ประชุมได้มีการแก้ไขนะครับ นอกนั้นก็มาตรา ๕ มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการได้พิจารณา ท่านสมาชิกครับ วันนี้ในมาตรา ๘ นั้นมีหนึ่งวรรคและก็มี ๓ อนุมาตราด้วยกัน (๑) (๒) (๓) มีคุณหมอเจตน์ได้สงวนคำแปรญัตติใน (๓) และก็ท่านกฤชได้สงวนคำแปรญัตติไว้ (๔) ซึ่งได้มีการอภิปรายไปแล้วแต่ยังไม่มีการลงมติ แล้วก็ท่านกรรมาธิการได้มีการแก้ไขเพิ่มวรรคสอง เพราะฉะนั้นผมจะขอลงมติก่อนนะครับ ใน (๓) (๔) เพื่อจะได้ลงมติทีเดียวกัน ผมก็จะรอดูว่าในวรรคสองที่คณะกรรมาธิการแก้ไขนั้นมีสาระประเด็นอย่างไร ก็จะให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้แถลงผลการพิจารณาร่วมกันเมื่อวานนี้ว่าได้มีการแก้ไขอย่างไรบ้าง หลังจากนั้นก็จะเป็นการลงมติใน (๓) (๔) และก็วรรคสอง ที่เมื่อวานนี้คณะกรรมาธิการได้มีการพิจารณาร่วมกัน เชิญกรรมาธิการแถลงครับ

นายดิเรก ถึงฝั่ง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายดิเรก ถึงฝั่ง ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการขออนุญาตเพิ่มเติมให้ที่ประชุมทราบดังนี้ คณะกรรมาธิการได้ร่วมกันพิจารณาแล้ว

ได้เพิ่มมาตรา ๘ (๔) วรรคสอง ซึ่งเมื่อวานเราได้อภิปรายกัน ผมขออนุญาตชี้ให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจนดังนี้นะครับ ในวรรคสองนั้น “กรณีรองประธานรัฐสภาตาม (๒) เป็นประธานคณะกรรมาธิการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการวุฒิสภาตาม (๓) ด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง ให้ประธานวุฒิสภามอบหมายให้รองประธานคณะกรรมาธิการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๓)” ผมย้ำอีกทีหนึ่งนะครับ “กรณีรองประธานรัฐสภาตาม (๒) เป็นประธานคณะกรรมาธิการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการวุฒิสภาตาม (๓) ด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง ให้ประธานวุฒิสภามอบหมายให้รองประธานคณะกรรมาธิการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๓) เหตุที่ได้เพิ่มตรงนี้เข้าไปใน (๔) วรรคสองนั้นก็เพราะว่าต้องการให้คณะกรรมการในส่วนของวุฒิสภานั้นได้คงอยู่ครบถ้วนครับ

ประธานวุฒิสภา : ถูกต้องนะครับ ถ้าถูกต้องแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านที่อยู่นอกห้องประชุมได้กรุณาเข้าห้องประชุม ผมจะลงมติในมาตรา ๘ (๓) (๔) และวรรคสอง เมื่อวานของท่านวิชาญขอเพิ่มวรรคสี่ ไม่มี มีแค่วรรคสอง อภิปรายไปเรียบร้อยนะครับ ไม่มีประเด็นที่จะพิจารณา เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมด้วยครับ ท่านสมชายมีอะไรครับ

นายสมชาย แสวงการ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ระหว่างรอท่านสมาชิกเดินมาจากอาคาร ๒ ท่านประธานก็จะโหวต (Vote) ในส่วนของอนุมาตราที่มีการสงวน ในส่วนวรรคสองซึ่งกรรมาธิการแก้ไข ก็ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า กระผมไม่เห็นด้วย ผมคิดว่าให้กลับไปตามร่างเดิมโดยไม่มีการเพิ่มเติม กราบเรียนด้วยเหตุผลว่าก็คือต้องการให้กฎหมายนั้นใช้ได้ในระยะยาว ไม่ได้แก้ไขปัญหาเฉพาะกิจ และก็ในระยะยาวอนาคตอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้ากว่ากฎหมายจะแก้ก็จะยาก เพราะฉะนั้นกรณีเช่นนี้อาจจะไม่เกิดขึ้นอีก เพราะฉะนั้นอยากเขียนให้เป็นหลักการไว้ตามเดิมตามที่สภาล่างได้ยกมา ก็ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า พอถึงโหวตตรงนี้ก็แสดงความไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : จะเป็น ๒ ญัตตินะครับ ขอบคุณมากท่านสมชายครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านสมาชิกหรือกรรมาธิการที่ประชุมอยู่ที่อาคาร ๒ นะครับ ท่านได้กรุณางดการประชุมและก็เชิญที่ห้องประชุมเลยครับ ผมจะลงมติในมาตรา ๘ เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ขอให้ท่านได้งดการประชุมชั่วคราว แล้วมาประชุมที่ห้องประชุมใหญ่นะครับ เมื่อท่านเข้ามาแล้วขอให้ท่านได้แสดงตนก่อนที่จะลงมติต่อไป เมื่อท่านแสดงตนครบถ้วนส่งผลการแสดงตน

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๘๔ ท่าน ครบองค์ประชุมท่านสมาชิกครับ ผมจะถามมติไปทีละอนุมาตรา ผมจะเริ่มที่มาตรา ๘ (๓) ก่อนซึ่งกรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไข ----------

มีคุณหมอเจตน์ขอแปรญัตติก็คือให้ตัดคำว่า “ปลัดกระทรวงการคลังและผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ” ออกแล้วก็ไปเพิ่ม “หรือผู้ได้รับมอบหมาย” ประธานคณะกรรมาธิการหรือผู้ได้รับมอบหมาย ผมจะถามว่า ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือคงไว้ตามร่างเดิมท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับคุณหมอเจตน์ก็คือมีการเพิ่มเติมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติได้ครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อย

นายจารุพงศ์ จีนาพันธ์ : ท่านประธานครับ ผม จารุพงศ์ จีนาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา เห็นด้วยกับกรรมาธิการ

ประธานวุฒิสภา : ผมยังไม่ปิดการลงมติ ท่านลงมติก่อนครับ ท่านลงมติเรียบร้อยนะครับ มีท่านใดที่ยังไม่ลงมติประสงค์จะลงมติไหมครับ ถ้าไม่มีแล้ว ผมปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทั้งสิ้น ๘๕ ท่าน เห็นด้วย ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๒๕ งดออกเสียง ๑๕ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้คงไว้ร่างเดิม

ต่อไปจะถาม (๔) กรรมการจำนวน ๑๓ คน ซึ่งกรรมาธิการคงไว้ร่างเดิมไม่มีการแก้ไข มีท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ขอเพิ่มจาก ๑๓ คน เป็น ๑๖ คน แล้วก็ตัดข้อความไม่เอานะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการไม่มีการแก้ไขผมจะถามมติว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือให้คงไว้ร่างเดิมท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านกฤช อาทิตย์แก้ว มีการแก้ไขท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ลงมติครบถ้วนเรียบร้อยแล้วปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุม ๙๖ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือไม่มีการแก้ไข ๕๙ ไม่เห็นด้วย ๑๗ งดออกเสียง ๑๙ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบตามคณะกรรมาธิการ ต่อไปผมจะถามมติเนื่องจากว่ากรรมาธิการได้มีการเพิ่มข้อความเป็นวรรคสองของมาตรา ๘ มีผู้ที่เสนอขอให้คงไว้ร่างเดิม คือท่านสมชายเสนอไว้

คงร่างเดิม เพราะฉะนั้นผมจะถามมติว่าถ้าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือ มีการเพิ่มวรรคสองท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสมชาย คือให้คงไว้ร่างเดิมท่านกดปุ่มไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติครบถ้วนแล้ว ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๗ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุมทั้งสิ้น ๙๘ ท่าน เห็นด้วยก็คือมีการเพิ่มวรรคสองในมาตรา ๘ ๔๗ ไม่เห็นด้วยก็คือ ให้คงไว้ร่างเดิม ๒๗ งดออกเสียง ๒๔ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือให้เพิ่มข้อความเป็นวรรคสองของท่านวิชาญไม่มีประเด็น ท่านจะเพิ่มเป็นวรรคสี่ ความจริงท่านเพิ่มวรรคเป็นวรรคสาม ท่านจะแสดงเหตุผลไหมครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมได้แสดงเหตุผลไปแล้ว เพียงแต่ว่าประเด็นนี้ไม่ทราบทางกรรมาธิการจะมีความคิดเห็นอย่างไร เพราะว่าผมได้เสนอไปว่า ----------

มาตรา ๘ วรรคท้าย ประเด็นที่มีอยู่นี้ไม่ครอบคลุมในกรณีที่ไม่มีสภาอยู่ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับสภาก็แล้วแต่กองทุนนี้ก็ยังอยู่ ทีนี้ปัญหาคือกรรมการ ถ้าดูตามวรรคท้ายกรรมการในกรณีนั้นจะมีเฉพาะกรณีอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภา หรือเมื่อวาระของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลง คืออย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเกิดสิ้นสุดพร้อมกันทั้ง ๒ สภา คือไม่มีสภาเลย ใครคือกรรมการกองทุน ผมได้เสนอไปว่าให้คณะกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป แต่ประเด็นก็คือว่าในที่ขอแปรญัตตินี้มีคำซึ่งกรรมาธิการเห็นว่าอาจจะไม่เหมาะสม ก็คือมีใส่คำว่า “มีเหตุรัฐประหาร” ก็เลยคิดว่าถ้ากรรมาธิการรับหลักคิดตรงนี้ได้อาจจะไปเปลี่ยนคำคือไม่ใช้คำว่า “รัฐประหาร” คือในกรณีที่ไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาด้วยเหตุใดก็ตามให้คณะกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งทั่วไปและมีการแต่งตั้งกรรมการแล้ว คือถ้าเป็นอย่างนี้ก็จะอุดช่องว่างว่าในกรณีที่ถ้าเกิดไม่มีสภาอยู่เลย กรรมการชุดนี้ก็ยังทำงานต่อไปได้ แล้วก็ผู้ที่ได้รับการสงเคราะห์และได้รับการดูแลภายใต้กองทุนนี้ก็ยังสามารถที่จะได้รับต่อไป เพราะไม่อย่างนั้นแล้วกรรมการจะไปอ้างมาตรา ๘ วรรคท้าย แล้วบอกว่ามีอำนาจนี้อาจจะไม่ได้ครอบคลุม แล้วถ้ามีคนโต้แย้งก็จะเกิดปัญหาตามมา แต่ถ้าเกิดมีวรรคนี้ประกอบอยู่ก็จะทำให้อุดช่องว่างได้ ทีนี้ประเด็นของผมก็คือว่าถ้ากรรมาธิการไม่แก้ไขผมก็ขอโหวต แต่ถ้ากรรมาธิการรับของผมไปแต่ไปปรับแก้โดยตัดคำว่า “ด้วยเหตุรัฐประหาร” ออกไป ก็จะทำให้พระราชบัญญัตินี้สมบูรณ์มากขึ้นครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการจะชี้แจงอีกทีหนึ่งไหม ผมจะได้โหวตต่อเลย ท่านสมาชิกท่านอย่าไปไหนนะครับ เชิญครับ

นายดิเรก ถึงฝั่ง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายดิเรก ถึงฝั่ง ประธานคณะกรรมาธิการนะครับ เมื่อวานนี้ผมได้ชี้แจงประเด็นนี้แล้ว เนื่องจากว่าในมาตรา ๘ ร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรเขาได้เสนอมานั้นเขาพูดถึงว่า ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่าคณะกรรมการกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา คณะกรรมการชุดนี้เมื่อประธานรัฐสภาแต่งตั้งจะระบุชื่อคนไปเลย ยกเว้น

ตำแหน่งประธานรัฐสภากับรองประธานรัฐสภา เพราะฉะนั้นเราได้วินิจฉัยตรงนี้กันอย่างละเอียดแล้วได้ปรึกษาหารือกันอย่างละเอียดแล้วว่า แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ปฏิวัติรัฐประหารตามที่ท่านกรรมาธิการได้เสนอเพิ่มเติมมานั้นก็ไม่กระทบ เพราะเป็นคณะกรรมการที่ถูกตั้งขึ้น จะปฏิวัติอย่างไรก็ไม่เลิกไปถึงกรรมการคณะนี้ คนละประเด็นกันนะครับ ซึ่งเมื่อวานผมก็ได้ชี้แจงแล้ว แล้วในพระราชบัญญัติฉบับนี้เราได้เขียนเอาไว้ว่าเมื่อมีเหตุที่คณะกรรมการไม่ครบองค์ประชุมให้ถือว่าคณะกรรมการที่เหลืออยู่เป็นคณะกรรมการโดยถูกต้องครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการยืนยันนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอมติครับ ผมไม่อนุญาตให้พูดแล้ว ผมขอมติครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าในมาตรา ๘ กรรมาธิการได้มีการเพิ่มเป็นวรรคสอง เพราะฉะนั้นกรณีของท่านวิชาญก็จะเพิ่มเป็นวรรคสาม ก็คือกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภานี้หมดไปโดยอะไรก็แล้วแต่ก็จะให้กรรมการคงอยู่นะครับ กรรมาธิการยืนยันว่าในกฎหมายฉบับนี้ได้มีแล้ว ถึงจะมีเหตุอันเป็นไปก็แล้วแต่กรรมการนี้ก็ยังอยู่ เพราะฉะนั้นผมก็จะถามมติที่ประชุมนะครับ เมื่อสักครู่ท่านออกไปผมขอตรวจสอบองค์ประชุมอีกครั้งหนึ่ง เชิญท่านแสดงตน ทุกท่านแสดงตนเรียบร้อย ส่งผลแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๙๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก ๙๔ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ขอเพิ่มข้อความเป็นวรรคสี่ “ในกรณีที่ไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาด้วยเหตุมีการรัฐประหารหรือเหตุอื่น ให้คณะกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งทั่วไปและมีการแต่งตั้งกรรมการแล้ว” กรรมาธิการยืนยันนะครับว่าคงไว้ร่างเดิม ก็คือไม่มีวรรคสี่ เพราะฉะนั้นผมจะถามท่านสมาชิกนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือให้คงร่างเดิม ท่านกดปุ่มเห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านวิชาญ ก็คือให้เพิ่มวรรคสี่ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยทุกท่าน ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุมทั้งสิ้น ๙๘ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือให้คงไว้ร่างเดิม ๕๗ เห็นด้วยกับท่านวิชาญ ๑๒ งดออกเสียง ๒๙ ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมได้เห็นชอบตามกรรมาธิการ จบมาตรา ๘ ต่อไปเป็นมาตรา ๙

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : ในมาตรา ๑๐ การพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา มีวรรคเดียว มี ๗ อนุมาตราด้วยกัน กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) เพิ่ม (๘) คือท่านสุพจน์ เลียดประถม ท่านเดียว เชิญท่านสุพจน์ได้แสดงเหตุผล

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้ขอแปรญัตติ ในมาตรา ๑๐ เรื่องของการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๘ (๔) จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาม (๑) ถึง (๗) ก็ต้องขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานว่า ผมเองติดใจในส่วนของการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตาม (๔) ของมาตรา ๘ นี้ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าในโครงสร้างตาม (๔) ของมาตรา ๘ มีกรรมการจำนวน ๑๓ คน ซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้งตามมติของแต่ละสภา ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๕ คน สมาชิกวุฒิสภา ๓ คน ประเด็นก็คือผู้เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๓ คน และผู้เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒ คน สิ่งที่ผม

ได้ขออนุญาตแปรญัตติเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมก็คือผมขอเพิ่มใน (๘) ในประเด็นที่ว่า “ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๖๓ หรือถูกวุฒิสภาถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ประเด็นก็คือกฎหมายหลายฉบับมีพัฒนาการเรื่องเหตุที่ให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเหตุต้องห้ามทางการเมือง เรามักจะมีการบัญญัติครับท่านประธาน เรื่องการถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยวุฒิสภา เรื่องศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่ายื่นทรัพย์สินโดยมิชอบและต้องห้ามดำรงตำแหน่ง สิ่งเหล่านี้ถูกนำมากำหนดอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าในมาตรา ๑๐ ผมเห็นว่ายังไม่ครอบคลุมตาม (๑) ถึง (๗) เนื่องจากผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่ถูกต้องห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถเป็นกรรมการกองทุนได้ ยกตัวอย่าง ถ้าเอาบุคคลที่มีอยู่จริงในสังคม ถ้าใน (๑) ถึง (๗) จะไม่ต้องห้าม เขาสามารถมาเป็นกรรมการกองทุนได้ อันนี้เป็นเหตุผลที่ ๑

เหตุผลที่ ๒ ก็คือถ้าเราดูพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการการเลือกตั้งของปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๑๗ (๑๓) (๑๔) ก็ได้บัญญัติในสิ่งเหล่านี้ไว้ท่านประธานครับ เรื่องของจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือเคยถูกวุฒิสภาถอดถอน อันนี้เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่ผมขออนุญาตอ้างถึง กฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พระราชบัญญัติปี ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมปี ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมปี ๒๕๕๔ ในมาตรา ๑๐ (๑๕) ก็ห้ามไว้ครับ เรื่องการอยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (๑๖) หากเคยถูกวุฒิสภาถอดถอนออกจากตำแหน่ง กฎหมายล่าสุดซึ่งผ่านวุฒิสภาเราไปพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปปี ๒๕๕๓ ในมาตรา ๘ (๑๐) ก็เขียนไว้ว่าไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในระหว่างต้องห้ามตามมาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๗๔ ท่านประธานครับ ก็เลยเป็นประเด็นว่าสิ่งเหล่านี้แม้แต่รัฐธรรมนูญเองก็ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๘๒ เรื่องลักษณะต้องห้ามดังกล่าว ฉะนั้นผมเห็นว่าใน (๑) ถึง (๗) ยังไม่ครอบคลุมคนที่เคยถูกถอดถอน คนที่ศาลฎีกาได้มีคำวินิจฉัยว่ายื่นทรัพย์สินโดยมิชอบก็สามารถเป็นคณะกรรมการกองทุนได้ ซึ่งตรงนี้ผมเห็นว่าเขียนไว้ก็ไม่ได้ทำให้พระราชบัญญัตินี้เสียหายแต่อย่างไร แต่ว่าถ้าไม่เขียนกลับทำให้คนที่ต้องห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถเป็นคณะกรรมการกองทุนใน (๔) ของมาตรา ๘ ได้ จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการชี้แจงครับ

นายดิเรก ถึงฝั่ง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ตามที่มีผู้แปรญัตติในมาตรา ๑๐ เพิ่ม (๘) นั้น คณะกรรมาธิการของเราได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบแล้ว ให้คงไว้ เหตุผลเนื่องจากว่าใน (๔) ชัดเจนก็คือ สิ้นสุดสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก เพราะฉะนั้นจะสิ้นสุดโดยอะไรก็แล้วแต่ จะสิ้นสุดด้วยการถูกลงโทษ ถูกถอดถอน ถูกอะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่ ก็หมดสภาพไปใน (๔) อยู่แล้ว นอกจากนั้นที่หลาย ๆ ท่านได้แปรญัตติมารวมทั้งท่านสุพจน์ด้วย ขอประทานโทษ เราก็ยังเอาไปรวมไว้ในมาตรา ๑๖ อีก ให้สอดคล้องกับในวรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๖ ในตอนท้ายคณะกรรมาธิการก็ได้ไปเพิ่มเติมที่ท่านได้แปรญัตติ

มาใส่ลงไปในมาตรา ๑๖ ส่วนมาตรา ๑๐ นี้ชัดเจนใน (๔) คำว่า “สิ้นสุดสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก” หมายถึงจบทุกอย่างครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุพจน์ครับ ท่านเห็นด้วยตามกรรมาธิการไหมครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้แปรญัตติ ท่านประธานครับ ผมว่าทางกรรมาธิการอาจจะยังมองประเด็นไม่ชัดเจน ผมเองไม่ได้ติดใจ คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นกรรมการ และเป็นสมาชิกวุฒิสภา (๔) มี ๒ ส่วน (๔) กรรมการจำนวน ๑๓ คนเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๕ คน ประเด็นนี้ผมไม่ได้ติดใจ และเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๓ คน คือถ้าท่านพ้นจากตำแหน่งท่านก็ไม่ได้เป็นสมาชิกอยู่แล้ว แต่ผมติดใจใน (๔) ท่อนท้ายผู้เคยเป็น อันนี้ก็ไม่สิ้นสุดสมาชิกภาพ เขาเคยเป็นเท่านั้นเอง ตอนนี้เขาไม่มีสถานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเป็นสมาชิกวุฒิสภาครับ ที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการตอบว่าถ้าเขาสิ้นสุดสมาชิกภาพก็หมายถึงเขาไม่ได้เป็น อันนี้ไม่ใช่ เพราะเขาเคยเป็นเท่านั้นเอง ปัจจุบันไม่ได้เป็น อันนี้เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านเพิ่มในมาตรา ๑๖ ซึ่งยังไม่ถึงในวรรคสอง เป็นตัวสมาชิกรัฐสภาที่มีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพ ไม่ใช่คณะกรรมการ ที่ผมแปรญัตติคือกรรมการ เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ประเด็นที่ทางประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงยังไม่ใช่ประเด็นที่ผมอภิปราย ผมอภิปรายคนที่เป็นกรรมการในฐานะเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๓ คน กับผู้เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒ คน ----------

ใครก็ได้ที่เคยเป็นสามารถเป็นกรรมการได้ ถ้าได้รับการแต่งตั้งประเด็นอยู่ตรงนี้ แต่ที่ผมเห็นว่าในมาตรา ๑๐ (๑) ถึง (๗) ยังไม่ครอบคลุมก็คือ บุคคลที่ต้องห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือกระทำผิดตามมาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๗๔ มาตรา ๒๖๓ ก็คือจงใจไม่ยื่นบัญชีหรือยื่นบัญชีอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงและศาลฎีกามีคำวินิจฉัย อันนี้เป็นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ คือในมาตรา ๒๗๔ ถูกวุฒิสภาถอดถอน เพราะฉะนั้น ๒ ประเด็นนี้ ผมเห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรงซึ่งไม่ควรจะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในตำแหน่งของผู้เคยเป็นสมาชิกทั้ง ๒ สภา ผมเลยขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าประธานคณะกรรมาธิการยังไม่ได้ชี้แจงประเด็นเหล่านี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายนัฑ ผาสุข (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายนัฑ ผาสุข ในฐานะกรรมาธิการ สำหรับประเด็นนี้กรรมาธิการได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่ามาตรา ๑๐ (๔) กรณีการสิ้นสุดสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก อันนี้ใช้ครอบคลุมหมดแล้ว แต่ทีนี้ประเด็นที่ท่านถามก็คือท่านเป็นห่วงในเรื่องของกรรมการผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ ท่าน แล้วผู้เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาอีก ๒ ท่าน อันนี้ท่านไม่ได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาอยู่นะครับ แต่ประเด็นก็คือว่าในมาตรา ๑๐ การพ้นจากตำแหน่งตามวาระ การที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๘ (๔) อันนี้มาตรา ๘ (๔) กรรมการทั้งหมดจะมาจากการแต่งตั้งของรัฐสภา เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็มีความเห็นว่า หากบุคคลดังกล่าวอยู่ในเงื่อนไขมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๖๓ ก็ดี หรือถูกวุฒิสภาถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ดี อันนี้ก็เป็นดุลพินิจของรัฐสภาซึ่งกรรมการจำนวน ๑๓ คน ซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้งตามมติของแต่ละสภา สภาก็คงจะต้องตรวจสอบคุณสมบัติว่าอยู่ในลักษณะดังที่ท่านได้แปรญัตติไว้หรือไม่ แต่ทีนี้ถ้าจะแยกตรงนี้ออกไป แต่เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๐ ของสภาผู้แทนราษฎรเงื่อนไขในมาตรา ๘ (๔) ใช้ร่วมกันทั้งหมดครับ กรรมการทั้ง ๑๓ ท่าน เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าที่ท่านเป็นห่วงหรือมีข้อสังเกตไว้ในส่วนนี้ มติของแต่ละสภา สภาผู้แทนราษฎรก็ดีหรือวุฒิสภาก็ดีจะต้องพิจารณาในเรื่องคุณสมบัติของ

บุคคลที่จะประกอบเป็นกรรมการตามมาตรา ๘ (๔) โดยนำสิ่งที่ท่านได้แปรญัตติไว้มาประกอบการพิจารณาด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุพจน์ครับ ครั้งเดียวนะครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : อีกนิดเดียวครับ ผม สุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ผมเองก็นึกขึ้นแล้วตอนที่ขอแปรญัตติก็เข้าใจว่าบุคคลที่ต้องห้ามสภาไม่แต่งตั้งแน่นอน แต่ประเด็นของผมที่ผมขอแปรญัตติ ผมเห็นว่าคนที่เป็นกรรมการอยู่แต่ต่อมาถูกศาลตัดสินลงโทษตามมาตรา ๒๖๓ และวุฒิสภาถอดถอนตามมาตรา ๒๗๔ ก็ยังเป็นกรรมการได้อยู่ เพราะว่าไม่มีลักษณะต้องห้าม แต่ว่าตอนแต่งตั้งไม่เข้าใจ ผมก็เข้าใจประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นเลยเรียนท่านประธานว่าน่าจะเขียนให้ครอบคลุมไม่ได้เสียหายท่านประธานคณะกรรมาธิการเขียนบัญญัติไว้ แล้วกฎหมายอื่นก็เขียนท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนครอบคลุมไว้ไม่เสียหายอะไรเลย ก็เป็นพัฒนาการของกฎหมายว่าบุคคลเหล่านี้เคยถูกวุฒิสภาถอดถอน เคยถูกถึงศาลฎีกา แต่เป็นกรรมการอยู่ตอนนี้ก็ไม่สิ้นสุดของการเป็นกรรมการครับ ขอบคุณท่านประธานครับ อยากให้ทางกรรมาธิการได้พิจารณาว่าถ้าเขียนไว้มีแต่ได้ประโยชน์ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านที่ปรึกษานัฑ เชิญครับ

นายนัฑ ผาสุข (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายนัฑ ผาสุข ในฐานะกรรมาธิการ ถ้าท่านจะกรุณาดูในมาตรา ๑๐ ใน (๔) สิ้นสุดสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก อันนี้ผมขออนุญาตยกตัวอย่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านไปดูในมาตรา ๑๐๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ (๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๒ ถ้าท่านไปดูในมาตรา ๑๐๒ จะกำหนดไว้ดังนี้ บุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้ก็จะไปอยู่ใน (๑๓) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๖๓ ----------

แล้วก็ (๑๔) เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนตามมาตรา ๒๗๔ อันนี้ครอบคลุมครบถ้วนหมดเรียบร้อยแล้วครับ และในส่วนของวุฒิสภาก็ใช้หลักการเดียวกันในมาตรา ๑๑๙ สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงเมื่อ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑๕ ซึ่งมาตรา ๑๑๕ ก็จะโยงไปมาตรา ๑๑๕ (๘) แล้วไปเอามาตรา ๑๐๒ (๑๓) (๑๔) มาใช้ร่วมด้วยเหมือนกัน ขออนุญาตกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอมติดีกว่าครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติในมาตรา ๑๐ นะครับ เชิญท่านสมาชิกครับ ก่อนลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ เชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมได้เข้าห้องประชุม ท่านสมาชิกหรือกรรมาธิการที่ประชุมอยู่ที่อาคาร ๒ ท่านได้กรุณางดการประชุมชั่วคราวมาที่ห้องประชุมเพื่อที่จะลงมติในมาตรา ๑๐ แล้วถ้าเป็นไปได้ถ้าท่านอยู่ประจำก็อีกพักเดียวอีกไม่กี่มาตราก็จะหมดแล้วครับ เมื่อท่านเข้ามาแล้วท่านได้แสดงตนนะครับ แสดงตนครบถ้วนส่งผลการแสดงตนนะครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๗๙ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๗๙ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๑๐ การพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการ ซึ่งมีทั้งหมด ๗ อนุมาตราด้วยกัน กรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไข ท่านสุพจน์ขอเพิ่มเป็น (๘) ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือให้คงไว้ร่างเดิม ท่านกดปุ่มเห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสุพจน์ คือเพิ่ม (๘) ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อยนะครับ ท่านใดที่ยังไม่ลงมติเชิญครับ เมื่อทุกท่านลงมติเรียบร้อยปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุม ๘๗ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือให้คงไว้ร่างเดิม ๔๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๑ งดออกเสียง ๑๘ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบตามกรรมาธิการก็คือให้คงไว้ร่างเดิม เชิญมาตราต่อไปครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๒ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา มีวรรคเดียว มีทั้งหมด ๖ อนุมาตราด้วยกัน กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข มีท่านสุพจน์ เลียดประถม ขอสงวนคำแปรญัตติ เพิ่มข้อความใน (๒) แล้วก็เพิ่มข้อความใหม่ใน (๔/๑) เชิญท่านได้แสดงเหตุผลทั้ง ๒ อนุมาตราเลยนะครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้ขอแปรญัตติ เหตุผลที่ผมขอเพิ่มใน (๒) เกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการก็ด้วยเหตุผลที่ว่าผมดูจากตัวร่างเดิมนะครับท่านประธาน เรื่องคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ใน (๒) กำหนดแนวทางการบริหารและการจ่ายเงินของกองทุน แล้วผมก็พยายามดูในทุกอนุมาตราในมาตรา ๑๒ ผมเห็นว่าควรจะเขียนถ้อยคำให้มีความสมบูรณ์ลงไปก็เลยกำหนดเพิ่มขึ้นไปว่า "กำหนดแนวทางการบริหารและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินของกองทุน" เพื่อจะได้ให้มีนอกจากแนวทางการบริหารแล้วน่าจะมีหลักเกณฑ์ของการจ่ายเงินกองทุนเขียนไว้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ผมดูกฎหมายอื่นเทียบเคียงท่านประธานครับ อย่างกรณีของพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ในมาตรา ๖ (๕) (ก) ก็ได้พูดถึงเรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการต่าง ๆ ในเรื่องของการจ่ายเงินจากกองทุนนี้ ดูจากพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๔ ก็จะได้บัญญัติเรื่องหลักเกณฑ์นี้ไว้เช่นเดียวกันท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการที่เขียนไว้กว้าง ๆ กำหนดแนวทางบริหารและการจ่ายเงินกองทุน ผมเห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์น่าจะเขียนให้เป็นอำนาจหน้าที่อันนี้ใน (๒) ผมขออนุญาตท่านประธานไปใน (๔/๑) ที่ผมขอเพิ่มเลยนะครับท่านประธาน

อำนาจหน้าที่ของกรรมการเป็นหัวใจสำคัญของตัวพระราชบัญญัติเมื่อมีผลบังคับใช้ ท่านประธาน เราได้ถกเถียงกันมาเมื่อวานว่าใครเป็นสมาชิกที่มีสิทธิที่จะได้รับเงินจากกองทุนผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภานี้ ผมดูไล่เรียงจาก (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) ไม่มีความชัดเจนว่าคุณสมบัติและการขาดคุณสมบัติของผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาใครจะเป็นผู้วินิจฉัย มีหลักเกณฑ์กำหนดอย่างไร ไม่ได้มีเขียนไว้อย่างชัดเจนซึ่งผิดจากตัวพระราชบัญญัติอื่น ท่านอาจจะอ้างใน (๕) วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อันนี้เป็นหลักการกว้าง ๆ เขียนไว้ท่านประธานไม่ตรง เพราะฉะนั้นคุณสมบัติและการขาดคุณสมบัติของผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาน่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ประการหนึ่งของคณะกรรมการที่ได้เขียนไว้เพื่อจะได้เขียนเป็นหลักเกณฑ์ออกมาบังคับใช้ แน่นอนท่านประธานกฎหมายฉบับนี้เมื่อมีผลบังคับใช้ต้องถกเถียงกันแน่นอนว่าคนที่ขาดสมาชิกภาพในสภาพต่าง ๆ กัน เขาเหล่านั้นเป็นผู้สมควรได้รับเงินจากกองทุนผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาหรือไม่ เพราะฉะนั้นก็เขียนกำหนดไว้ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดเสียเลยท่านประธานจะได้มีความชัดเจน เพราะฉะนั้นเลยขออนุญาตท่านประธานแปรญัตติใน ๒ อนุมาตรา เรื่องกำหนดแนวทางการบริหารและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินของกองทุน เพิ่ม “หลักเกณฑ์” “(๔/๑) กำหนดคุณสมบัติและการขาดคุณสมบัติของผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา” ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการชี้แจง (๒) และ (๔/๑) ที่ท่านสุพจน์ได้ขอแปรญัตติไว้ เชิญครับ

นายดิเรก ถึงฝั่ง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๒ ที่ท่านสุพจน์ได้ขอแปรญัตติอันนี้ก็เช่นเดียวกันนะครับ เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๒ นั้น ถูกกำหนดไว้ชัดเจนใน (๔) แล้ว ในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการที่เราจะออกระเบียบเกี่ยวกับการเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การอนุมัติการเบิกจ่ายเงินอะไรต่าง ๆ (๔) นี้ครอบคลุมหมด บวกกับ (๑) (๒) ยิ่งขยายความไว้ชัดเจนหมด เพราะฉะนั้นเราได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความชัดเจนอยู่ในเรื่องคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้ เราจึงให้คงร่างเดิมไว้ และจะไปโยงถึงบทเฉพาะกาล จะไปโยงถึงมาตรา ๑๖ อีกสักครู่หนึ่งซึ่งเดี๋ยวเราจะพิจารณาถึง จะเห็นว่าครอบคลุมทั้งหมดทุกประการไว้เรียบร้อยแล้วครับ เราก็เลยให้คงร่างเดิมไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุพจน์เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้แปรญัตติ ท่านประธานครับ ถ้าทางคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงว่าทุกอย่างครบถ้วน ผมเองก็จะไม่รบกวน ไม่ติดใจแล้วกันท่านประธานครับ จะได้ไม่ต้องลงมตินะครับ เพราะว่าเป็นข้อความที่ผมห่วงใยท่านประธานว่า ได้บัญญัติไว้ให้มีความชัดเจน ท่านก็เขียนรวม ๆ ไปอย่างนี้ ผมอ่านก็เข้าใจ แต่ว่าท่านไม่ได้เขียนให้ชัดเจน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะเพิ่มไป แต่ว่าถ้ากรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผมก็ไม่ติดใจแล้วกันท่านประธานจะได้ไม่ต้องลงมติ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านสุพจน์ผู้แปรญัตติไม่ติดใจนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๒ ผ่านนะครับ มาตรา ๑๓ ต่อไปครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๓ ส่งผลมาจากมาตรา ๓ ไม่ต้องแล้วนะครับ ถือว่าที่ประชุมได้ให้คงไว้ร่างเดิม เพราะฉะนั้นผู้สงวนคำแปรญัตติก็มีผลต่อมาตราต่อ ๆ ไปด้วยนะครับ ก็คือหมวด ๓ มาตรา ๑๕ เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การดำเนินการของกองทุน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ประธานวุฒิสภา : ในมาตรา ๑๖ สิทธิในการได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพของสมาชิกรัฐสภา มีวรรคเดียวนะครับ กรรมาธิการก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งและเพิ่มความวรรคสองขึ้นใหม่ มีท่านสมชาย ขอสงวนคำแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มวรรคหนึ่งและเพิ่มขึ้นใหม่เป็นวรรคสอง เช่นเดียวกันนะครับ ผมก็จะอนุญาตให้ท่านสมชายได้อภิปรายก่อน หลังจากนั้นท่านสมาชิกก็จะอภิปราย ท่านสมชายไม่อยู่ก็คือไม่ประสงค์อภิปรายนะครับ ผมขอใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๐ ตัดสินนะครับ ท่านสมาชิกท่านอื่นจะอภิปรายไหมครับ อาจารย์สุริยา ท่านสุพจน์ เชิญครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูลนะครับ ขอสอบถามข้อความเพิ่มเติมนิดหนึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๑๖ นี้ เพราะว่าในวรรคสองนั้นเขียนว่า "สมาชิกรัฐสภาที่จะมีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง" ประเด็นที่ ๑ "หรือเป็นบุคคลที่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ" ชัดเจนนะครับ ----------

ที่ผมอยากจะสอบถามเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจ ในกรณีที่สมาชิกรัฐสภาได้กระทำหรือเรียกว่าต้องคดีอาญาถึงขั้นศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ถ้าเป็นอย่างนี้ถามว่าสมาชิกรัฐสภาผู้นั้นยังคงมีสิทธิหรือไม่ ท่านประธานครับ อะไร ๆ ก็ย่อมจะเกิดขึ้นได้ ณ บัดนี้ ขณะนี้เราอาจจะคิดไม่ถึง มองไม่เห็น แต่ถ้าเกิดปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้นเราจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นคำถามของกระผมนั้นก็เพื่อที่จะให้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาอย่างรอบคอบ คือถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรที่จะไปแก้ไขปรับปรุงในโอกาสต่อไป เราคิดเสียให้รอบคอบตอนนี้ว่าถ้าเป็นอย่างนี้จริง ๆ แล้วจะเป็นอย่างไร ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาคำถามท่านสุพจน์อีกทีหนึ่งครับ เชิญท่านสุพจน์เดี๋ยวกรรมาธิการจะได้ชี้แจงทีเดียวครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ท่านประธานครับ กรรมาธิการได้มีการแก้ไขในมาตรา ๑๖ ก็จะถามทางท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านเอาเรื่องเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องท่านใช้อำนาจอะไรในหลักเกณฑ์และจำนวนอัตราเงินทุนเลี้ยงชีพอันจะพึงได้รับจากกองทุน ให้นำระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งการเป็นสมาชิกรัฐสภาของผู้นั้นมาคิดคำนวณด้วย ก็จะถามท่านตามระเบียบเดิม ซึ่งเป็นต้นแนวคิดของตัวร่างพระราชบัญญัตินี้มีเรื่องคำนวณระยะเวลาหรือไม่ อย่างไร ซึ่งคณะกรรมการเรื่องอำนาจหน้าที่ก็ไม่ได้เขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นท่านคงตอบประเด็นนี้ และท่านมีวิธีคิดอย่างไรว่าเวลาเหล่านี้คนที่เป็นมา ๑ ปี ๒ ปี จะได้เงินอย่างไร อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านไปเขียนไว้ในวรรคสอง สมาชิกรัฐสภาที่จะมีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าเขียนอย่างนี้เคยมีปัญหาแล้วท่านประธาน คนที่ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็มีหลายคนท่านประธานครับ คนที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาเมื่อหมดวาระก็ต้องห้ามท่านประธานครับ เขียนอย่างนี้เป็นที่ถกเถียงอีก ท่านก็จะตอบผมว่าคนที่ต้องห้ามต้องเป็นผู้ที่ศาลวินิจฉัยหรือถูกวุฒิสภาถอดถอน ท่านก็จะตอบอย่างนี้อีก แต่ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ไว้ ท่านลองเปิดรัฐธรรมนูญดูสิครับ สมาชิกวุฒิสภาที่พ้นจากตำแหน่งแล้วไม่สามารถดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ภายใน ๒ ปี ถ้าท่านจะสมัครสมาชิกวุฒิสภา

ก็ต้อง ๖ ปี ผมเข้าใจที่ท่านเขียน ท่านก็ต้องอธิบายผมแบบที่พูดเมื่อสักครู่ว่า อันนี้คือกรณีที่ศาลฎีกาวินิจฉัย แต่ถ้าเขียนอย่างนี้คนอ่านก็ต้องเข้าใจได้ ๒ ทาง คนที่ศาลฎีกาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๓ ที่ผมแปรญัตติเมื่อสักครู่เรื่องคณะกรรมการจริง ๆ ท่านก็ตอบไม่ชัดเจน แต่ว่าก็ไม่เป็นไรก็ลงมติไปแล้ว เพราะฉะนั้นคนที่ต้องห้ามมิได้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เขียนอย่างนี้จะมีความหมายมองได้เป็น ๒ แนวทาง ซึ่งกรรมาธิการเองหรือสภาแห่งนี้อาจจะเข้าใจไปในทำนองว่า คนที่ต้องโทษเท่านั้น มิใช่ส่วนของสมาชิกวุฒิสภาที่ต้องห้ามเนื่องจากห้ามดำรงตำแหน่งอื่นต่อเนื่อง แต่ท่านควรจะเขียนให้ชัดเจนท่านประธาน เพราะว่าในกรณีของตัวพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ก็เคยมีประเด็นนี้แล้วว่า คนที่สมัครมาเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ หรือที่เราเรียกกันว่าซูเปอร์ บอร์ด (Super board) มีข้อบัญญัติอยู่ข้อหนึ่งว่าลักษณะต้องห้ามคือ ต้องไม่อยู่ระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประเด็นก็คือ มีอดีตสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาที่ไม่ได้รับการสรรหาเข้ามารอบสองได้มาสมัคร ผมเองก็เป็นกรรมการชุดนี้อยู่ แล้วก็เข้าใจในประเด็นนี้ว่า----------

บุคคลเหล่านี้เขามีสิทธิ แต่ถ้าดูตามตัวบทก็เป็นที่ถกเถียงเป็นที่สงสัย ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนควรจะมีความชัดเจนว่า ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๓ หรือเป็นบุคคลที่ถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ อันนี้ผมก็เข้าใจได้ในเรื่องวุฒิสภาถูกถอดถอน แต่ในท่อนแรก ผมเห็นว่ายังมีประเด็นที่ต้องถกเถียงกันอีกครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการได้ชี้แจงข้อสงสัยของท่านอาจารย์สุริยา แล้วก็ของท่านสุพจน์ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายนัฑ ผาสุข (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายนัฑ ผาสุข ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญ สำหรับในมาตรา ๑๖ วรรคสอง ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ คือกรณี “สมาชิกรัฐสภาที่จะมีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นบุคคลที่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่งตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ” คำว่า “ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในที่นี้หมายความถึงการถูกลงโทษทางการเมือง ประเด็นก็คือว่า การถูกลงโทษทางการเมืองก็จะมีอยู่ ๒ กรณี ก็จะอยู่ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๓ ก็คือถ้าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย อันนี้คือความหมายของคำว่า “ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในประเด็นที่ ๑

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือจะอยู่ในกรณีที่ถูกถอดถอนตามมาตรา ๒๗๔ ก็คือกรณีที่ผู้ใดถูกถอดถอนจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ออกจากราชการนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนและให้ตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งใดในทางการเมืองหรือในการรับราชการเป็นเวลาห้าปี อันนี้คือความหมายของคำว่า “ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ทีนี้ถ้าจะไปกำหนดโดยให้ระบุเลขมาตรา

ลงไปด้วย อันนี้ก็อาจจะมีปัญหาในอนาคต รัฐธรรมนูญอาจจะมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือว่าจะเปลี่ยนเลขมาตราไป ก็เลยระบุไว้เป็นหลักการว่า อยู่ในระหว่างที่ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในส่วนนี้จะกำหนดไว้เพียงเท่านี้ จะไม่รวมถึงกรณีที่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุกในคดีอาญาด้วย อันนี้เราคิดว่าเมื่อถูกลงโทษทางการเมืองแล้ว สมาชิกรัฐสภาผู้นั้นก็ไม่สมควรที่จะได้รับการช่วยเหลือจากกองทุนผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา อันนี้คือประเด็นที่ ๑

สำหรับอีกประเด็นหนึ่ง ในส่วนของเรื่องในวรรคหนึ่ง ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ “ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และจำนวนอัตราเงินทุนเลี้ยงชีพจะพึงได้รับจากกองทุนนั้น ให้นำระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งการเป็นสมาชิกรัฐสภาของผู้นั้นมาคิดคำนวณด้วย” อันนี้คณะกรรมาธิการก็ได้ดูคำแปรญัตติของสมาชิกวุฒิสภาหลาย ๆ ท่าน บางท่านก็กำหนดเวลาไว้ว่า สมาชิกรัฐสภาที่จะได้รับเงินนี้จะต้องมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ๑ ปีบ้าง ๓ ปีบ้าง อันนี้ก็เป็นประเด็นที่คณะกรรมาธิการก็มีความคิดเห็นว่าการดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาแต่ละท่านอาจจะไม่เหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นสิทธิในการที่จะได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพนี้ก็จะต้องคำนวณตามระยะเวลา จึงจะให้ความเป็นธรรมกับสมาชิกรัฐสภาได้อย่างทั่วถึง อย่างเช่นบางท่านเป็นไม่กี่ปีกับบางท่านเป็นหลาย ๆ สมัย ก็ควรที่จะได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพนี้แตกต่างกัน

อีกประเด็นหนึ่ง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในมาตรา ๑๒ คณะกรรมการจะต้องไปกำหนดแนวทางในการบริหารและการจ่ายเงินกองทุน เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เมื่อกรรมาธิการเพิ่มในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งเข้ามาก็จะทำให้การกำหนดแนวทางในการบริหารและการจ่ายเงินกองทุนมีความชัดเจนยิ่งขึ้น อันนี้ขออนุญาตกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์สุริยา กรรมาธิการชี้แจงแล้ว

นายสุริยา ปันจอร์ : ขอบพระคุณมากครับ ไม่ติดใจครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ติดใจนะครับ ท่านสุพจน์ เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ต่อเนื่องนิดเดียวท่านประธานครับ มีบางคำถามที่ท่านยังไม่ได้ตอบ ประเด็นเรื่องระเบียบเก่า ไม่ทราบว่ามีกำหนดเรื่องระยะเวลานี้ไว้ไหม ระเบียบเก่า ระเบียบของกองทุนผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภามีกำหนดในสิ่งเหล่านี้ไหม อันนี้เป็นคำถามเมื่อสักครู่ที่ท่านยังไม่ตอบ ประเด็นในวรรคสองท่านประธาน ผมเองเห็นว่าผมไม่เห็นพ้องด้วย ก็เรื่องการกำหนดมาตราในตัวบทกฎหมาย ท่านประธานครับ พระราชบัญญัติเยอะแยะไปหมดที่เขียนตัวมาตราของรัฐธรรมนูญไว้ คนที่อ่านกฎหมายก็เข้าใจว่าพระราชบัญญัตินี้ปีไหน รัฐธรรมนูญฉบับไหน ก็สามารถศึกษาค้นคว้าได้ เหตุที่ต้องกำหนดไว้ เพราะว่าเขียนกว้าง ๆ ไม่ทราบว่าใช้ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยเหตุผลอะไร แต่ถ้าเราเขียนรัฐธรรมนูญไว้เฉพาะก็จะเป็นเรื่องที่ชี้เฉพาะว่า ความผิดนั้น ๆ เป็นความผิดในเรื่องอะไร ซึ่งรัฐธรรมนูญได้อธิบายความไว้ ผมเองขออนุญาตยกในมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วรรคสองนิดเดียว บุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกภาพสิ้นสุดลงมาแล้วยังไม่เกินสองปี จะเป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมิได้ นี่เป็นข้อห้ามของ ส.ว. เขียนไว้ที่ตัวรัฐธรรมนูญที่สภาแห่งนี้ใช้เลย ผมยังไม่เห็นมีข้อความที่แตกต่างจากที่ท่านเขียนเลย ท่านเขียนว่า “สมาชิกรัฐสภาที่มีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ก็เป็นที่ถกเถียง ผมเองผมเข้าใจท่านประธาน ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์ต้องห้ามคนที่ถูกลงโทษ แต่ถ้าเขียนอย่างนี้ก็เป็นที่ถกเถียงอีกว่า ทำไมไม่เขียนให้ชัด ท่านอย่ากังวลเลขมาตรา ท่านไปดูกฎหมายเก่าที่เราออกกันไปเยอะแยะ เขียนเลขมาตารัฐธรรมนูญไว้ก็จะมีความชัดเจน จึงขออนุญาตท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ ไม่ชี้แจง ผมก็จะขอมติท่านสมาชิกครับ ขอเชิญเข้าห้องประชุม ผมจะพิจารณาลงมติในมาตรา ๑๒ ซึ่งกรรมาธิการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมนะครับ จบจากมาตรานี้แล้วเหลืออีก ๒ มาตรา ก็จะจบในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้วขอให้แสดงตน ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะลงมตินะครับ

เดี๋ยวถามท่านสุพจน์หน่อยครับ ใน (๒) หลักเกณฑ์ท่านยังคงไว้ไหมครับ ผมจะได้ขอมติ ถ้าท่านคิดว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ผมจะได้ขอมติอันเดียว

นายสุพจน์ เลียดประถม : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด คือถ้ากรรมาธิการไม่ได้แก้ตามที่ผมขออภิปรายในเรื่องต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผมว่าผมขอเป็นร่างเดิมท่านประธาน แต่ถ้ากรรมาธิการจะแก้ไขให้มีความชัดเจนในเรื่องต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ เมื่อท่านเข้ามาแล้ว ขอความกรุณาท่านได้แสดงตนก่อนที่จะลงมตินะครับ ----------

ของท่านสุพจน์ใน (๒) ขอให้กลับไปร่างเดิมถูกไหมครับ แต่ว่า (๔/๑) ท่านยังคงยืนว่าจะเพิ่มนะครับ ผมถามท่านอีกครั้งครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานครับ ใน (๔/๑) อยู่ในมาตรา ๑๒ ท่านประธานเลยมาแล้วครับ ตอนนี้อยู่มาตรา ๑๖ ผมขอให้คงร่างเดิมท่านประธานครับ เนื่องจากกรรมาธิการมีการแก้ไขครับ

ประธานวุฒิสภา : ขออภัยผมพูดเลขมาตราผิดครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๖ อภิปรายผ่านไปแล้วหรือครับ

ประธานวุฒิสภา : ผ่านไปแล้วครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ขออนุญาตอภิปรายมาตรา ๑๖ นิดหนึ่งได้ไหมครับท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่อนุญาตครับ พอดีผมปิดแล้วขออภัยอีกทีครับ ส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๘ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๘๘ คน ครบองค์ประชุม ผมจะขอมติในมาตรา ๑๖ สิทธิในการรับเงินทุนเลี้ยงชีพของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งมีวรรคเดียว กรรมาธิการได้มีการแก้ไขแล้วก็เพิ่มเป็นวรรคสองนะครับ มีท่านสมาชิกคือท่านสุพจน์ได้ขออภิปรายแล้วก็ขอที่จะให้คงไว้ร่างเดิม เพราะฉะนั้นถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือมีการแก้ไขวรรคหนึ่งแล้วก็เพิ่มวรรคสอง ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสุพจน์ก็คือให้คงไว้ร่างเดิม ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อยนะครับ ลงมติเรียบร้อยแล้วผมปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๗ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุม ๙๕ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือมีการแก้ไขและเพิ่มเติมวรรคสอง ๔๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ก็คือให้คงไว้ร่างเดิม ๒๗ งดออกเสียง ๖ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบในมาตรา ๑๖ ที่กรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติมครับ ต่อไปมาตรา ๑๗ ครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๑/๑”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๒๑ การจ่ายเงินกองทุน ไม่มีการแก้ไข มีมาตรา ๒๑/๑ กรรมาธิการไม่มีการเพิ่มเติม มีท่านสมาชิกท่านสุรจิตจะขอเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๒๑/๑ ท่านไม่อยู่ครับ ไม่ประสงค์ที่จะแปรญัตติ เชิญมาตราต่อไปครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๕ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : บทลงโทษครับ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่านประสาร มฤคพิทักษ์ ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความครับ ถ้าท่านไม่อยู่ ก็คือท่านไม่ประสงค์จะแปรญัตติครับ เชิญต่อไปครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ถึง มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบนะครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้เราพิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงลำดับตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ เรียงลำดับรายมาตราจนครบถ้วนทุกมาตราเรียบร้อยนะครับ ต่อไปผมจะขอให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ช่วยกันพิจารณาทั้งร่างอีกสักครั้งว่า มีข้อความใดที่อาจจะต้องขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมแต่จะแก้ไขเพิ่มเติมที่มีเนื้อความจากที่ท่านเห็นว่าขัดหรือแย้ง แต่ท่านจะเพิ่มเติมเป็นอย่างอื่นไม่ได้นะครับ มีไหมครับ ถ้าไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียบร้อยครับ ----------

ต่อไปจะเป็นการขอมติในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกขอเชิญเข้าห้องประชุมนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุม เพื่อที่จะได้ลงมติในวาระที่ ๓ ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ก่อนลงมติจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้วได้แสดงตนนะครับ ท่านสมาชิกขอความกรุณาได้แสดงตนก่อนที่จะลงมติวาระที่ ๓ ขอเชิญสมาชิกได้เข้าห้องประชุม ทุกท่านแสดงตนเรียบร้อยนะครับ ขอส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๙ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๘๙ ท่าน ครบองค์ประชุมครับท่านสมาชิกครับ โดยที่ร่าง พ.ร.บ. กองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. .... มีการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมท่านก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ท่านกดปุ่มไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อยนะครับ มีท่านใดที่ยังไม่ลงมติและประสงค์จะลงมติไหมครับ ถ้าไม่มีปิดการลงมติ เชิญส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๗ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๙๙ ท่าน เห็นด้วยกับการผ่านร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ๔๙ ไม่เห็นด้วย ๒๗ งดออกเสียง ๒๓ เป็นอันว่าที่ประชุมได้ผ่านร่าง พ.ร.บ. กองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. .... เป็นอันจบเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ประธานวุฒิสภา : ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบในกฎหมายฉบับนี้ในวาระที่ ๓ ไปเรียบร้อยตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖ ซึ่งร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นร่าง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวด้วยการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ซึ่งขณะนี้เหลือเวลาอีก ๒๖ วัน สำหรับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข ได้เข้าร่วมประชุมแล้วก็ชี้แจงต่อท่านนะครับ ต่อไปผมจะเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านบันทึกหลักการและเหตุผล เชิญครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ และโดยที่จะมีการประชุมภาคีอนุสัญญาฯ ครั้งที่ ๑๖ และการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการ

ประชุมภาคีอนุสัญญา ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ----------

5

- ๑๖/๑

ดังนั้น เพื่อให้การประชุมของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์บรรลุตามความมุ่งประสงค์ สมควรให้สถานที่จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ และการประชุม ครั้งที่ ๖๓ และครั้งที่ ๖๔ ของคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาฯ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีท่านมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมไหม ท่านไม่มีนะครับ ท่านสมาชิกครับ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ในวาระที่ ๑ มีท่านใดประสงค์จะอภิปรายไหม เชิญท่านอาจารย์เจริญ อาจารย์สุมล ท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ อาจารย์ตวง ท่านสุธรรม ท่านอนุรักษ์ ผมกำหนดเวลาดีไหม สัก ๗ นาทีพอนะครับ ท่านละ ๗ นาที เชิญครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ก่อนอื่นกระผมกราบเรียนท่านประธาน ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าที่จริงเราเคยประชุมรัฐสภากรอบต่าง ๆ รัฐสภาให้ความเห็นชอบไปแล้ว แต่รัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องออกพระราชบัญญัติมา เพราะว่าบางเรื่องที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ชี้ให้เห็นว่าจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อให้การประชุมครั้งนี้ซึ่งเราเป็นเจ้าภาพเพื่อบรรลุเป้าหมาย ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านเลขาธิการวุฒิสภาก็แจ้งต่อสภาว่าจะมีการประชุมภาคีอนุภาคีสัญญา ในวันที่ ๒ – ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ เพราะฉะนั้นมี ๒ เรื่องใหญ่ที่กราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อมูลให้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาในการประกอบการพิจารณา อันแรกก็คือสมควรให้จัดสถานที่จัดการประชุม อันที่ ๒ คือผู้เข้าประชุมได้รับเอกสิทธิ์และการคุ้มครอง เอาเฉพาะประเด็นที่ ๒ เอกสิทธิ์และการคุ้มครองกระผมต้องการชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า การให้เอกสิทธิ์

และการคุ้มครองนั้นเนื่องจากมีบางเรื่องที่เกี่ยวพันกับกฎหมายบางฉบับของไทยจะขัดแย้งกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อรองรับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานสัก ๒ – ๓ จุดในเวลาที่จำกัด ท่านประธานดูในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ในข้อ ๔ (๒) ระหว่างการประชุมรัฐบาลไทยต้องจัดสถานที่บริเวณที่จำเป็น รวมถึงพื้นที่ทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดหาก็ดี และรัฐบาลไทยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้วยตัวเอง เพราะฉะนั้นการรับผิดชอบการใช้จ่ายนั้น ถึงแม้รัฐสภาจะให้ความเห็นชอบด้วยก็ตาม ในกรณีที่เกิดกรณีข้อพิพาทค่าใช้จ่ายช่วงแรกที่ทำความตกลงนั้นถ้าจำไม่ผิดก็ประมาณ ๒๘๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ทีนี้ในกรณีข้อพิพาทความรับผิดชอบต่อความเสียหาย กระผมขอยกข้อ ๖ ความรับผิดชอบต่อความเสียหายใน (๒) รัฐบาลไทยจะต้องจ่ายค่าชดเชย และไม่เอาผิดกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศและเจ้าหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน การอ้างสิทธิหรือการเรียกร้องเราเคยอนุมัติ ๒๘๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ แต่ถ้าเกิดความเสียหายขึ้น เพราะฉะนั้นการเรียกร้องเพิ่มถ้าไม่มีพระราชบัญญัติรองรับ ผมคิดว่าจะทำให้การเจรจาหรือการประชุมนั้นจะเกิดความเสียหายขึ้น

ประการที่ ๒ ในกรณีที่เกิดข้อพิพาทใด ๆ ใน (๓) จากข้อ ๖ ความรับผิดชอบต่อความเสียหาย ข้อพิพาทในระหว่างสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศกับรัฐบาลไทยเกี่ยวกับการตีความ ----------

กรณีพิพาทเมื่อเกิดระหว่างการประชุม ท่านประธานครับ ระหว่างวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังกล่าวแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเกิดกรณีพิพาทขึ้นในข้อตกลงนั้นสำนักเลขาธิการกับรัฐบาลไทยต้องมีการตีความหรือมีการตัดสิน มีตัวแทนของสำนักเลขาธิการ มีตัวแทนรัฐบาลไทย และ ๒ คนนี้เลือกขึ้นมา ๑ คน เป็นคนที่ ๓ เพื่อตัดสิน ถ้าตัดสินว่าเงินนี้จำเป็นต้องชดเชย เราก็ต้องรับข้อตัดสินต่าง ๆ เพราะฉะนั้น ถ้าเผื่อตัดสินแล้วเกิดเราต้องชดใช้ความเสียหาย เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็จะรองรับให้รัฐบาลไทยสามารถดำเนินการได้ ทีนี้ท่านประธานครับ ซึ่งตั้งข้อสังเกตได้เห็นชัดว่า พ.ร.บ. ที่เกี่ยวด้วยการเงินนั้นนายกรัฐมนตรีต้องรับรองเสียก่อน เพราะฉะนั้นถ้าไม่ออกกฎหมายฉบับนี้ เกิดกรณีพิพาทและเกิดการเรียกร้องขึ้น นายกรัฐมนตรียังไม่รับรอง เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องคุ้มครองที่เขาจำเป็นต้องเสนอ พ.ร.บ. ฉบับนี้ขึ้นมา

ประการที่ ๒ นี้มีการคุ้มครองนอกจากเจ้าหน้าที่ผู้สังเกตการณ์จากต่างประเทศแล้ว ถ้าท่านประธานจะดูข้อตกลงข้อ ๕ (๔) บุคลากรที่รัฐบาลไทยจัดให้ภายใต้วรรคหก (๔) ก็คือลูกจ้างที่เป็นคนไทยก็ต้องได้รับความคุ้มครองจากข้อตกลงนี้ด้วย ทั้งหมดที่ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องเสนอสภาแห่งนี้เพื่อขอความเห็นชอบพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งกระผมขอสนับสนุนแล้วก็ให้ความเห็นชอบ

อีกข้อหนึ่งชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า ความจำเป็นใน (๔) การจัดประชุมและเกี่ยวกับด้านการเงินใน (๘) รัฐบาลต้องจัดหาตำรวจรักษาความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น เพราะฉะนั้นการจัดลักษณะนี้ การสั่งแบบนี้ในแง่ของประเทศเราในการที่ให้ประเทศอื่นมาสั่งต้องใช้เงิน ต้องทำโน่น ต้องจัดตำรวจเท่าไรก็ตาม ถึงแม้จะเป็นการประชุมก็ตาม ผมคิดว่าถ้าไม่มีกฎหมายคุ้มครองแล้ว การที่ต่างประเทศมาสั่งประเทศไทย ก็จะทำให้ระบบของเราขาดเอกภาพของการปกครอง อันนี้ก็มีความจำเป็นที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ กระผมคิดว่าเพื่อให้การประชุมครั้งนี้ซึ่งประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการประชุมนี้ นอกจากมีคนต่างประเทศมาจำนวนมาก ๑๗๕ ประเทศแล้วผู้ติดตามอีกก็จะทำให้ภาพพจน์ของประเทศไทยของเราดีในต่างประเทศ ทั้งด้านความปลอดภัยก็ตาม อะไรก็ตาม และที่สำคัญก็คือขณะนี้ต่างประเทศจ้องมอง ท่านรัฐมนตรีก็คงทราบแล้วว่า เราเป็นศูนย์กลางของการค้าสัตว์อาจจะสูญพันธุ์หรือพันธุ์พืชที่กำลัง

สูญพันธุ์ เพราะฉะนั้นก็จะได้เป็นเวทีที่แสดงให้เห็นว่าเรามีความจริงใจในการแก้ปัญหานี้ ก็เป็นอันหนึ่งของการสร้างภาพพจน์ของประเทศไทย ในโอกาสสุดท้ายกระผมก็กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ข้อสังเกตในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาหลายเรื่อง หลังจากการประชุมแล้วก็ขอท่านได้ขับเคลื่อนในสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาตั้งข้อสังเกตในการประชุมร่วมกันในคราวที่ผ่านมา เพื่อคุ้มครองสัตว์ป่าหายาก และโครงการที่ท่านเสนอเรื่องไม้พะยูงมีความจำเป็นมากที่จะขอความเห็นชอบในครั้งนี้ ก็กราบขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์สุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอร่วมอภิปรายในร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ที่เรียกว่า CITES ประเทศไทยนั้นเป็นภาคีอนุสัญญา CITES ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ก็นับเป็นเวลานาน ๓๐ ปีทีเดียว ซึ่งเราได้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม CITES มาแล้ว ๑ ครั้ง เมื่อ ๙ ปีที่แล้ว และการที่เราได้เป็นเจ้าภาพอีกครั้งหนึ่ง ดิฉันก็ถือว่าเป็นเกียรติทีเดียว ซึ่งการประชุมจะเกิดขึ้นในวันที่ ๒ – ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๖ ที่จะถึงนี้ ซึ่งการที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มานั้นเพื่อขออนุมัติดังที่เพื่อนสมาชิกได้บอกแล้ว ๒ เรื่องสำคัญใหญ่ ----------

ก็คือการให้รัฐสภาแห่งนี้ได้ผ่านความเห็นชอบในการที่จะให้เอกสิทธิ์และการคุ้มครองในเรื่องของสถานที่ประชุม ในเรื่องของผู้คนที่เข้าร่วมประชุม ๒ เรื่องสำคัญ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่เราได้ทำสัญญาหรือลงนามไปกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญา CITES ดิฉันบอกได้เลยว่าไม่ขัดข้องในการที่รัฐบาลเสนอร่าง พ.ร.บ. นี้เข้ามา เพราะขัดข้องก็คงไม่ได้ เพราะว่าเราได้ไปลงนามกับสำนักเลขาธิการ CITES ไปเรียบร้อยแล้ว แต่สิ่งที่ดิฉันอยากจะตั้งข้อสังเกตแล้วก็ท้วงติงเล็ก ๆ ไว้ให้กับคณะรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี ๒ เรื่อง เรื่องแรก ก็คือว่ากรณีนี้เป็นกรณีที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะมีคนหลากหลายถึง ๑๗๗ ประเทศ เดินทางเข้ามาร่วมกันอยู่ในประเทศไทย เพื่อประชุมนานถึง ๒ สัปดาห์ แล้วคนไม่ใช่น้อย ๆ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ คนทีเดียว เสร็จแล้วการเตรียมตัว ต้องเตรียมตัวเนิ่น ๆ ในความคิดของดิฉัน ถ้าจะบอกว่าเราเพิ่งเซ็นสัญญาไปเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นี้เอง เพราะฉะนั้นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จึงเข้ามาสู่รัฐสภาเมื่อต้นเดือนนี้ แล้วเข้ามาสู่วุฒิสภาวันนี้นั้น อันนี้ก็อาจจะเป็นเรื่องที่เป็นตามขั้นตอนที่อนุสัญญาหรือสัญญากำหนดการลงนาม แต่สิ่งที่รัฐบาลรู้อยู่ว่าเราจะเป็นเจ้าภาพในการประชุม CITES ครั้งนี้ ดิฉันอยากจะให้การเตรียมตัวของกระทรวงที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องพร้อม เพราะว่าการที่เราลงทุน การที่เราเป็นเจ้าภาพนั้นเป็นเรื่องที่เราควรจะใช้โอกาสในการเป็นเจ้าภาพนี้ทำให้ประเทศไทยได้หลุดพ้นจากข้อกล่าวหาอย่างที่เพื่อนสมาชิกบอกแล้ว ทำให้ต่างประเทศ ๑๐๐ กว่าประเทศนั้นเชื่อถือในการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญในเรื่องของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์หรือ CITES เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ดิฉันติงนิดหนึ่ง ข้อหนึ่งก็คือเรื่องของการเตรียมตัวว่า ณ วันนี้เราพร้อมหรือยัง เพราะการประชุมจะเกิดขึ้นต้นเดือนนี้แล้วในเดือนมีนาคม มีเวลาอีก ๒ สัปดาห์

ประการที่ ๒ การประชุม CITES ที่ดิฉันกล่าวไปแล้วว่าจะเริ่มภายในไม่กี่วันนี้นั้น ดิฉันเชื่อว่าคนไทยเกือบค่อนประเทศไม่รู้ว่าประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเรื่องการประชุม CITES เรียกว่าเราอ่อนการประชาสัมพันธ์ แทบจะไม่เห็นสื่อมวลชนแขนงใด ๆ ที่จะสนใจในการที่จะออกข่าวว่าเราเป็นเจ้าภาพในการประชุม CITES มีคนอย่างที่ดิฉันกล่าวไปแล้วเข้ามาร่วมประชุมอยู่ในบ้านเราจำนวนมากแล้วก็นานถึง ๒ สัปดาห์ จะมีสื่อบางแขนงนิดเดียวที่สนใจแล้วก็เชิญผู้เกี่ยวข้องไปคุย ไปถามถึงการเตรียมตัว

ของประเทศไทยว่าไปถึงไหนแล้วทำนองนั้น เพราะดิฉันก็เคยได้รับเชิญในเรื่องนี้บ้าง เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงบอกว่าอยากให้ ๒ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องพึงสังวรนิดหนึ่งว่าในครั้งต่อไปไม่ว่าจะเป็นเจ้าภาพการประชุมระดับโลกที่สำคัญ แล้วเราต้องใช้งบประมาณของเราเอง ต้องมีการประชาสัมพันธ์ ต้องมีการเตรียมตัว เพราะฉะนั้นสรุปได้ว่าดิฉันไม่คัดค้าน เพียงแต่ฝากท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าร่าง พ.ร.บ. นี้ ดิฉันเชื่อว่าวุฒิสภาคงไม่ขัดข้อง แต่อยากจะให้ท่านจัดการประชุมและทำประโยชน์จากการประชุมครั้งนี้ให้คุ้มกับงบประมาณที่เราจะต้องสูญเสีย ----------

แล้วเราก็จะต้องรับผิดชอบในบุคคล ในสถานที่ ในทุก ๆ เรื่องในฐานะที่เป็นเจ้าภาพ แล้วก็ประเทศไทยเคยเป็นเจ้าภาพมาครั้งหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นครั้งนี้อีกครั้งหนึ่งเรามีประสบการณ์มากขึ้น ดิฉันเชื่อว่าด้วยฝีมือของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคงจะทำให้การประชุมครั้งนี้เป็นที่ประทับใจของชาวภาคีอนุสัญญา CITES ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ตอนนี้เป็นวาระที่ ๑ วุฒิสภามีหน้าที่ที่จะพิจารณาว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ในหลักการและเหตุผลก็ค่อนข้างจะชัดเจน แล้วเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็ได้อภิปรายไปแล้วว่าประเทศไทยเราเคยจัดการประชุมเช่นนี้ แล้วเหลืออีกไม่กี่วันก็จะประชุมแล้ว วันที่ ๒ – ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ซึ่งจะมีการประชุม ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับนี้ ผมอ่านแล้วก็ไม่ปฏิเสธว่าเราน่าจะได้ เช่น เราอาจจะขอแก้ไขบัญชีไม้พะยูงซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีที่ ๒ แล้วก็อาจจะแก้ไขบัญชีของจระเข้น้ำจืดและจระเข้น้ำเค็มจากบัญชีที่ ๑ มาเป็นบัญชีที่ ๒ เพื่อประโยชน์ในการที่จะส่งออกหนังจระเข้และผลิตภัณฑ์ ตรงนี้ผมไม่ปฏิเสธว่าเป็นประโยชน์ที่เราจะได้รับ

ประโยชน์อันที่ ๒ ก็คือทำให้หน่วยงานภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ตลอดจนภาคประชาชนได้เข้าใจกระบวนการดำเนินการของภาคีอนุสัญญา CITES ตัวนี้

ส่วนประโยชน์ที่ผมคาดหวังไว้ค่อนข้างจะมากก็คือทางด้านการท่องเที่ยว เพราะว่าจะมีผู้ที่มาประชุมอย่างน้อยคง ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ คน เขาคงต้องมาพักที่โรงแรม มาท่องเที่ยว อันนี้เป็นประโยชน์พลอยได้ที่เราจะได้รับ รวมทั้งภาพลักษณ์ของประเทศไทยจะได้ชวนให้ต่างประเทศเขามาท่องเที่ยว เพราะว่าคงจะมีการถ่ายทอดทีวีการประชุม การส่งข่าวอะไรต่าง ๆ พวกนี้

ทีนี้ที่ผมยังกังวลอยู่ก็คือว่า เกี่ยวกับเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันซึ่งเราจะต้องดำเนินการ เมื่ออ่านเอกสารครั้งแรกนี่ผมคิดว่าให้ความคุ้มครองเฉพาะในห้องประชุมทางด้านกฎหมาย แต่พอไปดูรายละเอียดเกี่ยวกับความรับผิดชอบของค่าเสียหายแล้วผมยัง

กังวลอยู่ ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลได้เตรียมการในเรื่องนี้อย่างไร แล้วอ่านความรับผิดชอบต่อความเสียหายนี้ทำให้ผมไปตีความว่า เราจะต้องคุ้มครองผู้ที่มาประชุมนี่ตั้งแต่เขาลงจากเครื่องบินจนกระทั่งเขาออกจากเมืองไทยไป อันนี้ถ้าเผื่อผมเข้าใจผิดท่านรัฐมนตรีช่วยกรุณาชี้แจงด้วย ถ้าเผื่อผมเข้าใจถูกท่านต้องช่วยกรุณาอธิบายว่าขณะนี้รัฐบาลได้เตรียมการในด้านนี้แล้ว ยกตัวอย่างเช่น ความรับผิดชอบต่อความเสียหาย

ข้อ ๑ รัฐบาลไทยจะต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการใด ๆ การอ้างสิทธิหรือการเรียกร้องอื่น ๆ ที่มีต่อสำนักเลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่จากสำนักเลขาธิการที่เกิดขึ้นดังนี้

(ก) การบาดเจ็บต่อร่างกายหรือความเสียหาย หรือความสูญเสียซึ่งทรัพย์สินในสถานที่ที่อ้างถึงในข้อ ๑ นี้

(ข) การบาดเจ็บต่อร่างกายหรือความเสียหาย หรือความสูญเสียซึ่งทรัพย์สินซึ่งมีสาเหตุที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้บริการพาหนะ

เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็มีข่าวนักท่องเที่ยวสามีภรรยาชาวอังกฤษที่เขาขี่จักรยานแล้วรถปิกอัพไทยเราไปชนเขาจนเสียชีวิต บ้านเรามีความหละหลวมตรงนี้มาก ผมก็ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลไทยได้เตรียมการที่จะรองรับตรงนี้อย่างไร มิเช่นนั้นเราคงจะลำบากมากนะครับ

ข้อ ๒ รัฐบาลไทยจะต้องจ่ายค่าชดเชยให้และไม่เอาผิดกับสำนักเลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ เขาจะอ้างสิทธิซึ่งเกิดจากความเพิกเฉยหรือความจงใจต่อเจ้าหน้าที่อะไรต่าง ๆ พวกนี้ รายละเอียดแจ้งแล้วในเอกสารหน้าที่ ๘

อีกประการหนึ่งที่น่าห่วงในข้อ ๖ คือที่กำหนดไว้ว่าในข้อตกลงที่เราลงนามไปเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เร็ว ๆ นี้ว่าแต่ละฝ่ายจะสงวนสิทธิ์สำหรับเหตุสุดวิสัยที่จะเกิดขึ้น เช่น ความสงบเรียบร้อยของประชาชน----------

บ้านเรามีการชุมนุมสาธารณะบ่อย ผมไม่แน่ใจว่าวันที่ ๒ มีนาคมถึงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ จะมีอย่างนี้หรือเปล่า ถ้าสมมติมีแล้วเราไม่สงวนสิทธิ์ตรงนี้ เมื่อเกิดเรื่องขึ้น ผมไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรต่อไป ความจริงผมก็เสนอรัฐบาลหลายครั้งว่าให้นำร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะเข้ามาพิจารณา ประกาศใช้ เพื่อจะให้พวกที่ชอบยุยงคนให้มาชุมนุมโดยไม่รับผิดชอบ รับผิดชอบเสียบ้าง ข้อนี้ขออนุญาตเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า รัฐบาลได้ขอสงวนสิทธิ์ตรงนี้ไว้แล้วหรือยังนะครับ

อีกข้อหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมทราบว่าทางประเทศไทยจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ CITES ประมาณปีละ ๑ แสนกว่าบาท ไม่ทราบว่าตัวเลขตรงนี้ถูกหรือเปล่า ๑๑๒,๐๐๐ บาท ให้กับ CITES ซึ่งดูแล้วค่อนข้างจะน้อย แต่อันนี้เป็นข้อมูลซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดพิมพ์ให้ เพราะฉะนั้นก็ขอความชัดเจนว่าเราจ่ายตรงนี้เท่านั้นจริงหรือเปล่า

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานครับ เราคาดหวังที่จะได้ประโยชน์จากการประชุม เราคาดหวังที่จะไปเสนอขอเปลี่ยนแปลงพืชป่า สัตว์ป่า อะไรต่าง ๆ ที่เราคิดว่าเราจะทำประโยชน์ต่อเศรษฐกิจได้ แต่ผมไปดูรายชื่อคนไทยซึ่งอยู่ในคณะทำงานของสำนักเลขาธิการ CITES ไม่มีนะครับ ตอนนี้มิสเตอร์จอห์น อี สแกนตัน เขาเป็นเลขาธิการ มีญี่ปุ่น มิสเตอร์ฮารุโกะ โอกุซุ เขาเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายประสานงานเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ เขาใช้คำว่า คาปาซิตี บิลดิง โคออร์ดิเนเตอร์ (Capacity building coordinator) ประเด็นนี้ผมเห็นว่ามีความสำคัญ ถ้าสมมติประเทศไทยจัดการประชุมครั้งนี้ แล้วมีโอกาสที่จะเสนอว่าในสตาฟ (Staff) ของสำนักเลขาธิการ CITES ถ้าเผื่อมีคนไทยอยู่ด้วย การที่เราจะเสนออะไร การที่เราจะเรียกร้องอะไรจะง่าย รัฐบาลนี้ตั้งแต่ทำหน้าที่มาผมยังไม่เห็นการผลักดันให้คนไทยซึ่งมีความรู้ มีความสามารถเข้าไปทำงานอยู่ตามหน่วยงานอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเราจัดการประชุมแล้ว เราเสียเงินแล้วเราก็ได้ประโยชน์ไม่มากเหมือนที่ญี่ปุ่นเขาทำ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตอภิปรายเพียงเท่านี้เพราะเวลาหมด โดยภาพรวมผมรอคำชี้แจงจากรัฐมนตรี แล้วก็คิดว่าน่าจะให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ตวงครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ท่านรัฐมนตรีไปไหนแล้วครับ ผมจะถามท่านรัฐมนตรี ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย หรือ CITES ผมมีคำถามแล้วก็เป็นข้อสังเกตที่จะฝากท่านประธาน แม้ท่านรัฐมนตรีไม่อยู่ก็ฝากท่านประธานไว้เลย หวังว่าเจ้าหน้าที่น่าจะจดคำถามนี้เอาไว้ ผมเห็นว่าอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าหลักการที่เราบอกว่าชอบที่จะต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมคิดว่าหลักการนี้ไม่ดี ไม่ดีก็คือว่าแบบนี้เท่ากับมัดมือชกสภา ประเภทผีตกป่าช้าไม่เผาไม่ได้ ท่านจะประชุมต้นเดือนแต่ว่าเข้าสภาวันนี้ แล้วมาให้สภาพิจารณา ผมก็ย้อนไปดูว่าความจริงคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม CITES ตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ท่านประธานครับ ท่านไปอยู่ที่ไหนทำไมไม่รีบเสนอ ผมถึงบอกว่าเป็นพระราชบัญญัติผีตกป่าช้าไม่เผาไม่ได้ ท่านรีบบังคับ เดี๋ยวท่านประธานคอยดูก็จะมาขอร้องว่าให้เป็น ๓ วาระรวด ผมเดาไม่ผิดน่าจะเป็นอย่างนั้น ประเด็นของผมก็คือว่าแม้หลักการจะเคยชี้แจงว่า จะอ้างว่าเคยออกกฎหมายอย่างนี้มาแล้วตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ แม้จะอ้างว่าเคยทำมาแล้วก็จะต้องทำต่อไป แต่ไม่ได้หมายความว่าเคยทำมาแล้วต้องทำต่อไป ----------

เพราะโลกตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบันนี้ ท่านประธานคงทราบดี ผมพูดกับท่านประธาน ๒ คนก็ได้ รัฐบาลเสนอกฎหมายไม่อยู่ โลกเปลี่ยนไป พฤติกรรมเปลี่ยนไป การกระทำคนเปลี่ยนไป ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเปลี่ยนไป เดี๋ยวผมจะชี้ให้ท่านประธานดูในข้อตกลงนี้ว่าเปลี่ยนอย่างไรที่เป็นคำถาม

ข้อสังเกตของผมประการแรกก็คือว่า ผมอยากให้รัฐบาลบอกสภาโดยเฉพาะวุฒิสภาว่า ท่านประเมินอย่างไรกับตัวเลขที่รัฐบาลไทยต้องเอาเงินภาษีอากรไปลงทุน ๗๒๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ท่านประเมินอย่างไร รัฐบาลไทยได้ประเมินหรือไม่ว่าเราจะได้อะไรจากการประชุมคราวนี้ นอกจากบอกว่าเราได้ภาพลักษณ์เราจะได้เป็นผู้นำเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวอย่างที่เราพูดกันเป็นแพทเทิร์น (Pattern) ประการสำคัญที่รัฐบาลต้องตอบต่อสภาวันนี้เช่นกันก็คือว่า ผมถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าวาระของประเทศไทยที่จะเสนอต่อการประชุม ครั้งที่ ๑๖ คราวนี้คืออะไร บอกประชาชนหน่อยซิ จะใช้เงิน ๗๒๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ วาระของประเทศไทยคืออะไร ท่านประธานจำได้ไหมครับ การประชุมในเร็ววันนี้ประชุมเวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (World Economic Forum) ประเทศไทยเป็นคนลงทุน แต่ไม่ได้มีวาระอะไรเลย แต่คนได้ชื่อเสียงมีวาระกลับกลายเป็นพม่าคือออง ซาน ซูจี เอาภาษีอากรมาจัดทำการประชุมเวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม ผมถามเหมือนกันลองตอบหน่อยครับว่า วาระของประเทศไทยในการเสนอคราวนี้คืออะไร

ประการที่ ๒ เปลี่ยนไม่ได้หรือครับว่า ทำไมจะต้องออกพระราชบัญญัติมาจัดการประชุมคุ้มครองกฎหมายของประเทศไทยที่มีอยู่แล้วไม่สามารถปกป้องคุ้มครองเพียงพอได้หรือ ถ้าอ้างว่าจำเป็นที่จะต้องออกพระราชบัญญัติ แล้วทำไมเวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม ผมไม่เห็นมีออกพระราชบัญญัติอะไรเลย ทำไมประชุมได้ คนมาประชุมทั่วโลก ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีมาพอดี ประชุมรัฐสภาโลกก็ไม่ต้องออกแล้วก็ประชุมได้ นั่นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ท่านประธานไปดูข้อตกลง CITES ที่สภาผ่านไปแล้ว การคุ้มครอง คุ้มครองที่เปลี่ยนแปลงจากคราวก่อน ที่ผมบอกว่าเทคโนโลยีทันสมัยแล้วก็ปกป้องคุ้มครองในข้อ ๕ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในข้อ ๒ หมายถึงว่าคุ้มกัน

ทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำ วาจาเป็นลายลักษณ์อักษรตลอดจนการกระทำที่เป็นลายลักษณ์อักษรการกระทำทั้งปวง คำถามผมก็คือว่า ต้องคุ้มครองหมดเลยใช่ไหม คนในที่ประชุมไปละเมิดสิทธิองค์กรภายนอก บุคคลภายนอกที่เป็นคนไทย เพราะจะต้องถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ตและวิทยุ ผมไม่ถามว่าปกป้องคุ้มครองในที่ประชุมแต่ผลออกไปข้างนอกเหมือนผมกับท่านประธานพูดตอนนี้ไปละเมิดบุคคลภายนอกผมต้องรับผิดชอบอย่างนั้นใช่หรือไม่ หรือปกป้องตามไปเลยว่าจะด่าใครก็ได้ ไม่ได้มีความผิด กฎหมายฉบับนี้คุ้มครองอย่างนั้นหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีตอบสภาหน่อยเหมือนกับเอกสิทธิ์คุ้มครองเราไหม สามารถทำได้ไหม

ประการสุดท้ายที่เป็นคำถาม ความจริงมีเรื่องถามเยอะ ถามแค่นี้เวลาน้อย ผมถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ ในมาตรา ๔ (๓) ใช้คำว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติ แต่พอเรามาทำใหม่ปีนี้เราไปเปลี่ยนแปลงใน (๓) ว่า ผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติ คำถามผมก็คือว่า ทำไมเปลี่ยนแปลง ทำไมท่านเปลี่ยนจากหน่วยงานมาเป็นบุคคล ท่านมีเหตุผลใดแตกต่างกันอย่างไร หรือโลกเปลี่ยนอย่างที่ผมพูดถึง เพราะเดิมทีในร่างเดิมเขาใช้คำว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติ แปลว่าให้หน่วยงาน แต่คราวนี้ร่างนี้มาแก้ไขใหม่เป็น ผู้แทนของหน่วยงานแปลว่าอะไร ลดระดับลงหรือเพิ่มขึ้น หรือทำให้การประชุมมีมีความเข้มข้นมากขึ้น ----------

จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีได้ช่วยตอบคำถามและข้อสังเกตที่ผมฝากท่านประธานไปก็แล้วกัน ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี๋ยวให้สมาชิกอภิปรายครบทุกคนก่อนให้รัฐมนตรีตอบนะครับ เชิญต่อไปท่านสุธรรมและต่อด้วยท่านอนุรักษ์ คุณหมอเจตน์ แล้วก็ท่านชรินทร์นะครับ

นายสุธรรม พันธุศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุธรรม พันธุศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ในเรื่องของการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าหรือพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย ที่เรียกว่าองค์กร CITES กระผมเองก็ไม่ได้เห็นชอบมาตั้งแต่ต้นนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่าการประชุมครั้งนี้ผมเข้าใจว่าคงจะไปรับจากไม่ใช่รัฐบาลนี้ด้วยซ้ำไป อยากจะกราบเรียนว่าในส่วนราชการกระทรวง ทบวง กรม รู้สึกว่าเป็นประเพณีนิยมที่ชอบไปรับการประชุมมาจัดในประเทศไทย โดยอ้างว่าส่งเสริมการท่องเที่ยวบ้าง อ้างว่าจะทำประโยชน์ให้กับประเทศบ้าง แต่ในเบื้องหลังนั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ความต้องการของส่วนราชการนั่นล่ะต้องการใช้งบประมาณ ก็อยากจะกราบเรียนว่าอย่างนี้นะครับ ซึ่งท่านสมาชิกบางท่านก็ได้กล่าวไปแล้ว หมายความว่าการประชุมครั้งนี้ให้เหตุผลว่า ๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ผมก็มาดูแล้วนะครับ สมาชิกที่เข้ามาประชุม ๒,๐๐๐ คน ก็ยังน้อยกว่าองค์การโรตารี่สากลที่เข้ามาเป็นหมื่นเป็นแสนคน ซึ่งนั่นคือการส่งเสริมการท่องเที่ยวครับ และการนำรายได้ของประเทศ แต่ CITES เป็นองค์กรเล็ก ๆ ที่อยู่ใต้อัมเบรลรา (Umbrella) ขององค์กรสหประชาชาติ ยูไนเต็ด เนชัน (United Nation) ซึ่งที่ผมกล่าวเช่นนี้ก็คือ องค์กรนี้ไม่ได้อยู่ในกฎหมายที่เราคุ้มครองหรือเรียกว่าให้สิทธิประโยชน์ขององค์การสหประชาชาติที่ออกมาเป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองให้เขาได้รับสิทธิทางการทูตทางด้านคุ้มครองเมื่อปี ๒๕๐๕ โดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เสียด้วยซ้ำไปนะครับ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่าอย่างนี้ครับ ที่จริงก็เสนอมาเป็น ๒ เรื่องในตอนแรก คือถ้าจัดการประชุม CITES ที่เจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ ที่ตั้งของสำนักงาน CITES ก็จะใช้เงินประมาณ ๒,๘๑๔,๖๘๘ เหรียญสหรัฐ ตีง่าย ๆ เป็นเงิน ๓ ล้านเหรียญ เหรียญละ ๓๐ บาท ตอนนี้เงินไทยแข็งก็ประมาณ ๘๐ ล้านบาท แต่ถ้าจัดที่ประเทศไทยนะครับ

ใช้เงิน ๗๒๙,๖๐๑ เหรียญสหรัฐ ตีง่าย ๆ คูณ ๓ เข้าไปก็ ๒๑ ล้านบาท แต่ว่า ๒๑ ล้านบาท กับจัดที่เจนีวา ๓ ล้านเหรียญ ๙๐ ล้านบาท ท่านจะดูว่าเจนีวาอาจจะแพงกว่านะครับ แต่ท่านทราบไหมครับ นอกจาก ๗๒๙,๖๐๑ เหรียญสหรัฐ ยังบวกอีก ๒๕๐ ล้านบาท ที่กระทรวงจะต้องจัดสรรเงินงบประมาณให้ใช้ ในเงิน ๒๕๐ ล้านบาทนี้ ท่านลองคิดดูนะครับ นั่นคือจะต้องไปใช้จ่ายในเรื่องของการจัดการประชุมแล้วก็จะต้องจ่ายให้ออแกไนเซอร์ (Organizer) ที่ผมเคยได้เรียนไปแล้วถึง ๑๒๐ ล้านบาท เฉพาะออแกไนเซอร์ที่จัด ผมก็คิดว่าไม่มีประโยชน์อะไร ทีนี้มาดูนะครับ อยากจะเรียนว่าอย่างนี้ สัญญาที่เราไปทำไว้เหมือนกับสัญญาทาสนะครับ----------

ผมไม่เคยเห็นว่าการจัดประชุมที่ไหนที่เขามีข้อเสนอมากมายแล้วก็ให้รัฐบาลไทยเป็นผู้รับผิดชอบ ในเวลาอันจำกัดผมอยากจะเรียนให้เห็นถึง ๒ ข้อ ที่เราเสียเปรียบอย่างชัดเจน

ข้อแรก อยากจะเรียนง่าย ๆ ๗. รัฐบาลไทยจะจัดการเรื่องการเดินทางของเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการที่จำเป็น สำหรับการเตรียมการหรือการให้บริการการประชุมโดยหารือกับสำนักเลขาธิการ และจะให้เป็นไปตามกฎระเบียบของเจ้าหน้าที่สหประชาชาติและแนวปฏิบัติในด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติที่เกี่ยวกับมาตรฐานเดินทาง น้ำหนักจำกัดกระเป๋าเดินทาง จำกัดค่าเบี้ยเลี้ยง การจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและ ค่าใช้จ่ายสนามบิน เช่น บัตรโดยสารเครื่องบินชั้นประหยัดสำหรับการเดินทางน้อยกว่า ๙ ชั่วโมง หรือชั้นธุรกิจสำหรับการเดินทางที่มากกว่า ๙ ชั่วโมง และบัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวที่จะต้องเป็นบัตรโดยสารที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หากมีความจำเป็น อันนี้ก็จะได้เห็นว่าทุกอย่างเจ้าหน้าที่ของ CITES ที่เข้ามาประชุมเสียค่าใช้จ่ายของนี้ทั้งหมด

อีกประการหนึ่งที่ไม่ได้กล่าวในนี้อยากจะเรียนว่า โดยปกติแล้วการประชุมระดับสมัชชาโลกเขาจะต้องมีค่าลงทะเบียนจากประเทศต่าง ๆ จากสมาชิกที่เข้ามาประมาณ ๒,๐๐๐ คน ผมไม่ทราบว่าค่าลงทะเบียนหายไปไหนหรือค่าลงทะเบียน CITES เป็นคนเก็บแล้วก็เสร็จแล้วผลักภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่คิดคร่าว ๆ ออกมาแล้วประมาณสัก ๓๐๐ ล้านบาท ซึ่งประเทศไทยจะต้องรับผิดชอบ โดยที่เราหวังเพียงนิดเดียวที่จะได้ประโยชน์จากการจัดประชุม CITES ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผมอยากจะเรียนว่าร่าง พ.ร.บ. นี้ถึงอย่างไร ๆ ก็เหมือนท่านสมาชิกกล่าวแล้วเมื่อผีถึงป่าช้าไม่เผาก็ต้องฝัง เพราะใกล้เข้ามาแล้ว แล้วก็อยากจะเรียนว่า พ.ร.บ. นี้เคยออกมาเมื่อปี ๒๕๔๗ แล้วก็ลอกข้อความสาระสำคัญทั้งหมดจากปี ๒๕๔๗ ที่เคยจัดการประชุม CITES ในประเทศไทย แล้วก็หลังจาก ๙ ปี ก็จัดอีกครั้งหนึ่ง ก็อยากจะเรียนว่าไม่เป็นประโยชน์อันใดเลย ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนุรักษ์ คุณหมอเจตน์ ท่านชรินทร์ หาญสืบสาย แล้วก็ท่านสุดท้ายแล้วผมจะปิดอภิปรายคือ อาจารย์สุริยานะครับ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ตามที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ใช่เรื่องใหม่เป็นเรื่องที่จริง ๆ ประเทศไทยเคยมีการดำเนินการจัดให้มีการประชุมมาแล้วครั้งหนึ่งในประเทศไทย ก็คือพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย ปี ๒๕๔๗ นั่นเป็นเรื่องที่ว่าไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องที่มีมาแล้ว เพียงแต่กฎหมายฉบับดังกล่าวที่มีการนำเสนอมาอาจจะมีการเพิ่มเติมความคุ้มครองเข้าไปนิดหนึ่ง ก็คือมีการเพิ่มเติมเข้าไปในส่วนของมาตรา ๔ โดยเฉพาะในส่วน (๔) ก็คือให้ความคุ้มครองในส่วนของเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยที่จัดหาโดยสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ที่มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม ผมคิดว่าตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่เพิ่มเติมซึ่งเหมาะสม

อีกประการหนึ่งผมคิดว่าก่อนที่จะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คงอยากจะให้ทางรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการชี้แจงว่าเกิดปัญหาอุปสรรคอย่างไร ตั้งแต่คณะรัฐมนตรีได้มีการรับร่าง รับหลักการในเรื่องนี้ไว้พิจารณาเป็นระยะเวลาสักระยะหนึ่ง ก็คือตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ และเกิดอะไรขึ้นถึงมาดำเนินการตรงนี้ เท่าที่ผมเข้าใจน่าจะมีขั้นตอนระเบียบวิธีการว่าก่อนจะนำเรื่องนี้น่าจะผ่านในเรื่องของมาตรา ๑๙๐ มาแล้ว คงต้องใช้เวลาและหลังจากนั้นจึงเป็นร่างพระราชบัญญัติเพื่ออนุวัติกฎหมายตรงนี้เป็นกฎหมายภายในนั่นเป็นเรื่องประการที่ ๑ ที่ต้องขอคำชี้แจงจากรัฐมนตรี

ประการที่ ๒ ก็คือต้องขอคำชี้แจงจากรัฐมนตรีว่าทำไมความสำคัญในกรณีนี้ CITES เป็นสำนักเลขาธิการไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสิ่งแวดล้อมสหประชาชาติยูเอ็นอีพี (UNEP) การประชุมดังกล่าวเดิมจึงไม่ใช่ความคุ้มครองของสหประชาชาติ คือไม่ได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทยปี ๒๕๐๔ ก็คือ CITES ไม่ได้อยู่ภายใต้ความคุ้มครอง พ.ร.บ. ดังกล่าว เมื่อไม่อยู่ใน พ.ร.บ. ดังกล่าว ผมเข้าใจว่าจึงทำให้จำเป็นต้องออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา เพราะว่า CITES ไม่ถือว่าเป็นโครงการของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยขอคำยืนยันว่าเป็นความจำเป็นตรงนี้ใช่ไหมถึงต้องออกกฎหมายมารองรับตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงฉบับนี้ ผมคิดว่าการที่ออกมาตรงนี้ก็คงเป็นแนวทางเดียวกับการคุ้มครองหน่วยงานของสหประชาชาติ

อีกประการหนึ่ง ผมคิดว่าในแง่ของการดำเนินการตามกฎหมายฉบับดังกล่าวในเรื่องของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะมาตรา ๔ ในกฎหมายฉบับนี้เป็นการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในสถานที่จัดการประชุมและบุคคลดังกล่าวที่เข้าร่วมการปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมดังกล่าวตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ปัญหาเอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังกล่าวตามบันทึกข้อตกลงฉบับดังกล่าวอยู่ในวิสัยที่รัฐบาลไทยทำตามมาตรฐานระหว่างประเทศใช่หรือไม่ และเป็นเรื่องที่ดำเนินการทำมาแล้วในอดีตใช่หรือไม่ และวันนี้เป็นเรื่องที่ว่าใกล้แก่การดำเนินการแล้วจะมีการประชุมในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระยะเวลาที่เหลืออีกไม่กี่วัน เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วรัฐบาลมีความพร้อมใช่ไหมในการที่จะดำเนินการดังกล่าวทุกเรื่อง ทุกประเภท เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วผมคิดว่าก็คงต้องขอให้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงว่าการดำเนินการตรงนี้สามารถอยู่ในวิสัยที่ดำเนินการได้ และเป็นไปตามมาตรฐานของสากลที่ดำเนินการหรือเปล่า แต่โดยภาพรวมนะครับท่านประธาน คิดว่าในกฎหมายฉบับนี้น่าจะเป็นข้อดีกับภาพรวมของประเทศไทย โดยเฉพาะ ๑. ก็คือว่าในการดำเนินการดังกล่าวเป็นเวทีระหว่างประเทศ ประเทศไทยสามารถดึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาดังกล่าว โดยเฉพาะตัวแทนต่าง ๆ

เหล่านี้เข้ามาร่วมดำเนินการได้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องภาพพจน์ของประเทศไทยที่สามารถดำเนินการจัดการประชุมระหว่างประเทศได้ สร้างความน่าเชื่อถือกับประเทศไทยในมุมมองของต่างประเทศแล้วก็บรรดาภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ CITES ซึ่งก็เป็นการจัดครั้งที่ ๒ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นกับนักลงทุน และจะทำให้เกิดเวทีการประชุมต่าง ๆ เหล่านั้นเข้ามา ซึ่งหลาย ๆ อย่างอาจจะมีทั้งส่วนที่เป็นของตัวอนุสัญญาของยูเอ็น (UN) นอกยูเอ็นหรืออื่น ๆ ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการประชุมเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศได้

อีกอย่างหนึ่งก็คือว่าการดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการอนุวัติอิมพลีเมนต์ อิน ลีจิสเลชัน (Implement in legislation) ก็คือเป็นการดึงกฎหมายระหว่างประเทศเข้ามาภายใต้กฎหมายประเทศไทย ถ้าไม่ดำเนินการดังกล่าวการดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ ก็ไม่สามารถบรรลุเป็นข้อตกลงผูกพันประเทศไทยได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการ

ประการสุดท้าย ผมคิดว่าเรื่องนี้แม้จะดำเนินการที่จะมาถึงตรงนี้เมื่อมาถึงวุฒิสภาแล้วผมคิดว่าเรามีความจำเป็น ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตามผ่านมาในชั้นสภาผู้แทนราษฎรจนมาถึงวุฒิสภาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามเราก็มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการให้ลุล่วงเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวมีความจำเป็น ถึงจะมาช้าแต่ก็มาทันเวลา ผมสนับสนุนร่างกฎหมายดังกล่าว ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในกระบวนการออกกฎหมายของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎรจะมีขั้นตอนตั้งแต่ผ่าน ครม. แล้วก็เข้าสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็เข้ากรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ผ่านวาระ ๒ วาระ ๓ แล้วก็จะมาถึงวุฒิสภาที่นี้ในวาระแรกไปจนถึงวาระ ๒ วาระ ๓ แล้วก็หลังจากผ่านวาระ ๓ ก็ยื่นทูลเกล้าฯ ให้ทรงลงพระปรมาภิไธย แล้วถึงจะมีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ใช้เวลา แล้วก็ขั้นตอนสุดท้ายคือทูลเกล้าฯ ให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงลงพระปรมาภิไธยด้วย ซึ่งตรงนี้กรอบของเงื่อนเวลาของร่างกฎหมายฉบับนี้ดูแล้ว
ค่อนข้างมีปัญหา เมื่อเราย้อนดูในวัน เวลาตามขั้นตอนที่ผมได้อ้างถึงแต่แรก ----------

5

วันที่ ๙ มีนาคม ปี ๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม มีนาคม ปี ๒๕๕๓ แล้วถัดมาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การตกลงกรอบเจรจาหรือมีข้อตกลงระหว่างประเทศนี้จะต้องนำเข้าตามมาตรา ๑๙๐ ในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ปี ๒๕๕๕ รัฐสภาเห็นชอบกรอบเจรจา ปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๕ ผ่านมาถึงครั้งที่ ๒ เพราะว่าต้องเข้าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ๒ ครั้ง เข้ารัฐสภาเพื่อพิจารณากรอบเจรจาของร่างความตกลงที่รัฐบาลไทยจะต้องลงนามนี้คือวันที่ ๒๙ มกราคม ปี ๒๕๕๖ ซึ่งก็สอดคล้องกับวัน เวลา แล้วก็ทันทีหลังจาก ๒๙ มกราคม ปี ๒๕๕๖ เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา และเลขาธิการอนุสัญญาได้ลงนามร่วมกัน เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๕๖ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าปี ๒๕๕๓ ทิ้งช่วงมาจนถึงปี ๒๕๕๖ ถามว่า ท่านไปทำอะไรอยู่ การเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เรามีเวลาเตรียมตัวนาน แต่พอผลสุดท้ายก็มาบีบให้วุฒิสภาแห่งนี้เร่งผ่านร่างกฎหมาย เพราะว่าจะมีการประชุมในวันที่ ๒ มีนาคม ปี ๒๕๕๖ นี้ ซึ่งเวลาค่อนข้างจะกระชั้นมาก เพราะฉะนั้นก็จะมีปัญหาที่ฝากถึงท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานว่า ในกรณีอย่างนี้ท่านไปทำอะไรอยู่ แล้วก็ตรงนี้ผมเห็นว่าก็คือปัญหาหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ การที่อ้างว่าเราต้องออกกฎหมายเพื่อการคุ้มครองภาคีอนุสัญญา CITES เพราะ CITES ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติหรือยูเอ็นอีพี (UNEP) ทั้งที่มีภาคีถึง ๑๗๗ ประเทศนั้น ก็คือสรุปว่าเราต้องออกกฎหมาย เพราะว่า CITES ไม่ได้อยู่ภายใต้ร่มของสหประชาชาตินะครับ เพราะว่าถ้าหากว่าอยู่ภายใต้ร่มของสหประชาชาติ เราก็ไม่ต้องออกกฎหมายใหม่เพราะสามารถใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินการของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เพราะฉะนั้นก็จะเห็นว่าองค์กร CITES นี้ไม่ได้อยู่ใต้ร่มของยูเอ็น (UN) แต่ผมยอมรับว่า CITES มีศักยภาพ มีพลังที่ค่อนข้างสูง เป็นที่ยอมรับของประเทศทั้ง ๑๗๗ ประเทศ คำถามก็คือว่าแล้วทำไมเขาถึงไม่ได้อยู่ภายใต้ร่มของยูเอ็นอีพีหรืออยู่ภายใต้ร่มของยูเอ็น ท่านประธานครับ พอเรามาดูในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเขียนล้อกฎหมายที่ออกในปี ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่า

ที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็คือ ร่างกฎหมายฉบับนี้เราออกตามกฎหมายคุ้มครองภาคีอนุสัญญา CITES ซึ่งออกเมื่อปี ๒๕๔๗ ซึ่งมี ๕ มาตรา เหมือนกันมากลอกกันมาแทบทุกประโยค ทุกบรรทัด แต่ว่าเมื่อเราดูลงไปในรายละเอียดลึก ๆ แล้วพบว่ามีที่แตกต่าง ๒ ประเด็นที่ผมแยกรายละเอียดออกมาได้ คือในร่างมาตรา ๔ ของกฎหมายฉบับนี้เพิ่มคำว่า “ให้สถานที่จัดการประชุม” เพิ่มขึ้น ในกฎหมายที่ออกปี ๒๕๔๗ ไม่มี คำถามก็คือว่าสถานที่จัดการประชุมทำไมเราต้องเน้นตรงนี้ขึ้นมาในเมื่อปี ๒๕๔๗ ไม่มี มีเหตุผลใด ซึ่งก็อยากจะให้ทางท่านรัฐมนตรีตอบ แล้วก็ในร่างมาตรา ๔ (๔) เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์และเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้สำนักเลขาธิการ ก็เพิ่มคำว่า “เจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้” เพราะฉะนั้นร่างกฎหมายฉบับนี้แตกต่างจากกฎหมายที่คุ้มครองผู้ที่เข้าประชุมในปี ๒๕๔๗ นี้ ๒ ประเด็นก็คือ ประเด็นที่ว่าสถานที่จัดการประชุมกับประเด็นที่ว่าเพิ่มเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้----------

ผมก็เลยอยากจะทราบว่าตอนที่เราจัดการประชุมในปี ๒๕๔๗ เรามีปัญหาอะไรท่านถึงต้องออกกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อเราจะได้ไม่ประสบปัญหาแบบในปี ๒๕๔๗ อีก

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน เราใช้งบประมาณทั้งหมด ๒๒๔.๒๓ ล้านบาท ท่านประธานครับ เงินเยอะมากสำหรับการจัดการประชุมนานาชาติ ผมขอถามทางท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานว่า ท่านช่วยให้ตัวเลขของการจัดการประชุมปี ๒๕๔๗ ให้ทางสภาเราทราบได้ไหมว่าในปี ๒๕๔๗ ท่านใช้งบประมาณหรือใช้เงินไปเท่าไร ผมจะได้มีตัวเลขเปรียบเทียบ แต่ถ้าท่านไม่ตอบแสดงว่าท่านไม่ต้องการตอบ ผมไม่ทวงถามนะครับ แต่ผมจะขอระบุไว้ในที่นี้ว่า ผมอยากจะได้ตัวเลขว่าท่านจัดการประชุมในปี ๒๕๔๗ ใช้งบประมาณไปเท่าไร เพราะว่าในความรู้สึกส่วนตัวของผมแล้ว ๒๒๔.๒๓ ล้านบาทเป็นงบประมาณที่เยอะเกินไปสำหรับผม ผมก็อยากจะฝาก

ประเด็นสุดท้าย ท่านประธานนิดเดียว ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจในเรื่องของประเด็นทางกฎหมายว่า ในกฎหมายฉบับนี้มีหลักการและเหตุผลซึ่งไม่สอดคล้องกับในร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๔ มีการประชุมภาคีอนุสัญญา ครั้งที่ ๑๖ คือการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งที่ ๑๖ และการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ ๖๓ และครั้งที่ ๖๔ แต่ในหลักการและในเหตุผลพูดถึงเฉพาะการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งที่ ๑๖ อย่างเดียว ไม่ได้ครอบคลุมถึงการประชุมคณะอนุกรรมการบริหารตรงนี้ด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยไม่แน่ใจว่าตรงนี้ในประเด็นของหลักการและเหตุผลครอบคลุมหมดหรือไม่ ก็อยากจะได้คำตอบ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย ๗ นาที เชิญครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตาก ผมขอแสดงความเห็นและอภิปรายร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ

ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ถ้าพิจารณาชื่อโดยชื่อของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นะครับ บอกว่าเป็นการคุ้มครองการประชุมภาคี แต่เมื่อไปดูข้างในแล้วก็ปรากฏว่าเป็นการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สถานที่จัดประชุม แล้วก็บุคคลผู้เข้าร่วมประชุม

ฉะนั้นในประการแรกเลยที่ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีปรีชาก็คือว่า ทำไมชื่อร่าง พ.ร.บ. ออกมาแล้วไม่ค่อยสื่อ ที่จริงแล้วเป็นเรื่องของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันผู้เข้าร่วมประชุม ทำไมไม่พูดไปตรง ๆ เพราะคุ้มครองการประชุมนี้กว้างมาก

ประการที่ ๒ ที่อยากจะเรียนถามก็คือว่า เรื่องนี้หลายท่านได้พูดไปแล้วว่าประเทศไทยเรารู้อยู่แล้วว่าเราจะต้องเป็นเจ้าภาพตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ผ่านมาตั้งหลายปีทำไมเราไม่รีบดำเนินการออกกฎหมายให้เรียบร้อยตั้งแต่เนิ่น ๆ ไม่ใช่มาทำในภาวะที่ใกล้ ๆ แล้วอาจจะต้องประชุมถึง ๓ วาระอย่างที่ทราบกันอยู่นะครับ

ประการที่ ๓ การออกเป็นกฎหมายหรือพระราชบัญญัตินี้ก็น่าจะเป็นความจำเป็นที่ว่าจะต้องออกเป็น พ.ร.บ. แต่อยากจะเรียนถามท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่า เราไม่สามารถที่จะออกเป็นพระราชกำหนดไม่ได้หรือครับ ในเมื่อเราดำเนินการล่าช้าและการประชุมก็จะมาถึงอีกไม่กี่วันข้างหน้านี้ เราไม่สามารถที่จะออกเป็นพระราชกำหนดได้ใช่หรือไม่ครับ

ประการสุดท้ายที่อยากจะเรียนถามเป็นข้อสงสัยก็คือว่า ตามข้อตกลงระหว่างสำนักเลขาธิการ CITES กับรัฐบาลไทย เราต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันมากมายหลายข้อเหลือเกินนะครับ อยากจะเรียนถามก็คือว่าข้อตกลงทั้งหลายเหมือนกับที่ประเทศอื่นเขาให้กับองค์การ CITES ใช่หรือไม่ มีอะไรที่เราเพิ่มเติมจากคนอื่นหรือไม่ ถ้าเหมือนกันทุกอย่างแล้วเราไม่ต้องเพิ่มเติม มีภาระมากกว่าประเทศอื่นแล้ว----------

กระผมคิดว่าเราก็คงจะต้องให้ความร่วมมือ แล้วก็ออกกฎหมายเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมแล้วก็สถานที่ประชุมได้รับความคุ้มกันตามที่เขาเคยได้รับมาไม่ว่าจะประชุมที่ไหน ส่วนผลประโยชน์ที่เราจะได้รับจากการประชุมนี้ ผมไม่มีข้อสงสัยว่าองค์การ CITES เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญ แล้วก็เป็นที่สนใจของทั่วโลก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะต้องใช้จ่ายเงินไปเพียง ๒๒๐ กว่าล้านบาท ผมว่าไม่มากมาย อันนี้ผมอาจจะมีความเห็นไม่ตรงกับคุณหมอเจตน์ ขออภัยที่เอ่ยชื่อนะครับ เพียงแต่ว่าเมื่อเราจัดประชุมแล้ว เราต้องจัดประชุมให้สมบูรณ์ ให้เป็นที่ได้รับความนิยมชมชอบของผู้เข้าร่วมประชุมว่าเราจัดงานได้ดีมาก ซึ่งตรงนี้เองก็จะทำให้เราจะมีการประชุมสำคัญ ๆ เกิดขึ้นในเมืองไทยอีกหลายครั้ง รวมทั้งก็จะเป็นข่าวออกไปทั่วโลก นักท่องเที่ยวก็จะเข้ามามากมาย ก็อยู่ที่ว่าประเทศไทยเราจะตั้งรับมือกับนักท่องเที่ยวที่จะหลั่งไหลเข้ามาอีกมากมายในอนาคตได้อย่างไร อันนี้ก็ขอแสดงความเห็นเท่านี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์สุริยา ปันจอร์ ครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสตูล ก่อนอื่นขอเริ่มต้นด้วยคำว่า เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. .... แต่ในขณะเดียวกันนั้น ขอเรียนท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรี แม้ขณะนี้ท่านก็ไม่ได้นั่งอยู่ที่บัลลังก์ ขอเรียนด้วยความเป็นห่วงในฐานะเจ้าของประเทศด้วย และขอเรียนด้วยความเป็นห่วงในฐานะเจ้าของงบประมาณที่ต้องไปใช้ถึง ๒๐๐ กว่าล้านบาท

ประการที่ ๒ ด้วยความเป็นห่วงว่าภารกิจของรัฐบาลที่ไปรับปากให้คำมั่นให้คำสัญญาในการที่จะคุ้มกัน คุ้มครองให้เอกสิทธิ์กับผู้เข้าร่วมประชุมถึง ๒,๐๐๐ กว่าคน บอกตรง ๆ ว่าด้วยความเป็นห่วง ท่านประธานครับ ถ้าดูการใช้จ่ายงบประมาณกับผลที่ได้จริงอยู่สมาชิกบางท่านบอกว่าน่าจะได้ไม่คุ้ม แต่ถ้ามองในมุมของการท่องเที่ยวในความรู้สึกของผมเห็นว่าคุ้ม เพราะคน ๒,๐๐๐ คน กระจัดกระจายอยู่ในทุก ๆ ภูมิภาคของโลก บางท่าน บางคนที่มาร่วมประชุมถึง ๒,๐๐๐ กว่าคนอาจจะไม่คุ้นเคยกับประเทศไทย

ไม่เคยมาประเทศไทย แม้แต่ชื่อ อย่างกับคนไทยเราบางคนไม่คุ้นเคยกับบางประเทศ ไม่เคยไปบางประเทศฉันนั้น เพราะฉะนั้นการที่เรามีโอกาสได้ต้อนรับบุคคลซึ่งอยู่ต่างถิ่นต่างที่และกระจัดกระจายอยู่ในภูมิภาคของโลกถือว่าเป็นโอกาสดี แต่ที่เป็นห่วงมาก ๆ ก็คือเกรงหรือกลัวว่าเราจะให้การคุ้มกันเอกสิทธิ์ที่ได้ตกลงกันจะกระทำไม่ได้ หรือได้แต่ก็ไม่ดีเท่าที่ควร ตรงนี้ที่เป็นห่วงมาก เพราะอะไรครับ เพราะเงื่อนไขของการจัดประชุมในครั้งนี้มีมากมายเหลือที่จะคณานับ นับตั้งแต่ตั๋วเครื่องบิน ลงเครื่องบิน เดินทางมาสถานที่ที่จะประชุม ----------

แม้กระทั่งโต๊ะประชุม ห้องประชุม ห้องกลุ่ม แล้วก็แม้แต่พูดถึงเรื่องไมโครโฟน ทุกสิ่งทุกอย่างได้กำหนดเป็นเงื่อนไขหมดเลย ผมก็เลยเกรงว่าเราจะปฏิบัติไม่ได้ แต่ถ้าปฏิบัติได้ก็เชื่อว่าเราจะได้ประโยชน์ในส่วนนี้ ก็คือเรื่องของการท่องเที่ยว ท่านประธานครับ นอกจากการท่องเที่ยวแล้ว ที่ผมอยากจะขยายซึ่งไม่มีใครพูดตรงนี้ก็คือว่าโอกาสที่เราจะประชาสัมพันธ์ให้ชาวโลกได้รู้จักว่าประเทศไทยตั้งอยู่ส่วนไหนของโลก มีประชากรเท่าไร มีอะไรดีอยู่ในประเทศไทยก็ไม่ใช่ของง่าย เพราะฉะนั้นนอกจากว่าเราจัดประชุมตามเงื่อนไขแล้ว ถ้าเป็นไปได้ในโอกาสจะทันหรือไม่ทัน แต่ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะเสนอรัฐบาลผ่านท่านประธาน ซึ่งขณะนี้ท่านรัฐมนตรีก็กลับมานั่งอยู่ที่เดิม อยากจะให้ใช้โอกาสนี้ประชาสัมพันธ์ประเทศชาติของเราให้เต็มที่เท่าที่จะกระทำได้ เงินทุนที่ใช้ไป ๒๐๐ กว่าล้านบาท ถ้ามีโอกาสหรือถ้าทำได้ก็ควรจะเจียดมาเพื่อที่จะประชาสัมพันธ์ประเทศชาติให้ชาวโลกได้รู้จัก ชาวโลกได้รู้ได้เห็นบ้าง ผมเชื่อว่าเราลงทุน แต่เราก็ได้กำไรในส่วนนี้ แล้วก็ขอฝากอีกครั้งหนึ่งก็คือเรื่องของความปลอดภัยซึ่งมีสมาชิกท่านหนึ่งที่ผ่านมาบอกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติวิตกกังวลกับความไม่ปลอดภัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อย่างเช่น ที่ภูเก็ต ที่เกาะสมุย แล้วก็หลาย ๆ ที่ เชียงใหม่ก็มี สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องกลับมาทบทวนแล้วก็ควรจะหาวิธีการใช้มาตรการที่จะป้องกันสิ่งเหล่านี้เพื่อมิให้เกิดขึ้นโดยเด็ดขาดในช่วงหรือโอกาสที่พี่น้องเราชาวโลกได้มาร่วมประชุมอยู่ ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ในวันนั้น ขอฝากไว้เพียงแค่นี้ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุดท้ายนะครับ เชิญ พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ เชิญครับ

พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาควิชาชีพ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าโดยหลักการแล้วกระผมไม่ขัดข้องแต่อย่างใดในการที่ออกกฎหมายฉบับนี้ แต่อยากจะฝากกล่าวไปถึงรายละเอียดในการปฏิบัติฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าอาจยังเป็นปัญหาในทางปฏิบัติอยู่หลายประการ โดยที่กฎหมายฉบับนี้ลอกมาจากกฎหมายปี ๒๕๔๗ กฎหมายปี ๒๕๔๗ นั้นให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่ตัวบุคคลที่เข้าร่วมประชุม แต่ไม่ได้ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สถานที่ในการประชุม

แต่อย่างใด แต่ฉบับนี้ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สถานที่ด้วย และในขณะเดียวกันก็ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่บุคคล ๔ ประเภท คือ ๑. ผู้แทนของรัฐสภา ๒. ผู้สังเกตการณ์องค์การสหประชาชาติ ๓. ผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และ ๔. เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญา รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยที่จัดหาให้มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม ตรงนี้อาจจะเป็นปัญหาในรายละเอียดว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยที่จัดหาให้มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุมนั้นจะมีความหมายแค่ใด จะหมายความถึงผู้ที่มาช่วยในการประชุม จดรายงานการประชุมหรือจัดห้องประชุม หรือหมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มารักษาความปลอดภัยในสถานที่จัดการประชุมด้วย เนื่องจากอนุสัญญาความตกลงของรัฐบาลไทยกับ CITES ระบุไว้ในหมวดเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ข้อ ๕ ระบุว่าบุคลากรที่รัฐบาลไทยจัดให้จะต้องได้รับความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำหรือวาจาหรือลายลักษณ์อักษรและการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประชุม ในขณะเดียวกันข้อ ๘ ก็ระบุว่ารัฐบาลไทยต้องจัดหาตำรวจรักษาความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น----------

เพื่อให้มั่นใจว่าการประชุมจะดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพในบรรยากาศของความปลอดภัยและความสงบ ปราศจากการรบกวนใด ๆ ในขณะที่ตำรวจรักษาความปลอดภัยจะอยู่ภายใต้การดูแลและควบคุมโดยตรงของเจ้าหน้าที่อาวุโสของรัฐบาลไทย เพราะฉะนั้นจึงต้องฝากกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาไปยังท่านรัฐมนตรีว่าคำว่า “เจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้” คงไม่ได้หมายความเฉพาะเจ้าหน้าที่ธุรการเท่านั้น คงจะหมายความถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เขาไปดูแลสถานที่รักษาความปลอดภัย ตำรวจพลาธิการต้องไปตรวจระเบิด หากในการประชุมมีม็อบเข้ามาจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นความคุ้มกันในเรื่องนี้น่าจะหมายถึงตำรวจด้วย กรณีที่กฎหมายใหม่ระบุให้ใช้สถานที่และตัวบุคคลนั้นเวลาพิจารณาท่านอย่าไปพิจารณาถึงขอบเขตตรงไปตรงมามากเกินไปนัก เพราะว่าถ้าสถานที่จะกลายเป็นว่าถ้านอกรั้วศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์แล้วไม่ใช่ แต่ความจริงนอกประตูรั้วจะมีตำรวจจราจรยืนโบกรถอยู่ก็ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะตำรวจข้างในอย่างเดียว ก็ฝากพิจารณาตรงนี้ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าจะต้องระบุถึงเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้มิได้หมายความเฉพาะเจ้าหน้าที่ธุรการเท่านั้น แต่หมายถึงตำรวจที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เป็นอันหมดรายชื่อสมาชิกที่แสดงความประสงค์ในการอภิปรายในการพิจารณาวาระที่ ๑ ลำดับต่อไปผมจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงสิ่งที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปทั้งหมด เชิญครับ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนอื่นนั้นต้องขออนุญาตท่านประธานวุฒิสภาที่จะให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้มาชี้แจงบางประเด็น ต้องขออนุญาตท่านประธานวุฒิสภานะครับ ผู้ที่จะขอเข้ามาร่วมชี้แจงคือ

ท่านที่ ๑ นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ท่านที่ ๒ นายไกรรวี ศิริกุล รองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

ท่านที่ ๓ นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายและการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และ

ท่านที่ ๔ นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล ผู้อำนวยการส่วนความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ก็ขออนุญาตท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อนุญาตครับ เชิญเจ้าหน้าที่เข้าประจำที่ได้

(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ในส่วนที่ท่านสมาชิกทั้งหลายที่ได้เสนอแนะแล้วก็ได้ตั้งคำถามว่าเกี่ยวกับเหตุผลและความจำเป็นทำไมถึงเร่งรีบในการจัด ก็อยากจะกราบเรียนว่าเหตุผลที่มีการร้องขอความเร่งด่วนในครั้งนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาไปถึงท่านสมาชิกวุฒิสภาว่าเนื่องจากทางกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ได้ให้ข้อคิดเห็นในการลงนามความตกลงในครั้งนี้ ซึ่งจะเข้าข่ายมาตรา ๑๘๐ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงได้มีขั้นตอนการประชุม ก็อยากจะกราบเรียนว่าขั้นตอนแรกก็ได้มีการเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๔ จนถึงเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๕ แล้วก็ในส่วนของการจัดทำประชาพิจารณ์เพื่อข้อคิดเห็นและรับทราบผลกระทบต่อการจัดประชุม มีการประชุมกันตั้งแต่เดือนมีนาคมจนถึงเดือนเมษายน ปี ๒๕๕๕ แล้วส่วนการขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เรื่องกรอบการเจรจาต่อร่างความตกลงได้ส่งเข้า ครม. เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ต่อจากนั้นมาก็มีการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาเกี่ยวกับกรอบการเจรจา ซึ่งผ่านความเห็นชอบจาก

ว. ๑๓ (ส. นิติบัญญัติ) ปานชนก ๒๙/๓

รัฐสภาเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ต่อมาการเจรจาข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับสำนักเลขาธิการ CITES ซึ่งมีการเจรจาเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ----------

5

- ๓๐/๑

ต่อมาก็มีการขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีต่อร่างความตกลงและร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองการประชุม ครม. ได้มีการเห็นชอบในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ปี ๒๕๕๕ ต่อจากนั้นมาก็มีการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในความตกลงของรัฐสภาที่มีความเห็นชอบในมาตรา ๑๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ปี ๒๕๕๖ นี้ ต่อมาหลังจากนั้นก็ได้มีการลงนามระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการ CITES ลงนามเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นี้ แล้วก็จะมีการจัดประชุมในวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๑๔ มีนาคม ปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ นั้น ก็เนื่องจากว่าเหลือเวลาอีกเพียง ๑๒ วันจะถึงวันประชุม จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องออก พ.ร.บ. คุ้มครองการประชุม CITES CoP ๑๖ ฉบับนี้ จึงเรียนมาเพื่อให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดให้ความเห็นชอบในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ประเทศไทย พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว

ในส่วนที่เพื่อนสมาชิกได้กราบเรียนถาม อยากจะกราบเรียนว่าในส่วนค่าใช้จ่ายที่จะจัดขึ้นนี้ใช้งบประมาณเท่าไร ก็อยากจะกราบเรียนว่าใช้งบประมาณ ๑๙๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจะมีจำแนกออกมาเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการ CITES จำนวน ๒๓ ล้านบาท ค่าเช่าสถานที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เป็นค่าเช่าทั้งหมด ๓๔ ล้านบาท มัดจำแล้วในปี ๒๕๕๕ ๓๑ ล้านบาท ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญจัดการประชุมจำนวน ๑๐๓ ล้านบาท รวมค่าจัดการอุปกรณ์เครื่องมือวัสดุต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ แล้วก็ค่าจ้างประชาสัมพันธ์อีก ๒๔.๕ ล้านบาท ค่ารักษาความปลอดภัย คือเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน ๑๐ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายบริหารสำนักเลขาธิการ CITES CoP ๑๖ อีก ๔ ล้านบาท รวมแล้วเป็นเงิน ๑๙๕.๕ ล้านบาท

ในส่วนที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ถามว่าในปี ๒๕๔๗ ซึ่งไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดนั้นใช้งบประมาณเท่าไร ใช้งบประมาณประมาณ ๑๐๐ ล้านบาทเศษ ซึ่งต้องนำกราบเรียนว่ามีส่วนเพิ่มเติมในครั้งนี้ซึ่งมีความแตกต่าง รายละเอียดต่าง ๆ นั้น ผู้ที่เข้ามาชี้แจงจะได้ชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้รับทราบกัน ต้องขอกราบเรียนไว้เบื้องต้นเท่านี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางผู้ชี้แจงจะมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมไหม มีใช่ไหมครับ เชิญท่านรองอธิบดีครับ

นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน ผม ธีรภัทร ประยูรสิทธิ รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ขออนุญาตชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติม ในส่วนของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์หรือที่เรียกว่า CITES นี้ก็เป็นอนุสัญญาที่พูดถึงเรื่องของการสมดุลระหว่างการป้องกัน การอนุรักษ์ แล้วก็การใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่สำคัญมากในช่วงระยะเวลาปัจจุบันที่ผู้คนโดยเฉพาะประชมคมโลกกำลังให้ความสนใจในเรื่องของการอนุรักษ์สัตว์ป่าแล้วก็พืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ทั้งหมด ก็มีการประชุมภาคีอนุสัญญามาแล้วประมาณ ๑๕ ครั้ง ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๑๖ โดยครั้งที่ ๑๓ และครั้งที่ ๑๕ ที่มีการประชุมที่ประเทศกาตาร์ก็จะมีการทำลักษณะความตกลงเหมือนกับที่เราทำอยู่ในปัจจุบันเช่นเดียวกันโดยรัฐบาลกาตาร์กับทางสำนักเลขาธิการ CITES สำหรับการประชุมในครั้งที่ ๑๖ นี้ นอกจากจะมีการประชุมภาคีอนุสัญญาโดยตรงซึ่งมีประเทศเข้าร่วม ๑๗๗ ประเทศแล้ว เรายังมีการประชุมคู่ขนานที่เนื่องจากว่าการประชุมครั้งนี้ครบ ๔๐ ปีของการก่อตั้งอนุสัญญา CITES พอดีในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ดังนั้นทางรัฐบาลไทยโดยทางคณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติให้มีการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีอาเซียนที่อนุวัติการทางด้าน CITES ขึ้นมาด้วยในช่วงต้นของการประชุม ----------

นอกจากนั้นแล้วก็ยังมีการประชุมเรื่องของการทำแผนอนุรักษ์เสือโคร่ง ซึ่งมีประเทศอีก ๑๓ ประเทศที่มีเสือโคร่งอยู่มาทำการพิจารณาทบทวนแผนปฏิบัติการกันในช่วงระหว่างการประชุมอีกด้วย นอกจากนั้นแล้วงบประมาณเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านรัฐมนตรีได้มีการนำเรียนท่านในที่ประชุมไปแล้ว มีเรื่องที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของค่าใช้จ่ายสำหรับเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการ CITES เพิ่มขึ้นมา แล้วก็รวมทั้งเครื่องไม้เครื่องมือที่จะต้องใช้วิทยาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะเครื่องโหวตติง (Voting) คล้าย ๆ กับที่อยู่ในห้องประชุมนี้เข้ามาเสริม เพื่อให้การพิจารณาตรวจนับคะแนนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว สำหรับการประชุมครั้งที่ ๑๖ ในครั้งนี้ เนื่องจากประชาคมโลกได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นในการกีดกันการค้า และก็มีการกล่าวหาประเทศไทยในหลาย ๆ เวทีว่าเราเป็นศูนย์กลางของการค้าสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นส่วนหนึ่งที่สำคัญของเรื่องการค้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ CITES ในครั้งนี้ เนื่องจากมูลค่าการค้าทางด้านสัตว์ป่าและพืชป่าที่ถูกกฎหมายในประเทศไทย อย่างเช่น กล้วยไม้ รวมทั้งพวกหนังสัตว์บางชนิดที่มีการอนุญาตให้มีการส่งออกมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี แล้วก็ประเทศไทยเราต้องมีความพยายามในการที่จะพัฒนาในเรื่องของเศรษฐกิจต่าง ๆ ดังนั้นการประชุมครั้งนี้เรามีการนำเสนอในหลายหัวข้อเพื่อที่จะให้ที่ประชุมได้พิจารณา อันแรกเลยก็คือเรื่องการเสนอไม้พะยูงขึ้นเป็นบัญชี ๒ ซึ่งบัญชีของ CITES มีอยู่ ๓ บัญชี

บัญชีที่ ๑ คือสัตว์หรือพืชที่ใกล้จะสูญพันธุ์ หายาก แล้วก็ไม่อนุญาตให้มีการค้าขาย จะแลกเปลี่ยนได้เฉพาะงานวิจัย แล้วก็เรื่องของการศึกษาต่าง ๆ

บัญชีที่ ๒ ก็จะเป็นเรื่องของสัตว์หรือพืชที่มีอยู่เป็นปริมาณพอสมควรก็อนุญาตให้มีการค้าขายได้ แต่ต้องมีการควบคุมการนำเข้าและส่งออก

บัญชีที่ ๓ ก็คือสัตว์หรือพืชที่แต่ละประเทศให้ความสำคัญ และขอความร่วมมือกับประเทศภาคีให้ช่วยกันดูแล

สำหรับข้อเสนอของเรา เรื่องแรกคือไม้พะยูง เสนอขึ้นบัญชี ๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแล ในการควบคุมหากมีการค้าในอนาคต

อันที่ ๒ คือเรามีการเสนอลดบัญชีจระเข้น้ำจืดกับจระเข้น้ำเค็ม ซึ่งเฉพาะประชากรที่มาจากการเลี้ยงในฟาร์ม ซึ่งปัจจุบันทั้งจระเข้น้ำจืดและจระเข้น้ำเค็มมีการเลี้ยงอยู่ในฟาร์ม ในสถานที่เลี้ยงของภาคเอกชนประมาณ ๗ แสนตัว แล้วก็มีการส่งออกประมาณสัก ๒ - ๓ แสนตัว เมื่อเรามีการลดบัญชีจากบัญชี ๑ ลงเป็นบัญชี ๒ จะทำให้โอกาสของประเทศไทยในการส่งออกมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากบางประเทศกีดกันไม่ให้มีการนำเอาสัตว์ที่ขึ้นอยู่ในบัญชี ๑ ห้ามไม่ให้มีการนำเข้า นอกจากนั้นแล้วเรามีการเสนอในการปรับคำนิยามของคำว่า การปลูกสวนป่าไม้กฤษณา ซึ่งไม้กฤษณาตอนนี้เรามีการดำเนินการปลูกสร้างเป็นสวนป่าเป็นผืนใหญ่ แต่ที่ผ่านมาเวลาปลูกเราจะปลูกแบบชนิดเดียวหรือโมโน คัลเชอร์ (Mono culture) เราจะมีการปรับเปลี่ยนเพราะว่าไม้กฤษณาจะเป็นไม้ที่เอามาใช้ทำน้ำหอมหรือทำสิ่งต่าง ๆ ได้ จะต้องมีการปนกับระบบนิเวศในส่วนของพืชอื่นด้วย ก็มีการปรับคำนิยาม และที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องของการที่ประเทศไทยได้จัดประชุมครั้งนี้ที่เราถูกกล่าวหา เราก็จะมีการนำเสนอมาตรการในการดูแล ในการป้องกันแก้ไขเรื่องของการป้องกันการล่าแล้วก็ค้าสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมายให้กับทางประเทศต่าง ๆ ได้รับทราบ แล้วก็แสดงให้ภาคีสมาชิกได้เห็นถึงความตั้งใจจริงของรัฐบาลไทยในการแก้ไขปัญหาตรงนี้ เนื่องจากในช่วงระยะเวลาไม่นานมานี้ทางสำนักเลขาธิการ CITES ก็แจ้งเตือนประเทศไทยพร้อมกับรัฐบาลจีนให้ช่วยกันดูแลแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของการป้องกันการลักลอบค้างาช้างที่ผิดกฎหมาย ทั้งหมดนี้ก็เป็นภาพรวมที่จะนำเสนอให้กับที่ประชุมได้รับทราบเบื้องต้น เดี๋ยวจะมีทางกรมสนธิสัญญาและกฎหมายแล้วก็ทางกฤษฎีกาจะช่วยเสริมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญทางรองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมายมีอะไรเพิ่มเติมเชิญครับ

นายไกรรวี ศิริกุล (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายไกรรวี ศิริกุล รองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ขอตอบที่ท่านอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักเลขาธิการ CITES จัดตั้งขึ้นโดยผู้อำนวยการบริหารโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติหรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า ยูเน็ป ยูไนเต็ด เนชัน เอนไวเรินเมนทอล โปรแกรม (UNEP United Nations Environmental Programme) แต่ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของยูเอ็น ฉะนั้นการประชุมของ CITES จึงไม่สามารถบริโภคเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตาม พ.ร.บ. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ ประเทศเจ้าภาพทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยเมื่อลงนามในความตกลงเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม CITES มีพันธกรณีที่จะต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่ผู้มีบทบาทร่วมในการประชุมทำนองเดียวกับขององค์การสหประชาชาติแต่มีข้อจำกัดน้อยลง อย่างที่ท่านได้ทราบแล้วมีกลุ่มบุคคล ๔ ประเภท ประเภทแรก ก็คือผู้แทนรัฐภาคีสมาชิกจะได้ตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ อาทิ การได้รับความคุ้มกันจากการใช้ถ้อยคำวาจาหรือเอกสารในการประชุมที่อาจจะถูกฟ้องร้องหมิ่นประมาทได้ อย่างนี้เป็นต้น ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา แต่บุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ก็ได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ลดน้อยลงไปตามความจำเป็นนะครับ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่รัฐบาลไทยจัดหาให้ เช่น ล่ามที่ต้องแปลถ้อยคำแบบคำต่อคำซึ่งอาจจะถูกฟ้องร้องเป็นคดีหมิ่นประมาทได้ก็ได้รับเอกสิทธิ์ได้เฉพาะในการปฏิบัติในห้องประชุมในการประชุมเท่านั้น อันนี้มีข้อจำกัดให้แคบลงนะครับ การออก พ.ร.บ. ครั้งนี้เป็นการออก พ.ร.บ. ในทำนองเดียวกับในการจัดเป็นเจ้าภาพการประชุม ครั้งที่ ๑๓ เมื่อปี ๒๕๔๗ เหมือนกันทุกประการแต่เพิ่มขึ้นมาอีกกลุ่มบุคคลหนึ่ง คือ บุคคลที่ฝ่ายรัฐบาลไทยจัดหาในส่วนของล่ามหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตำรวจอันนี้ ซึ่งเป็นบุคคลสัญชาติไทยก็ได้รับความคุ้มกันด้วยแต่เฉพาะในสถานที่ที่ประชุมเท่านั้น

การดำเนินการของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเจ้าภาพการประชุม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักนั้นได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง คือการทำความตกลงที่มีพันธะซึ่งต้องออกเป็นกฎหมายรองรับ ซึ่งตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กราบเรียนที่ประชุมนั้น ท่านได้สรุปขั้นตอนทั้งหมดไม่ว่าตั้งแต่กรอบการเจรจาจนกระทั่งถึงขออนุมัติมติคณะรัฐมนตรีและนำเข้าสู่สภาเท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้แทนมีท่านใดประสงค์จะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ท่านหัวหน้าฝ่ายกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ จากผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีไหม ไม่มีนะครับ ทางผู้อำนวยการส่วนความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชมีไหมครับ ไม่มีนะครับ เป็นอันจบการอภิปราย จบคำชี้แจง ท่านตวงมีอะไรเพิ่มเติม เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา อยากให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบประเด็นหน่อย ผมถามว่าวาระของประเทศไทยใน CITES คืออะไร คือเสือโคร่ง คือช้าง คือไม้พะยูง คือจระเข้น้ำเค็ม หรือไม้กฤษณา ผมถามว่าคืออะไร อันแรก

อันที่ ๒ เมื่อสักครู่นี้ท่านรองอธิบดีชี้แจงต่อวุฒิสภาเป็นประหนึ่งว่าต่อไปนี้กล้วยไม้ก็ไม่สามารถที่จะทำมาค้าขายได้แล้วทั้ง ๆ ที่กล้วยไม้ในประเทศไทยท่านพูดเป็นประหนึ่งว่าจะเป็นสิ่งที่หวงห้ามกันแล้วใช่ไหม แล้วเราเป็นศูนย์กลางการค้ากล้วยไม้ใช่ไหม นั่นประการแรกชี้แจงหน่อยคนจะได้เข้าใจ คนเลี้ยงกล้วยไม้ตกใจหมดเลย ฟังท่านรองอธิบดีชี้แจงแล้วต่อไปทำไม่ได้เลย ประชุม CITES เสร็จเรียบร้อยไทยไม่สามารถส่งกล้วยไม้ไปขายที่ไหนได้เลย

ประการต่อมาก็คือ มาตรา ๔ (๓) ตอบหน่อยว่าท่านไปเปลี่ยนจากคำว่า “หน่วยงาน” มาเป็น “ตัวแทนของหน่วยงาน” หมายความว่าอย่างไร เพราะปี ๒๕๔๗ ก็เขียนเอาไว้อย่างนั้นแต่พอปีนี้มาเขียนใหม่แปลว่าอะไร อยากจะได้คำตอบต่อวุฒิสภาหน่อย ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวท่านรัฐมนตรีรอตอบพร้อมกัน เผื่อมีคำถามเพิ่ม เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้ชี้แจงได้บอกว่าเหมือนกับจะรับผิดชอบความเสียหายเฉพาะในห้องประชุม ผมได้ถามไปว่า ในกรณีที่เขาบาดเจ็บต่อร่างกายหรือสูญเสียทรัพย์สินอะไรต่าง ๆ ในการใช้บริการพาหนะในข้อ ๑ (ข) นอกสถานที่ห้องประชุมก็ต้องจ่ายด้วยใช่หรือไม่ คือแต่เดิมผมไม่แน่ใจว่าคุ้มครองเฉพาะในสถานที่ประชุม แต่อ่านจากความรับผิดชอบกับความเสียหายแล้วนอกพื้นที่นั่นก็ด้วยใช่ไหมครับ อันนี้ช่วยชี้แจงหน่อย เดี๋ยวทางสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านอาจจะเข้าใจผิด ในกรณีซึ่งเขานั่งรถมาอย่างนี้ รถที่ทางราชการหรือทางโรงแรมจัดให้แล้วเกิดไปชนอะไรต่าง ๆ เราต้องจ่ายใช่ไหมครับ อันที่ ๒ ที่ถามไปก็คือว่า ได้สงวนสิทธิ์ไปหรือยังในกรณีซึ่งมีม็อบ ๒ ข้อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ ท่านรัฐมนตรีจะให้ผู้แทนชี้แจง ใครจะเป็นคนชี้แจง รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เชิญเลยครับ เอาเรื่องวาระของประเทศไทยที่เตรียมจะเอาเข้าที่ประชุมด้วย แล้วอธิบายร่างกฎหมายด้วย เชิญครับ

นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกทุกท่าน ผม ธีรภัทร ประยูรสิทธิ รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ขอชี้แจงเพิ่มเติมในประเด็นเรื่องวาระประเทศไทย เนื่องจากการประชุมครั้งนี้อย่างที่ผมได้นำเรียนในตอนต้น อนุสัญญาฉบับนี้เป็นอนุสัญญาที่สำคัญ แล้วก็เกี่ยวโยงกับเรื่องของการที่ประชาคมโลกให้ความสำคัญกับเรื่องของการดูแลรักษาธรรมชาติ โดยเฉพาะด้านสัตว์ป่าแล้วก็พืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ดังนั้น ตรงนี้ก็จะแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีความพยายามอย่างเต็มที่ในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเหล่านี้กับประชาคมโลก แล้วก็การเตือนของเลขาธิการ CITES ในช่วงระยะที่ผ่านมาว่าเรามีการดำเนินการเป็นอย่างไรบ้าง

เขาก็มีการแจ้งเตือนถึงกับจะมีการทำการแบนด์ (Band) การค้าด้านสัตว์ป่าและพืชป่า เหมือนอย่างที่เราเคยถูกแบนด์ในปี ๒๕๓๔ ครั้งหนึ่งแล้ว ในครั้งนั้นกฎหมายเราอาจจะไม่ครอบคลุมถึงการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ เขาเสนอให้มีการแบนด์ แล้วก็ทำให้สมัยนั้นรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน ก็มีการปรับปรุงกฎหมายพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๗ ก็มีการปรับข้อมูลเพิ่มเติมในหลายส่วนเป็นพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ หลังจากที่เราปรับปรุงกฎหมายก็เลิกแบนด์ เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ที่เขามีการแจ้งเตือนเรามาในหลายเรื่องก็เป็นส่วนสำคัญในการแสดงความพยายามตรงนั้น

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องของการมีความพยายามในการที่จะควบคุมการแอบลักลอบนำเอาไม้พะยูงไปขายให้ยังประเทศอื่น ๆ หลังจากนี้เมื่อขึ้นบัญชี ๒ แล้ว การซื้อขายไม้พะยูงที่ผิดกฎหมายก็จะถูกทาง CITES ของแต่ละประเทศช่วยกันควบคุม แล้วก็จะมีการใช้ระเบียบบางอย่างของทาง CITES ไปบีบบังคับให้กับทางประเทศที่เขารับซื้อเราจะมีปัญหาถูกแบนด์เช่นเดียวกันในอนาคต แล้วก็ของเราจะเป็นการควบคุมเวลาจะส่งออกในอนาคตถ้าเผื่อเรามีการเพิ่มเรื่องของการปลูกไม้พะยูงอีกสัก ๔๐ ปีถึงจะได้ใช้ถ้าเกิดปลูกตอนนี้ ๔๐ – ๕๐ ปี ก็คงจะมีการเพิ่มประสิทธิภาพตรงนี้

อีกประเด็นหนึ่ง เรื่องของจระเข้น้ำจืดกับจระเข้น้ำเค็ม ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ตอนนี้เรามีการเพาะเลี้ยงได้เป็นจำนวนถึง ๗ แสนตัว แล้วก็มีการค้าที่มีมูลค่าสูงมาก ก็จะทำให้ช่วยเพิ่มโอกาสการส่งออก แล้วก็มีการปรับนิยามเรื่องของไม้กฤษณา ซึ่งผมได้เรียนไปแล้ว

แล้วก็อีกส่วนหนึ่ง สำหรับเรื่องกล้วยไม้ เนื่องจากกล้วยไม้ปกติบ้านเราก็มีการนำเอากล้วยไม้ป่ามาผสมกับกล้วยไม้ลูกผสมต่าง ๆ แล้วก็ทำให้เกิดความสวยงามเกิดลักษณะที่คงทนแล้วก็แข็งแรง เพราะฉะนั้นการที่มีอนุสัญญาฉบับนี้ อย่างที่ผมเรียนในตอนต้น ไม่ใช่เป็นการห้ามการค้า แต่เป็นการควบคุมไม่ให้มีการนำเอาพันธุ์จากป่าที่มีค่าหายากและใกล้จะสูญพันธุ์ออกมาใช้ประโยชน์เกินความจำเป็น----------

ซึ่งเมื่อครั้งที่ ๑๓ นี้เรามีการนำเสนอ มีการปรับลดบัญชีกล้วยไม้บางชนิด แล้วก็เอามาใช้ประโยชน์ได้โดยที่ไม่ต้องมีการควบคุมมาก ก็ทำให้กล้วยไม้ตอนนี้มีมูลค่าการส่งออกที่สูงขึ้นจากเมื่อตอนปี ๒๕๔๗ นอกจากนั้นแล้ว ในส่วนของการคุ้มครองการประชุมครั้งนี้ เอกสิทธิ์และการคุ้มครองภายใต้มาตรา ๔ นี้

ข้อแรกเลยที่สำคัญก็คือ ที่เขาบอกว่าขอความคุ้มครองทางกฎหมายในเรื่องถ้อยคำวาจา ลายลักษณ์อักษร และการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการประชุมเท่านั้น ถ้าเผื่อมาด่าหรือพูดนอกเหนือจากนี้จะมีประธานคอยคุม แล้วก็จะไม่ครอบคลุมในการคุ้มครองเอกสิทธิ์ตรงนั้น

ข้อที่ ๒ การขออำนวยความสะดวกเรื่องของวีซ่า (Visa) เรื่องค่าธรรมเนียมต่าง ๆ หรืออะไรต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายและระเบียบของประเทศไทยเท่านั้น

ข้อที่ ๓ การขออำนวยความสะดวกในเรื่องของการนำเข้า ส่งออกเอกสาร เครื่องมือ วัสดุเกี่ยวกับการประชุมภายใต้กฎหมาย ระเบียบของประเทศไทย

อีกข้อหนึ่งนะครับ ขอให้กำหนดสถานที่จัดประชุมเสมือนสถานที่และอาณาบริเวณของสหประชาชาติ ภายใต้การควบคุมของสำนักเลขาธิการ CITES ยกเว้นในกรณีฉุกเฉิน ซึ่งประเทศเจ้าภาพสามารถเข้าไปดำเนินการใด ๆ ได้ การดูแลความเสียหายที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจจะมีการเจ็บป่วย หรืออุบัติเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ หรืออาจจะมีมากขึ้น ทางคณะที่ปรึกษาในการจัดประชุม หรือเรียกว่าพีซีโอ (PCO) โพรเฟสชันแนล คอนเฟอเรนซ์ ออแกไนเซชัน (Professional Conference Organization) ที่เรามีการดำเนินการให้เขาช่วยดูแลตัวนี้ เขาจะทำประกันหมู่ในเรื่องของการคุ้มครองดูแลตรงนี้ คุ้มครองเรื่องของความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งตรงนี้ก็อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศไทย อันนี้ก็เป็นข้อมูลเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญนายแพทย์เจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา คือผมมีคำถามเดียวสั้น ๆ ท่านก็ยังไม่ได้ตอบ ก็คือว่า

ในหลักการเราพูดถึงการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย อย่างเดียว แต่ว่าในเหตุผลท่านอ้างถึงว่าการประชุม ครั้งที่ ๖๓ และครั้งที่ ๖๔ ของคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาด้วย แล้วก็ในคำปรารภท่านใช้คำว่า การประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ และการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการประชุมภาคีอนุสัญญาดังกล่าว ครั้งที่ ๑๖ เพราะฉะนั้นคำถามผมก็คือว่า หลักการท่านเจตน์จะเขียนเฉพาะการประชุมทั่วไป ครั้งที่ ๑๖ อย่างเดียวใช่หรือไม่ ผมต้องการคำตอบตรงนี้ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวท่านรองอธิบดีตอบให้ชัด ๆ ท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ มีอะไรเพิ่มเติมครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตท่านประธาน ผมอาจจะถามไม่ชัดเจน คือข้อตกลงที่ทางฝ่ายไทยได้ไปลงนามไว้เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ในข้อ ๖ ก็เขียนว่าแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิ์สำหรับเหตุสุดวิสัยที่จะเกิดขึ้น เช่น ความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือการสาธารณสุขอะไรต่าง ๆ พวกนี้ เสร็จแล้วในท้ายข้อความนี้ก็เขียนว่าจะต้องแจ้งให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบผ่านช่องทางทางการทูต ผมเรียนถามว่าได้ดำเนินการแจ้งหรือยังเพื่อสงวนสิทธิ์ตรงนี้ อันนี้คิดว่าคำถามคงจะชัดเจน ท่านตอบสั้น ๆ เลยว่ายังหรือว่าดำเนินการแล้วก็จบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขออีก ๒ ข้อ เชิญท่านรองอธิบดีครับ

นายไกรรวี ศิริกุล (ผู้ชี้แจง) : กระผม ไกรรวี ศิริกุล รองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศนะครับ สำหรับประเด็นที่ถามเรื่องการแจ้งทางช่องทางทางการทูตนั้น เป็นแนวปฏิบัติที่รัฐภาคีสมาชิกทั้งหมดต้องแจ้งกันอยู่แล้วว่า ตามข้อตกลงพันธกรณีอันนี้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่จะอ้างเหตุสุดวิสัยที่ขอยกเว้นเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ได้จากองค์การระหว่างประเทศ ตามที่เราออก พ.ร.บ. ครั้งนี้

เราต้องแจ้งโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศและสถานทูตของประเทศที่อยู่ในเมืองหลวงที่เป็นเจ้าภาพการประชุมนะครับ ----------

5

- ๓๕/๑

เรื่องความคุ้นกันความเสียหาย อันนั้นเป็นหมวด ๖ คนละหมวดกับเอกสิทธิ์ความคุ้นกันความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นประเทศเจ้าภาพมีพันธะหน้าที่ต้องกระทำและดูแลอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ความมุ่งหวังในการออกกฎหมายฉบับนี้คุ้มครองการประชุมครั้งไหนบ้าง เชิญรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ครับ

นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ผม ธีรภัทร ประยูรสิทธิ รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ในส่วนของการประชุมครั้งนี้เป็น พ.ร.บ. ที่คุ้มครองในเรื่องของการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ แต่เนื่องจากการประชุมครั้งนี้จะมีการประชุมคู่ขนานและเป็นส่วนหนึ่งของการประชุมครั้งนี้ด้วย ก็คือการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ซึ่งจะมีการประชุมก่อนการประชุมใหญ่นี้ ๑ วัน แล้วก็ครั้งที่ ๖๓ แล้วก็วันสุดท้ายหลังจากที่จบเสร็จสิ้นตรงนี้แล้ว ครั้งที่ ๖๔ เพื่อที่จะมีการพิจารณาเตรียมการสำหรับการประชุม เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการประชุม CITES ครั้งที่ ๑๖ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพราะฉะนั้น ๒ ครั้งที่ท่านว่าก็จะได้รับการคุ้มกันด้วยถูกไหมครับ ชัดเจนนะครับ คุณหมอเจตน์ จบการอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๑ ว่าท่านสมาชิกจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่นะครับ ก่อนลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณากดปุ่มแสดงตนด้วย ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมขอความกรุณากลับเข้ามาในห้องประชุมนะครับ เชิญครับ ที่ประชุมกำลังจะลงมติในวาระที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนด้วยนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้แสดงตนไหมครับ ทุกท่านแสดงตนหมดแล้ว เจ้าหน้าที่รายงานผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมขณะนี้ ๑๐๙ ท่าน ครบเป็นองค์ประชุมนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมจะรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าท่านเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณากดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นว่าไม่ควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ประสงค์งดออกเสียงกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ทุกท่านใช้สิทธิหมดแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รายงานผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๑๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

- ๓๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๑๒ ท่าน เห็นด้วย ๑๑๐ ไม่เห็นด้วย ๒ งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ต่อไปผมจะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าจะตั้งคณะกรรมาธิการคณะใดเป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เชิญท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๐ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้เสนอว่าในการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการเสนอให้พิจารณาโดยใช้กรรมาธิการเต็มสภา มีผู้รับรองไม่ต่ำกว่า ๑๐ ท่าน ครบตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๐ จะมีสมาชิกท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ เชิญท่านตวงครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ความจริงในหลักการถ้ามีเพียงมาตราเดียว เราก็ยังไม่ค่อยจะให้ไป ๓ วาระรวด

ประการแรกก็คือว่า ยังมีประเด็นของข้อกฎหมายที่เป็นคำถามแล้วท่านก็ยังไม่ตอบผมในวาระที่ ๑ เช่น ในมาตรา ๔ (๓) ต่างกันอย่างไร ท่านก็ไม่ตอบ ผมถามเท่านี้ยังไปไม่ได้เลยข้อกฎหมาย ต่างกันอย่างไร แล้วทำไมไม่เขียนผู้แทน แค่นี้ยังตอบผมไม่ได้ ผมยังไม่ได้ถามตอนนี้ ตอนนี้คนละเรื่องกันแล้ว ท่านจะมาตอบผมตรงนี้ไม่ได้ แค่นี้ท่านจะพิจารณา ๓ วาระได้อย่างไร

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้หมิ่นเหม่ที่จะต้องไปละเมิดสิทธิกับบุคคลภายนอก ถ้าฟังท่านรองอธิบดีชี้แจงแทนท่านรัฐมนตรีจะเห็นได้ชัดเจนว่าโอกาสที่บุคคลที่อยู่ในที่ประชุมนั้นจะใช้สิทธิในการที่จะไปละเมิดบุคคลภายนอกผ่านการถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ตและวิทยุนั้นมีสูง ถูกไหมครับ เป็นไปได้ แต่ท่านบอกว่าคุ้มครองเฉพาะคนที่อยู่ภายใน แต่ไม่คุ้มครองบุคคลที่กล่าวผ่านแล้วก็ไปข้างนอกไปละเมิดบุคคลภายนอก เหมือนกับประชุมสภาท่านประธานครับ ผมก็ถามในข้อกฎหมายนี่ผมเอาเพียง ๒ ประเด็นว่าเพียงแค่นี้ยังเถียงกัน ยังไม่มีคำตอบเลย แล้วไปอนุมัติให้ใช้ ๓ วาระรวด ซึ่งในหลักการผมไม่เห็นด้วย แต่ว่าถ้าท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่ผมได้ถามไว้ว่า ครม. มีมติอนุมัติตั้งแต่วันที่ ๙ ปี ๒๕๕๓ ไปทำอะไรอยู่ทำไมไม่รีบทำ แล้วมาเสนอร่างพระราชบัญญัติให้สภาแห่งนี้พิจารณา ๓ วาระรวด ท่านประธานจำได้ไหมครับ ผมพูดไว้ในวาระที่ ๑ ว่าเป็นเหมือนประหนึ่งว่าผีตกป่าช้าจำเป็นที่จะต้องเผา ท่านอธิบายความจำเป็นหน่อยสิครับว่าทำไมจะต้องทำอย่างนั้น แล้วตอบคำถามผมหน่อยในข้อกฎหมาย ๒ ประเด็นเท่านั้นเอง ถ้าตอบได้ผมคิดว่าสภาอาจจะต้องเห็นชอบก็ได้ แต่ว่าถ้าตอบไม่ได้ผมคิดว่าประเด็นอย่างมาตรา ๔ (๓) จำเป็นที่จะต้องขอประทานอนุญาตต่อที่ประชุมได้ช่วยซักเจ้าหน้าที่หน่อยว่า ไปเขียนข้อกฎหมายที่แตกต่างจากปี พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างไร มีความจำเป็นอย่างไร เพราะคำว่า “ผู้แทนของหน่วยงาน” กับ “องค์กร” ต่างกันนะครับ หน่วยงานหรือองค์กร กับผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กรต่างกันนะครับในทางกฎหมาย จึงกราบเรียนท่านประธานเสนอต่อสภาแล้วแต่จะพิจารณา แต่ผมขอเป็นข้อสังเกตเอาไว้ว่า ผมนี่ไม่เห็นด้วย ส่วนตัวผมนะครับ ก็แล้วแต่ที่ประชุม ถ้าท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงต่อที่ประชุมให้ได้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนสักนิดหนึ่งก็จะเป็นประโยชน์ต่อสภา ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านตวง ผมว่าอย่างนี้เพื่อประหยัดเวลาของที่ประชุม ความจำเป็นเร่งด่วนหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีชี้แจงไปแล้วเขาจะจัดประชุมวันที่ ๒ มีนาคมที่จะถึงนี้ เห็นอยู่ว่าเร่งด่วน แต่ว่าทำไมเพิ่งมาเสนอ อันนี้เป็นประเด็นที่ท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า

ครม. ลงมติจะเป็นเจ้าภาพตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ แล้วไปทำอะไรกันอยู่ ท่านพูดหมดแล้ว ผมว่าสมาชิกวินิจฉัยได้ ----------

5

ส่วนมาตรา ๔ ที่ท่านพูดถึงเรื่องหน่วยงานกับผู้แทน เดี๋ยวพอเข้ารายมาตรา สมมุติที่ประชุมอนุมัติหรือไม่อนุมัติก็ต้องไปผ่านกรรมาธิการก็มีการใช้สิทธิแปรญัตติได้ ไปอภิปรายกันตอนนั้นดีไหมครับ อภิปรายตอนนี้ผมว่าแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว เว้นแต่เราจะไปว่ากันในรายมาตราตอนนั้น แล้วก็ที่ประชุมรับวาระหนึ่งไปแล้วด้วย อย่างไรก็ต้องเข้าสู่วาระสอง เพียงแต่ว่าเข้าสู่วาระสองโดยใช้กรรมาธิการตั้งขึ้นมาเป็นคณะหรือกรรมาธิการเต็มสภา ตอนนี้เลขานุการวิปท่านเสนอขอใช้กรรมาธิการเต็มสภาที่ประชุมเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ท่านที่ยกมือขอประเด็นตรงนี้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แล้วผมจะขอมติ มีท่านอนุรักษ์กับคุณหมอเจตน์ ๒ ท่าน ท่านอนุรักษ์เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช ผมสนับสนุนในญัตติของท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง ก็คือสนับสนุนว่าควรจะเป็นการดำเนินการประชุมโดยกรรมาธิการเต็มสภา เนื่องจากความจำเป็นว่าวาระการประชุมก็ใกล้มาถึงแล้ว นั่นเหตุผลประการที่ ๑ แล้วอีกอย่างหนึ่งเหตุผลประการที่ ๒ ก็คือกฎหมายฉบับนี้เกือบจะไม่ได้แตกต่างจากกฎหมายเดิมที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมใน ๒ ประเด็น โดยหลักการแล้วผมสนับสนุนแล้วขณะเดียวกันผมไม่เห็นมีคนเสนอญัตติเป็นอย่างอื่น ก็ขอให้ท่านประธานดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภานะครับ ถ้าไม่มีคนอื่นเสนอเป็นอย่างอื่น ก็คงต้องดำเนินการตามที่มีผู้เสนอญัตติ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้ผมอยู่ระหว่างถามว่าใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม พอดีท่านตวงยกมือขึ้นมา แล้วก็มีคุณหมอเจตน์ เดี๋ยวผมจะให้อภิปรายเสร็จแล้วผมจะฟังว่าทุกท่านที่อภิปรายนี้เสนอความเห็นอย่างไร แล้วเดี๋ยวผมจะถามอีกทีครับ เชิญคุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วย แต่ผมมีคำถามข้อเดียวที่ให้ท่านตอบ เพราะว่าเราจะพิจารณาใน ๓ วาระรวด ก็เพราะว่าต้องการให้จบก่อนที่เดดไลน์ (Deadline) ในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ทีนี้ตรงนั้นก็อย่างที่ผม

อภิปรายมาตั้งแต่แรกว่า ขั้นตอนต้องรอโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยตรงนี้ ผมก็จะดูว่าเดดไลน์ตรงนี้จะมีปัญหาตรงนั้น ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ในเอกสารระบุว่าจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๗๕ วัน ก่อนจะมีการประชุมหรือก่อนวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ อันนี้ก็ไม่สามารถทำได้แล้ว ในเอกสารบอกว่าท่านก็ผ่านเดดไลน์ตรงนั้นมาแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถึงอยากจะรู้ว่า เดดไลน์ตรงนี้มีความหมายมากน้อยแค่ไหน แล้วก็ที่บอกว่าจะให้ทันการประชุมลงนามก็ลงนามไปแล้ว ตรงนี้จะเร่งด่วนเพราะอะไรถึงจะมาพิจารณาว่าจะต้องลงใน ๓ วาระหรือไม่ อันนี้จะประกอบการพิจารณาในส่วนตัวของผมครับ อยากจะได้ฟังคำตอบจากทางผู้มาชี้แจงครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ทีมงานใครจะเป็นคนชี้แจงครับ ปัญหาเร่งด่วน ผู้แทนกฤษฎีกา เชิญครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตค่ะท่านประธาน ดิฉัน นุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอชี้แจงข้อซักถามหรือข้ออภิปรายของท่านสมาชิกนะคะ เริ่มจากในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกรณีความจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากว่าความตกลงฉบับนี้ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายเพื่ออนุวัติการตามความตกลงดังกล่าวนี้ก็จำเป็นที่จะต้องออกกฎหมาย สำหรับในเรื่องที่เราจะต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันจำเป็นที่จะต้องมีการออกกฎหมายนั้น อย่างเช่นในเรื่องของการนำสิ่งของอุปกรณ์วัสดุต่าง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้แทนกฤษฎีกาเลยไปหมดแล้วครับ เราลงมติรับวาระหนึ่งไปเรียบร้อยแล้ว ตอนนี้ท่านหมอเจตน์ถามว่ามีความเร่งด่วนแค่ไหนที่จะขอให้เราพิจารณา ๓ วาระรวด ขอประเด็นตรงนี้ครับ ไม่อย่างนั้นจะเข้าวาระปกติคือไปตั้งกรรมาธิการครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : สืบเนื่องจากกรณีจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายตรงนี้ให้ทันกับการประชุมที่จะต้องมีการนำวัสดุอุปกรณ์หรือว่าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการประชุมเข้ามา รวมถึงการเข้าเมืองซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย

คนเข้าเมือง เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จะรองรับในเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
ในเรื่องพวกนี้ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการให้ทันกับที่จะมี
การประชุม เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน

- ๓๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดจะเสนอญัตติเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง เลขานุการวิปวุฒิสภาเสนอว่าขอพิจารณาวาระ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา ท่านสมาชิกจะเสนอญัตติเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญครับท่านตวง เสนอญัตติเชิญเลยครับ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานครับ ผมไม่เสนอญัตติ แต่ผมฟังท่านประธานชี้แจง ท่านสมาชิกพูดเป็นประหนึ่งว่าผมไม่เข้าใจ ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าไม่ต้องใจร้อนครับ ไม่ต้องไปทำให้ถูกใจรัฐบาลล่ะครับ ที่ผมพูดนี้ก็คือเป็นประเด็นของสภาว่าจะเสนอ ๓ วาระรวดก็จะต้องให้เกียรติกับสภาชี้แจงต่อสภาให้เข้าใจบ้าง ผมเข้าใจท่านประธานครับ ผมเข้าใจแม้เสนอญัตติไปแล้วก็แพ้ แต่ว่าโดยหลักการนี้อยากจะให้สภาศักดิ์สิทธิ์บ้างให้เคารพบ้างว่ามีความจำเป็นสำคัญอย่างไรบอกเราเท่านั้นเองที่ผมถาม ไม่ต้องรีบครับ อย่างไรก็ถูกใจอยู่แล้วครับ ผมเรียนท่านประธานครับ ผมเข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอญัตติเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้มีการพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภานะครับ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกทุกท่านเป็นกรรมาธิการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระบวนการหลังจากนี้ไปจะเป็นการพิจารณาโดยเรียงลำดับมาตราเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ก่อนที่ผมจะให้เลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการต่อไป ขออนุญาตแนะนำผู้มาดูงานเยี่ยมชมการประชุมของวุฒิสภานะครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะอาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรีมาเยี่ยมชมการประชุมของวุฒิสภาอยู่ วุฒิสภายินดีต้อนรับท่านนักศึกษาและคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ขณะนี้วุฒิสภาอยู่ระหว่างการประชุมในสมัยสามัญนิติบัญญัติ วาระการประชุมขณะนี้เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. .... เป็นการขอออกกฎหมายเพื่อมารองรับการประชุมอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ที่จะมีการประชุม ครั้งที่ ๑๖ โดยประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖

จำเป็นที่จะต้องมีการขอออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้เข้าร่วมประชุม เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ
ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย
พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ และการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการประชุมภาคีอนุสัญญาดังกล่าว ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกครับ ในส่วนของคำปรารภมีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ไปมาตรา ๑ ครับ

นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ ในประเทศไทย พ.ศ. ....”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑ ครับ มีท่านสมาชิกท่านใดติดใจหรือประสงค์จะแก้ไขไหมครับ มีไหมครับ ท่านตวงมีอะไรแก้ไขไหมครับ มาตรา ๑ ไม่มีนะครับ มาตรา ๑ ผ่านครับ มาตราต่อไปครับ

นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒ ท่านสมาชิกครับ วันใช้บังคับ ร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วกำหนดให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป สาระสำคัญอยู่ตรงนี้ มีท่านใดติดใจไหมครับ วันใช้บังคับ เชิญท่านตวง อันทะไชย ครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ผมถามท่านประธานว่าทางรัฐบาลได้กำหนดหรือยังว่า ที่บอกว่าวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป วันที่เท่าไร ตรงกับความต้องการไหม ที่เมื่อสักครู่นี้บอกสภาว่าอย่างเร่งด่วนนี้ได้วางแผนเอาไว้อย่างไร บอกสภานิดหนึ่ง สภาอุตส่าห์พิจารณา ๓ วาระรวด ท่านตอบหน่อยครับ ทางกฤษฎีกาวางแผนไว้หรือยังครับ พอเสร็จจากวุฒิสภาวันนี้ วันไหนครับที่เป็นวันประกาศ ทันที่ท่านรัฐมนตรีพูดถึงหรือเปล่าครับ ถามท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีหรือผู้แทนจะเป็นคนตอบ วันใช้บังคับที่ระบุในมาตรา ๒ คือวันถัดจากวันประกาศ ทันวันประชุมคือวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ทันหรือไม่ทัน กระบวนการหลังจากนี้ถ้าวุฒิสภาผ่านให้นี้ ทันนะครับ ทันไหมครับ ชี้แจงนิดหนึ่ง ตอบให้สมาชิกท่านมีความมั่นใจนิดหนึ่ง

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตนะคะท่านประธาน สำหรับกรณีที่กำหนดวันใช้บังคับไว้เป็นวันถัดจากวันประกาศนะคะ สืบเนื่องจากว่าในทางกฎหมายแล้ว ในการที่เราจะกำหนดพระราชบัญญัติให้สิทธิความคุ้มกันตรงนี้ถึงแม้ว่าเราจะกำหนดวันที่ลงไปนี้ ผลของการกำหนดลงไปโดยที่ยังไม่ชัดเจนว่าเราจะออกทันหรือไม่ตรงนี้ เราจึงไม่กำหนดไว้นะคะ แต่สำหรับกรณีที่ว่าการดำเนินการตรงนี้จะทันการประชุมหรือไม่ ตรงนี้ทางรัฐบาลคงต้องดำเนินการเพื่อให้ทันกับการประชุมนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มั่นใจหรือยังท่านตวง แต่ดีที่สุดวันหลังท่านอย่าฉุกละหุกแบบนี้ ท่านตวงมีอะไรครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการครับ คือถ้ากรรมาธิการตัวแทนกฤษฎีกาตอบอย่างนี้ก็แปลว่า แม้จะไปเข้าสู่กระบวนการวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓ ก็ใช้บังคับได้ คือสภาก็อยากเรียนรู้เหมือนกันว่า ถ้าให้ ๓ วาระรวดแล้วเขียนเอาไว้อย่างนี้ น่าจะต้องมีแผนเอาไว้ ท่านประธานนึกออกไหมครับ ประชุมวันที่ ๒ ท่านบอกสภานิดหนึ่งครับว่า ผ่านวันนี้จะเข้าไปตรงนั้น แล้วถึงวันนั้น ไม่มีเลยหรือครับ ตอบมาอย่างนี้ก็เหมือนกับตามเวรตามกรรมไปเลย แล้วก็บอกสภาว่าอย่างไรก็ตามใช้บังคับจะประกาศทัน ไม่ทันก็ใช้บังคับได้อยู่แล้ว ถ้าอย่างนั้นจะ ๓ วาระทำไม ผมถามนิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนอื่นนั้นก็ต้องขอตอบข้อซักถามของท่าน ส.ว. ตวง ซึ่งได้เป็นห่วงเป็นใยว่า ถ้าวุฒิสภาได้ผ่านกฎหมายฉบับนี้แล้ว แล้วจะทันลงในราชกิจจานุเบกษาหรือไม่ ก็อยากจะกราบเรียนนะครับว่า ปกติจริง ๆ ถ้ากฎหมายเราผ่านสภาทั้ง ๒ สภาไปแล้วนะครับ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก็คาดว่านำขึ้นทูลเกล้าฯ ก็ประมาณไม่เกิน ๑๐ วัน ตรงนี้ซึ่งปกติจริง ๆ ก็อยู่ในเกณฑ์นี้ แล้วเราก็คาดว่าถ้าได้รับความกรุณาจากทางวุฒิสภาในการพิจารณาให้ความเห็นชอบกับร่าง พ.ร.บ. นี้แล้ว ก็คาดว่าประมาณก่อนสิ้นเดือน ตรงนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านตวงว่าสบายใจได้ครับ ขอยืนยันตรงนี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกประสงค์จะแก้ไขไหมครับ มาตรา ๒ ท่านตวงถามอย่างเดียว ไม่ได้เสนอแก้ไขนะครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีผู้ประสงค์แก้ไข ผมขอผ่านมาตรา ๒ นะครับ เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อในมาตราต่อไปครับ

นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การประชุม” หมายความว่า การประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๖ และการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๖๓ และครั้งที่ ๖๔ ในประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

"อนุสัญญา" หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกครับ มาตรา ๓ เป็นมาตราที่ว่าด้วยบทนิยามศัพท์ มี ๒ วรรค วรรคแรกเป็นนิยามศัพท์คำว่า "การประชุม" หมายความว่าอย่างไร วรรคสองเป็นนิยามศัพท์คำว่า "อนุสัญญา" หมายความว่าอย่างไร มีท่านสมาชิกติดใจหรือประสงค์ที่จะขอแก้ไขไหมครับ เชิญครับ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ไม่มีถ้าอย่างนั้นผมขอผ่านมาตรา ๓ ไปมาตรา ๔ เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๔ เพื่อให้การคุ้มครองการประชุมบรรลุตามความมุ่งประสงค์ ให้สถานที่จัดการประชุมและบุคคลดังต่อไปนี้ที่เข้าร่วมและปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมดังกล่าวได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เกี่ยวกับการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ ๑๖ และการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๖๓ และครั้งที่ ๖๔ ซึ่งทำขึ้นในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

(๑) ผู้แทนของรัฐภาคีอนุสัญญาที่ได้รับการแต่งตั้งโดยถูกต้อง

(๒) ผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่นใดที่มิได้เป็นภาคีอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์

(๓) ผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะทางในด้านการคุ้มครอง การอนุรักษ์ หรือการจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือพืชป่าตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคเจ็ดของอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์

(๔) เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ และเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ที่มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิก มาตรา ๔ เป็นรายละเอียดของการได้เอกสิทธิ์คุ้มกัน มีท่านสมาชิกสนใจที่จะใช้สิทธิหลายท่าน มีท่านสมชาย ท่านตวง พลเรือเอก สุรศักดิ์ อาจารย์สุริยา ปันจอร์ ลำดับเป็นไปตามนี้เลยนะครับ ท่านสมชายแล้วเดี๋ยวตามด้วยท่านตวง เชิญท่านสมชายก่อน คนละไม่เกิน ๗ นาทีนะครับ เจ้าหน้าที่จับเวลาครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ คงไม่ใช้เวลาการอภิปรายมากเนื่องจากผ่านวาระหนึ่งมาแล้ว สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ก่อนที่จะมีการแปรญัตติหรือไม่ ผมขออนุญาตสอบถามเพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

ประการแรก ก็คงต้องถามเรื่องข้อตกลงรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาชัดเจนมากน้อยแค่ไหน เฉพาะในสถานที่การประชุมหรือ ผมอ่านดูเอกสารแล้ว ตั้งแต่เริ่มการทำวีซ่าที่ยกเว้นอะไรต่าง ๆ ท่านได้รับเอกสิทธิ์ ทีนี้ความคุ้มกันทั้งหลายในฐานะเจ้าภาพก็คงต้องได้รับการดูแล แต่ความกังวลที่ผมอยากสอบถามเพื่อให้เกิดความชัดเจนก็คือว่า คุ้มกันตั้งแต่ไหนครับ คุ้มกันตั้งแต่เข้าสู่ประเทศไทยอยู่ในที่ประชุม เสร็จจากการประชุมก็ทราบว่ามีการไปทัวร์ในที่ต่าง ๆ ด้วย ความคุ้มกันนี้จะคุ้มกันจนกว่าจะออกจากประเทศไทยหรือไม่ ----------

เพราะนอกเหนือจากเจ้าหน้าที่ซึ่งความชัดเจน คือผู้แทนของรัฐที่ได้รับการแต่งตั้งโดยถูกต้อง อันนี้ผมคิดว่าไม่มีปัญหา แต่มีปัญหาบางประการที่ต่อเนื่องกันคือ ใน (๒) คือผู้สังเกตการณ์ทั้งหลาย รวมถึงผู้แทนขององค์กรที่มีคุณสมบัติตาม (๓) แล้วก็มีเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการ แล้วก็เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยด้วย นั่นหมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยส่วนหนึ่งก็ได้รับความคุ้มกันด้วย สิ่งที่ผมตั้งคำถามก็คือความคุ้มกันที่ว่านี้มีจำกัดสถานที่มากน้อยแค่ไหน ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ความคุ้มกันลักษณะเดียวกับเอกสิทธิ์ทางการทูตหรือไม่ และเราไม่ได้ห่วงเรื่องการอภิปรายกันในที่ประชุมเท่าไร แต่ถ้ามีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดซึ่งต้องเรียนว่าป้องกันไว้ก่อน ถ้าเกิดกรณีความผิดทางอาญา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสิ่งของที่ท่านนำเข้ามา หรือนำออกไป พันธุ์พืช สัตว์ป่าทั้งหลาย รวมถึงยาเสพติด รวมถึงอะไรก็ตามที่เป็นอาชญากรรม ความคุ้มกันตรงนี้มีมากน้อยแค่ไหน เพียงใด อันนี้ก็ขออนุญาตเรียนถามเพื่อให้เกิดความชัดเจน กระจ่างแจ้ง ถ้าในชั้นการพิจารณาในวาระ ๒ จะได้มีความชัดเจนว่าจะต้องเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุงตรงไหนเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และป้องกันไม่ให้เกิดเหตุตามที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานมาแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ยังไม่แปรญัตตินะครับ เดี๋ยวท่านผู้ชี้แจงท่านบันทึกคำถามไว้ก่อน แล้วเดี๋ยวผมให้ท่านตอบทีเดียวเลย ท่านสมาชิกเวลาท่านอภิปราย ถ้าท่านประสงค์ที่จะแปรญัตติขอแก้ไข ท่านระบุมาเลยนะครับ จะขอแก้ไขข้อความอย่างไร เชิญท่านตวงครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมสอบถามก่อนครับ ถ้าหากว่าตอบได้ อธิบายได้เป็นเหตุเป็นผลก็จะไม่แปรญัตติ แต่ถ้าตอบไม่ได้ก็จำเป็นล่ะครับ ผมถามผ่านท่านประธานไปยังตัวแทนของรัฐบาลว่า คือถ้าท่านประธานอย่างที่ผมได้เรียนไปแล้ว ท่านประธานไปดูพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อปี ๒๕๔๗ ในครั้งที่ ๑๓ เขียนไว้ในมาตรา ๔ (๓) ว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะทางในด้านการคุ้มครอง การอนุรักษ์ อันนี้เหมือนเดิมหมด แต่พอมาปีปัจจุบันนี้

ร่างฉบับใหม่ไปแก้ไขว่า (๓) เป็นผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เขียนเหมือนกันหมด คำถามผมก็คือว่า คำว่า “องค์กร” คำว่า “หน่วยงาน” ของปี ๒๕๔๗ กับคำว่า “ผู้แทนขององค์กร” หรือ “ผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กร” นั้นแตกต่างอย่างไร ถ้าในมุมผม ผมคิดว่าถ้าเขียนคำว่า “ผู้แทน” นั่นหมายความว่า ให้ใครก็ได้มาเป็นผู้แทนขององค์กร แต่ถ้าเขียนเหมือนปี ๒๕๔๗ คำว่า “หน่วยงาน” นั้นก็คือระบุชัดเจนไว้เลย ถ้าท่านจะอ้างว่าต้องมีผู้แทนของหน่วยงาน แล้วทำไมท่านไม่เขียนเอาไว้ว่า หรือผู้แทนขององค์กรที่มีคุณสมบัติเหมือนกัน ถามท่านประธานไปยังผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ครับที่เป็นคนร่าง หรือเขียนอันเดิมสื่อสารไม่ได้เจตนาต้องการที่จะทำอย่างไรถึงเปลี่ยนแปลงแบบนี้ มาเปลี่ยนแปลงเฉพาะวรรคแรก จึงกราบเรียนท่านประธานถามไปยังผู้ร่าง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ และตามด้วยอาจารย์สุริยา ปันจอร์ นะครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ผมเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ ใน (๒) ของเดิมมีคณะเจ้าหน้าที่อยู่ด้วย ของเดิมใน (๒) เขียนว่า ผู้สังเกตการณ์และคณะเจ้าหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ เสร็จแล้วก็มีทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติและทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ แต่ของใหม่ท่านเขียนว่า ผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ ขาดคำว่า “คณะเจ้าหน้าที่” ที่ไม่เชิญคณะเจ้าหน้าที่อาจจะประหยัดงบประมาณตัวนี้ท่านอธิบายได้ไม่เป็นอะไรนะครับ ----------

คราวนี้พอเว้นวรรคท่านเขียนว่าทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติก็หมายความว่าเป็นผู้สังเกตการณ์ใช่ไหมครับ เป็นผู้สังเกตการณ์ของทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ เช่นเดียวกันแล้วผู้ที่มาจากทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศก็เป็นผู้สังเกตการณ์ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ใช่ไหมครับ ท่านอธิบายความชัดเจนตรงนี้นิดหนึ่งนะครับ อีกประเด็นหนึ่งครับ ผมสงสัยว่าทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศเขาเกี่ยวอะไรกับการอนุรักษ์สัตว์ป่าและพืชป่า อันนี้ขอความเข้าใจนิดหนึ่งนะครับ (๔) ของเดิมพระราชบัญญัติฉบับเดิมเมื่อปี ๒๕๔๗ เจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยไม่มี จะมีเฉพาะเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาเฉย ๆ แต่เที่ยวนี้เพิ่มว่าและเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทย เจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ช่วยอธิบายเหตุผลและความจำเป็นที่ท่านเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ตรงนี้เข้าไปครับ ขอบคุณครับ คำถามชัดเจนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้แทนจดไว้ก่อนนะครับ เชิญท่านสุริยา ปันจอร์ แล้วเดี๋ยวจะตามด้วยท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ เชิญครับ

นายสุริยา ปันจอร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูลครับ ขอเรียนถามเพื่อความกระจ่างก่อนที่จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนะครับ ในมาตรา ๔ (๒) ที่ผมข้องใจก็คือว่าผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติไม่มีปัญหา ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติและทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ อันนี้ดูจะเป็นหน่วยงานองค์กรที่ชัดเจน ที่ผมมีข้องใจก็คือว่ารวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่นใด ที่ผมติดใจก็คือคำว่า “อื่นใด” ซึ่งเป็นคำพูดสั้นนิดเดียวแต่ความหมายกว้างไกลก็เลยเกิดข้อสงสัยคำว่า “อื่นใด” จริงอยู่ว่าตอนท้ายไปผนวกว่าในฐานะผู้สังเกตการณ์ก็จริงอยู่ แต่คำว่า “อื่นใด” นี้ผมอยากจะทราบว่ามีความหมายอย่างไรกว้างไกลแค่ไหน ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ ฟังท่านรัฐมนตรีตอบชี้แจงก็ยังไม่ชัดเจนในเรื่องของคำว่า “เอกสิทธิ์” และคำว่า “คุ้มกัน” ก็ยังไม่ชัดเจนเช่นเดียวกัน ขอความกรุณาอีกสักครั้งหนึ่งได้ไหมครับ โดยสรุปสั้น ๆ ก็ได้คุ้มกันจากไหนถึงไหนแล้วถ้าเกิดอุบัติเหตุใครจะรับผิดชอบ

การเดินทางไปศึกษาดูงาน ไปทัศนศึกษา ซึ่งมีอยู่ในโปรแกรมด้วย ถ้าเกิดอุบัติเหตุขึ้นมา ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีได้เรียนให้ทราบว่าทุกคนมีประกัน ใช่มีประกันทุกคน แต่โดยความร่วมรับผิดชอบนี้ในฐานะเราเป็นเจ้าภาพจะต้องใช้คำว่า “คุ้มกัน” ให้เข้าอยู่ในนั้นด้วยหรือไม่ ขอความกระจ่างและชัดเจนก่อนที่ผมจะลงมติขอบคุณมากครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสอบถามนิดหนึ่งได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์มีอะไรเชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สอบถามท่านประธานนิดหนึ่งในเรื่องแนวทางปฏิบัติการประชุมลักษณะของวาระ ๒ ที่กรรมาธิการเต็มสภา ปรึกษาท่านประธานปกติ ผมคิดว่าถ้าดำเนินการในลักษณะที่เป็นการสอบถามอย่างนี้ก็เหมือนกลับไปเป็นวาระ ๑ ถ้าเราสร้างบรรทัดฐานอย่างนี้ก็จะเป็นบรรทัดฐานวันหลังกฎหมายเต็มสภาก็จะมีลักษณะการถาม ๆ แต่ว่าไม่มีการตั้งญัตติ ผมคิดว่าเจตนารมณ์ถ้าต้องการดำเนินการวาระ ๒ จริง ๆ ผู้ที่ยกมือควรจะต้องเสนอว่าจะดำเนินการแปรญัตติในส่วนประเด็นไหน อย่างไร แล้วก็ให้เหตุผลในส่วนที่ตัวเองเสนอ ----------

แล้วก็ให้เหตุผลในส่วนที่ตัวเองเสนอมา ผมคิดว่าน่าจะดำเนินการในแนวทางนั้น เป็นแนวทางที่จะดำเนินการในวาระ ๒ มากกว่า ไม่อย่างนั้นจะกลับไปว่าเป็นการอภิปราย หยิบประเด็นไหนมาถาม ๆ นี้ ก็กลับไปสู่วาระ ๑ ผมคิดว่าอาจจะไม่ได้เจตนารมณ์ในลักษณะของการดำเนินการพิจารณาแบบกรรมาธิการเต็มสภา เลยฝากให้ท่านประธานพิจารณาในประเด็นนี้ด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าเอาแบบเคร่งครัดจริง ๆ ก็จะเป็นอย่างที่ท่านว่า แต่ตอนนี้ผมให้โอกาสท่านสมาชิกที่ยังมีความสงสัย เพราะทุกท่านลุกขึ้นมาก็จะบอกว่าอภิปรายก็ยังสงสัยอยู่ ถ้าฟังคำชี้แจงแล้วก็อาจจะทำให้ไม่ต้องใช้สิทธิขอแปรญัตติ ผมก็ให้โอกาสว่าถามกันเสียให้หายสงสัย แล้วผมจะถามว่าใครยังติดใจแปรญัตติตรงไหนไหมนะครับ เหลืออีกท่านเดียวครับ ท่านวิชาญ เชิญเลยครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ก็เพื่อจะให้เข้ารูปแบบของการแปรญัตตินะครับ ผมขออนุญาตแปรญัตติในมาตรา ๔ บรรทัดที่ ๒ เป็นดังนี้ “ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเฉพาะในระหว่างการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่า” คือตัดคำว่า “ตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES)” ถึงคำว่า “เกี่ยวกับ” ออก สาเหตุนี้ตัด ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ เพราะคำว่า “เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ตกลงไว้” เป็นการอ้างซ้อนขึ้นมา ๓ ชั้น ท่านประธานครับ ทำให้เพื่อนสมาชิกหลายท่านอ่านแล้วไม่เข้าใจ ท่านประธานครับ เพราะว่าในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการ CITES พอไปดูในตัวสัญญาที่เป็นความตกลงนี้นะครับ ในความตกลงก็ระบุว่าจะต้องได้รับความคุ้มกันตามอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติโดยอนุโลม ซึ่งไปดูอีกชั้นหนึ่งก็ยังมีความสับสน เพราะว่าอ้างถึงมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖

มาตรา ๗ ของอนุสัญญาซึ่งไม่มีรายละเอียด ที่ประชุมนี้ไม่มีใครได้รับรายละเอียดตรงนี้เลย ว่า ตกลงความคุ้มกันนี้คืออะไรบ้าง แล้วก็ฟังจากท่านรัฐมนตรีพูด ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า เอกสิทธิ์และความคุ้มกันนี้คุ้มกันเฉพาะระหว่างการประชุม ตกลงก็คือว่าเราไม่รู้ว่าความคุ้มกันเริ่มต้นนับหนึ่งที่สนามบินจนกระทั่งออกสู่สนามบินในทุกประเด็น หรือว่าคุ้มกันเฉพาะในระหว่างการประชุม อยู่ในห้องประชุม และการพูดในห้องประชุม เพื่อให้เกิดความชัดเจนก็ขอตัดความดังกล่าวทั้งหมดออก แล้วให้ระบุเพียงว่า “เฉพาะในระหว่างการประชุม” เพราะว่าตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง ก็คือเอกสิทธิ์มีเฉพาะในเรื่องของการประชุมเท่านั้นเอง อันนั้นอันที่ ๑

อันที่ ๒ ตัดคำว่า “(CITES)” ที่เป็นภาษาอังกฤษออก เพราะว่าท่านประธานครับ ผมไม่เคยเห็นกฎหมายไทยเรานี้เขียนเป็นภาษาอังกฤษมีวงเล็บอย่างนี้ แล้วในฉบับเดิมก็ไม่เคยมีครับ ท่านประธานครับ วันนี้เรากำลังพิจารณากฎหมายไทย ท่านประธานครับ เมื่อกฎหมายไทยมีภาษาไทยเราก็เขียนไว้ชัดเจนในเรื่องของชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ฉะนั้นความในวงเล็บนี้ไม่จำเป็นต้องใส่เรื่องของ (CITES) ที่เป็นภาษาอังกฤษ ฉะนั้นก็เป็น ๒ ประเด็น แต่มีส่วนความต่อเนื่องกันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่ขึ้นจอแล้วแก้ตาม ตีข้อความที่ท่านวิชาญขอแปรญัตติตัดออก แล้วท่านวิชาญช่วยกรุณาดูตามบนจอด้วยว่าตรงตามที่ท่านขอใช้สิทธิแปรญัตติตัดข้อความไหม ท่านวิชาญมีประเด็นอื่นอีกไหมครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ท่านวิชาญช่วยดูบนจอด้วย ตอนนี้เจ้าหน้าที่ขึ้นจอตามที่ท่านขอให้ตัดข้อความแล้ว

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : มองไม่เห็นครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานช่วยอ่านให้ผมฟังหน่อย ผมมองไม่เห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เลขาธิการวุฒิสภาช่วยอ่านข้อความ เลขาธิการวุฒิสภาเห็นไหม ผมอยู่ตรงนี้มุมไม่ให้ เลขาธิการวุฒิสภาช่วยอ่านข้อความที่ท่านวิชาญขอตัดหน่อยว่าหลังจากที่ตัดแล้วเหลือข้อความว่าอย่างไร

นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔ เพื่อให้การคุ้มครองการประชุมบรรลุตามความมุ่งประสงค์ ให้สถานที่จัดการประชุมและบุคคลดังต่อไปนี้ที่เข้าร่วมและปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมดังกล่าว ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน” แล้วก็เป็นข้อความที่ตัดออกทั้งหมดเติมคำว่า “เฉพาะในระหว่างการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์” แล้วก็ตัดคำว่า “(CITES)” ออกเป็นครั้งที่ ๑๖ และการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๖๓ และครั้งที่ ๖๔ ซึ่งทำขึ้นในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖” ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถูกไหมครับท่านวิชาญ ใช่อย่างที่ท่านขอตัดออกไหม

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผู้แทนจากหน่วยงานเชิญชี้แจงสิ่งที่ท่านสมาชิก ๓ – ๔ ท่านได้อภิปรายสอบถามไป ประเด็นที่ท่านอภิปรายสอบถามไปส่วนใหญ่จะอยู่กับการ

เปรียบเทียบกับกฎหมายปี ๒๕๔๗ ว่าทำไมร่างนี้ไม่ใช้หรือใช้แตกต่างกับร่างของปี ๒๕๔๗ เชิญครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตค่ะท่านประธาน ดิฉัน นุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อยากจะขอชี้แจงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตัวร่างในส่วนของ (๒) ก่อน กรณีที่กำหนดว่าผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ตรงนี้คำว่า “ผู้สังเกตการณ์” นั้นขยายทั้งทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ตรงนี้จะสังเกตได้จากความตกลงในข้อ ๓ ผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งจะอยู่ในข้อ ๑ (ข) ตรงนี้จะกำหนดไว้ว่าสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมไปถึงรัฐอื่นใดที่มิได้เป็นภาคีอนุสัญญาอาจส่งผู้แทนในฐานะผู้สังเกตการณ์ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเห็นได้ว่ากรณีนี้ทั้งสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศนั้น สามารถที่จะส่งผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมประชุมได้ด้วย เพราะฉะนั้นคำว่า “ผู้สังเกตการณ์” ในที่นี้ก็เป็นการขยายความทั้ง ๓ องค์กร

สำหรับกรณีที่บอกว่าผู้แทนของรัฐอื่นใดนั้น มีความหมายกว้างเพียงใด ในกรณีผู้แทนของรัฐอื่นใด เนื่องจากว่าในกรณีรัฐภาคีตามอนุสัญญานี้จะอยู่ใน (๑) จะเป็นผู้แทนของรัฐภาคีอนุสัญญา ซึ่งปัจจุบันจะมีอยู่ ๑๗๗ ประเทศ แต่สำหรับรัฐที่มิได้เป็นภาคีอนุสัญญาก็จะอยู่ใน (๒) ซึ่งสามารถที่จะส่งผู้แทนเข้ามาร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ได้ เพราะฉะนั้นรัฐอื่นใดตรงนี้ก็หมายถึงประเทศอื่นที่ไม่ได้อยู่ในลิสต์ (List) รายชื่อของ ๑๗๗ ประเทศ

สำหรับกรณีของร่างมาตรา ๔ (๓) ที่ได้เพิ่มผู้แทนของหน่วยงานเข้าไปตรงนี้ เนื่องจากว่าในกรณีของผู้เข้าร่วมประชุม ถ้าพิจารณาจากเอกสิทธิ์และความคุ้มกันจะเป็นการให้ตัวบุคคล แล้วก็ประกอบกับในข้อ ๓ ของความตกลงผู้เข้าร่วมประชุม ในข้อ ๑ (ค) เราก็กำหนดว่าหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งมีคุณสมบัติในด้านการคุ้มครอง การอนุรักษ์ ตรงนี้อาจส่งผู้แทนในฐานะผู้สังเกตการณ์ และการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตรงนี้เราก็ให้เป็นตัวบุคคล จึงกำหนดให้ชัดเจนเหมือนในข้ออื่นว่าเป็นผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กรที่เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์

สำหรบกรณีที่บอกว่าในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันนั้นให้แค่ไหนเพียงใด เนื่องจากในความตกลงจะมีการระบุไว้อยู่ในข้อ ๕ เรื่องของเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ตรงนี้จะมีการโยงไปที่อนุสัญญาสหประชาชาติ จะมีการแยกในกรณีของผู้แทนของรัฐภาคีตามข้อ ๔ ตรงนี้จะได้ตามข้อ ๔ ของอนุสัญญาสหประชาชาติ ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่ก็คือจะเป็นเรื่องของการนำเข้า ส่งออกอุปกรณ์หรือว่าการตรวจลงตราตามกฎหมายคนเข้าเมือง ซึ่งตรงนี้จะเป็นเอกสิทธิ์ที่จะให้ตัวบุคคลที่ได้รับเอกสิทธิ์ในเรื่องนี้ นอกจากนี้ก็จะเป็นเรื่องของความคุ้มกันในกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำที่กล่าวหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในฐานะที่เป็นผู้แทน

สำหรับกรณีที่ว่าจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันนี้ในระหว่างการประชุมหรือว่าในระหว่างเดินทางมาด้วย ตรงนี้ในอนุสัญญาสหประชาชาติก็จะกำหนดไว้ว่าจะได้รับความคุ้มกันแล้วก็เอกสิทธิ์ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ของตน และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม ตรงนี้ก็จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ซึ่งเอกสิทธิ์และความคุ้มกันก็คือในเรื่องของการเดินทางหรือการนำเข้า ส่งออกสิ่งที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับการประชุม ตรงนี้ก็จะระบุไว้อยู่ในอนุสัญญาสหประชาชาติที่มีการอิงไปถึง

ขออนุญาตนะคะ จะมีอีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของการนำเข้า ส่งออกในสิ่งอื่นที่มิได้เกี่ยวข้องกับการประชุม คือเป็นของที่ผิดกฎหมายอื่น ตรงนี้สามารถที่จะนำเข้า ส่งออกโดยไม่ผิดกฎหมายได้รับความคุ้มกันหรือเปล่า คือได้อานิสงส์จากกฎหมาย

ฉบับนี้ไหม ตรงนี้ก็คงต้องเรียนชี้แจงว่าความคุ้มกันในที่นี้เราไม่ได้ให้ความคุ้มกันรวมถึงสิ่งของอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประชุม

สำหรับกรณีที่ว่าใน (๒) ตรงนี้ “คณะเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติ” ทำไมจึงมีการตัดออก ก็สืบเนื่องจากว่าคณะเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาตินั้นจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติไว้เรียบร้อยแล้ว ในชั้นนี้ก็ขอชี้แจงเท่านี้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังไม่หมด (๓) เดี๋ยวท่านตวงก็ทวงอีก

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ชี้แจงแล้วค่ะ ในส่วนของผู้แทนนั้นจะมีการกำหนดว่าจะเป็นการส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ จึงได้กำหนดให้ชัดเจนค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : แล้ว (๔) ชี้แจงหรือยัง ทำไมต้องมีเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้แล้วของปี ๒๕๔๗ ไม่มี ตรงนี้ชี้แจงหรือยังครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ในกรณีของเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดหาให้นั้น สืบเนื่องจากว่ากฎหมายนี้จะเป็นกฎหมายที่อนุวัตรการตามความตกลง ผู้เข้าร่วมประชุมที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามความตกลงดังกล่าวจะมีบุคคลที่กำหนดไว้อยู่ในข้อ ๕ เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ข้อ ๕.๔ บุคลากรที่รัฐบาลไทยจัดให้ภายใต้วรรคหกของข้อ ๔ จะได้รับความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมาย เพราะฉะนั้นบุคลากรที่รัฐบาลไทยจัดหาให้ตรงนี้จะได้รับเฉพาะความคุ้มกันทางกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ว่าจะไม่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องอื่น สำหรับบุคลากรที่รัฐบาลไทยจัดหาให้นั้นก็จะมีการระบุอยู่ในภาคผนวก ซึ่งก็จะได้แก่เจ้าหน้าที่ประสานงานศูนย์การประชุม ------

ผู้ช่วยเกี่ยวข้องกับการประชุมต่าง ๆ ซึ่งก็จะระบุอยู่ในภาคผนวกอยู่แล้วว่าหมายถึงบุคคลประเภทใดบ้าง แต่ก็จะต้องเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สรุปคือเป็นไปตามข้อตกลง ท่านสมาชิกที่อภิปรายตั้งคำถามไว้มีอะไรติดใจที่จะใช้สิทธิแปรญัตติไหมครับ หลังจากฟังคำชี้แจง มีไหมครับ ฟังแล้วก็คือยังไม่พอใจจะแปรญัตติ เอาตรงนี้เลยนะ เชิญท่านตวง เชิญเลยครับจะขอแก้ไขอนุมาตราไหน อย่างไรว่ามาเลยครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ถ้าชี้แจงแบบนี้ต้องแปรญัตติท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญเลยครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : เป็นเรื่องปกติที่จะต้องถามกันก่อนว่าคนเขียนกฎหมายมีเจตนาอย่างไร ไม่ผิดครับ ท่านอธิบายอย่างนี้ผมก็แปรญัตติว่า ใน (๓) ท่านประธานดูนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : (๓) นะครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : ผู้แทนของหน่วยงาน ผมเพิ่มถ้อยคำเข้าไปว่า “หรือผู้แทนองค์กร” ทำไมผมถึงเพิ่มเข้าไปว่า “ผู้แทนองค์กร” ด้วย เพราะว่าคำอธิบายของกฤษฎีกาเมื่อสักครู่ ท่านประธานย้อนกลับไปดู อธิบายว่าถ้าเขียนเอาไว้อย่างพระราชบัญญัติปี ๒๕๔๗ (๓) ว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัตินั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ปกป้องคุ้มครอง เพราะปกป้องคุ้มครองเฉพาะบุคคล แม้องค์กรนั้นเป็นนิติบุคคลก็ไม่ปกป้องคุ้มครอง เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเขียนคำว่า “ผู้แทนของหน่วยงาน” แล้วทำไมท่านไม่เขียนว่า “หรือผู้แทนขององค์กร” เข้าไป ถ้าเช่นนั้นองค์กรที่ว่านั้นก็ไม่ได้รับการปกป้องคุ้มครองตามคำอธิบายของท่านเหมือนกัน ถูกไหมครับ

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าที่เขียนอย่างนี้ไม่ใช่เหตุผลหรอกครับท่านประธาน นอกจากผมขอแปรญัตติแล้ว ผมมีความเห็นต่างในทางกฎหมายว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวท่านตวงขอแปรญัตติเพิ่มข้อความในมาตรา ๔ (๓) ผู้แทนของหน่วยงานหรือ และเพิ่มคำว่า “ผู้แทน”

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : เพื่อจะได้รับการปกป้องคุ้มครองตามที่ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาชี้แจงเมื่อสักครู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่ทันไหม ทันนะ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : ผมอธิบายเหตุผลต่อท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาที่จะขอแปรญัตติก่อน แล้วเดี๋ยวท่านว่าเหตุผลทีเดียวเลยว่าสิ่งที่ท่านแปรญัตติมีเหตุผลอย่างไร

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : นี่อย่างไรครับ ผมจะอธิบายต่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : (๓) มีที่อื่นอีกไหมครับที่ท่านจะขอเพิ่มเติมข้อความ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : ไม่มีครับท่านประธาน ท่านประธานฟังผมให้จบก่อน เดี๋ยวจะขาดตอนเวลาผมอภิปราย ผมอธิบายเรื่องนี้ผมก็จะย้อนไปที่คำชี้แจงของทางผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าท่านกำลังตีความว่าปี ๒๕๔๗ นั้นถ้าตีความแบบนี้ไม่สามารถปกป้องคุ้มครองได้ เพราะไม่ได้ปกป้องค์กร แต่ท่านประธานทราบไหมครับ จริง ๆ แล้วองค์กรหรือองค์กรถ้าเป็นนิติบุคคลก็ตาม เอาองค์กรมาไม่ได้หรอก ต้องส่งผู้แทนเข้ามาประชุม ต้องมีผู้แทนเข้ามาประชุม ถ้าเจตนาของคนร่างกฎหมายบอกว่าจะปกป้องคุ้มครองคนนั้น ก็จะต้องเขียนให้สิ้นกระแสความ ไม่ใช่ไปเขียนเอาวรรคเดียว ท่านก็มาขียนเฉพาะผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กร ถ้าอย่างนั้นก็ตีความได้ว่าปกป้องเฉพาะคนที่เป็นผู้แทน

ของหน่วยงาน แต่ผู้แทนขององค์กรไม่ปกป้องหรือครับ ถึงไม่เขียนว่าผู้แทนด้วย ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความหมายที่ท่านมีอยู่เดิมนี้ คำว่า “ผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กร” คำว่า “ผู้แทน” ขยายทั้งหน่วยงานและองค์กรอยู่ด้วยหรือเปล่า ชี้แจงหน่อย

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตชี้แจงนะคะ ในมาตรา ๔ (๓) นั้นเจตนาก็จะเป็นเช่นเดียวกับมาตรา ๔ (๒) นะคะ คือผู้แทนของหน่วยงานหรือผู้แทนขององค์กร กรณีของ (๒) นั้นก็เช่นเดียวกัน หมายถึงผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศค่ะ เพราะฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกันจึงไม่ได้เพิ่มในความตอนหลังค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านตวง พอเขาอธิบายเหมือนกับของท่านเลย เจตนาเขาบอกคลุมไปหมดแล้ว ผู้แทนขยายไป ขยายทุกหน่วยงานที่ตามหลังคำว่า “ผู้แทน”

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ เมื่อผมแปรญัตติแล้ว ผู้ชี้แจงชี้แจงแล้วเจตนาเป็นอย่างนี้ ก็พอที่จะทำใจได้ แต่เรียนท่านประธานนะ เผื่อจะได้บันทึกในสภาว่าถ้ากฤษฎีกาจะอธิบายว่าเขียนตามพระราชบัญญัติปี ๒๕๔๗ นั้น กฎหมายไม่ปกป้องเพราะเขียนคำว่า “หน่วยงาน” หรือ “องค์กร” เฉย ๆ ไม่ปกป้องผมว่าไม่ถูก ----------

เพราะฉะนั้นจึงมาแก้ไขในปี ๒๕๕๕ ว่าต้องเป็นผู้แทนเพราะปกป้องบุคคล เพราะองค์กรที่ส่งมานั้นก็ต้องส่งบุคคล ไม่มีองค์กรมาประชุมหรอกท่านประธาน จึงกราบเรียนท่านประธาน เอาล่ะครับ ก็พอฟังได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พอฟังได้แล้วท่านถอนคำแปรญัตติท่านสิ ถอนไหม ถอนนะครับ ขอบพระคุณครับ เอาเรื่องแปรญัตติ ท่านสมชายเชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ก็เป็นความกังวลแล้วก็ต้องแปรญัตติ ผมแปรญัตติใน (๔) ให้แก้ไขข้อความดังนี้นะครับ ในบรรทัดที่ ๔ ผมตัดคำว่า “ที่มา” แก้ไขเป็น “เฉพาะการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม เหตุผลครับท่านประธาน เนื่องจากว่าพอเขียนกฎหมาย มาตรา ๔ ให้สถานที่จัดการประชุมและบุคคลดังต่อไปนี้ บุคคลดังต่อไปนี้ รวมไปหมดตั้งแต่ (๑) – (๔) แล้วความหมายก็คือเอาไปเติมเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยที่จัดหาให้ ที่มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม ซึ่งก็ต้องเรียนว่าความหมายไม่ชัดเจน แล้วมีปัญหาบางประการที่จะต้องกราบเรียนที่ประชุมดังนี้ครับ ให้กลับไปดูหน้า ๔๘ ในเอกสารจะพบว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งจัดหาโดยประเทศเจ้าภาพนั้นมีความหลากหลายและมีความน่ากังวลหลายประการ ยกตัวอย่างเช่น พนักงานส่งเอกสารหรือผู้ช่วย ๒ คน เจ้าหน้าที่ประจำห้องประชุม ๖ คน เลขานุการ ๑ คน เจ้าหน้าที่เทคนิค พนักงานขับรถยนต์ เจ้าหน้าที่ต้อนรับ ผู้ช่วย ๒ คน จำนวนเหล่านี้รวมถึงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย คือต้องการให้เป็นแค่เฉพาะเรื่องการประชุม การที่ท่านเขียนครอบคลุมไปถึงการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันรวมไปถึงเรื่องอื่นด้วย ไม่ได้เขียนว่าเฉพาะการประชุม ดังนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนมีความจำเป็นครับ ความจริงอยากจะแยกออกไปอีกวรรคหนึ่งเสียด้วยซ้ำไป คือให้เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาอยู่ในกลุ่มที่มาประชุม อันนี้ผมไม่ติดใจ (๑) – (๔) พอฟังคำชี้แจงก็เข้าใจ แต่พอเจ้าหน้าที่ไทยที่จัดหาไปให้มีความหลากหลายและท่านให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันไปด้วย ไม่ได้บอกว่าเฉพาะหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม จะเกิดปัญหาขึ้นถ้ามีการก่ออาชญากรรม ถึงแม้ว่าจะอ้างว่าไม่เกี่ยวกับการประชุม อย่างไรก็ตามก็ต้องไปพิสูจน์ เพราะฉะนั้นจึงขอแปรญัตติตรงนี้เพื่อให้เกิดความรัดกุมครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมชายทำความเข้าใจให้ตรงกันอีกครั้งหนึ่ง สิ่งที่ท่านแปรญัตติก็คือตัดคำว่า “ที่มา” ในตอนท้ายของ (๔) ออก ถูกไหมครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ข้อความเป็นว่า “ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม” เอาคำว่า “ที่มา” ออกนะครับ เจ้าหน้าที่ตามให้ทันนะครับ ของท่านสมชายตัดเฉพาะคำว่า “ที่มา” ออก

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ให้เจ้าหน้าที่หารือกันก่อนก็ได้ครับ คือผมไม่ติดใจถ้าท่านอธิบายสิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตแล้วเป็นปัญหา บังเอิญท่านไปเขียนรวมแล้วก็ไปใส่เติมเข้าไป ใส่คำว่า “เจ้าหน้าที่รัฐบาลไทย” แทนที่จะแยกเป็นอีกวรรคหนึ่งท่านไม่ได้ไปใส่ ก็เลยทำให้เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาที่มาประชุมเสียความหมายไปด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดจากเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลไทยจัดไปให้ จำเป็นต้องเขียนว่าให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุมเท่านั้น อยากให้ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ช่วยดูกันด้วยนะครับ ให้เกิดความรอบคอบตามที่ผมว่านี้เป็นไปได้หรือไม่ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางทีมผู้ชี้แจงท่านจดให้ทันนะครับ แล้วก็ต้องจดด้วยว่าสมาชิกท่านใดแปรญัตติ เพราะเดี๋ยวท่านจะต้องเป็นคนตอบชี้แจงว่าท่านจะยอมแก้ไขตามที่สมาชิกขอแปรญัตติหรือไม่ ท่านต่อไป ท่านสุริยา ปันจอร์ เชิญครับ

นายสุริยา ปันจอร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ ผมขอแปรญัตติในมาตรา ๔ (๒) คือถ้าทางกฤษฎีกาได้ขยายความใน (๒) คำสุดท้ายที่บอกว่า “ในฐานะผู้สังเกตการณ์” เป็นคำขยายความของประโยคทั้งหมดที่กล่าวมาตั้งแต่ “องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษและทบวงการพลังงานปรมาณู รวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่นใด” แล้วไปขยายความว่า “ในฐานะผู้สังเกตการณ์” ถ้าให้ความหมายอย่างนี้ผมขอแปรญัตติใน (๒) อย่างนี้ว่าเดิม “ผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ” ขอปรับเปลี่ยนเป็น “ผู้แทนขององค์การสหประชาชาติ” ด้วยเหตุผลว่าทำไมต้องเริ่มต้นด้วยผู้สังเกตการณ์ ทั้ง ๆ ที่ข้อความตอนท้ายของ (๒) นี้มีว่าในฐานะผู้สังเกตการณ์ ถ้าเป็นไปตามที่ผมนำเสนอ “ผู้แทนขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่นใดที่มิได้เป็นภาคีอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์” ขอแปรญัตติอย่างนี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ท่านต่อไป ท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ท่านจะแปรญัตติอนุมาตราไหนของมาตรา ๔ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ขออนุญาตแปรญัตติในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามก่อนที่จะแปรญัตติขออนุญาตเรียนถามสักนิดหนึ่งก่อนเพื่อจะได้ชัดเจน ถ้าชัดเจนแล้วผมอาจจะไม่ขอแปรญัตติก็ได้นะครับ ก็คือเมื่อไปดูในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งได้ลงนามในข้อตกลงนี้เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ผมไปดูในข้อต่าง ๆ แล้วก็พบว่ามีเฉพาะข้อ ๕ ที่เขียนไว้ว่าเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน พอมาดูในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง บรรทัดที่ ๔ และบรรทัดที่ ๕ เขียนเอาไว้ว่า ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทย ในความหมายนี้ก็หมายถึงว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้คุ้มกันตามที่เขียนไว้ในข้อ ๕ แค่นั้นใช่ไหม ไม่ได้เกี่ยวพันไปถึงข้ออื่น ๆ เช่น ข้อ ๖ หรือ

ข้ออื่นใดเลย เพราะว่าถ้าไปดูในข้อ ๖ หรือข้ออื่น ๆ ด้วยจะไปพูดถึงประเด็นอื่นไว้อีกมากมายแต่นั่นไม่ได้เป็นข้อที่พูดถึงว่าเป็นเอกสิทธิ์และความคุ้มกันก็เลยอยากขอความชัดเจน เพราะถ้าชัดเจนว่าคุ้มกันเฉพาะที่เขียนไว้ในข้อ ๕ นั่นหมายถึงว่ารวมไปถึงที่เป็นข้อตกลงตามอนุสัญญากับสหประชาชาติของปี ๒๔๘๙ ด้วย นอกเหนือจากนั้นแล้วจะไม่มีการคุ้มกันในเรื่องอื่น ๆ เพราะว่าผมไปดูในข้อ ๖ มีอะไรที่เกี่ยวโยงอยู่บ้างในระดับหนึ่ง แต่ว่าถ้าชัดเจนเขียนไว้ว่าได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หมายความว่าเฉพาะข้อ ๕ นี้ใช่ไหม ถ้าไม่ใช่บอกว่าเป็นความคุ้มกันทั้งอนุสัญญาที่ตกลงกัน ตรงนี้ผมจะขอแปรญัตติ แต่ถ้าบอกว่าชัดเจนก็คือคุ้มกันเฉพาะที่อยู่ในข้อ ๕ ซึ่งหมายรวมไปถึงความคุ้มกันที่ได้รับจากอนุสัญญาของสหประชาชาติปี ๒๔๘๙ ด้วย ผมก็ไม่ติดใจที่จะแปรญัตติ แต่ถ้าชัดเจน ไปครอบคลุมในข้อ ๖ หรือข้ออื่นใดด้วยที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญาซึ่งเขียนไว้ไม่ค่อยชัด ผมก็จะขอแปรญัตติ อยากจะขอคำชี้แจงก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิชาญ เมื่อสักครู่ท่านแปรญัตติไปแล้วขอแก้ไขตัดข้อความไว้แล้ว มีอะไรจะเพิ่มอีกไหมครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ เพื่อจะได้เกิดความชัดเจน เพราะว่าผมฟังจากท่านอาจารย์ประเสริฐ ต้องขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านประธานครับ คือฟังดูแล้วก็ยังไม่ชัดเจน เพราะว่าในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือไปอ้างอิงถึงความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งพอมาดูอนุสัญญาในความตกลงข้อ ๕ ที่มีเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ซึ่งไปอ้างอิงว่าด้วยอนุสัญญาเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติโดยอนุโลม แล้วซึ่งไปเขียนข้อ ก อ้างถึงความคุ้มกันตามมาตรา ๔ ของอนุสัญญา ข้อ ข คืออ้างถึงความมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ของอนุสัญญา ประเด็นก็คือว่าวันนี้ที่ประชุมแห่งนี้ไม่มีใครเห็นอนุสัญญาเอกสิทธิ์และและความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติ ปี ๒๔๘๙ ท่านประธานครับ ดังนั้นเป็นไปได้ไหม ท่านประธานจะขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดหาอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติ เฉพาะในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ เพราะว่าอันนี้ไปเชื่อมโยงกับเอกสิทธิ์ที่อยู่ในข้อตกลงแล้วจะเห็นความชัดเจนมากขึ้นว่า เอกสิทธิ์และความคุ้มกันคืออะไรบ้าง แล้วที่อาจารย์ประเสริฐได้พูดถึงในกรณีของข้อ ๖ ในข้อตกลงความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นความรับผิดชอบอยู่แล้ว ไม่ว่าจะมีกฎหมายหรือไม่มีกฎหมาย นั่นคือภาระที่รัฐบาลไทยเพราะไปทำความตกลงกับเขาว่าถ้าความเสียหายเกิดขึ้นจะต้องรับผิดชอบตามข้อ ๖ ที่ระบุไว้ ฉะนั้นย้อนกลับมาตรงนี้ท่านประธานครับ คือเพื่อให้การพิจารณาเกิดความชัดเจน ขอให้จัดหาอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติตามที่ได้ระบุไว้โดยสมัชชาใหญ่ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๙ ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมสอบถามฝ่ายเลขาธิการวุฒิสภานิดหนึ่ง ผู้ชี้แจงมีเอกสารเดี๋ยวท่านส่งให้ฝ่ายเลขานุการของวุฒิสภาเลย แล้วให้ไปถ่ายเอกสารแจกด่วนเลยครับ เดี๋ยวดำเนินการให้ท่านวิชาญมีต้นฉบับอยู่ที่นี่ ต่อไปมีท่านสุพจน์ เลียดประถม อีกท่านหนึ่ง เชิญครับ ท่านจะแปรญัตติอย่างไร ท่านสุพจน์ เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ท่านประธานครับ ผมเองได้นั่งฟังการพิจารณาแล้วก็เห็นว่าในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง มีผู้ขอแปรญัตติไปแล้ว แต่ทางผู้ชี้แจงยังไม่ได้ตอบประเด็นเรื่องถ้อยคำที่เป็นภาษาอื่นที่มิใช่ภาษาไทยท่านประธาน ผมดูในตัวพระราชบัญญัติเดิมเมื่อปี ๒๕๔๗ นี้ก็ไม่ได้บัญญัติเป็นภาษาอื่นไว้ นอกจากว่าภาษาไทย ทีนี้เมื่อสักครู่ท่านยังไม่ได้ตอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังครับ ผมยังไม่ได้ให้เขาตอบ ให้พวกเราใช้สิทธิแปรญัตติก่อน เดี๋ยวตอบทีเดียวครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม (กรรมาธิการ) : ทีนี้ประเด็นนี้ท่านประธานครับ ตามตัวพระราชบัญญัติเดิมนี้ก็จะมีอยู่ในหมายเหตุ ซึ่งใช้คำว่า “(CITES)” เป็นภาษาอังกฤษท่านประธาน ทีนี้ตัวร่างปัจจุบันที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ท่านบัญญัติไว้ในตัวบท มาตรา ๔ ก็จะเรียนท่านประธานว่า กฎหมายนี้เวลาเราบัญญัติตัวเลขมาตราเรายังเขียนเป็นเลขไทยเลย เราไม่เขียนเลขอารบิก ----------

เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ผมเองก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนภาษาต่างประเทศไว้ในตัวบท ตรงนี้ถ้าท่านตัดได้ ผมว่าจะเป็นเรื่องที่ถูกต้องตามที่เราเคยร่าง ๆ กันมา แล้วก็ไม่ได้เสียเนื้อความใด โดยหลักการและเหตุผลท่านอาจจะเขียนไว้ได้ภาษาต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเรียนท่านประธานว่าในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ที่มีถ้อยคำที่เป็นภาษาต่างประเทศในคำว่า “(CITES)” อยู่ ๒ จุด ในวรรคหนึ่ง ผมขอแปรญัตติให้ตัดออกไปคงไว้ซึ่งภาษาไทยซึ่งมีความชัดเจนแล้วบอกถึงการประชุมที่ไหน อย่างไรและเรื่องอะไรอยู่แล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ หมดรายชื่อผู้เสนอขอแปรญัตติมาตรา ๔ ต่อไปผมจะให้ทางผู้แทนหน่วยงานได้ชี้แจงว่า สิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาแต่ละท่านได้ขอแปรญัตติมีทั้งตัดมีทั้งเพิ่มท่านยอมรับได้ส่วนไหนบ้างและก็ส่วนที่ยอมรับไม่ได้มีเหตุผลอย่างไร ผมจะได้ขอมติที่ประชุม เชิญเลยครับ

นายไกรรวี ศิริกุล (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายไกรรวี ศิริกุล รองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ต้องขอบคุณท่านอาจารย์ประเสริฐ ส.ว. จากจังหวัดสงขลา สิ่งที่ท่านพูดถึงเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในข้อ ๕ นั้นถูกต้อง สิ่งที่ท่านเข้าใจถูกต้องว่าจำกัดเฉพาะระบุไว้ในความตกลงเขียนไว้ชัดว่าอนุโลมใช้ของยูเอ็น (UN) ของสหประชาชาติเฉพาะข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ซึ่งระบุไว้ในข้อ ๕ แล้ว ในข้อ ๕ ข้อ ๑ ถึงข้อ ๗ นั้นเป็นเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้กับตัวบุคคล ส่วนข้อ ๘ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้กับสถานที่ให้เหมือนองค์การสหประชาชาติ ส่วนข้อ ๖ เป็นเรื่องความรับผิดต่อการกระทำความเสียหายต่าง ๆ ไม่ได้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังนั้นที่ท่านแปรญัตติขอตัดคำว่า “ตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์” นั้นจริง ๆ น่าจะคงเอาไว้ เพื่อให้ชัดเจนเหมือนที่ท่านอาจารย์ประเสริฐได้กล่าวไว้เมื่อสักครู่ อันนี้ไม่ควรจะตัดควรจะมี ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : แล้วคำว่า “(CITES)” เป็นภาษาอังกฤษ เชิญผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตค่ะ ขอเรียนชี้แจงวัตถุประสงค์ที่กำหนดในตัวร่าง โดยเพิ่ม “(CITES)” เข้ามา สืบเนื่องจากเป็นการกำหนดตามชื่อความตกลง ซึ่งจะมีการกำหนดไว้ว่าความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เกี่ยวกับการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ ๑๖ และการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๖๓ และครั้งที่ ๖๔ ตรงนี้ก็จะเป็นการล้อคำตามชื่อความตกลง เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงขอเรียนชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการเพิ่มเข้ามา

สำหรับกรณีในมาตรา ๔ (๒) ขออนุญาตชี้แจงในส่วนที่ได้กำหนดเป็นผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษ ตรงนี้จะเป็นการตัดความในช่วงต้นเป็นผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติและทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ สำหรับความตอนท้ายก็จะเป็น ผู้แทนของรัฐอื่นใดที่มิได้เป็นภาคีอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ อันนี้ก็จะเป็นวัตถุประสงค์ของการร่างมาในครั้งแรก แล้วเนื่องจากว่าก็จะเป็นถ้อยคำที่มีการกำหนดอยู่แล้วในพระราชบัญญัติปี ๒๕๔๗ จึงมิได้แก้ไขค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จบคำชี้แจงหรือยังครับ ของท่านสมชาย ของท่านสุพจน์ชี้แจงหมดแล้ว ท่านผู้แปรญัตติท่านยังติดใจยืนยันคำแปรญัตติอยู่ไหมครับ เดี๋ยวผมเรียงลำดับตามที่ได้เสนอคำแปรญัตติไว้ เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับของผม ที่แปรญัตติไว้ในมาตรา ๔ นี้ ๒ ส่วน

ส่วนแรก เอาส่วนหลังที่ง่ายนิดหนึ่งก็คือคำว่า “(CITES)” ที่เป็นภาษาอังกฤษ คือถ้าเราเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติของเดิมที่ออกมาก่อนหน้านี้ก็ไม่มีต้องระบุ แล้วถ้าเราไม่ระบุ ถ้าเราบอกว่าสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ โดยถ้าไม่ระบุคำว่า “(CITES)” ไปนี้ความสมบูรณ์ไหมครับ ทำให้เข้าใจว่าองค์กรนี้เป็นองค์กรอื่นไหมครับ ถ้าไม่ระบุคำว่า “(CITES)” ถ้าไม่ระบุแล้วไม่มีความเข้าใจเป็นอื่น ท่านประธานครับ ประเทศไทยเป็นประเทศเอกราช เรายกร่างกฎหมายกันมา ที่ผมอยู่สภาแห่งนี้มา ๔ - ๕ ปี เราไม่เคยมีกฎหมายฉบับใดที่ต้องใส่ภาษาอังกฤษกำกับไปเลย แล้วฉบับนี้ถามว่าทำไมจะต้องมีระบุ ในเมื่อองค์กรนี้สำนักเลขาธิการ CITES ซึ่งเขียนยาว ๆ นี้ เมื่อพูดถึงทุกคนก็รู้จักว่านี่คือ CITES ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องระบุ ฉบับนี้มีความพิเศษอย่างไร จะไปอ้างถึงอนุสัญญาเป็นความตกลง ท่อนแรกอาจจะใช่เป็นความตกลง แต่ท่อนหลังนี้ไม่ใช่เป็นความตกลง อ้างถึงการประชุมไม่ได้เกี่ยวถึงความตกลงเลย เมื่อเป็นความตกลงท่านไปดูบันทึกความตกลง เราก็เขียนเป็นภาษาไทยครับ ความตกลงกับทาง CITES เพราะเราแปลจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย ซึ่งเกิดความเข้าใจได้ อันนั้นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ อย่างที่กราบเรียนว่า ความตกลงนี้คือถ้าท่านทำให้ง่ายก็ไม่มีปัญหา คือท่านอ้าง ๑. ก็คือใน พ.ร.บ. นี้ไปอ้างเรื่องความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการ CITES ไปดูในความตกลง ในความตกลงก็ไปอ้างอนุสัญญา แล้วระบุไว้ชัดเจน อนุสัญญามีมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ถ้าคิดว่าไม่เป็นปัญหาท่านก็ระบุลงไปเลย มาตรา ๔ ว่าอย่างไร มาตรา ๕ ว่าอย่างไร มาตรา ๖ ว่าอย่างไร มาตรา ๗ ว่าอย่างไร อันนี้ท่านไปเขียนอ้างไว้มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ แต่ไม่มีรายละเอียดในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ เลย เพื่อจะให้เราพิจารณา บอกว่า โอ.เค. ตรงนั้นคือความคุ้มกัน ณ วันนี้ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีชี้แจงก็ดี แม้แต่ชี้แจงในที่ประชุมรัฐสภาก็ไม่มีความชัดเจน เพื่อนสมาชิกทั้งหลายก็ยังสงสัยว่าคืออะไรกันแน่

คือถ้าจะระบุเฉพาะตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๘ ถามว่าข้อ ๑ ถึงข้อ ๘ ข้ออื่น ๆ เราเข้าใจได้ อ่านแล้วเข้าใจว่ามีอย่างไร แต่พอไปดูในรายละเอียดข้อ ๑ เอง มีแยกข้อ ก ข้อ ข และในข้อ ก ข้อ ข ก็ซ่อนสิ่งที่เราไม่รู้เรื่องเลยว่าความตกลงที่ว่านี้จะได้รับความคุ้มครองภายใต้มาตรา ๔ ของอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติอย่างไร ข้อ ข บอกว่า โอ.เค. จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มครองภายใต้มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ของอนุสัญญา คือถ้าท่านไปเขียนแล้วขยายความให้เกิดความชัดเจนแล้วก็จบ แต่ท่านไม่เขียน ท่านปิดไว้อย่างนี้ ท่อนนี้เป็นท่อนที่ ๓ แล้วส่วนที่ ๓ นี้เราไม่รู้เลยว่าในนั้นเขียนอะไรบ้าง ทำไมท่านไม่เปิดเผยใส่เป็นข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ แยกออกไปให้ชัดเจนเลย หรือว่าถ้าจะเขียนขยายความบอกให้เรารู้ วงเล็บก็ได้ว่าในเอกสิทธิ์ตรงนี้หมายถึงอะไรบ้าง คือถ้าไม่อย่างนั้นผมก็ยังยืนในประเด็นเดิม แล้วก็ขอให้ท่านประธานกรุณาเร่งสักนิดหนึ่งในกรณีเอกสารที่จะประกอบการพิจารณา ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่กำลังไปถ่ายเอกสารอยู่ท่านวิชาญ ทางผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาท่านมีรูปแบบการเขียนกฎหมายเวลาอ้างอิงชื่อภาษาอังกฤษแล้วใส่วงเล็บเป็นชื่อภาษาอังกฤษไว้ไหม ขอความชัดเจนตรงนี้อีกทีหนึ่ง

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตที่ประชุมนะคะ ในประเด็นของท่านวิชาญ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ (CITES) ไว้ก็ได้เรียนชี้แจงไปเบื้องต้นแล้ว สำหรับหลักการจะมีการวงเล็บภาษาอังกฤษไว้หรือไม่กฎหมายบางฉบับก็จะมีการกำหนดไว้ ถ้าเป็นคำที่เป็นคำเฉพาะแล้วก็ไม่สามารถที่จะเกิดความชัดเจนว่าหมายถึงสิ่งใดเราก็จะวงเล็บภาษาอังกฤษไว้ สำหรับกรณีนี้เนื่องจากว่าจะมีการกำหนดใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้วก็อย่างที่ได้ชี้แจงไปว่าเราก็จะกำหนดตามชื่อความตกลง ซึ่งในชื่อความตกลงก็จะมีการกำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับการประชุม ภาคีอนุสัญญาและเราก็จะ (CITES) ไว้อยู่ในชื่อของความตกลงเลยนะคะ ตรงนี้จึงเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ได้กำหนดเพิ่ม (CITES) ไว้นะคะ แต่สำหรับกรณีที่ว่าจะตัดความดังกล่าวได้หรือไม่ทางดิฉันเองก็เห็นว่ากรณีนี้ถึงแม้จะตัดถ้อยคำ (CITES) ไปเราก็สามารถที่จะทราบได้ว่าอนุสัญญาตรงนี้หมายถึงอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๖ คำชี้แจงในส่วนถ้อยคำภาษาอังกฤษก็มีเพียงเท่านี้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวนะครับ ผมกำลังช่วยท่านดูเปรียบเทียบกับของปี ๒๕๔๗ อยู่แล้วปี ๒๕๔๗ ท่านผู้แทนกฤษฎีกา มาตรา ๔ ของปี ๒๕๔๗ ที่เขาอ้างถึง ตามที่อ้างถึงบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศนั้น เมื่อปี ๒๕๔๗ เขาไม่ได้ (CITES) เพราะชื่อของบันทึกความเข้าใจไม่มีวงเล็บหรืออย่างไร ท่านตอบผ่านไมโครโฟนเลยครับ เมื่อปี ๒๕๔๗ บันทึกความเข้าใจการประชุมนั้นไม่มี (CITES) ไว้เป็นภาษาอังกฤษหรืออย่างไรครับ แล้วมาปี ๒๕๕๖ ฉบับที่ทำเมื่อ ๑ กุมภาพันธ์ มีวงเล็บท่านเลยต้องลอกวงเล็บนั้นมาใส่อยู่ในร่างกฎหมายด้วยหรืออย่างไรครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ต้องขอกราบเรียนท่านประธาน ในส่วนของบันทึกความเข้าใจเมื่อปี ๒๕๔๗ ตรงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีไหม

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ดิฉันไม่ได้นำข้อมูลในส่วนนี้มานะคะ แต่ว่าในส่วนตรงนี้ก็เลยได้ใช้ตามความตกลงในปัจจุบันค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิชาญกับท่านสุพจน์เข้าใจไหมครับ กฤษฎีกาชี้แจงว่าที่ต้องมีวงเล็บภาษาอังกฤษอยู่ในร่างมาตรา ๔ เพราะล้อชื่อของความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการมา ซึ่งในความตกลงฉบับนั้นเขามีวงเล็บเป็นภาษาอังกฤษคือคำว่า (CITES) ไว้ ๒ แห่ง เขาก็ล้อข้อความมาทั้งหมดเลย เพื่อให้รู้ว่าเป็นไปตามความตกลงฉบับนี้ชื่อฉบับนี้เขาเขียนอย่างนี้เขาก็ล้อข้อความมาทั้งหมด นี่คือเหตุผล ท่านรับได้หรือรับไม่ได้ไม่เป็นไร ถ้ารับไม่ได้เดี๋ยวเราโหวตขอมติจากที่ประชุมนะครับ ประเด็นของท่านวิชาญ ท่านวิชาญยังมีประเด็นอื่นอีก เอาประเด็นเรื่องวงเล็บภาษาอังกฤษ (CITES) ทั้ง ๒ ท่านยังติดใจอยู่ไหม เชิญท่านวิชาญก่อนแล้วตามด้วยท่านสุพจน์ สั้น ๆ เลยนะครับ เอาว่ายังติดใจหรือไม่ติดใจ ไม่ต้องโต้กันด้วยเหตุผลแล้ว ฟังแล้วเขาไม่มีเหตุผลอะไรแล้ว

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ยังติดใจอยู่ครับ

- ๕๓/๑

นายสุพจน์ เลียดประถม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ท่านประธานครับ สิ่งที่ท่านประธานได้สอบถามเป็นประเด็นที่ผมอภิปรายไปในปี ๒๕๔๗ กับร่างปัจจุบันนี้ในมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ เหมือนกันทุกประการ เพียงแต่ต่างเวลาเท่านั้นเอง ท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะวงเล็บท่านต้องวงเล็บไว้ทั้งหมด ในประเด็นของมาตรา ๔ ผมเห็นว่าตัวเนื้อหาสาระสำคัญนี้เหมือนกัน แต่ตอนปี ๒๕๔๗ เราก็ไม่ได้บัญญัติไว้ แต่เราไปอธิบายความครับท่านประธาน เราไปอธิบายความอยู่ตรงหมายเหตุตรงนี้ท่านตัดไม่เป็นไรเลย เหมือนกันทุกประการ เนื้อหาเหมือนกัน เพียงแต่ต่างกันที่ว่าเวทีนี้จัดที่ไหน จัดวันที่เท่าไรเท่านั้นเอง ถ้าท่านจะวงเล็บท่านบอกว่า มีความจำเป็นท่านต้องวงเล็บทุกมาตรา ถ้าท่านอ้างถึงเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นตัดไปไม่ได้เสียหายในกฎหมายเดิมไม่ได้บัญญัติไว้เลย (CITES) เขียนอยู่ในหมายเหตุเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมเรียนต่อท่านประธานว่า ตรงนี้ไม่เหลือบ่ากว่าแรง ถ้าทางผู้ชี้แจงจะได้ตัดตรงภาษาต่างประเทศออกไปในตัวบทท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้แทนกฤษฎีกา ผมหาบันทึกความเข้าใจปี ๒๕๔๗ ให้ท่านได้แล้ว ในชื่อบันทึกมีวงเล็บคำว่า “(CITES)” แต่เวลาไปร่างกฎหมายเราไม่เอาวงเล็บใส่เข้าไป เพราะฉะนั้นรับได้ไหมตัดวงเล็บออก ก็ไม่ได้ทำให้เข้าใจเป็นอย่างอื่น ว่าเป็นความตกลงหรือคุณมีความตกลงหลายฉบับ มีอยู่ฉบับเดียวไม่ใช่หรือ ฉบับวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ กฤษฎีกายอมตัดแล้วครับ ท่านวิชาญกับท่านสุพจน์ ขอบพระคุณทั้ง ๒ ท่าน ตัดวงเล็บภาษาอังกฤษออก ให้เหมือนกับพระราชบัญญัติของปี ๒๕๔๗ จะได้อธิบายความได้ว่าเดี๋ยวฉบับนั้นมีภาษาอังกฤษ ฉบับนี้ไม่มี ยังเหลือของท่านวิชาญนะครับ ที่ท่านให้ตัดข้อความอื่นที่อ้างถึงความตกลงออกทั้งหมด ตามตัวแดงที่ขึ้นอยู่บนจอ ท่านวิชาญยังติดใจอยู่หรือเปล่า ถ้าติดใจผมจะตั้งไว้ แล้วเดี๋ยวผมจะขอมติจากสมาชิก

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : คือขณะนี้ยังติดใจอยู่ แต่ขอเวลาอ่านเอกสารสักนิดหนึ่งท่านประธานครับ เพิ่งได้เอกสารเดี๋ยวนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะได้ผ่านไปก่อน ถือว่ายังติดใจอยู่นะครับ ท่านสุริยา ปันจอร์ของท่านสุริยาท่านขอเพิ่มคำว่า “ผู้แทน” แล้วก็ขอแก้คำว่า “ผู้สังเกตการณ์” ในมาตรา ๔ (๒) เป็น “ผู้แทน” ทีนี้ฟังคำชี้แจงแล้ว เขาชี้แจงแล้วว่าอธิบายความรวมไปถึงทุกหน่วยงาน แล้วก็ผู้สังเกตการณ์ในมาตรา ๔ (๒) เป็นผู้สังเกตการณ์จากองค์การสหประชาชาติ แต่รัฐอื่นที่ไม่ได้เป็นภาคีสมาชิกนี้ใช้คำว่า “ผู้แทน” ที่เข้ามาสังเกตการณ์ นี่คือคำชี้แจง ท่านยังติดใจอยู่ไหม

นายสุริยา ปันจอร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุริยา ปันจอร์ ขออนุญาตที่จะทำความเข้าใจอีกครั้งหนึ่งว่า คำชี้แจงของทางกฤษฎีกานั้น ผมยังสับสนอยู่ ก็เนื่องจากว่าผมจะถามต่อไปนิดหนึ่งก่อนที่ผมจะเปลี่ยนใจ คือถ้าไม่เขียนว่า “ผู้แทนองค์การสหประชาชาติ” โดยเขียนคำว่า “ผู้สังเกตการณ์” ถามว่าจะมาสักกี่คน ใคร แต่ถ้าเขียนว่า “ผู้แทน” แน่นอนไม่ใช่มาทั้งหมด หนึ่งในร้อย หนึ่งในพัน ก็ว่ากันไป นี่คือผู้แทนครับ นี่ประเด็นที่ ๑ เพราะดูว่า (๑) เขียนว่า “ผู้แทน” (๒) เขียนว่า “ผู้สังเกตการณ์” พอ (๓) เขียนว่า “ผู้แทน” ส่วน (๔) เขียนว่า “เจ้าหน้าที่” ก็ชอบถูกต้อง แต่ทำไมต้องมาปรับเปลี่ยนใน (๒) ว่า “ผู้สังเกตการณ์” ทำไมไม่ใช้คำว่า “ผู้แทน” ซึ่งจะเป็นหนึ่งในร้อยหรือหนึ่งในพันของสมาชิกในองค์การสหประชาชาติ นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ (๒) นี้ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนขององค์การสหประชาชาติ ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนของทบวงการชำนัญพิเศษ และทบวงการพลังงานปรมาณู และรวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่นใดที่ไม่ได้เป็นสมาชิก----------

- ๕๔/๑

ถามว่าข้อนี้ใน (๒) มาในฐานะอะไร มาในฐานะผู้สังเกตการณ์ใช่หรือไม่ ถ้ามาในฐานะผู้สังเกตการณ์ ก็ควรที่จะตัด “สังเกตการณ์” ตัวแรกให้เหลือ “สังเกตการณ์” ตัวสุดท้ายจะมีความหมายเหมือนกันหมด จริงอยู่ฐานะต่างกัน กลุ่มแรก ๓ องค์กรนั้นเป็นสมาชิก แต่กลุ่มที่ ๔ มิได้เป็นสมาชิก ซึ่งเรียกว่า รัฐอื่นใด แต่มาในฐานะผู้สังเกตการณ์ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าทางกฤษฎีกาตอบให้ผมเข้าใจชัดเจนตรงนี้ผมถอน แต่ถ้าไม่เข้าใจนี้ผมก็ยังยืนยันปรับเปลี่ยนจากคำว่า “สังเกตการณ์” เป็นคำว่า “ผู้แทน” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญผู้แทนกฤษฎีกาอีกทีครับ ของท่านสุริยา ปันจอร์ ท่านแปรญัตติมาตรา ๔ (๒) ค่อย ๆ ดูนะครับ ขอแก้ไขคำว่า “ผู้สังเกตการณ์ขององค์การสหประชาชาติ” เป็นคำว่า “ผู้แทนขององค์การสหประชาชาติ” ถูกไหมอาจารย์สุริยา อาจารย์สุริยาต้องช่วยดูด้วยนะครับ ผมจดตามที่ท่านพูด รับได้หรือรับไม่ได้ รับไม่ได้ เพราะเหตุใด เอาให้ชัดเจนครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ขอกราบเรียนท่านประธานนะคะ ขอชี้แจงคำอภิปรายของท่านสุริยา ปันจอร์ ในประเด็นเรื่องของมาตรา ๔ (๒) ที่ขอแก้ไขถ้อยคำจากคำว่า “ผู้สังเกตการณ์” เป็นคำว่า “ผู้แทน” ในประเด็น (๒) ตรงนี้ขอเรียนชี้แจงว่า ผู้สังเกตการณ์ในช่วงต้นนั้นเราได้ขยายในองค์กร ๓ องค์กร คือองค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศนะคะ เพราะฉะนั้นในส่วนของ ๓ องค์กรแรก เราก็จะกำหนดเป็นผู้สังเกตการณ์นะคะ ในส่วนตอนท้าย ผู้แทนของรัฐอื่นใดที่มิได้เป็นภาคีอนุสัญญา เราก็จะกำหนดไว้ เนื่องจากว่าเป็นกรณีที่รัฐจะมีการแต่งตั้งผู้แทนเพื่อที่จะเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ ก็จะเป็นผู้แทนของรัฐอื่นใดที่มิได้เป็นภาคี ก็จะมีการตั้งผู้แทนเข้ามา เพราะฉะนั้นในถ้อยคำที่กำหนดไว้ใน (๒) จึงได้กำหนดในช่วงต้นเป็นกรณีขององค์กร ๓ องค์กร คือผู้สังเกตการณ์ของ ๓ องค์กรที่กำหนดไว้ สำหรับผู้แทนของรัฐนั้นเราก็กำหนดอยู่ในความตอนท้าย แล้วก็จะมีการขยายความว่า หมายถึงผู้แทนนะคะ

นอกจากนี้สำหรับกรณีช่วงต้นของมาตรา ๔ ซึ่งมีการแปรญัตติขอเพิ่มถ้อยคำเข้าไปในชื่อของความตกลงที่ว่า ขอเพิ่มเฉพาะในระหว่างการประชุมภาคีอนุสัญญา

ตรงนี้ทางดิฉันก็ขอชี้แจงว่าในกรณีนี้ได้ชี้แจงไปแล้วว่าเป็นชื่อของความตกลงนะคะ เพราะฉะนั้นเมื่อชื่อความตกลงเป็นอย่างไร ก็ได้กำหนดมาเพื่อให้เกิดความถูกต้องตามคำแปรญัตติที่ได้กำหนดไว้ในความตกลงที่ได้มีการแนบเอกสารมาให้ทางวุฒิสภาแล้วก็จะกำหนดไว้ตามนั้น เป็นการแปรญัตติมาตามชื่อความตกลงเลย เพราะฉะนั้นดิฉันก็ขอกำหนดให้เป็นไปตามชื่อความตกลงค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สรุปยืนตามร่างเดิม

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : แล้วก็ขอ (CITES) เพื่อให้ถูกต้องตรงกันด้วยนะคะ เพราะว่าในการที่กฎหมายจะกำหนดชื่อภาษาอังกฤษไว้ก็เพื่อความชัดเจน ถึงแม้พระราชบัญญัติ ปี ๒๕๔๗ จะไม่มีการกำหนดไว้ แต่เนื่องจากว่าในการแก้ไขครั้งนี้ เราก็สามารถที่จะแก้ไขให้ครบถ้วนสมบูรณ์ได้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเปลี่ยนสิ่งที่ท่านเมื่อสักครู่นี้ตกลงไปแล้ว เป็นว่าท่านจะขอกลับให้มีวงเล็บภาษาอังกฤษ อาจารย์สุริยาฟังคำชี้แจงแล้ว พอใจหรือไม่พอใจครับ ถ้ายังไม่พอใจท่านใช้สิทธิสงวนคำแปรญัตติเลย

- ๕๕/๑

นายสุริยา ปันจอร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุริยา ปันจอร์ ถึงอย่างไรเพราะว่าท่านอ้างถึงข้อความในปี ๒๕๔๗ ท่านประธานครับ การตรากฎหมายในอดีตที่ผ่านมาช่วงระยะเวลาที่ผ่านไป ผมเชื่อว่าเราสามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้สอดคล้องและถูกต้องตามความเป็นจริง ตรงนี้ผมกำลังพูดถึงผู้แทนของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นถึงท่านจะอธิบายอย่างนั้นผมก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันเหมือนเดิมคำแปรญัตติของท่านครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสงวนนะครับ ท่านวิชาญ ท่านสุพจน์ ของท่านคงต้องสงวนคำแปรญัตติแล้ว เพราะเขาไม่ยอมตัดวงเล็บภาษาอังกฤษออกแล้วนะครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ มี ๒ ประเด็น ประเด็นแรกที่ผมแปรญัตติไว้หลังจากอ่านเอกสารแล้วก็รับได้ครับ ท่านประธาน ขออนุญาตขอถอนในส่วนแรก ในกรณีที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ทั้งหมด ยกเว้นภาษาอังกฤษ คำว่า “(CITES)” นี่ผมคิดว่าคงต้องโหวต ประเด็นของผมขณะนี้เหมือนกับว่าเรากำลังจะเอาเอกราชของชาติไทยไปแขวนอยู่กับกาลเวลา ท่านประธานครับ ผู้ชี้แจงได้พูดในตอนแรกว่าไม่ได้เกิดความต่างอะไรเลย ในประเด็นของภาษาอังกฤษที่จะวงเล็บหรือไม่วงเล็บก็ตาม เพราะว่าชื่อองค์กรนี้มีอยู่องค์กรเดียวจะไม่ใส่ (CITES) เข้าไปความเข้าใจก็ยังมีอยู่ แล้วที่ท่านประธานได้กล่าวถึงเมื่อปี ๒๕๔๗ เราก็ทำอย่างเดียวกัน ปี ๒๕๔๗ ก็ไม่มีวงเล็บอยู่ แต่ตอนแรกท่านก็เห็นด้วยว่า โอ.เค. ใส่หรือไม่ใส่ก็ค่าเท่ากัน แต่ขณะนี้ผมเข้าใจว่าท่านคงมีคนมากระซิบว่าเงื่อนเวลาจะไม่ทัน ท่านก็เลยเอาเอกราชของชาติไทยไปผูกกับเงื่อนเวลา ทำไมถึงพูดเอกราชของชาติไทย เพราะว่ากฎหมายไทย ท่านประธานครับ ผมยังไม่เคยเห็นอยู่มา ๕ ปีในสภาแห่งนี้ เราไม่เคยผ่านกฎหมายออกไปแม้แต่ฉบับเดียวที่จะมีภาษาอังกฤษอยู่ในกฎหมายของเรากำกับอยู่ ท่านประธานครับ เรื่องนี้ไม่ใช่ความตกลง ไม่ใช่เรื่องของการที่เราจะไม่เห็นชอบกับกฎหมาย แต่เรากำลังจะเขียนกฎหมายบนความสะดวกสบายบนเงื่อนเวลาที่ว่าตอนนี้จะไม่ทันแล้ว อันนั้นคือความผิดของใครครับ ความผิดของฝ่ายบริหารท่านประธานครับ ฝ่ายบริหารมีเวลาตั้งนานที่จะเอากฎหมายเข้ามาไปทำความตกลงที่เร็วกว่านี้ แต่รัฐบาลไม่ทำ ฝ่ายบริหารไม่ทำแล้วใช้เงื่อน

เวลามาบีบรัฐสภาให้รัฐสภาทำตามที่ตัวเองชอบใจ แม้แต่เอาเอกราชของชาติไทยไปแลกเปลี่ยนกับการที่จะทำความสะดวกแค่นี้เอง ท่านประธานครับ ผมไม่เข้าใจว่าผู้ชี้แจงท่านเป็นคนไทยหรือเปล่า เอกสารท่านประธานก็พูดถึงข้อตกลงปี ๒๕๔๗ ก็มี กำกับ CITES พอมาเขียนกฎหมาย คำว่า “(CITES)” ก็หายไป พอปีนี้เอาเข้ามาทำใหม่ลักษณะเดียวกันแล้วใส่วงเล็บภาษาอังกฤษเข้าไปความเป็นชาติท่านประธานครับ ในกฎหมายของเรา เราไม่เคยมีอย่างที่กราบเรียน แต่เพราะว่าท่านต้องการเงื่อนเวลา คือต้องการความเร็วเพราะว่าเวลาไม่ทันแล้ว ท่านไม่อยากจะกลับไปใช้เวลาอีก ๑ อาทิตย์ที่สภาผู้แทนราษฎรท่านก็บอกว่าไม่เอาแล้วจะไม่แก้ไข ถ้าเป็นอย่างนี้ท่านประธานลองคิดดูครับ อันนี้คือมาตรฐานของกฎหมายของสภาเราหรือเปล่าครับท่านประธาน อันนี้คือความสำคัญนะครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ท่านรัฐมนตรีก็อยู่ตรงนี้ รบกวนฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าถ้าสิ่งเหล่านี้ถ้าเราผ่านไป หมายความว่าเรากำลังเอาอิสรภาพของประเทศไทยไปฝากไว้กับองค์การระหว่างประเทศ ทั้งที่ไม่มีความสำคัญอันใดเลย ประเด็นไม่ได้เกิดความต่างออกไป ไม่ได้ทำให้กฎหมายฉบับนี้เกิดความเข้าใจผิดไปยังองค์กรอื่น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมฝากเพื่อนสมาชิกท่านประธานครับ ได้ช่วยกันพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุพจน์อย่างเดียวกันหรือเปล่า สงวนคำแปรญัตติ คำว่า “(CITES)” ไว้ให้ตัดออก

- ๕๖/๑

นายสุพจน์ เลียดประถม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ท่านประธานครับ ประเด็นของผมมีอาจจะแตกต่างนิดหน่อย แต่ประเด็นคือ (CITES) ที่เป็นภาษาอังกฤษผมเห็นว่าควรจะต้องตัดไป ตอนแรกเข้าใจว่าทางผู้ชี้แจงเห็นด้วยให้ตัด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย แล้วตอนหลังเปลี่ยนเป็นไม่เห็นด้วยแล้วครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม (กรรมาธิการ) : ก็คงห่วงเรื่องระยะเวลาท่านประธานครับ ผมเรียนอย่างนี้ว่า ประเด็นก็คือถ้าจะใส่ก็น่าจะใส่ทั้งหมดท่านประธานโดยเฉพาะมาตรา ๓ อนุสัญญาชัดเจนมากท่านควรจะใส่ แต่ท่านก็ไม่ใส่ ประเด็นของผม

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องระยะเวลาที่มีหนังสือถึงประธานวุฒิสภา วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นี้เองท่านประธาน เพื่อให้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นถึงตอนนี้เองท่านมีความกังวลว่าถ้ามีการแก้ไขต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นเลยท่านประธานว่าจะต้องมาบังคับกับวุฒิสภาอย่างนี้ ตรงนี้พลาดอยู่แล้วท่านก็เห็น บังคับได้ ตามกฎหมายเดิมก็ไม่ได้บัญญัติไว้ ทีนี้พอท่านพลาดไม่ทราบว่าจะแก้อย่างไร เพราะว่าระยะเวลาจวนเจียนจะถึงแล้ว แต่ผมเรียนต่อท่านประธานว่าผมเองก็ไม่เห็นด้วย แล้วจะเป็นต้นแบบท่านประธาน ถ้าเราผ่านตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปได้ ต่อไปก็จะมีการบัญญัติ ภาษาอังกฤษคำ ไทยคำ ภาษาฝรั่งเศสกฎหมายปกครองภาษาเยอรมัน เราก็ใส่ไปให้หมดท่านประธาน เพราะฉะนั้นต่อไปรูปแบบการร่างกฎหมายก็จะยึดถือตัวพระราชบัญญัติที่ออกไว้ก่อน ๆ นี้ เมื่อท่านไม่บัญญัติไว้ภาษาต่างประเทศก็บังคับได้ แล้วมีความชัดเจน ท่านจะเอาภาษาต่างประเทศไว้ในกฎหมายไทยทำไมครับท่านประธาน ผมเลยขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าให้ตัด ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุพจน์สงวนนะครับ เหตุผลของท่านสุพจน์พวกเราได้ฟังทุกคนแล้วนะครับ เดี๋ยวเอาไว้ประกอบการตัดสินใจ ท่านอาจารย์เจริญขออนุญาตก่อนนะครับ ผมกำลังไล่สิ่งที่แต่ละท่านสงวนคำแปรญัตติไว้จะได้เป็นไปตามลำดับ หรือถ้าท่านอาจารย์เจริญขอใช้สิทธิแปรญัตติ เดี๋ยวผมให้สิทธิ เอาที่ท่านแปรญัตติและท่าน

อภิปรายกันไปแล้ว ฟังเหตุผลแล้ว ผมกำลังขานชื่อทีละคนว่ายังยืนยันจะสงวนคำแปรญัตติอยู่หรือเปล่า ต่อไปท่านสมชายนะครับ ท่านสมชายแปรญัตติมาตรา ๔ (๔) ตัดคำว่า “ที่มา” ออก และแก้เป็นคำว่า “เฉพาะการ” ท่านสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติครับ ผมให้เจ้าหน้าที่พิมพ์คำสงวนของท่านแจกส่งกลับไปให้ท่านแล้ว ท่านช่วยดูด้วยว่าถูกต้องตรงกับที่ท่านใช้สิทธิแปรญัตติไว้หรือเปล่า แล้วผมจะไล่ถามท่านแล้วว่าท่านยังยืนยันจะสงวนไหม เวลาจะได้กระชับขึ้น ท่านสมชายยังยืนยันอยู่ไหมที่จะสงวนตามที่ท่านใช้สิทธิไว้ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ผมไม่แน่ใจว่าผมได้ยินคำชี้แจงเข้าใจแล้วหรือไม่ เพราะเข้าใจว่าผมยังไม่ได้ยินคำชี้แจงที่ชัดเจน ขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่ส่งเอกสารคำแปรญัตติของท่านสมาชิกขึ้นไปให้ผู้ชี้แจงด้วย จะได้ดูแล้วตรงกัน เข้าใจอย่างเดียวกัน ทางเจ้าหน้าที่จะช่วยท่าน เผื่อท่านจดเองแล้วไม่ตรงกัน ของท่านสมชายขอแปรญัตติตัดข้อความในมาตรา ๔ (๔) “ที่มา” ขอแก้เป็น “เฉพาะการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม” คณะผู้ชี้แจงรับได้หรือรับไม่ได้ เชิญท่านรองอธิบดีครับ

นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธาน ผม ธีรภัทร ประยูรสิทธิ รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ในส่วนกรณีตรงมาตรา ๔ (๔) ที่พูดถึงที่มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุมกับเฉพาะการ คิดว่าในส่วนของที่มาจากการประชุมนี้จะขอยืนคำนี้ เพราะว่าน่าจะอธิบายในภาพรวมได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยืนนะครับ ท่านสมชาย ท่านสงวนไหมครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ก็ต้องเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการด้วย เหตุผลที่ผมจำเป็นต้องสงวนเพราะว่ามีเจ้าหน้าที่ไทยที่ทางฝ่ายรัฐบาลไทยจัดหาให้ สำนักเลขาธิการอนุสัญญา ซึ่งการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันจะครอบคลุมไปไกล

กว่าการทำหน้าที่ในห้องประชุม ซึ่งอาจจะมีเรื่องที่อาจเกิดความผิดอื่นเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอสงวนให้เฉพาะการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุมเท่านั้น ขอสงวน
5 ครับท่านประธาน

- ๕๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สงวนนะครับ หมดประเด็นที่ท่านสมาชิกที่ได้ใช้สิทธิแปรญัตติไว้ ผมต้องขอความกรุณาอย่างนี้นะครับท่านสมาชิก ในฐานะที่เป็นการประชุมกรรมาธิการเต็มสภา ถ้าท่านติดใจรีบศึกษาเลย ยกมือเลยว่าจะใช้สิทธิสงวนคำแปรญัตติอย่างไรว่ามาเลยนะครับ ถ้าเราฟังคำชี้แจงจากหน่วยงานแล้ว ผมก็จะถามท่านรอบ ๒ ว่าท่านยังยืนยันคำแปรญัตติอยู่หรือเปล่าจะได้ขอมติได้ แต่ถ้าท่านทยอยยกมือทีละคน ๆ ก็จะทำให้การประชุมต้องใช้เวลาเยอะมากขึ้นไปอีก เพราะบางทีสิ่งที่ท่านมายกมือใช้สิทธิในภายหลังอาจจะไปซ้ำกับสมาชิกที่เขาได้สงวนไว้แล้ว ท่านก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาสงวนซ้ำอีก เชิญท่านอาจารย์เจริญ แล้วเดี๋ยวท่านอนุรักษ์ต่อท่านเจริญเลยนะครับ อาจารย์ประเสริฐอีกท่านหนึ่ง ๓ ท่าน มีท่านไหนอีกไหมครับ ตอนนี้เป็นขั้นตอนของการที่เปิดโอกาสให้ทุกท่านได้ใช้สิทธิที่จะแปรญัตติ ตัด แก้ไขข้อความ เราพิจารณามาถึงมาตรา ๔ แล้ว ท่านที่เข้ามาทีหลังอย่าถอยหลังไปมาตราอื่น เขาผ่านไปหมดแล้วนะครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานขออนุญาตครับ ผมต่อเนื่องอยู่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นขออภัยอาจารย์เจริญให้อาจารย์ประเสริฐก่อน เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ขออนุญาตเรียนว่าที่ผมยืนขึ้นในครั้งแรกแล้วก็สอบถามในมาตรา ๔ แล้วที่ถามว่าเป็นเรื่องของข้อ ๕ ในข้อตกลงใช่หรือไม่ ก็ได้รับคำชี้แจงว่าใช่ ทีนี้พอดูในข้อตกลงแล้วจะเห็นว่าครอบคลุมอะไรต่ออะไรมากมายเลย ถ้าไม่อ่านให้ดีแล้วก็ไม่มีความชัดเจน หรือแม้อ่านแล้วก็ยังไม่ชัดเจนว่าครอบคลุมเฉพาะข้อ ๕ คือพอรับฟังคำชี้แจงแล้วผมคิดว่าผมยังยืนยันที่อยากจะขอแปรญัตติอยู่ ซึ่งในรอบแรกผมยังไม่ได้แปรญัตติ เพราะผมบอกว่าขอคำชี้แจงก่อนแล้วเมื่อสักครู่ท่านประธานก็ผ่านไปคนอื่น ผมเลยต้องอภัยที่ยืนขึ้นเหมือนกับจะประท้วง แต่ไม่ได้เป็นการประท้วง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขออภัยอาจารย์ประเสริฐ เชิญท่านแปรญัตติเลยครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมาธิการ) : ผมก็ขอเรียนว่า ผมอยากจะขอแปรญัตติในมาตรา ๔ บรรทัดที่ ๓ ของวรรคหนึ่งว่าตามที่ระบุไว้ ผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมว่า “ข้อ ๕ ของ” ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ของความตกลงระหว่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตามที่ระบุไว้ แล้วท่านขอเพิ่มว่า “ข้อ ๕ ของ” ต้องเติมคำว่า “ของ” ด้วยใช่ไหมครับ แล้วเชื่อมข้อความเดิม “ความตกลงระหว่าง”

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ เพราะจะให้เกิดความชัดเจน เพราะว่าถ้าท่านไปดูข้อตกลงแล้วท่านจะเห็นว่ามีอะไรต่อมิอะไรเปรอะไปหมด จริงอยู่ครับได้พูดว่าเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามข้อตกลง แต่ว่าพอไปดูในข้ออื่น ๆ ด้วยแล้วจะสับสน เพราะฉะนั้นถ้าพูดเสียให้ชัดเจน ท่านไปดูในข้อ ๖ ซิครับ มีหลายข้อที่เขียนว่าความรับผิดชอบ แต่เป็นความรับผิดชอบที่รวมไปถึงการที่อาจจะแค่แก้ข้อตกลงนี้ได้ด้วย ในข้อตกลงตามที่เขียนไว้ในข้อ ๖ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้แล้วถ้าไม่เขียนไว้ให้ชัดในมาตรานี้ว่า “ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ของ” แล้ว ผมกลัวว่าจะมีอะไรที่จะตามมาอีกเปรอะเลย แล้วในที่สุดจะกลายเป็นสารพัดเรื่องเลย ก็เลยอยากจะเขียนเอาไว้ให้ชัดว่า ความตกลงนี้เป็นไปตามเฉพาะข้อ ๕ ของข้อตกลงนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะได้บ่งเฉพาะมากกว่าใช่ไหมครับ ท่านผู้แทนรับได้ไหม ท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ แปรญัตติขอเพิ่มความว่า “ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ของความตกลง” เพื่อให้มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เชิญครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ในมาตรา ๔ ที่เราได้กำหนดว่า “ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามระบุไว้ในความตกลงนั้น” ในส่วนของความตกลงเองจะมีการกำหนดชื่อหัวหมวดในแต่ละข้อไว้อยู่แล้ว

เพราะฉะนั้นในหัวข้อของข้อ ๕ จะมีการกำหนดคำว่า “เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน” ไว้เฉพาะในข้อ ๕ อยู่แล้ว----------

5

- ๕๘/๑

10

สำหรับในข้อ ๖ นั้นจะไม่ใช่เอกสิทธิ์และความคุ้มกันจะเป็นเรื่องของความรับผิดชอบต่อความเสียหาย ซึ่งตรงนี้จะไม่ได้อยู่ในความครอบคลุมของพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่แล้วค่ะ เนื่องจากว่าเป็นคนละถ้อยคำแล้วไม่ใช่เรื่องของเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน แต่เป็นเรื่องของความรับผิดชอบของรัฐบาลที่ได้มีการทำความตกลงไว้ การดำเนินการก็จะเป็นไปตามความตกลง สำหรับกรณีนี้เราใช้คำว่า “เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน” ก็เห็นว่าชัดเจนแล้วค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์ประเสริฐ ฟังชี้แจงแล้วเป็นอย่างไรครับ เขาไม่ได้ใช้ข้อแต่ใช้ชื่อของข้อเลยใช่ไหม คือข้อ ๕ เขาบอกตรงกับของอาจารย์อยู่แล้ว เพราะข้อ ๕ คือข้อที่ว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ไม่ได้หมายถึงอย่างอื่น

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมาธิการ) : คือถ้าหากว่าผู้ชี้แจงได้ยืนยันว่าเป็นเรื่องของข้อ ๕ ทั้งหมด เลยก็ต้องยืนยันตรงนั้นว่า เป็นเรื่องข้อ ๕ ทั้งหมดเลย กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ไปเกี่ยวโยงกับข้ออื่นใดเลยในข้อตกลงนี้ ถ้ายืนยันเช่นนี้ผมอยากให้บันทึกไว้ เพราะเป็นความชัดเจนว่า พระราชบัญญัตินี้ออกมาที่เราเถียงกันมากมายนี้เกี่ยวข้องเฉพาะข้อ ๕ ในข้อตกลงเท่านั้น ไม่อย่างนั้นแล้วเดี๋ยวจะไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ด้วย ข้ออื่น ๆ ด้วยซึ่งมีบางอย่างอยู่มากมาย ซึ่งผมเชื่อว่าถ้าไม่ดูให้ดีเหมือนกับว่าพระราชบัญญัตินี้ไปครอบคลุมกว้างกว่าข้อ ๕ ที่จริงก็ไม่อยากจะให้เสียเวลาหรืออะไรต่ออะไร แต่อยากจะให้บันทึกไว้ให้ชัดเจนเลยว่ายืนยันว่าเป็น พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องเฉพาะข้อ ๕ เท่านั้น เพราะ พ.ร.บ. นี้ถ้าดูทั้งหมดแล้วในมาตรา ๔ ที่จะไปครอบคลุมอะไรต่ออะไรต่าง ๆ นี่ครอบคลุมเฉพาะข้อ ๕ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยืนยันไหมครับ พูดผ่านไมค์ครับ

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย (ผู้ชี้แจง) : ยืนยันค่ะ เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัตินี้เราจะใช้คำว่า “เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน” เท่านั้น ในส่วนของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเราจะกำหนดไว้ในข้อ ๕ เท่านั้นค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ชัดเจนไหมอาจารย์ประเสริฐ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมาธิการ) : ครับ ก็อยากให้ชัดเจนให้บันทึกไว้ในที่ประชุม ผมก็ยินดีที่จะไม่แปรญัตติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถอนนะครับ ไม่ติดใจนะครับ ขอบพระคุณครับ ต่อไปเชิญท่านอาจารย์เจริญ เดี๋ยวจะตามด้วยท่านอนุรักษ์ครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ที่จริงในการพิจารณาท่านประธานได้ดำเนินการเป็นประธานเป็นไปด้วยดี เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมเองขอยืนยันตามร่างเดิม ทำไมที่กระผมขอยืนยันตามร่างเดิม ในฐานะกรรมาธิการท่านประธานครับ กรอบทั้งหมด เรื่องทั้งหมด เป็นกรอบที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ทีนี้แต่ละเรื่องแต่ละข้ออยู่ในเรื่องที่รัฐสภาได้อนุมัติไป

อันที่ ๒ ท่านประธานครับ เราไปแก้บ้างนิดหน่อย ซึ่งไม่กระทบกับสาระใหญ่ที่อยู่ในกรอบ ความจำเป็นของประเทศวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ก็จะเริ่มประชุมแล้ว ทีนี้ถ้ามีการแก้ไขโดยที่ไม่กระทบสาระสำคัญ กระผมคิดว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นคือถ้าเสียหายจริง ๆ ไม่จำเป็นถ้าไม่แก้แล้วจะเสียหาย กระผมก็ไม่เห็นด้วย ทีนี้แก้แล้วไม่กระทบ ไม่ได้เปลี่ยนสาระอะไรที่กระทบมากนัก กระผมในฐานะกรรมาธิการผมคิดว่าของผมเอง ผมขอสงวนความเห็นไว้ใช้ร่างเดิมตามที่สภาผู้แทนราษฎรส่งเข้ามา กระผมก็ให้เหตุผลเพื่ออะไรครับ เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติ แล้วขอเรียนท่านประธานครับ ฟังเหตุผลแล้วผมคิดว่าไม่กระทบกับสาระสำคัญต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

อันที่ ๓ เรื่องทั้งหมดนั้นกรอบนี้เราได้อนุมัติตอนประชุมร่วมกันแล้ว เพียงแต่เอากรอบนั้นมาเขียนเป็นกฎหมายเสีย ก็ขอยืนยันในฐานะกรรมาธิการ ขอใช้ร่างเดิม ขอบคุณมากท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ก็เป็นข้อสังเกตจากท่านเจริญ ท่านสมชายมีอะไรครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตหารือท่านประธานนิดเดียวครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ผมเข้าใจว่าท่านประธานอนุญาตให้เราพิจารณาแปรญัตติ ทีนี้ถ้าจะพูดน่าจะเป็นเรื่องการเสนอการแปรญัตติถูกต้องไหมครับท่านประธาน ท่านประธานจะให้อภิปรายเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ผมก็คนละประเด็น ----------

เพราะว่ากรรมาธิการยังไม่ได้แก้เพียงแต่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านประธานต้องให้ชัดเจน เมื่อสักครู่ไม่ใช่นะครับ เพราะว่าต้องโหวต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ให้โอกาสท่านสมาชิกได้แสดงความคิดเห็น เนื่องจากอาจจะเป็นเพราะเหตุที่ท่านสมาชิกกังวลว่าการพิจารณาใช้เวลานาน ผมเข้าใจครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ จำเป็นครับท่านประธาน เนื่องจากเราพิจารณา ๓ วาระรวด เราก็ต้องทราบกันอยู่แล้วว่าเมื่อเราเข้าสู่การพิจารณาแบบนี้ ก็จำเป็นต้องยอมรับสภาพกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เข้าใจ ผมก็ไม่ได้ตัดสิทธิท่านสมาชิกว่าไม่ให้แปรญัตติ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : คือถ้ามีสมาชิกจะเห็นด้วยไม่เห็นด้วย อาจจะมีคนอภิปรายกันอีกเยอะครับท่านประธาน ก็เสนอไว้อย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ต่อไปเชิญท่านอนุรักษ์ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ เพราะตรงนี้เป็นการประชุมวุฒิสภาเป็นการพิจารณาในฐานะกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นผมเป็นกรรมาธิการผมมีสิทธิที่จะอภิปรายร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่เป็นลักษณะของการอภิปรายในชั้นกรรมาธิการที่มีผู้แปรญัตติ ผมคิดว่าสิทธิของสมาชิกเป็นกรรมาธิการทุกคนมีสิทธินะครับ ขณะเดียวกันเราได้ฟังเพื่อนสมาชิกในฐานะกรรมาธิการได้พูดประเด็นที่เห็นมีการแก้ไขอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ผมในฐานะกรรมาธิการคนหนึ่งผมก็มีสิทธิที่จะอภิปราย ที่จะชี้แจงว่าผมมีสิทธิที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในบางประเด็น โดยเฉพาะประเด็นของมาตรา ๔ ที่กำลังพิจารณาอยู่ในตอนนี้ ประเด็นในมาตรา ๔ ผมมีความเห็นดังต่อไปนี้ครับ

ผมคิดว่าในตัวร่างเดิมที่มีประเด็นที่ถกเถียงกันในประเด็นที่มีข้อความว่าควรจะใส่ข้อความ (CITES) หรือเปล่า โดยส่วนใหญ่แล้วที่มีกรรมาธิการบางท่าน

ให้ความเห็น ส่วนใหญ่แล้วก็ให้ความเห็นประเด็นเดิม ๆ ก็คือว่าไปอิงกับตัวกฎหมายเดิม บอกว่ากฎหมายเดิมไม่มีใส่ เพราะฉะนั้นวันนี้ก็ไม่ต้องใส่ นั่นเหตุผลประการที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ บอกว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติใส่ข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่เป็นข้อความมาตรฐานสากลทั่วไปใส่ไม่ได้ ผมอาจจะมีความเห็นแตกต่างจากเขา ผมคิดว่าเหตุผลประการที่ ๑ ที่ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาชี้แจงไปแล้วว่าทำไมถึงจะต้องมีการปรับปรุงตรงนี้ให้มีข้อความว่า(CITES)มีความครบถ้วนมากขึ้นเป็นข้อความเพิ่มขึ้นไม่ได้เป็นข้อความขาด เพราะว่าเนื่องจากเป็นไปตามบันทึกความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ซึ่งวงเล็บไว้ให้สอดคล้องกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้เวลาที่มีร่างมาตรา ๔ ก็เลยนำข้อความดังกล่าวมาใส่ไว้เพื่อให้เกิดข้อความที่ชัดเจนขึ้นแล้วสอดคล้องกับตัวบันทึกข้อตกลงตรงนั้น เพราะฉะนั้นเราก็เลยคิดว่าเมื่อมีบันทึกข้อตกลงผมคิดว่ามาตรา ๔ ในตัวร่างเดิมก็เลยใส่ข้อความที่สอดคล้องกัน เพราะฉะนั้นการเติมเข้าไปผมว่าไม่ได้ทำให้ข้อความเสียหายไป เป็นการเพิ่มให้สมบูรณ์เพื่อสอดคล้องกับบันทึกข้อตกลงฉบับนั้น

อันที่ ๒ นิยามศัพท์คำว่า “(CITES)” เป็นนิยามศัพท์ที่เป็นมาตรฐานสากลซึ่งใครก็ใช้ เข้าใจว่าหมายถึงอย่างไร ไม่ได้เป็นข้อความที่คนทั่ว ๆ ไปไม่ทราบว่าคืออะไร แล้วในสาระสำคัญตรงนี้ CITES เป็นบันทึกข้อตกลงระหว่างประเทศอยู่ในระดับอนุสัญญาหรือคอนเวนชัน (Convention) ต่าง ๆ เหล่านี้ก็ใช้คำว่า “(CITES)” เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วเป็นข้อความที่เป็นอินเตอร์เนชันแนล ลีเกิล เทอม (International legal term) อยู่แล้ว อันนี้ประการที่ ๑ ผมเห็นว่าข้อความตามบันทึกข้อตกลงเดิมสมบูรณ์อยู่แล้ว

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ตรงนั้นเหมาะสมแล้ว เพราะเป็นเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในบันทึกนี้ เพราะฉะนั้นจะไม่เป็นเรื่องอื่น เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใส่เข้าไป

เหตุผลประการต่อไป ในเรื่องของตัวความคุ้มครองในตัวผู้แทนหรือตาม (๑) (๒) (๓) (๔) ถ้าท่านประธานไปดูส่วนใหญ่แล้วเป็นการปรับปรุงข้อความให้สมบูรณ์ขึ้น

ให้สอดคล้อง จริง ๆ แล้วไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องของเดิมที่มีอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๔๗ ผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องวัน เวลา กรอบเวลา เราก็ดูข้อความให้สมบูรณ์ด้วยว่าของเดิมเป็นอย่างไร ของใหม่มีการปรับปรุงให้สอดคล้อง เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วการปรับปรุงไม่ว่าจะเป็น (๑) (๒) (๓) ที่มีการปรับปรุงข้อความให้กระชับขึ้น ไม่ว่าเป็น (๑) ผู้แทนของรัฐ หรือกรณี (๒) ก็เป็นผู้สังเกตการณ์ (๓) ก็เป็นผู้แทนของหน่วยงาน ซึ่งเป็นการปรับปรุงข้อความบางข้อให้เกิดความชัดเจน แยกเป็นประเด็นให้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะ (๒) เป็นผู้สังเกตการณ์ขององค์กรสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่น คือเป็นกรณีอื่น ๆ ก็คือเป็นกรณีผู้สังเกตการณ์ให้ชัดเจน ----------

หรือกรณี (๓) ผู้แทนของหน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะทางในด้านการคุ้มครอง การอนุรักษ์ หรือการจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือพืชป่าตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคเจ็ด ของอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์ โดยเฉพาะ (๔) ผมคิดว่าเป็นการเพิ่มเติมข้อความให้ครอบคลุมขึ้น ทำให้เราเห็นปัญหาในอดีตว่าไม่คุ้มครองกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยที่จัดหาให้โดยสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ก็พยายามดำริเพิ่มเติมให้ชัดเจนขึ้น แต่เป็นเรื่องเดียวกันก็คือเป็นเรื่องที่มาปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวกับการประชุม เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วเป็นการปรับปรุงจากข้อปัญหาเดิมในอดีตให้มีความกระชับขึ้น มีความสมบูรณ์ขึ้น ผมคิดว่าตัวมาตรา ๔ ร่างเดิมมีความสมบูรณ์แล้ว สอดคล้องกับท่านอาจารย์เจริญที่อภิปรายไป นอกเหนือจากวัน เวลากรอบแล้ว ผมไม่ได้คิดว่าวัน เวลากรอบจะเป็นเรื่องสำคัญ ผมคิดว่าเนื้อหาสาระของตรงนี้สำคัญกว่า ถ้าเนื้อหาของมันครบถ้วนแล้ว ผมคิดว่าก็ต้องดำเนินการตามร่างเดิม ไม่ว่าร่างนี้ผ่านข้อตกลง ๑๙๐ จนมาถึงนี้ก็เป็นไปตามนั้น ไม่ใช่ว่าถ้าร่างไม่สมบูรณ์แล้วจะต้องเอาวัน เวลามาเป็นกรอบกำหนดผมไม่เห็นด้วย แต่ผมคิดว่าตัวเนื้อหาสมบูรณ์อยู่แล้ว แล้วสามารถทำได้ภายในกรอบวัน เวลา ผมคิดว่าสนับสนุนร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอมา กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร กรรมาธิการ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าผมนั่งฟังอย่างอดทน และรับฟังทั้งท่านประธาน ทั้งรัฐบาล ทั้งกรรมาธิการทุกคนที่ได้กรุณาให้เหตุให้ผลมา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ในฐานะกรรมาธิการเราอาจจะมีความเห็นด้วยกับร่างที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดก็ได้ และเมื่อเราเห็นด้วยเราก็สามารถที่จะยืนขึ้นแล้วอภิปรายว่าเห็นด้วยก็ได้ หรือเราอาจจะแปรญัตติก็ได้ ท่านประธานได้วินิจฉัยถูกแล้ว ในความเห็นส่วนตัวของผม จริง ๆ แล้วผมอ่านตั้งนานแล้ว ๕ – ๖ มาตรานี้นิดเดียวก็อ่านจบแล้ว ผมค่อนข้างจะเข้าใจว่าชาติบ้านเมือง ณ วันนี้มีความ

จำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัตินี้ออกมาให้ได้ ด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตามมันเป็นความจำเป็น และผมอ่านร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วไม่น่าตำหนิ ไม่มีข้อใดน่าตำหนิ แล้วด้วยใจของผมด้วยส่วนตัวของผมแล้วอยากให้เพื่อนสมาชิกทุกคนได้มองอย่างเป็นธรรม แล้วมองถึงชาติบ้านเมืองด้วย มองถึงชื่อเสียงของเราด้วยว่าถ้าไม่มีตำหนิ และในใจท่านอาจจะมีเล็ก ๆ น้อย ๆ บ้างอันนี้ก็เข้าใจอยู่ แต่ผมอยากจะให้มองเหมือนกับที่ท่านอาจารย์เจริญเพื่อนผมได้กรุณานำเสนอว่าเป็นความเร่งด่วนและชาติบ้านเมืองต้องการ แต่ถามว่าทำไมไม่ทำตั้งแต่แรก ก็ไม่ได้ทำ ถามอย่างไรก็ไม่ได้ทำแล้ว ก็จะต้องทำวันนี้ใช่หรือไม่ ถ้าต้องทำวันนี้ก็ต้องทำกันแล้วต้องทำให้สำเร็จใช่หรือไม่ ก็ฝากท่านกรรมาธิการทุกท่าน เพื่อนสมาชิกขอได้โปรดเถอะครับ วันนี้เราต้องการความเร่งด่วนที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จ ผมเห็นด้วยกับร่างที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรทุกมาตรา ทุกความหมาย ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภาได้กลับขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ผมปิดการอภิปรายนะครับ มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ๓ ท่าน ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ภาษาอังกฤษท่านไม่ชอบแล้วท่านให้ตัดออก ท่านสุริยา ปันจอร์ (๒) “ผู้สังเกตการณ์” เปลี่ยนเป็น “ผู้แทน” ท่านสมชาย แสวงการ (๔) “ที่มาเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง” ก็มีผู้ที่ขอให้คงไว้ร่างเดิม เพราะฉะนั้นผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ

นายวิทยา อินาลา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมอยากจะชี้แจงนิดหนึ่งตัวที่จะแก้มาตรา ๔ และหลักการและเหตุผลต้องแก้ด้วย เรื่องว่า CITES ต้องใช้ชื่อภาษาอังกฤษเข้าไปและใช้ตัวย่อเข้าไปด้วยนี้ถึงจะสอดคล้องกันได้ ในความคิดของผมนะครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ไม่เป็นไร เดี๋ยวขอมติที่ประชุมท่านสมาชิกครับ จะลงมติในมาตรา ๔ ขอความกรุณาทุกท่านในห้องประชุม ขอตรวจสอบองค์ประชุม ก่อนที่จะลงมติ เชิญทุกท่านที่เข้ามาในห้องประชุมแล้ว ได้แสดงตนนะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมได้เข้าห้องประชุม เพื่อลงมติในมาตรา ๔ เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้ว ได้แสดงตนนะครับ ทุกท่านแสดงตนเรียบร้อยหรือยังครับ เมื่อทุกท่านแสดงตนเรียบร้อย ส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๙๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๙๔ ท่าน ครบองค์ประชุม ผมจะขอมติจากที่ประชุมในมาตรา ๔ ซึ่งมีทั้งหมด ๔ อนุมาตราด้วยกัน มีท่านสมาชิกขอให้คงไว้ร่างเดิม แล้วก็มีสมาชิก ๓ ท่าน ขอแปรญัตติแก้ไข ของท่านวิชาญนั้นก็คือ ตัดภาษาอังกฤษคำว่า “(CITES)” ออก มีของท่านอาจารย์สุริยาแก้ใน (๒) ตัด “ผู้สังเกตการณ์” แล้วใส่คำว่า “ผู้แทน” ของท่านสมชาย แสวงการ ขอแก้ไข (๔) ก็คือ วรรคท้าย “ที่มา” แก้เป็น “เฉพาะการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม” เพราะฉะนั้น ผมจะขอมติที่ประชุมอย่างนี้นะครับว่าถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ให้คงไว้ร่างเดิม ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไข

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านประธานกำลังจะให้โหวตนี้ โดยการรวม ผมไม่เห็นด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมแยกก็ได้ครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ถ้ารวมอย่างนั้นจะทำให้ความเข้าใจของสมาชิกต่างออกไป ผมคิดว่าน่าจะได้มีการลงมติแยก ท่านประธานขออีกนิดเดียว จะขอรบกวนท่านประธานช่วยทวนเหตุผลที่ได้เสนอไป เพื่อให้ท่านสมาชิกทุกท่านได้เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง ให้ท่านประธานทวน ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าในมาตรา ๔ นั้นมีทั้งหมด ๔ อนุมาตราในพารากราฟ (Paragraph) แรกนั้น ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ได้ขอแปรญัตติ ตัดคำว่า “(CITES)” ออก เพราะฉะนั้นผมจะถามตรงนี้ก่อน เพราะเนื่องจากว่ามีสมาชิกท่านอนุรักษ์ ท่านกฤช และอีกหลายท่านก็เห็นว่าควรคงร่างเดิมไว้ ถ้าท่านเห็นด้วยกับควรคงร่างเดิมในพารากราฟแรก ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ให้ตัดภาษาอังกฤษออก ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ลงมติเรียบร้อย ท่านใดที่ยังไม่ได้ลงมติ แล้วประสงค์จะลงมติ ไม่มีนะครับ ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๗๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๓ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๑๑๐ ท่าน เห็นด้วยก็คือให้คงร่างเดิม ๗๑ เห็นควรตัดภาษาอังกฤษออก ๓๓ งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้คงร่างเดิมไว้นะครับ

ต่อไปผมจะลงมติต่อใน (๒) (๑) ไม่มีการแก้ไข ไม่มีการแปรญัตติ (๒) ของอาจารย์สุริยา ก็คือตัดคำว่า “ผู้สังเกตการณ์” ออก แล้วใส่ “ผู้แทน” แทนนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะถามว่าท่านใดเห็นด้วยกับการคงไว้ร่างเดิม ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของอาจารย์สุริยา ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยทุกท่านนะครับ ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๑๐๐ ท่าน เห็นด้วย ก็คือให้คงไว้ร่างเดิม ๘๑ ให้แก้ไขตามอาจารย์สุริยา ๑๖ งดออกเสียง ๓ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้คงร่างเดิม (๓) ไม่มีผู้แปรญัตติ มี (๔) ก็คือ ท่านสมชาย แสวงการ ได้ขอแปรญัตติในวรรคสุดท้าย ก็คือ “ที่มา” ตัดออกเสีย ให้ใส่คำว่า “เฉพาะการ” แทนนะครับ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการคงไว้ร่างเดิม ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสมชาย แสวงการ ก็คือให้ตัดคำว่า “ที่มา” แล้วใส่ “เฉพาะการ” แทนที่นะครับ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติเรียบร้อย ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุม ๑๐๔ ท่าน เห็นด้วย ๘๓ ท่านปรเทพ อีก ๑ เป็น ๘๔ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๑๕ งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้คงไว้ร่างเดิมของ (๔) เพราะฉะนั้นในมาตรา ๔ นั้น ที่ประชุมเห็นชอบผ่านหมดแล้วครับ ต่อไปมาตรา ๕ ครับ

นายนัฑ ผาสุข (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : มีท่านใดจะขอแปรญัตติไหมครับ เชิญท่านนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ เหตุผลที่ผมขอแปรญัตติในมาตรา ๕ มาตราสุดท้าย ก็เพราะเห็นว่าตั้งแต่ต้นมา ผมเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มาชี้แจงตลอด การที่ผมจะขอแปรญัตติก็คือว่าโดยปกติทั่วไปผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จะมีเพียงคนเดียว ถ้าเกี่ยวพันเกี่ยวกับเรื่องของการบริหารอาจจะเป็นนายกรัฐมนตรีเลยก็ได้ แต่ในมาตรานี้ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒ คน รักษาการ ความในพระราชบัญญัตินี้จริงอยู่มีการพาดพิงทั้งงานต่างประเทศและงานทรัพยากร แต่ผมเห็นว่าเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นแม่งานในงานนี้ อยู่ทางซ้ายของกระผมในที่ประชุม หรือแม้แต่ทางขวาจะมีรองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศได้มาร่วมชี้แจง แต่ผมเห็นว่าเพื่อเป็นเอกภาพในการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เห็นควรตัดคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ” ออก ให้รัฐมนตรีว่าการการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบเหตุผลของผมก็คือว่าขณะนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมีภารกิจมาก ไม่ว่าจะเป็นกรณีเขาพระวิหาร กรณีมีข้อข้องใจกันเกี่ยวกับพาสปอร์ต (Passport) หรือกรณีอื่นอีก จึงเห็นสมควรที่จะให้รัฐมนตรีคนเดียวเป็นผู้รักษาการตามมาตรานี้ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านอภิปราย ใครจะชี้แจงเชิญครับ

นายไกรรวี ศิริกุล (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกวุฒิสภาอันทรงเกียรติ กระผม นายไกรรวี ศิริกุล รองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ สำหรับกรอบภารกิจหลักของกระทรวงการต่างประเทศอันหนึ่งคือการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในระหว่างประเทศทั้งเวทีพหุภาคีและทวิภาคี การประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES เป็นการดำเนินการในกรอบพหุภาคี ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ แต่กระทรวงการต่างประเทศในฐานะเป็นผู้รับมอบอำนาจของรัฐบาลในการลงนามอนุสัญญา CITES แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศทั้งหลายให้อยู่ในกรอบมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ อย่างที่ท่านทราบว่า CITES ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของยูเอ็นการดำเนินการของ CITES โดยการอนุโลมเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของ พ.ร.บ. ว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันกับองค์การระหว่างประเทศและทบวงการชำนัญพิเศษมาใช้โดยอนุโลม ฉะนั้นกระทรวงการต่างประเทศจึงมีบทบาทโดยตรงที่จะเข้าไปเสริมภารกิจหลักของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเห็นควรให้คงไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงไหมครับ ไม่นะครับ ท่านนิรันดร์เขาชี้แจงคงไว้มีกฎหมายฉบับที่รัฐมนตรี ๒ กระทรวงเป็นผู้รักษาการ เชิญท่านครับ

นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กรณีคงไว้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับพาสปอร์ตเกี่ยวกับกรณีที่เข้ามาระหว่างประเทศ กรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็เกี่ยวข้อง ถ้าไม่อย่างนั้นทำไมท่านไม่ใส่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในเรื่องยกเว้นภาษีเสียด้วยเลย แต่ผมก็ไม่ติดใจก็ต้องการพูดไว้ให้ปรากฏว่า กรณีลักษณะอย่างนี้ลักษณะเร่งรีบการออกร่างกฎหมายมีเสือ ๒ ตัว ที่อยู่ในถ้ำเดียวกันได้ ท่านจะคงไว้กระผมขอตั้งข้อสังเกตไว้เท่านั้นเองครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ บันทึกไว้ในรายงานการประชุมว่าท่านมีความเห็นอย่างนี้ ไม่มีท่านอื่นที่จะเห็นเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นผมจะถือว่าที่ประชุมนั้นเห็นชอบกับมาตรา ๕ ท่านสมาชิกครับ ในการพิจารณาวาระที่ ๒ ก็จบสิ้น เพราะฉะนั้นผมจะขอให้ท่านที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดก็คงไม่ต้องพิจารณา เพราะไม่มีการแก้ไขเลย ถือว่าที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ เรียบร้อย

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะลงมติในวาระที่ ๓ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมอีกสักครั้งครับ เชิญท่านสมาชิกอยู่นอกห้องประชุม ได้เข้าห้องประชุมครับ เมื่อท่านเข้ามาแล้วขอให้ท่านได้แสดงตน เชิญทุกท่านแสดงตนครับ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติวาระที่ ๓ ครับ แสดงตนทุกท่านแล้วส่งผลด้วยครับ ท่านสมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๑๐๔ ท่าน ครบองค์ประชุม

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๑๐๔ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ๕ มาตรานั้นไม่มีสมาชิกแก้ไขก็คือเป็นร่างเดิมที่ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรมานะครับ เพราะฉะนั้นผมจะถามมติอย่างนี้ว่าถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติเรียบร้อย ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๑๐๕ ท่าน มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕ งดออกเสียง ๔ นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้ผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ เรียบร้อย ท่านวิชาญมีอะไรนะครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานจะขอตั้งข้อสังเกตได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ข้อสังเกตว่าอย่างไรครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ข้อสังเกตก็คือว่าการที่ฝ่ายบริหารจะเสนอกฎหมายให้รัฐสภาพิจารณาควรจะได้คำนึงถึงเงื่อนเวลา อย่างน้อยควรจะมีเวลาให้สภานี้ได้พิจารณาอย่างน้อยก่อนล่วงหน้า ๙๐ วัน เพื่อที่จะได้มีเวลาในกระบวนการ เพราะไม่อย่างนั้นแล้วเราจะเกิดปัญหาลักษณะที่เราเห็นนี้นะครับ ก็คือว่าเงื่อนเวลาจะบีบบังคับทำให้ท่านสมาชิกต้องลงมติในลักษณะสิ่งซึ่งตัวเองไม่อยากจะทำแต่ก็ต้องทำ เพราะกลัวว่าเงื่อนเวลาที่บังคับจะทำให้การประชุมของชาติเสียหาย ฉะนั้นในอนาคตขอให้รัฐบาลได้พิจารณาให้เงื่อนเวลากับรัฐสภาในการพิจารณาอย่างน้อย ๙๐ วันในกฎหมายทุกฉบับด้วย ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เจ้าหน้าที่บันทึกด้วยนะครับ เป็นข้อสังเกตของท่านวิชาญนะครับ รัฐบาลควรจะเสนอมาล่วงหน้าก่อน ๙๐ วัน ท่านมณเฑียร บุญตัน ท่านจะว่าอย่างไรครับ

นายมณเฑียร บุญตัน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ต้องทำหน้าที่ด้วยความไม่สบายใจแล้วก็คิดว่าพวกเราหลายคนในสภาแห่งนี้ก็ไม่มีใครที่อยากให้เกิดเสียหายต่อประเทศชาติ แต่ผมคิดว่าการพิจารณากฎหมายในวันนี้เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแล้วก็หวังว่าจะไม่เกิดขึ้นอีก เพราะว่าทำให้เราต้องทำหน้าที่ด้วยความรู้สึกว่าเราไม่สามารถที่จะกลั่นกรองกฎหมายได้ให้เป็นไปตามหลักและหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุด ก็หวังว่าต่อไปในอนาคตนี้คงไม่ถูกจำกัดโดยวิธีการนี้อีกต่อไป ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิทยา อินาลา ท่านจะตั้งข้อสังเกตอย่างไรครับ เดี๋ยวผมก็จะเอาฉบับนี้ส่งรัฐบาล มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะตามไปด้วยนะครับ เชิญท่านวิทยาครับ

นายวิทยา อินาลา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครพนม คือผมอยากจะเพิ่มเติมข้อความให้ชัดขึ้นในเหตุผลท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ได้แล้วครับ ผ่านไปหมดแล้วครับ

นายวิทยา อินาลา (กรรมาธิการ) : คือเพิ่มเติมถ้อยคำได้ท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ผ่านไปแล้วครับ วาระ ๒ นั้นจะแก้ไขก็คือตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ท่านก็แก้ไขตรงที่ผมบอกว่าจบวาระ ๒ มีท่านใดจะขอแก้ไขข้อความที่ขัดหรือแย้ง หรือเพิ่มเติมไหม ตอนนี้ผ่านหมดแล้วครับ

นายวิทยา อินาลา (กรรมาธิการ) : หลังจากวาระ ๓ แล้วโหวตได้ใช่ไหมท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นท่านมีหน้าที่อย่างเดียวก็คือข้อสังเกตของท่านนะครับ

นายวิทยา อินาลา (กรรมาธิการ) : โอ.เค. ถ้าไม่ได้ก็คือจะให้เพิ่มเติมนิดหนึ่ง บันทึกไว้ในที่ประชุมท่านประธานครับ ในเหตุผลนี้ โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ผมอยากให้เติมคำว่า ให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า เดอะ คอนเวนชัน ออน อินเตอร์เนชันแนล เทรด อิน เอนเดนเจอร์ด สปีชี ออฟ ไว ฟูนา แอนด์ ฟอรา (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) เรียกโดยย่อว่า CITES ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ อยู่ในข้อสังเกตนะครับ ต่อไป ส.ว. จากจังหวัดตราด ท่านสุพจน์ เลียดประถม

นายสุพจน์ เลียดประถม : ขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ท่านประธานครับ ประเด็นนิดเดียว ประเด็นเรื่องระยะเวลา ผมเองก็ได้ขอแปรญัตติไป แต่ท่านประธานครับ ก็มีเหตุมีผล ----------

แล้วผู้ชี้แจงก็เห็นด้วยในตอนเริ่มต้น แต่ท้ายที่สุดก็เป็นห่วงเรื่องระยะเวลาก็เฉกเช่นเดียวกับท่านสมาชิกหลายท่าน ก็บอกว่าจำเป็นต้องให้ความเห็นชอบด้วย คือถ้าเป็นลักษณะอย่างนี้ จดหมายจากสภาผู้แทนราษฎร กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ วันศุกร์นี้เอง วันอังคารก็จะเอากฎหมายแล้วท่านประธาน วุฒิสภามีศักดิ์ศรี ถ้าให้เวลาวุฒิสภา เราไม่พิจารณา ๓ วาระรวดแน่นอนท่านประธาน ก็จะเห็นว่าท่านสมาชิกของเราในฐานะกรรมาธิการพิจารณากันอย่างกว้างขวาง ถ้าเราได้มีเวลาตั้งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเป็นรายมาตรา ผมเห็นว่ามีอีกหลายเรื่องที่ต้องแก้ไข แล้วผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้เมื่อบังคับใช้จะไม่มีภาษาอังกฤษอยู่ในกฎหมายเด็ดขาด แต่เมื่อกาลเวลาเป็นแบบนี้ อย่างนี้เท่ากับล็อก (Lock) วุฒิสภาว่า ถ้ามีกฎหมายมา ถ้าไม่อยากให้แก้ไขอยากจะให้บังคับใช้แบบเร่งรีบ เสนอมาแบบกฎหมายก่อการร้าย เสนอมาแบบกฎหมายฉบับนี้ท่านประธาน เราแทบไม่ต้องทำอะไรเลย ต้องผ่านอย่างเดียว เพราะฉะนั้นผมเลยเรียนท่านประธานว่า จดหมายกราบเรียนท่านประธานวันศุกร์ วันอังคารเราต้องมีกฎหมายออก ถ้าเป็นแบบนี้ วุฒิสภาไม่ต้องทำอะไรเลยครับ เห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรประการเดียว ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าวุฒิสภามีศักดิ์ศรี และมีสิทธิที่จะอภิปราย มีสิทธิที่จะพิจารณากฎหมายอย่างรอบคอบ ไม่ใช่ประเด็นแบบนี้ท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ นี่ผมก็อะลุ้มอล่วยให้นะครับ ความจริงผมจบวาระ ๓ แล้ว ผมไม่ต้องให้ท่านอธิบายอีกนะ แต่ผมจะชี้ให้ท่าน ท่านสมชาย แสวงการเชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ก็คงฝากข้อสังเกตไปยังท่านประธาน แล้วก็ความจริงท่านประธานนำเรื่องเข้าวิป ผมเองก็ไม่คัดค้าน เพราะเห็นว่าเงื่อนเวลา แต่ก็ติติงจริง ๆ ครับว่าเรื่องนี้ทราบตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ว่าเราจะเป็นเจ้าภาพ และที่สังเกตก็คืออยากให้ระบุวันที่ในข้อสังเกตว่า คณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องให้กฤษฎีกาพิจารณา ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ มีเงื่อนเวลา ซึ่งมีเวลาพอสมควรที่จะมาจากสภาผู้แทนราษฎรมายังเราได้ทัน ไม่ต้องมากันแบบฉุกละหุก ผีถึงป่าช้า ก็ฝากอย่างนี้ครับ ขอตั้งข้อสังเกตเรื่องระยะเวลา ซึ่งจะบีบคั้น

สมาชิกวุฒิสภาแบบนี้อยู่เรื่อย ๆ ซึ่งผมคิดว่าท่านประธาน ประการที่ ๑ ถ้าทำแบบนี้อีก เราไม่ควรรับ

ประการที่ ๒ อยากให้สอบในเรื่องเจ้าหน้าที่ มีการระบุวัน เวลา ที่ชัดเจนทุกครั้ง ว่าความผิดอยู่ตรงไหนครับ จากกระทรวงการต่างประเทศ หรือจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะดูว่าตรงไหนเป็นจุดอ่อนหรืออยู่ที่กฤษฎีกา จะได้รู้ว่าไม่อยากเอาเข้าสภาหรืออย่างไร จะได้ไม่ให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นอีก ขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตให้ข้อสังเกตว่าการจัดการประชุมครั้งนี้รัฐบาลอาจจะขาดทุน ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่าประเทศไทยต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท และก็จะมีข้อมูลว่าส่วนหนึ่งจะต้องเสียไปในการจ้างออร์แกไนเซอร์ (Organizer) มาจัด เมื่อมีผู้มาเข้าร่วมประชุมประมาณ ๓,๐๐๐ คน รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เราต้องเสียในการจัดซื้ออุปกรณ์อะไรต่าง ๆ ให้เขาทั้งหมด ก็จะขาดทุน เพราะฉะนั้นก็ขอตั้งสังเกตให้รัฐบาลจัดทำรายละเอียดค่าใช้จ่ายทั้งหมด และรายรับที่ได้จากการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดประชุมคราวหน้า

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ข้อสังเกตทุกท่าน ท่านเลขาธิการช่วยทำเป็นบันทึกและให้ผมเซ็นด้วย แยกต่างหากเลยนะครับ บอกนี่คือความรู้สึกของคนที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็ให้ท่านไปดูด้วยว่าท่านควรจะต้องหาความผิดเจ้าหน้าที่คนไหนที่รับผิดชอบอยู่ ที่ทำให้เสียเวลา ผมไม่อยากจะได้ยินคำว่า ผีถึงป่าช้า ไม่เผาก็ต้องฝังถูกไหมครับ ไม่อยากได้ยินคำนี้ ท่านรัฐมนตรีช่วยรับเรื่องนี้ไปด้วย ขอบคุณท่านรัฐมนตรีและขอบคุณทางกระทรวงการต่างประเทศที่ได้ช่วยจนกฎหมายฉบับนี้ผ่านเป็นเส้นยาแดงผ่าแปด จบเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒

ท่านสมาชิกครับ ผมไปที่ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องกระทู้ถาม ตั้งไว้ ๑๐ กระทู้ถาม มีคนมาตอบ ๕ กระทู้ถาม เจ้าของกระทู้ถามท่านอย่าไปไหนนะครับ วันนี้ก็จะมีกระทู้ถามทั้งสิ้น ๕ กระทู้ด้วยกัน ผมจะให้เวลากระทู้ถามละ ๒๔ นาที

๓.๑ กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาตลาดข้าวไทยในสหรัฐอเมริกา นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี

ประธานวุฒิสภา : วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้มอบหมายให้ท่านณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ตอบชี้แจง ท่านมีเวลาถาม ตอบ ๒๔ นาที ท่านประเสริฐขอให้ท่านรักษาเวลาหน่อยนะครับ เชิญท่านตั้งกระทู้ได้ครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระผม นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดขอนแก่น ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ที่ให้เกียรติและสละเวลามารอตอบกระทู้ของกระผม ซึ่งมีข้อสงสัยที่อยากจะให้พี่น้องชาวไทยที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาได้คลายความสงสัย ตามข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เชื่อถือได้ว่ามีผู้ประกอบกิจการร้านค้าไทยในสหรัฐอเมริกางดซื้อข้าวสารหอมมะลิของไทย เหตุเพราะมีการปลอมปนมากจนด้อยคุณภาพ แต่ราคายังคงเดิม จึงหันไปซื้อข้าวสารจากประเทศเวียดนามที่มีคุณภาพดีกว่า และราคาถูกกว่าข้าวสารหอมมะลิไทย ตามภาพที่จะปรากฏบนจอพาวเวอร์พอยท์ (PowerPoint) การปลอมปนข้าวหอมมะลินี้มีการปลอมปนจากต้นทางคือประเทศไทยหรือการปลอมในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งกรณีเช่นนี้ทำให้สภาพข้าวหอมมะลิไทยในประเทศสหรัฐอเมริกาจำหน่ายได้น้อยลง ทำให้สูญเสียลูกค้าหรือสูญเสียตลาดไปเรื่อย ๆ นำไปสู่ความสูญเสียเงินตราที่จะนำกลับเข้าประเทศไทยด้วย หากรัฐบาลไม่ปราบปรามผู้ปลอมปนข้าวหอมมะลิอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในประเทศและในตลาดโลกอาจทำให้ตำแหน่งการค้าข้าวของไทยในต่างประเทศลดน้อยลงทุกวัน จากที่เดิมอยู่ปัจจุบันอันดับ ๓ ซึ่งรองจากเวียดนามและอินเดียแล้ว ต่อไปจะตกเป็นอันดับ ๔ และ ๕ คือรองจากสหรัฐอเมริกาและปากีสถาน เหตุที่มีการปลอมปนต่าง ๆ นี้ เป็นสิ่งที่เราต้องร่วมกันแก้ไข กระผมเองก็ได้มีหนังสือซึ่งจะส่งต่อท่านรัฐมนตรี กล่าวคือคุณจารุวรรณ โนซากิ เขาแต่งงานกับชาวญี่ปุ่น เปิดภัตตาคารอาหารไทยในเมืองเวสต์ปาล์มบีช รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา หมายเลขโทรศัพท์อย่างที่ผมกราบเรียนท่านมีอยู่ในสมุดที่ผมรายงานท่าน ท่านพูดอย่างน้อยใจว่า ท่านซื้อข้าวจากซัพพลายเออร์ (Supplier) รายใหญ่ที่ขายสินค้าอุปโภค บริโภคอยู่ในสหรัฐอเมริกา ก็คืออยู่ในฟลอริดา เป็นสินค้าที่มา

จากประเทศไทยทั้งนั้น ชื่อห้างเซาต์ อิสเทิร์น ซัพพลาย (South Eastern Supply) หลังจากที่ซื้ออาหารมาแล้วมาทำอาหารเป็นกับข้าวขาย ข้าวสารที่ขายอยู่ในร้านอาหารชื่อพญาไท ฝรั่งเขาถามว่ามีอะไรปลอมปนอยู่ข้างในหรือไม่ ทำไมรสชาติไม่เหมือนเดิม ชิมแล้วรู้สึกว่าสาก ๆ ไม่อร่อยเหมือนเดิม แล้วเปิดฝาขึ้นมาก็ไม่มีความหอมของกลิ่นที่เราเคยได้รับ คือกลิ่นเหมือนกับมะลิ แล้วก็ยังมีฝรั่งที่เป็นพวกมังสวิรัติอีกท่านรัฐมนตรีครับ เป็นเวจจิแทร์เรียน (Vegetarian) คนเหล่านี้ท่านจะสังเกตว่าเขาเป็นคนไว เซนซิทีฟ (Sensitive) เซนซิทีฟในเรื่องของความรู้สึก เขาถามว่ายู เชนจ์ ยัวร์ ไรซ์ แบรนด์ (You change your rice brand) เขาพูดอย่างนั้นนะครับ คนไทยด้วยกันเองที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาก็พูดเหมือนกัน แม้แต่คนไทยที่เคยขายอาหารเองหรือคนที่เคยซื้อข้าวไทย อุดหนุนอาหารไทย สินค้าไทย ก็มีความรู้สึกว่ารสชาติไม่เหมือนเดิม จะมีชื่อคำว่าจัสมิน ไรซ์ (Jasmine rice) มีแต่ชื่อคือจัสมิน ไรซ์ อาจจะผสมสัดส่วนลงไปสัก ๕ หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นก็เป็นข้าวจากประเทศไหนหรือเป็นข้าวธรรมดา คือไม่หอมเวลาเปิดฝานึ่งออกมาแล้ว ซ้ำร้ายราคาก็แพงกว่าด้วยท่านรัฐมนตรี ข้าวก็แพงกว่า ถามว่าทำไมต้องไปซื้อของแพงกว่าทั้งที่คุณภาพไม่ดี คุณน้อยก็คือคุณจารุวรรณ ท่านยังพูดต่อว่า ตอนนี้เวียดนามเลยเราไปแล้ว เรากำลังสูญเสียชื่อเสียง ผู้บริโภคในต่างประเทศไม่มีความมั่นใจในคุณภาพ แสดงว่าจัสมิน ไรซ์เดิมฝรั่งทุกคนจะให้ความเข้าใจโดยปริยายว่าเป็นข้าวหอมมะลิของประเทศไทย ----------

แต่ปัจจุบันมีรสชาติเหมือนข้าวทั่วไปธรรมดา อาจจะมีส่วนผสมของจัสมิน ไรซ์ จริง ๆ เพียง ๕ – ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ขายในราคาจัสมิน ไรซ์ หลอกลวงผู้บริโภคครับท่านรัฐมนตรี ทุกข้าวสารก็อาจจะตีพิมพ์ว่าเป็นจัสมิน ไรซ์ ซึ่งผมขออนุญาตเจ้าหน้าที่ช่วยขึ้นพาวเวอรพอยท์นิดหนึ่งนะครับ แต่จริง ๆ แล้วคนที่ขายคือพ่อค้า ผมไม่ทราบว่าเป็นพ่อค้าคนไทยที่ทำหรือว่าเป็นพ่อค้าชาวต่างประเทศหรือเป็นการตกลงระหว่างพ่อค้าไทยกับพ่อค้าต่างประเทศ ขอช่วยซูม (Zoom) นิดหนึ่งก็ได้จะขอบคุณนะครับ ทำไมรัฐบาลไทยถึงไม่ควบคุม อันนี้ชื่อร้านอาหารนะครับ ร้านพญาไท นี่คือข้าวสารที่โชว์ (Show) อยู่นะครับ ก็ยังพิมพ์ว่าจัสมิน ไรซ์ แต่รสชาติไม่ใช่ ท่านรัฐมนตรีกรุณาที่กระผมได้ยื่นเป็นหนังสือให้ท่าน ทำไมประเทศไทยหรือรัฐบาลไทยถึงไม่ควบคุมปล่อยให้พ่อค้าปลอมปนได้อย่างตามใจชอบ และยังพิมพ์ป้ายหน้าถุงว่าเป็นจัสมิน ไรซ์ กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าหลอกลวงพี่น้องผู้บริโภค รัฐบาลอเมริกาเขาก็คงไม่ติดตามหรอกครับว่าอาหารที่มาจากประเทศไทยแล้ว เขียนแล้วข้างในรสชาติจริงหรือไม่จริง ถ้าคนไทยเราไม่ได้เป็นคนร้องเรียน ผมว่าสหรัฐอเมริกาเขาไม่ได้ทานข้าวไทยเหมือนคนไทยทุกวัน คนบริโภคก็จะไม่มีทางรู้เลยว่ายี่ห้อไหนดี ยี่ห้อไหนไม่ดี จนกว่าจะได้ลองผิดลองถูก ท่านรัฐมนตรีครับ กราบเรียนท่านผ่านท่านประธาน รัฐบาลควรจะจัดให้มีเอเยนต์ (Agent) แน่นอนเลยครับ เอเยนต์ว่าจะมีกี่แห่งในสหรัฐอเมริกา มีกี่แห่งในประเทศจีนว่าต้องออกเป็นประกาศนียบัตรรับรองให้ร้านค้านั้นแน่นอนเลยว่า โอ.เค. ซื้อที่นี่รัฐบาลไทยรับรอง โดยเฉพาะข้าวที่ไปสหรัฐอเมริกาหรือไปจีนที่ไประยะทางไกล ๆ เขาจะเก็บไว้นานเท่าไร ท่านรัฐมนตรีก็อาจจะไม่ทราบจนกว่าได้ซื้อแล้ว เร็ว ๆ นี้ก็เจอปัญหาซื้อแล้วเจอมอด คำว่า “มอด” ผมว่าเป็นเพราะว่ามีความชื้น นี่เป็นจุดหนึ่งที่เราต้องหาวิธีการแก้ไข กระผมเองก็ถือโอกาสกราบเรียนท่านรัฐมนตรีเพิ่มว่ารัฐบาลทำอย่างไรที่จะช่วยเหลือพี่น้องที่ปลูกข้าว โดยเฉพาะที่ส่งออกอาจจะต้องบูรณาการโดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์นะครับ ท่านรัฐมนตรีครับปีหนึ่ง ๆ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศมีเพียงประมาณ ๓๙๐ ล้านบาทโดยประมาณ ปี ๒๕๕๖ ก็ยัง ๓๙๐.๒ ล้านบาทแค่นั้นเอง งบที่จะส่งให้เจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ไปบริหารเพื่อไปต่างประเทศ บริหาร

เพื่อให้ไปขยายแล้วก็ปูทางไปต่างประเทศไม่มีเลย ไม่ขยายเลย ถึงมีขยายก็ประมาณ ๗ – ๘ เปอร์เซ็นต์ ไม่เพียงพอ จริง ๆ แล้วไทยเราเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงทางข้าว แต่ว่างบประมาณที่จะหาเงินกลับมากับไม่มี จึงขอเรียนท่านว่าที่เป็นมอดท่านสามารถทำอย่างไรครับ เครื่องอบแห้งเคลื่อนที่ขณะนี้ก็มี เรามีสหกรณ์อยู่ทั้งหมด ๔,๐๐๐ แห่ง เครื่องหนึ่งก็ประมาณ ๑๐ ล้านบาท ท่านลงทุนครั้งเดียว ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท เครื่องอบแห้งเครื่องหนึ่งสามารถอบได้วันละ ๔๐ ตัน ต้นทุนเพิ่มขึ้นตันละ ๖๐ บาทเท่านั้นท่านรัฐมนตรีครับ เราไม่ต้องเช่าโกดัง ท่านรัฐมนตรีลองคิดดูนะครับ ถ้าท่านได้อบแห้งท่านไม่ต้องเช่าโกดัง ท่านไม่ต้องรักษาสภาพข้าวว่ากลัวเป็นมอดหรือไม่ แล้วก็ไม่ต้องจ้างเซอร์เวเยอร์ (Surveyor) มาดูว่าคุณภาพดีจริงหรือไม่ดีจริง ท่านสามารถเก็บใส่ถุง ใส่บาร์โค้ด (Barcode) ในบาร์โค้ดที่ว่านี้ท่านจะรู้ถึงชาวนาจังหวัดไหน ผู้ผลิตชาวนาคนไหน เมื่อชาวนาผลิตสินค้าใส่บาร์โค้ดได้ส่งออกต่างประเทศ ชาวนาคนนี้มีชื่อเสียงเมืองนอกทุกคนก็อยากจะซื้อสินค้าของชาวนาจังหวัดนั้น เป็นการประชาสัมพันธ์และเป็นการบูรณาการด้วย ผมกราบเรียนท่านนิดหนึ่งว่าก็ทำให้เป็นการพัฒนา ทุกคนก็ต้องการพัฒนาให้สินค้าของตัวเองมีคุณภาพที่ดี จากการที่เราประกันราคาอย่างเดียวโดยที่ไม่ได้มุ่งให้เขาเกิดความคิดที่จะพัฒนา ผมว่าจุดนี้อาจจะเป็นจุดหนึ่งที่อยากฝากรัฐบาลช่วยพิจารณานะครับ ----------

ขณะเดียวกันเงินที่ซื้อเครื่องอบข้าวเป็นการซื้อครั้งเดียวแล้วเก็บไว้ได้นานไม่มีเชื้อรา จมูกข้าวก็ไม่หักไม่หายไปด้วย ดังนั้นการจัดส่งผู้บริโภคจึงจำเป็นต้องสร้างระบบกระจายสินค้าโดยเร็วที่สุด แล้วก็คุณภาพดีที่สุด ก็อยากจะเสนอท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับว่ามีโอกาสท่านน่าจะมีการกระจายสินค้าโดยทางไปรษณีย์เหมือนกับของประเทศญี่ปุ่น เช่น โอทอป (OTOP) ต่าง ๆ เขาไปทางไปรษณีย์ก็จะมีรายได้มากขึ้น ทูตพาณิชย์ในประเทศไทยเรามีอยู่ ๖๓ แห่งทั่วโลก ในจีนก็ดี สหรัฐอเมริกาก็ดี ตะวันออกกลาง ยุโรป ต่าง ๆ ถ้าเรามีงบประมาณให้กับเจ้าหน้าที่ไปเพิ่มโดยเฉพาะกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศจะทำให้สินค้าไทยไม่เฉพาะข้าวอย่างเดียว อื่น ๆ พวกน้ำปลาต่าง ๆ ยี่ห้อไทยแต่เวียดนามเอาไปทำ ผมกราบเรียนว่าเรากำลังเสียชื่อและถอยหลังลงไปตลอดเวลา จึงขออนุญาตท่านว่า การเพิ่มให้เครื่องอบข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ คือลดความชื้นลงมาต่ำกว่า ๑๕ เปอร์เซ็นต์ จุดนี้กระผมเรียนว่าลงทุนครั้งแรก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ท่านใช้ได้ตลอดไป แล้วก็การที่บรรจุข้าวบาร์โค้ดต่าง ๆ จะช่วยให้เรารู้ชาวนาคนไหนผลิต ผลิตจากจังหวัดไหน ชาวนาจะได้พัฒนาคุณภาพข้าวด้วย ผลิตจำนวนท่าไร ใครรับซื้อ เก็บไว้ที่โกดังไหน วันที่เท่าไร ถ้ารัฐบาลสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ด้วยจะทำให้รัฐบาลมีข้าวคุณภาพดี ขายได้ราคาดี มีข้อมูลบริหารสต็อก (Stock) ครบถ้วนจะป้องกันปัญหาการสวมสิทธิได้ด้วย จึงอยากขอร้องรัฐบาลว่าอันนี้เป็นสิ่งจำเป็น รวมทั้งเมืองนอก ท่านครับ ๒๕ เหรียญต่อ ๒๕ ปอนด์ ท่านเอา ๒๕ เหรียญคูณด้วย ๓๐ บาท

ประธานวุฒิสภา : ท่านประเสริฐครับ ขอโทษนะครับ ท่านถามได้แล้วครับ เพราะว่าเวลาท่านเหลือแค่ ๑๒ นาทีนะครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ : ขอบพระคุณครับท่านประธาน แต่ว่าเกี่ยวเนื่องกันนิดหนึ่งนะครับ เพราะว่า ๒๕ เหรียญต่อ ๒๕ ปอนด์ ก็คือ ๒๕ ปอนด์ เท่ากับ ๑๑.๓๕ กิโลกรัม หารออกมาก็ตกกิโลกรัมละ ๖๖ บาท ข้ามหอมมะลิเมืองไทยประมาณ ๓๒ บาท เราขายได้แพงกว่า ๑ เท่า ดังนั้นสิ่งที่ขายของคุณภาพดีต้องมีของดีด้วย นอกจากข้าวหอมแล้วเรื่องของการใส่ปุ๋ยเคมีต่าง ๆ สู้การใช้ปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ไม่ได้ ฝากท่านรัฐมนตรีตรงจุดนี้นะครับ ดังนั้นกระผมจึงขออนุญาตเรียนท่านรัฐมนตรีในประเด็น

ที่จะเรียนถามท่าน ก็คือรัฐบาลมีมาตรการตรวจสอบข้าวที่ส่งออกไปต่างประเทศในตลาดโลกที่ต้นทางคือประเทศไทย หรือที่ปลายทาง ณ จุดรับมอบข้าวตามใบสั่งซื้อน้ำหนักได้อย่างไร และมาตรการการตรวจสอบเพื่อรักษาคุณภาพข้าวกระทำโดยรัฐบาลเองหรือว่าจ้างเอกชนตรวจสอบ จึงเกิดความหละหลวมเช่นนี้

ข้อที่ ๒ ตลาดข้าวหอมมะลิในสหรัฐอเมริกาถดถอยลงทุกวัน ๆ รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการใดที่จะพยุงการค้าข้าวหอมมะลิไทยในสหรัฐอเมริกาให้กลับสู่ความนิยมของผู้บริโภคข้าวหอมมะลิได้ดังเดิม ก่อนการขนส่งข้าวหอมมะลิออกไปสู่ตลาดโลก รัฐบาลมีกฎหมายควบคุมผู้ประกอบการส่งออกข้าวหรือไม่ และเมื่อพบการปลอมปนที่ต้นทางหรือในประเทศแล้ว การลงโทษทางอาญาตลอดจนการบันทึกชื่อประกอบการที่กระทำความผิดฐานปลอมปนสินค้า (บัญชีดำ) ด้วยหรือไม่ หากมีการลงโทษทางอาญาและลงบัญชีดำแล้ว จำนวนผู้ถูกลงโทษในปีหนึ่งมีประมาณกี่รายอย่างที่ท่านเห็น ข้าวที่เห็นอยู่บนจอพาวเวอร์พอยท์ ก็คือข้าวที่ปลูกในสหรัฐอเมริกาโดยชาวญี่ปุ่นไว้สำหรับทำซูชิ ของเขาซื้อ ๑๐ ถุง แถม ๑ ถุง ของเราขายที่โน่น ๖๖ บาท ของเขาซื้อ ๑๐ ถุง แถม ๑ ถุง ขายที่ ๗๑ บาท ซึ่งมองแล้วก็ไม่ต่างกัน แต่กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า นั่นคือเทคนิคการค้าอย่างหนึ่งเหมือนกัน ก็ขออนุญาตถามท่าน ๓ คำถามก่อน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรี ท่านมีเวลา ๙ นาทีกว่านะครับ

นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้ทำหน้าที่ตอบกระทู้นี้ครับ ----------

ขอขอบคุณและแสดงความชื่นชมไปยังเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาผู้ตั้งกระทู้ถามด้วยความจริงใจ นะครับ ที่ท่านมีความห่วงใยในอนาคตของข้าวหอมมะลิไทยในตลาดใหญ่ที่สุดอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา แล้วก็ได้ติดตามตรวจสอบข้อมูลมาเป็นอย่างดี ผมเข้าใจว่าเจตนาของเพื่อนสมาชิกผู้ตั้งกระทู้ถามก็ประสงค์จะให้ผมขมวดรวมเอาคำตอบทั้ง ๓ ข้อคำถามของท่านไว้ในการลุกขึ้นตอบคราวเดียว ก็จะขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงผ่านท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกดังนี้นะครับ กรณีของการส่งออกข้าวหอมมะลิจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศ อย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายว่ามีการตรวจสอบมาตรฐานตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งจะมีการว่าจ้างบริษัทเอกชนทำหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าบริษัทเอกชนเหล่านี้ เราก็เรียกกันง่าย ๆ ว่าเป็นบริษัทเซอร์เวเยอร์ บริษัทเซอร์เวเยอร์จะต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออกภายใต้กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ การตรวจสอบก็ต้องปฏิบัติตามการประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าข้าวหอมมะลิไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั้งนี้ สำนักงานมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออกจะส่งเจ้าหน้าที่ ซึ่งเราเรียกว่าพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าไปตรวจสอบการดำเนินงานของผู้เกี่ยวข้องเป็นครั้งคราวอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้นเรียนยืนยันว่าโดยหลักการขั้นตอนในการส่งข้าวหอมมะลิออกจากประเทศไทยไปยังประเทศใดก็ตามก็จะมีการตรวจสอบแบบนี้อยู่ แล้วก็จากข้อมูลที่พบน้อยมากที่จะปรากฏการปลอมปนในขั้นตอนการส่งออกจากประเทศไทย แต่ส่วนว่าหลังจากกระบวนการส่งออกซึ่งซื้อขายกันแบบเอฟโอบี (FOB) แล้วไปขึ้นฝั่งยังปลายทางจะมีกระบวนการอื่นเข้ามาแทรกซึมแล้วเกิดการปลอมแปลงหรือไม่ แล้วจะตรวจสอบกับแบบไหนถ้าเกิดกรณีแบบนี้เดี๋ยวผมจะนำเรียนท่านสมาชิกผ่านท่านประธานต่อไปนะครับ ถ้าหากว่ามีการตรวจสอบพบอย่างคำถามของเพื่อนสมาชิกว่าเอกชนผู้ส่งออกก็ดี หรือบริษัทเซอร์เวเยอร์ในฐานะผู้ตรวจสอบก็ดีกระทำความผิดคิดมิชอบในการปลอมปนวัตถุไม่ประสงค์ในกระสอบข้าวสารหรือสร้างความเสียหายก็มีมาตรการในการติดตามแล้วก็ดำเนินการตามตัวบทกฎหมายอยู่ ในกรณีนี้ผู้ส่งออก ซึ่งต้องจดทะเบียนผู้ทำการค้าขาออกก็จะต้องมาขึ้นทะเบียนกับเจ้าหน้าที่แล้วถ้าตรวจสอบพบสินค้ามาตรฐานที่มีคุณภาพไม่ได้ตามมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐาน

สินค้านำเข้าส่งออกก็มีอำนาจพักใช้หรือเพิกถอนใบทะเบียนตามมาตรา ๑๙ หรือกรณีที่พบว่ามีเจตนาเจือปนสินค้าทำให้มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานก็มีโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือน ถึง ๕ ปี แล้วก็ปรับตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒ แสนบาท กรณีนี้จึงกราบเรียนยืนยันให้ท่านสมาชิกได้มั่นใจได้ว่าข้าวหอมมะลิไทยที่ส่งออกจะต้องมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด ซึ่งที่ผ่านมามีการตรวจสอบพบเหมือนกันไม่ใช่ไม่พบว่าผู้ส่งออกก็ดี เซอร์เวเยอร์ก็ดีไปกระทำการให้เกิดความเสียหาย ก็มีข้อมูลจะตอบคำถามท่านสมาชิกว่าในปี ๒๕๕๓ ได้มีหนังสือตักเตือนผู้ทำการซื้อ ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน จำนวน ๕ ราย ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จำนวน ๒ ราย แล้วก็ตัวผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จำนวน ๓ ราย ในปี ๒๕๕๔ นะครับ มีหนังสือตักเตือนผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน จำนวน ๘ ราย ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จำนวน ๑ ราย และผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จำนวน ๒ ราย ปีที่แล้วตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนธันวาคมก็มีหนังสือตักเตือนผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแล้ว จำนวน ๓ ราย เรียนท่านสมาชิกว่าหากพบการกระทำความผิดก็มิได้หมายความว่าจะออกแต่หนังสือเตือนเสมอไป----------

กระทรวงพาณิชย์จะต้องพิจารณาถึงมูลค่าความเสียหาย และพฤติการณ์ที่ส่อเจตนาชัดแจ้ง ถ้าพบพฤติการณ์ที่ส่อเจตนาชัดแจ้งว่าทุจริต แล้วก่อความเสียหายในปริมาณสูงก็จะเพิกถอนใบอนุญาตทันที แล้วก็จะดำเนินคดีตามกระบวนการของกฎหมายต่อไป กราบเรียนท่านประธานต่อเนื่องนะครับ ในประเด็นที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกเอาภาพถ่ายของกระสอบบรรจุข้าวหอมมะลิ ซึ่งมีการบรรจุข้าวหอมมะลิระบุว่ามาจากประเทศไทย เขียนตัวอักษรทั้งภาษาอังกฤษแล้วก็ภาษาชาติต่าง ๆ นั้น ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าโดยหลักการข้าวหอมมะลิจากประเทศไทยที่จะส่งขายยังต่างประเทศจะมีจุดสังเกตสำคัญ ๔ ประการด้วยกัน ซึ่งยืนยันว่านั่นเป็นของแท้จากประเทศไทย

จุดสังเกตที่ ๑ บนกระสอบหรือบรรจุภัณฑ์จะต้องระบุข้อความเป็นภาษาอังกฤษว่า “ไทย หอม มะลิ ไรซ์” (Thai Hom Mali Rice) ว่าจัสมิน ไรซ์ (Jasmine rice) ก็เป็นเรื่องที่แต่ละราย แต่ละเอกชนเขาจะเขียนนะครับ แต่ว่าถ้าเป็นทางการจะใช้คำว่า ไทย หอม มะลิ ไรซ์ จะต้องมีปรากฏ ณ บริเวณต่าง ๆ ของบรรจุภัณฑ์ ๔ จุดด้วยกัน จะเป็นจุดไหนบ้างก็สุดแท้แต่ผู้ออกแบบบรรจุภัณฑ์นะครับ

จุดสังเกตที่ ๒ จะต้องปรากฏเครื่องหมายของผู้ส่งออกชัดเจนบนบรรจุภัณฑ์

จุดสังเกตที่ ๓ จะต้องปรากฏเครื่องหมายของผู้ตรวจสอบหรือบริษัทเซอร์เวเยอร์

จุดสังเกตที่ ๔ จะต้องมีชื่อ ที่อยู่ของผู้ส่งออก หรือเลขทะเบียนของผู้ส่งออกปรากฏด้วย

ภาพที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาแสดงต่อที่ประชุมเมื่อสักครู่นะครับ ผมได้มีโอกาสตรวจสอบจากที่ท่านสมาชิกได้กรุณานำเป็นเอกสารมามอบให้ก็พบว่ามีบางกระสอบไม่ปรากฏสัญลักษณ์ใด ๆ ใน ๔ ข้อดังกล่าวนี้เลย บางกระสอบปรากฏตัวอักษรภาษาอังกฤษระบุข้อความ ไทย หอม มะลิ ไรซ์ แต่เนื่องด้วยว่าเป็นภาพถ่ายมุมเดียวจึงเห็นเพียงแค่จุดเดียว ในชั้นนี้ผมมิอาจยืนยันได้ว่าเป็นข้าวหอมมะลิของแท้ของจริงที่ส่งออกจากประเทศไทยโดยไม่มีใครปลอมแปลงหรือไม่ แต่เมื่อสักครู่นี้ต้องขอกราบขอบคุณที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาระบุร้านจำหน่ายวัตถุดิบ ซึ่งร้านอาหารไทย

ชื่อพญาไทได้ไปซื้อสินค้ามา แล้วเกิดผลกระทบว่าผู้บริโภคเขาตั้งข้อสังเกตวิพากษ์วิจารณ์ เพราะฉะนั้นผมก็จะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในเมืองที่ร้านพญาไทตั้งอยู่ และที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบบริเวณที่ร้านวัตถุดิบดังกล่าวตั้งอยู่นี้นะครับ เข้าไปตรวจสอบโดยเร่งด่วนว่า ข้าวหอมมะลิที่วางจำหน่ายกันอยู่ในร้านวัตถุดิบดังกล่าวมีอะไรผิดปกติ หรือมีการดำเนินการไม่ชอบมาพากลหรือไม่ อย่างไร ส่วนความพยายามที่จะส่งเสริมการตลาดข้าวหอมมะลิไทยในต่างแดนนั้น อย่างที่ท่านสมาชิกอภิปรายว่า แม้ว่างบประมาณของกระทรวงพาณิชย์จะมีอัตราเพิ่มที่มีลักษณะคงที่ ไม่ได้มีลักษณะก้าวกระโดดว่าปีที่แล้ว ๑๐๐ ล้านบาท สมมุติ ปีนี้เป็น ๕๐๐ ล้านบาท แต่ก็เพิ่มในสัดส่วนที่พอ ๆ กันมาตลอดทุกปี ก็ได้มีการพยายามใช้เม็ดเงินให้เกิดคุณค่าที่สุดสำหรับการส่งเสริมการตลาดข้าวหอมมะลิ รวมกระทั่งพืชผลทางการเกษตรชนิดอื่น ๆ ของประเทศไทย มีการทำโรด โชว์ (Road show) มีการจัดกิจกรรม นิทรรศการต่าง ๆ มีการนำพาผู้ประกอบการของเราเดินทางไปสำรวจตลาดหรือทำความตกลง ความร่วมมือใด ๆ หลายต่อหลายประเทศ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ทำหน้าที่บูรณาการภารกิจเข้าด้วยกัน กระทรวงการต่างประเทศเขาก็ช่วย หน่วยงานใดก็ตามที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือว่าแม้แต่กระทั่งตัวท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งมีโอกาสได้เดินทางเยือนต่างประเทศบ่อยครั้ง ก็พยายามจะผลักดันในเรื่องนี้ ไม่จำเพาะแต่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ทุก ๆ ประเทศทั่วโลกก็ถือว่าเป็นหน้าที่ร่วมกันของทุกกระทรวง ทุกส่วนราชการในประเทศไทย ล่าสุดวันนี้อยากจะเล่าความผ่านท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่า ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีก็มีการหยิบยกประเด็นตัวอย่างขออนุญาตใช้เวลาท่านประธานอีกสักครู่เดียวครับ ว่าจากการตรวจสอบการไหลเข้ามาในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวในห้วงไตรมาสสุดท้ายของปีก่อนกับไตรมาสแรกของปีนี้ พบว่า จำนวนมากเป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ----------

แล้วเมื่อมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปตรวจสอบข้อมูลใกล้ชิดมากขึ้น ก็พบว่าอิทธิพลจากภาพยนตร์เรื่องหนึ่งที่สร้างโดยคนจีน แล้วนำเสนอฉายในประเทศจีนได้เกิดผลบวกอย่างสำคัญกับบรรยากาศการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว ตรงนี้รัฐบาลก็จะมีแนวทางในการส่งเสริมผลักดันแนวรบทางวัฒนธรรม เพื่อที่จะขยายผลให้เกิดกับการท่องเที่ยวก็ดี ให้เกิดกับการตลาดผลิตผลทางการเกษตรก็ดี นายกรัฐมนตรีบอกว่าได้มีโอกาสชมภาพยนตร์ดังกล่าว เพื่อศึกษาว่ารูปแบบวิธีการนำเสนอเป็นอย่างไร จึงโน้มน้าวจูงใจให้คนมาเมืองไทยมากขึ้น ก็พบว่ามีการระบุชนิดอาหาร มีการระบุชื่อสถานที่ มีการระบุชื่อร้านค้า ร้านให้บริการที่สวยงามที่มีการบริการประทับใจ อาหารที่เอร็ดอร่อยถูกใจเหล่านี้เป็นต้น นี่ก็เป็นอีกภาพหนึ่งของความพยายามของรัฐบาล จึงกราบเรียนท่านสมาชิกผ่านท่านประธานว่า จากคำถาม ๓ ประเด็นหลักในกระทู้ดังกล่าว ก็ขออนุญาตได้ตอบแต่ละประเด็นดังนี้ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เป็นอันหมดเวลา

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ : ขออนุญาตท่านประธานสัก ๒ – ๓ นาที ท่านประธานครับ ก็ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีฉัฐวุฒิผ่านท่านประธานวุฒิสภาที่ท่านกรุณาตอบแล้วก็ชี้แจงในข้อเท็จจริงที่ท่านจะติดตามว่า คนไทยที่ซื้ออาหารในสหรัฐอเมริกาตกลงเขาซื้ออาหารที่มีคุณภาพที่ด้อยกว่าความเป็นจริงเพียงใด แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีอีกสัก ๒ – ๓ นาที ก็คือว่า ขณะนี้ใกล้วันพืชมงคลแล้ว สิ่งที่ท่านบอกว่าเราจะป้องกันระยะยาวได้อย่างไร สินค้าทุกอย่างท่านรัฐมนตรีครับท่านบอกว่ามีกฎหมายบังคับ แต่ข้อเท็จจริงนักธุรกิจ พ่อค้ามีทางซิกแซก (Zigzag) ได้หมด ท่านจะทำอย่างไรที่บอกว่ามีการลงโทษ สินค้าที่ส่งออกจากไทยไปเป็นหนึ่งเขาเรียกว่าถุงเป๋า ถุงพลาสติกถุงหนึ่งใหญ่ ๆ ออกนอกไป แล้วไปปลอมปนที่เมืองนอก ถุงก็พิมพ์

ในประเทศไทย ผมสอบถามที่เมืองนอกเขาบอกไม่ได้ตรวจสอบใส่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านก็ไม่ทราบ ชื่อเสียงประเทศไทยเสียหาย ท่านรัฐมนตรีทำอย่างไรครับ ๑. ท่านจะมีเครื่องอบแห้งให้แห้งก่อนต่ำกว่า ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ๒. ท่านจะใช้บาร์โค้ดให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร ออกจากไทยแล้วท่านซีล (Seal) เลยครับ ผมว่าจะไปหวังพึ่งนักธุรกิจพ่อค้าอย่างนั้นผมว่าเราเห็นปัญหาอยู่แล้ว แต่ท่านยังปล่อยอย่างนี้ต่อไปเราจะเสียหาย กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านรัฐมนตรีรับข้อเสนอไป ขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ เป็นอันจบการพิจารณากระทู้ถามที่ ๓.๑

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๓.๒ กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาการป้องกันและควบคุมการเกิดไฟไหม้ป่าที่ไม่มีประสิทธิภาพ ท่านกฤช อาทิตย์แก้ว เป็นผู้ตั้งถามถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญผู้ตั้งกระทู้ถามค่ะ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะบรรยายกระทู้ของผม ผมมีข้อฝากจากท่านประธานคณะกรรมาธิการการปกครองที่ผมสังกัดอยู่ และคณะกรรมาธิการการปกครองให้นำเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคือ ท่านชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ได้มาร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมาธิการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในคณะกรรมาธิการการปกครอง ท่านประธานและกรรมาธิการได้ให้ผมนำเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า เป็นสิ่งที่น่ายินดีที่รัฐมนตรีได้กรุณามาร่วมประชุม แล้วให้ประโยชน์ ให้ความรู้แก่อนุกรรมาธิการมากมาย ก็ต้องนำเรื่องนี้เรียนขอบคุณรัฐบาล ----------

ให้ความรู้แก่กรรมาธิการ อนุกรรมาธิการมากมาย ก็ต้องนำเรื่องนี้เรียนขอบคุณรัฐบาล แล้วก็ในโอกาสต่อไปก็หวังจะได้รับความกรุณาจากรัฐมนตรีท่านอื่น ๆ ที่จะให้โอกาสมาร่วมประชุมกับกรรมาธิการเรา ท่านประธานครับ ในส่วนของกระทู้ ก็ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข เป็นรัฐมนตรีที่ผมเห็นว่ามาตอบกระทู้บ่อยครั้งมาก ก็เป็นรัฐมนตรีที่ขยันมากคนหนึ่ง ก็ฝากท่านประธานนำเรื่องนี้ไปบอกท่านนายกรัฐมนตรีให้ผมด้วย ท่านประธานครับ ทุกวันนี้เราก็ทราบดีว่าประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคเหนือนี้ พอถึงหน้าจะเรียกหน้าแล้งหรือฤดูแล้งผมก็ไม่ทราบ แต่ถ้าผมเรียกตามภาษาชาวบ้านที่ผมอยู่ ผมเป็นคนภาคเหนือ เขาเรียกว่าหน้าแล้ง ในหน้าแล้งนี้ครับ มีปัญหาเกิดขึ้นกับทางภาคเหนืออยู่เป็นประจำก็คือไฟป่า โดยเฉพาะนับแต่วันนี้เป็นต้นไป ผมคิดว่าไฟป่ากำลังจะเกิดขึ้นแล้ว ไฟป่าจะเกิดขึ้นแล้ว ส่วนใหญ่ก็จะเกิดขึ้นทางภาคเหนือ ทั้งภาคเหนือตอนบนและภาคเหนือตอนล่างอยู่เป็นประจำ แต่เดิมไฟป่าจะเกิดขึ้นเนื่องจากการเสียดสีของความร้อนเกิดขึ้นในป่า มีการเสียดสีของใบไม้ ต้นไม้อะไรต่าง ๆ ก่อให้เกิดไฟป่า แต่ปัจจุบันนี้ไม่เป็นอย่างนั้น การที่ไฟป่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติมีน้อยเต็มที แต่ว่าสิ่งที่เป็นปัญหาคือมนุษย์ครับ มนุษย์เข้าไปจุดไฟเผาไร่ ล่าสัตว์ หาของป่า แม้กระทั่งนักท่องเที่ยวสูบบุหรี่แล้วก็ทิ้งบุหรี่ไว้ในป่า สาเหตุสำคัญมากที่สุด ณ วันนี้คือน้ำมือมนุษย์ครับท่านประธาน เกิดจากน้ำมือมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานนำเรียนเรื่องของสถิติที่เกิดขึ้น ผมอยากจะสรุปในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ – กันยายน ๒๕๕๕ ไฟไหม้ป่าเกิดขึ้นถึง ๓,๙๙๕ ครั้ง มีพื้นที่เสียหาย ๔๗,๘๙๙ ไร่ จากข้อมูลสถิติดังกล่าวจึงเห็นว่าหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่จากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขาดประสิทธิภาพในการทำงาน แม้ว่าจะมีองค์กรเอกชนหลายองค์กรที่เข้ามาช่วยเหลือดำเนินงานอยู่ เท่าที่ผมทราบในสื่อหลายสื่อก็มีองค์กรภาคเอกชนมาช่วย แต่ว่าการเผาป่าหรือว่าไฟไหม้ป่าไม่ลดลงครับท่านประธาน แล้วก็ทุกวันนี้แนวโน้มมากขึ้นตามลำดับ ไฟป่าทำลาย นอกจากจะทำลายสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังก่อให้เกิดชีวิตสัตว์ถูกทำลายด้วย สัตว์ป่าหน้าแล้งป่าก็จะไม่ค่อยมีอาศัยอยู่แล้วนะครับ แล้วพอเกิดไฟป่าจากน้ำมือมนุษย์ที่เข้าไปโดยเจตนาหรือว่าโดยเผาเพื่อจะทำไร่ก็ตามทำให้สัตว์ป่าสูญเสียไปด้วย มลพิษเกิดขึ้น

มากมายในอากาศ ผมก็ขออนุญาตท่านประธานเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลมีนโยบายแผนงานและโครงการในการดำเนินการแก้ไขปัญหาระยะสั้นและระยะยาวหรือไม่ อย่างไร

๒. รัฐบาลได้มีการประสานงานกับองค์การภาคเอกชนอย่างไร และมีองค์กรภาคเอกชนที่เข้ามาดำเนินการร่วมกับรัฐบาลเป็นรูปธรรมหรือไม่และดำเนินการไปอย่างไรบ้าง

๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอัตรากำลังที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพียงพอหรือไม่อย่างไร

๔. ปัจจุบันมีภาคประชาชนเข้ามาเป็นแนวร่วมในการดำเนินการป้องกันและควบคุมไฟป่าหรือไม่ ตลอดจนมีผลงานเป็นรูปธรรมอย่างไร

๕. ในช่วงฤดูแล้งที่กำลังจะมาถึงนี้ ได้มีการประเมินสถานการณ์การเกิดไฟป่าไว้ล่วงหน้าหรือไม่ หากมีได้ดำเนินการประเมินความเสียหายไว้อย่างไร ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในวันนี้ท่านปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มาตอบชี้แจง เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ มีคำถามอยู่ ๕ ประเด็นค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนอื่นนั้นต้องขอกราบขอบพระคุณ ท่าน ส.ว. กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ที่ได้เป็นห่วงเป็นใยพี่น้องชาวภาคเหนือตอนบนเกี่ยวกับปัญหาเรื่องหมอกควันที่พี่น้องประชาชนประสบปัญหาทุก ๆ ปีมา ต้องนำกราบเรียนว่า ในขณะนี้ทางรัฐบาลเอง โดยท่านนายกรัฐมนตรี ท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นั้นท่านได้ให้ความสำคัญ ท่านได้มีมติของคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ เห็นชอบมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากหมอกควันภาคเหนือ ๘ จังหวัด และมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ เห็นชอบในหลักการการดำเนินการตามมาตรการป้องกันไฟป่าและหมอกควันประจำปี ๒๕๕๖ เพิ่มเติมจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ ก็อยากจะกราบเรียนว่าในส่วนปัญหาต่าง ๆ นี้ขณะนี้ก็ได้มีการร่วมประชุมกัน โดยมอบหมายให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านปลอดประสพ สุรัสวดี เป็นประธานในที่ประชุม ในการวางแผนจะใช้ในการป้องกัน เช่น ในการห้ามไม่ให้มีการเผา การใช้แนวทางแบบแอเรีย แอพโพส (Area appose) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ แล้วก็ใช้ระบบซิงเกิล คอมมานด์ (Single command) โดยกลไกของกระทรวงมหาดไทยตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แล้วก็ให้ทาง กบอ. เป็นฝ่ายอำนวยการและควบคุมสั่งการระดับประเทศ เบื้องต้นครอบคลุมเพียง ๘ จังหวัดในระยะเวลา ๓ เดือน ก็อยากจะกราบเรียนและในส่วนของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชนั้น เราเองก็ได้ให้

ความสำคัญ ทางกรมป่าไม้นั้นก็ได้ดำเนินการออกประกาศของกรมป่าไม้ ๒ ฉบับ ประกาศของกรมป่าไม้ เรื่องกำหนดมาตรการในการป้องกันไฟป่าและครอบคุลมหมอกควัน ซึ่งประกาศในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้วก็ประกาศของกรมป่าไม้ เรื่องห้ามเข้าบุกรุกยึดถือครอบครองพื้นที่ป่าที่เสียหายจากการเกิดไฟป่า ซึ่งประกาศ ณ วันที่ ๑๔มกราคม ๒๕๕๖ นอกเหนือจากนั้นเราก็ยังมีการเตรียมความพร้อมในการควบคุมไฟป่า แล้วก็มีแผนปฏิบัติการภายใต้การป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันที่เกิดจากไฟ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้ ทำแนวกันไฟในพื้นที่ที่เสี่ยงภัย แล้วก็มีเครือข่ายความร่วมมือในการควบคุมไฟป่า แล้วก็มีการสนธิกำลัง ซึ่งทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งในการลงเอ็มโอยู (MOU) ร่วมกับ ๕ หน่วยงาน มีกระทรวงมหาดไทย มีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีกระทรวงกลาโหม แล้วก็มีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการที่จะเข้าไปดูแลในปัญหาที่สนธิกำลังกันในการที่จะดูแลในการป้องกันและปราบปรามการเผาป่าอย่างนี้เป็นต้น นอกเหนือจากนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่า ยุทธศาสตร์ในการที่จะแก้ไขปัญหาระยะสั้น โดยกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการเชื้อเพลิงและยุทธศาสตร์ในการดับไฟ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ในการจัดการเชื้อเพลิง ประกอบด้วย การจัดแนวกันไฟในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อตัดความต่อเนื่องของเชื้อเพลิงในพื้นที่ที่มีความสำคัญและล่อแหลมต่อการเกิดไฟป่า โดยบูรณาการจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชนทุกภาคส่วน ----------

แล้วก็ในการชิงเผาจัดการเชื้อเพลิงในทางวิชาการด้วยการเผาตามกำหนด แล้วก็ในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าเพื่อลดปริมาณและความต่อเนื่องของเชื้อเพลิง แล้วก็การลดปริมาณเชื้อเพลิงในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟมาเพิ่มมูลค่า โดยการแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่ง ทำเป็นวัสดุเพื่อเพิ่มความร่วนซุยให้แก่ดินนะครับ ทำปุ๋ยหมักหรือทำของประดับตกแต่ง เป็นต้น แล้วก็ยุทธศาสตร์ในการดับไฟป่า ซึ่งจะต้องประกอบด้วยการเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากร แล้วก็การปฏิบัติงานดับไฟป่าโดยทุกหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ โดยเน้นในการเข้าไปถึงพื้นที่ให้รวดเร็วแล้วให้ทันต่อเหตุการณ์ แล้วก็จะมีการปฏิบัติตามแผนระดมพลดับไฟป่าในสถานการณ์ปกติ สถานการณ์รุนแรง และสถานการณ์วิกฤตนะครับ ซึ่งตรงนี้เราเองก็ได้มีการเตรียมความพร้อมตรงนี้ นอกเหนือจากนั้นในระยะยาวก็อยากจะกราบเรียนว่าการดำเนินการตามมาตรการยุทธศาสตร์ ในการประชาสัมพันธ์ในการป้องกันไฟป่าและหมอกควัน และยุทธศาสตร์ในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไฟป่า โดยมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านไฟป่าและการเผาในพื้นที่ชุมชนเพื่อเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วนตลอดจนการวางกฎระเบียบกติกาและแนวทางแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ก็อยากจะกราบเรียนในส่วนนี้ครับ นอกเหนือจากนั้นในส่วนข้อที่ ๒ ที่ท่านได้ถามว่ารัฐบาลมีการประสานกับองค์กรเอกชนอย่างไร และมีองค์กรเอกชนที่เข้ามาดำเนินการร่วมกับรัฐบาลเป็นรูปธรรมหรือไม่ แล้วก็ดำเนินการอย่างไร ก็อยากจะกราบเรียนว่า ในส่วนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชและกรมป่าไม้ก็ได้มีการประสานงานกับองค์กรภาคเอกชนหลายแห่งในการป้องกันและควบคุมการเกิดไฟป่า เช่น การมีส่วนร่วมในการปลูกป่า การมีส่วนร่วมในการสร้างฝายเพื่อเก็บกักน้ำในฤดูแล้ง สร้างความชุ่มชื้นให้กับพื้นที่ป่าและลดปัญหาเกิดไฟป่าลงได้แล้วก็ทางกรมป่าไม้ได้รับการสนับสนุนจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยหรือว่า กฟผ. ในการจัดโครงการรณรงค์ไม่เผาป่า รักษาธรรมชาติอากาศบริสุทธิ์

นอกเหนือจากนั้นในส่วนคำถามที่ ๓ ที่ท่านได้ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอัตรากำลังที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพียงพอหรือไม่ อย่างไร ก็อยากจะกราบเรียนว่าในปัจจุบันนี้อัตรากำลังในการป้องกันและควบคุมไฟป่านั้น เรายังมีไม่เพียงพอ

แต่อย่างไรก็ตามเราก็พยายามสนธิกำลังกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เราลงเอ็มโอยูร่วมกับทางกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วก็ทางกระทรวงกลาโหมร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติครับ นอกเหนือจากนั้นในข้อที่ ๔ ซึ่งท่านได้ถามว่าปัจจุบันมีภาคประชาชนเข้ามาเป็นแนวร่วมในการดำเนินการป้องกันและควบคุมไฟป่าหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนมีผลงานเป็นรูปธรรมอย่างไร ก็อยากจะกราบเรียนว่า ในส่วนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ตลอดจนทางกรมป่าไม้เราก็ได้สนับสนุนให้มีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการแก้ไขปัญหาเรื่องไฟป่า โดยเฉพาะในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ ซึ่งมีปัญหาไฟป่าและหมอกควันครับ เราดำเนินการดังนี้ เราได้สร้างและประสานความร่วมมือในเครือข่ายในการแก้ไขปัญหาเรื่องไฟป่าภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากนั้น เราก็ได้จัดกิจกรรมเสวนาเวทีเครือข่ายเพื่อระดมความคิดในการวางกฎ กติกาของชุมชนรวมถึงกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาไฟป่าและหมอกควันของชุมชน นอกเหนือจากนั้นเราก็ได้จัดทำเอ็มโอยูระดับท้องถิ่นโดยหน่วยงานในระดับพื้นที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ อปท. เราก็ได้จัดทำบันทึกเอ็มโอยู ในการแก้ไขปัญหาเรื่องไฟป่า ----------

นอกเหนือจากนั้นเราก็ยังมีการบูรณาการร่วมมือของทุกภาคส่วนในการที่จะเน้นบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน ชุมชน ในการแก้ไขปัญหาเรื่องไฟป่าของชุมชน นอกเหนือจากนั้นเราก็มีคณะกรรมการ ซึ่งเราได้มีอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ซึ่งเรามีตัวแทนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีจิตอาสาที่สมัครมาเป็น ทสม. ประจำหมู่บ้านคล้าย ๆ กับทาง อสม. ซึ่งมาสมัครเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนในการดูแล เป็นตัวแทนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้านใหญ่ก็จะมีประมาณสัก ๒๐ คน หมู่บ้านเล็กก็มีประมาณสัก ๑๕ คน อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งมีจิตอาสาในการที่จะคอยดูแลร่วมกับทางกรมป่าไม้ ร่วมกับทางกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช หรือเป็นตัวแทนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการให้คำแนะนำ ในการร่วมรณรงค์ในการประชาสัมพันธ์ด้วย

นอกเหนือจากนั้นคำถามที่ ๕ ในช่วงฤดูแล้งที่กำลังจะมาถึงนั้นได้มีการประเมินสถานการณ์เกิดไฟป่าไว้ล่วงหน้าหรือไม่ หากมิได้ดำเนินการประเมินความเสียอย่างไร ก็อยากจะกราบเรียนว่า ในส่วนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และกรมป่าไม้ ได้มีการประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในไฟป่าล่วงหน้า โดยการติดตามสถานการณ์ปรากฏการณ์ของเอนโซ่ (ENSO) ตลอดจนการติดตามสภาพภูมิอากาศร่วมกับการศึกษาข้อมูลลักษณะเชื้อเพลิง การตรวจพบจุดความร้อน หรือฮอตสปอต (Hotspot) แล้วก็สถานการณ์ไฟป่าในปีที่ผ่านมา เราก็จะเอาตัวนี้มาประเมิน นอกเหนือจากนั้นเราก็จะมีการเตรียมความพร้อมในการป้องกันไฟป่าประจำปี จากการเฝ้าติดตามสถานการณ์ของประเทศไทยเราคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๕๖ จะได้รับอิทธิพลของปรากฏการณ์เอลนีโญ (EI Nino) สภาพอากาศจะแห้งแล้ง ประกอบกับเชื้อเพลิงที่สะสมมีปริมาณมากทำให้ปัญหาไฟป่าและหมอกควันจะมีความรุนแรง แต่อย่างไรก็ตาม ทางรัฐบาลเองนั้น โดยท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร นั้นท่านให้ความสำคัญได้มอบหมายให้ทุกหน่วยงานในการเตรียมความพร้อม และโดยทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นก็มีกรมควบคุมมลพิษซึ่งเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่จะไปคอยตรวจวัดมลพิษในแต่ละพื้นที่ และแจ้งให้กับทางผู้ว่าราชการจังหวัด

ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นหน่วยหน้าในการที่จะคอยดูแลตรงนี้ แล้วรายงานมายังส่วนกลาง ตรงนี้ซึ่งอยากจะกราบเรียนว่า ที่ท่าน ส.ว. กฤช ที่ได้เป็นห่วงเป็นใย ทางรัฐบาลเองนั้นก็เช่นเดียวกันก็ได้มีการเตรียมความพร้อมตรงนี้ นอกเหนือจากนี้ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่าน ส.ว. กฤช อาทิตย์แก้ว ที่ได้เป็นห่วงเป็นใยและกระทู้ถามในประเด็นทั้ง ๕ – ๖ ประเด็นนี้ ผมก็กราบขอบพระคุณไว้ในโอกาสนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกฤชค่ะ ยังมีเวลาเหลือนะคะ เชิญค่ะ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ผู้ตั้งกระทู้นะครับ ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข ที่ได้กรุณาให้ความละเอียดค่อนข้างมาก แม้เวลาจะถูกจำกัดก็ตาม ผมต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ผมคงจะเป็นข้อสังเกตมากกว่าจะเป็นคำถามที่จะนำเสนอท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีดังนี้

เรื่องแรก ปัญหาเครื่องบินขึ้น - ลงที่แม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นปัญหาขึ้น - ลงไม่ได้ในหน้าแล้งทุกปี ปีนี้ผมอยากจะขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีลองกันสักตั้งหนึ่ง ว่าแล้งนี้เครื่องบินขึ้น – ลงได้ทุกวัน ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีด้วย ท้าทายท่านว่าท่านทำได้หรือไม่

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าไม่พอหรอก ไม่พอก็ขอความกรุณาท่านทำให้พอ ตรวจสอบดูผมให้กำลังใจท่านในการทำงาน ท่านตรวจสอบดูเลยครับ ถ้าไม่พอเอาลูกจ้างทั้งหลายทั้งปวงผมทราบว่ามีอยู่บ้าง มีอาสาสมัครอยู่บ้าง ท่านกรุณาตรวจสอบว่าอัตรากำลังที่มีอยู่ขณะนี้มีเท่าไร แล้วส่วนไหนที่เป็นหน่วยดับเพลิง ขออภัยครับ หน่วยที่ดับไฟป่านี่นะครับที่กระจายกันอยู่ทั่วประเทศผมเข้าใจ ที่ภาคใต้ ณ วันนี้กำลังไม่ต้องใช้มากแล้ว ฝนกำลังตกอะไรเป็นต้น ท่านขยับขึ้นมาช่วยภาคเหนือได้ไหม ถ้าขยับได้ อำนาจรัฐมนตรีผมว่าทำได้ก็ขอความกรุณาเป็นข้อเสนอแนะ ข้อแนะนำก็คงไม่บังอาจแนะนำท่าน เป็นเพียงข้อเสนอแนะ

เรื่องที่ ๓ คือผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ คนแถว ๆ บ้านผมเขาไม่เรียกกรมป่าไม้ เขาเรียกกรมป่าหมด ต้องขออภัยที่นำเรียน คนบ้านผมบอกว่ากรมนี้ทำป่าหมดไปทุกวัน ๆ อยากจะให้เปลี่ยนชื่อท่านประธานครับ อยากจะให้เปลี่ยนชื่อจากกรมป่าไม้ เป็น กรมปลูกไม้ จะได้ช่วยกันปลูกเสียที ก็ขออนุญาตเป็นข้อสุดท้ายว่า ถ้าหากว่าท่านทำสถิติไว้ ปีนี้ไฟจะไหม้เท่าไร ผมเชื่อไหม้แน่ ก็ไม่ได้ไปประมาททำต้องขออภัย แต่ว่าเป็นธรรมชาติอยู่แล้ว เพราะคนทางภาคเหนือชอบจุดไฟในป่าก็ไหม้แน่ แต่ว่าลองดูว่าจะไหม้เท่าไร แล้วจะลดจากปีที่แล้วได้หรือไม่ อย่างไร ก็ฝากท่านไว้ด้วย แล้วท่านต้องเป็นรัฐมนตรีต่อไปอีก ปีต่อ ๆ ไปลองประเมินดูซิว่าจะลดลงทุกปี ๆ หรือไม่ อย่างไร ผมให้กำลังใจท่านครับ ขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติกระผม นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนอื่นนั้นก็ต้องขอขอบคุณท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ที่ได้ตั้งข้อสังเกต และผมก็อยากจะกราบเรียนว่าในส่วนที่ท่านฝากข้อสังเกตเกี่ยวกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน ถือว่าเป็นจังหวัดที่ถนนหนทางเป็นทางคดเคี้ยว แล้วก็มีหมอกควันทุก ๆ ปี แล้วก็ถือว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นเป็นจังหวัดที่พี่น้องประชาชนหรือนักท่องเที่ยวไปเที่ยวในช่วงประมาณธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคมตรงนี้ ซึ่งทางรัฐบาลเองโดยท่านนายกรัฐมนตรีท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ท่านก็ให้ความสำคัญ ได้เน้นย้ำตลอด ก็ได้มอบให้ทุกหน่วยงานในการเข้ามาดูแลตรงนี้ นอกเหนือจากนั้นในส่วนที่ผมได้กราบเรียนว่ากำลังเจ้าหน้าที่ไม่พอนั้น ขณะนี้เราเองก็ได้มีอาสาสมัคร แล้วก็ประสานสนธิกำลังกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ทางกระทรวงมหาดไทยมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็ทางกระทรวงสาธารณสุขมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทางกระทรวงคมนาคม แล้วก็หลาย ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเราก็มีการดูแลพื้นที่

โดยการแบ่งโซนนิ่ง (Zoning) ในการดูแลตรงนี้ และก็ต้องนำกราบเรียนว่า ตั้งแต่มีมติคณะรัฐมนตรีนั้นเราก็ได้แบ่งโซนนิ่งในการกำกับดูแล แล้วก็ส่งเจ้าหน้าที่จากกรมควบคุมมลพิษไปวัดอากาศในแต่ละพื้นที่ ก็ได้เรียนยืนยันว่าอากาศนี้ถ้าเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาอากาศมลพิษนั้นน้อยลง อย่างนี้เป็นต้น อย่างไรก็ตามทางรัฐบาลเองก็ได้ย้ำว่าอยู่ในความไม่ประมาท เราก็จะพยายามเข้มงวดเรื่องนี้ต่อไป

นอกเหนือจากนั้นที่ท่านถามว่าทางกรมป่าไม้ที่บอกว่าเป็นกรมป่าไม้หมดที่พี่น้องประชาชนได้เรียก ก็อยากจะกราบเรียนว่าในส่วนนี้ก็ต้องยอมรับว่าพื้นที่กว้างแล้วการดูแลก็มีการบุกรุกทำลายป่า ตรงนี้ผมเองต้องนำกราบเรียนว่าในส่วนนี้ ผมเองก็ได้เข้าใจที่ท่าน ส.ว. กฤช อาทิตย์แก้ว ที่ได้เป็นห่วงเป็นใยตรงนี้ ซึ่งผมเองก็ได้เน้นย้ำว่าเรามีมาตรการต่อไปนี้ ซึ่งผมเองพยายามเน้นว่าพื้นที่ตรงไหนถ้ามีการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าเราจะมีมาตรการเข้ม ซึ่งเมื่อปีที่ผ่านมาเราก็ได้ย้ำ แต่จากนี้ต่อไปผมมีมาตรการเข้มว่าถ้าพื้นที่ตรงไหนมีการปล่อยปละละเลย หรือมีการละเว้นเราก็จะต้องใช้มาตรการเด็ดขาดหรือมาตรการ ๑๕๗ ในการที่เข้าไปควบคุมดำเนินคดีตรงนี้ มิเช่นนั้นเหมือนที่ท่านได้พูดว่าเขาบอกว่ากรมป่าไม้หมดอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งจะมีมาตรการตรงนี้ ทั้งหลายทั้งปวง ที่ท่านได้ให้ข้อสังเกตนี้ ผมเองในนามกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในนามตัวแทนของทางรัฐบาลนั้นก็ต้องน้อมรับ และก็จะรับข้อสังเกตของท่านนำไป ตรงนี้ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณในโอกาสนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกฤชค่ะ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ขอบคุณท่านประธานครับ นิดเดียวครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้กรุณารับสิ่งที่ผมได้ฝากเอาไว้ไปดำเนินการต่อ

แล้วก็ผมขอฝากเป็นประเด็นสุดท้ายว่า งานป้องกันไฟป่านี้ถ้าหากว่าท่านจะใช้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้เกิดประโยชน์จริง ๆ สั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาท่านไปประสานงานเลย แล้วก็จัดคณะทำงาน บุคคลเหล่านี้มีคณะกรรมการหมู่บ้านซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่จะช่วยเหลือท่านได้นอกเหนือจากเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่ท่านมีอยู่แล้ว เพราะว่าเขาจะเป็นคนที่จะรู้ทุกอย่างในหมู่บ้าน ตำบล จะรู้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะของเราเข้าแล้วก็ออก ส่วนเขานี้อยู่ตลอด ถ้าท่านใช้คณะกรรมการหมู่บ้านให้เกิดประโยชน์ ผมว่าทุก ๆ ปีท่านใช้บุคคลเหล่านี้ช่วยกันป้องกันไฟป่า ท่านจะได้ผลจาก ไม่ใช่เขาไปช่วยดับไฟได้อย่างเดียว เขาจะบอกคนในหมู่บ้าน ตำบลเขาว่าอย่าเข้าไปเผาป่า ก็ฝากไว้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีรับไปนะคะ เป็นอันจบการพิจารณากระทู้ถามที่ ๓.๒ ค่ะ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๓.๓ กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาการลักลอบตัดไม้พะยูง ของท่านประสงค์ นุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญผู้ตั้งกระทู้ถามถามค่ะ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ขอบคุณท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย ก่อนอื่นผมใคร่จะขอกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้ให้ท่านรัฐมนตรีคนโปรดของกระผมมาให้คำตอบในคำถามที่ผมถามในวันนี้ ท่านพูดอะไรมาผมเชื่อหมดครับ แต่ถ้าหากว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้มาตอบเองในวันนี้หรือว่าได้มีโอกาสมาร่วมประชุมกับคณะวุฒิสภาบ้าง บรรยากาศของวุฒิสภาอาจจะเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ยกตัวอย่างเช่นว่า ทางสมาชิกวุฒิสภาอาจจะไม่ไปนั่งฟังอยู่ในห้องอาหาร กลับมานั่งอยู่ในห้องประชุมนี้ให้มีความอบอุ่นมากยิ่งขึ้น แต่กระผมคิดว่าสักวันหนึ่งในอนาคตคณะวุฒิสภาเราจะได้มีโอกาสเห็นท่านนายกรัฐมนตรีมาร่วมประชุมกับเรา ท่านประธานครับ ผมใคร่จะขอเล่าถึงเรื่องความเป็นมาที่ว่าทำไมผมตั้งกระทู้นี้เป็นกระทู้ด่วน เพราะว่าการเป็นกระทู้ด่วนนั้นเป็นภาระของท่านประธานจะต้องวินิจฉัยว่าจะด่วนหรือไม่ และต้องขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงที่ได้วินิจฉัยว่ากระทู้นี้เป็นกระทู้ด่วน แล้วก็ได้มีคำตอบโดยเร็ว คือกระผมได้นำคณะอนุกรรมาธิการศึกษาและติดตามนโยบายด้านความมั่นคง ในคณะกรรมาธิการการทหารของวุฒิสภา ลงพื้นที่อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ระหว่างวันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของทหารกับความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติ อันเป็นนโยบายของท่านประธานคณะกรรมาธิการการทหาร ท่านพลตรี กลชัย สุวรรณบูรณ์ ซึ่งท่านต้องการจะเห็นการร่วมมือของทหารในการปกป้องผลประโยชน์ของชาติในทุกกรณีให้มีความสำเร็จ คือการรักษาทรัพยากรธรรมชาตินี้เป็นนโยบายของรัฐบาล จากการแถลงนโยบายเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ การลงพื้นที่ครั้งนี้ได้มีการประชุมร่วมกันและลงพื้นที่จริงด้วยกับหลายหน่วยงานของรัฐ เช่น จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีฝ่ายทหารด้วย กองกำลังสุรนารี กอ.รมน. ภาค ๒ แยก ๒ ผู้กำกับการ สภ. กาบเชิง ผอ. สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์เขต ๙ จังหวัดอุบลราชธานี หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทับทัน ห้วยสำราญ เจ้าหน้าที่จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ได้ข้อมูลที่น่าเป็นห่วงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่อง

ไม้พะยูง ซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งที่มีลวดลายสวยงาม และเป็นไม้มงคลที่ชาวพี่น้องภาคอีสานได้มีความเชื่อถือกันอย่างมากว่า สามารถที่จะช่วยพยุงชีวิตสภาพความเป็นอยู่ที่ดีอยู่นี้ให้ดีต่อไปได้ แล้วก็ให้ความเป็นมงคลแก่ครอบครัวด้วย เป็นไม้ซึ่งมีราคาสูงมากในตลาด แล้วก็มีอยู่แห่งเดียวในประเทศไทยในขณะนี้ เพราะผมได้ข้อมูลว่าแต่ก่อนนี้ประเทศลาวและประเทศเขมรก็มีไม้ลักษณะนี้เช่นกัน แต่ได้มีการทำลายจนเดี๋ยวนี้ไม่มีเหลือแล้ว มีเหลืออยู่แต่ที่ในประเทศไทยแห่งเดียว ในบริเวณด้านอีสานตอนล่างต่อเขตประเทศกัมพูชามีบ้าง แม้แต่ในประเทศไทยเองที่แถบอำเภอเริงนกทา อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร และบริเวณเทือกเขาภูพาน ซึ่งเคยอุดมสมบูรณ์ไปด้วยไม้พะยูง แต่วันนี้แทบจะหาไม่ได้อีกแล้ว แต่ผมไม่ทราบว่าที่จังหวัดเลยบ้านท่านรัฐมนตรีนั้นจะยังมีไม้ประเภทนี้อยู่บ้างหรือไม่ จากการรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ข้อยุติว่า ----------

การลักลอบตัดไม้พะยูงในพื้นที่หวงห้ามของรัฐ เฉพาะพื้นที่หวงห้ามนะครับ ในทุกพื้นที่มีมากจนเป็นอันตรายนำไปสู่การสูญสิ้นไม้พะยูงแหล่งสุดท้ายของโลกใน ๑๐ ปีข้างหน้าได้นะครับท่านประธาน หากยังขาดการปกป้อง คุ้มครอง รักษาดังที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เพราะการลักลอบตัดไม้นี้ได้กระทำกันอย่างเป็นขบวนการทั้งจากคนไทย ซึ่งอยู่ในประเทศไทยเอง และจากประเทศเพื่อนบ้าน ขอระบุเลยครับว่าจากประเทศกัมพูชาครับ เพราะมีหลักฐานปรากฏอยู่ชัดเจนครับ ซึ่งจากประเทศกัมพูชาได้กระทำกันอย่างท้าทาย ถึงขั้นมีทหารเข้ามาร่วมด้วยครับ คือจากข้อมูลที่ปรากฏ หลักฐานชัดเจนมาก จากการปะทะกันระหว่างเจ้าหน้าที่คนไทยผู้รักษาป่า และได้มีการสูญเสียชีวิตเกิดขึ้นของทางฝ่ายผู้เข้ามาตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งทางกัมพูชาได้ทำการประท้วงและประกาศต่อชาวโลกว่าประเทศไทยทำการรุนแรงเกินกว่าเหตุ ทั้ง ๆ ที่เราปกป้องรักษาไม้พะยูงบนผืนแผ่นดินไทย ประเทศกัมพูชายังได้ออกข่าวเพื่อให้โลกเขารู้ว่าประเทศไทยทำความรุนแรงต่อบุคคลซึ่งเป็นชาวกัมพูชามาบุกป่าในประเทศไทย เป็นพฤติกรรมหรือเป็นแนวโน้มที่ประเทศกัมพูชาใช้ลักษณะนี้มาตลอดในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ชาวโลกรู้ว่าประเทศไทยเราทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งตรงกันข้ามกับความเป็นจริงครับท่านประธาน กรณีเช่นนี้อาจจะนำไปสู่ความขัดแย้งได้ในอนาคต ซึ่งอาจจะรุนแรงกว่าลักษณะนี้ สถิติการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการทำไม้แปรรูปในเขตอนุรักษ์ที่ ๘ เฉพาะไม้พะยูงนะครับท่านประธาน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ มีจำนวนคดีทั้งสิ้น ๖๗๓ คดี เฉพาะไม้พะยูงนะครับ จับกุมผู้ต้องหาได้ ๔๘๕ คน เป็นคนไทย ๑๖๖ คน เป็นชาวกัมพูชา ๓๐๐ คน เกือบเท่าตัว ซึ่งมากกว่าคนไทยเกือบเท่าตัว ซึ่งมีลาวแถมมาอีก ๑๙ คน ที่จับได้นะครับ ยังไม่คิดผู้ซึ่งไม่สามารถจะจับได้อีก และหลบหนีกลับไปสู่ประเทศตนนั้นอีกมากมาย แต่ก็ถือว่าเป็นเรื่องของความเสี่ยงที่เขากล้าเสี่ยงในการทำผิดกฎหมายในพื้นที่ประเทศไทยครับ ความสูญเสียยิ่งมากขึ้นทุกวันครับท่านประธานแล้วก็เป็นไปอย่างรวดเร็ว หากรัฐบาลยังไม่ขับเคลื่อนการปกป้องคุ้มครองไม้พะยูงอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ไม้พะยูงอันมีค่านั้นจะสูญสิ้นไปจากโลกนี้ และไม่มีไม้มงคลชนิดนี้ให้ลูกหลานได้เห็นต่อไปอีกครับท่านประธาน ผมอยากจะขอ

กราบเรียนผ่านท่านประธานไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า

ข้อ ๑ รัฐบาลได้มีนโยบายหรือแนวทางสร้างความเข้มแข็งจริงจังเพื่อการปกป้อง คุ้มครอง รักษาไม้พะยูงโดยวิธีไหน อย่างไรบ้างครับ

ข้อ ๒ ครับท่านประธาน รัฐบาลจะมีการเจรจาหรือหาทางทำข้อตกลงร่วมกันกับประเทศกัมพูชาเพื่อนบ้านของเราเอง ไม่ให้ชาวกัมพูชาทั้งทหารและพลเรือนรุกล้ำอธิปไตยของประเทศไทยเข้ามาลักลอบตัดไม้พะยูงได้บ้างไหมครับท่านประธาน

ข้อ ๓ เป็นคำถามครับว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะนำไม้พะยูงจำนวนมหาศาล ซึ่งเราได้เห็นมาด้วยตาตัวเองครับ ที่ถูกจับและเก็บกองไว้ในพื้นที่หลายพื้นที่มาใช้ประโยชน์ในลักษณะไหนได้อย่างไรบ้างครับ ข้อแรกผมขอถามใน ๓ ประเด็นนี้ก่อน ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในการนี้นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มาตอบชี้แจง ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้ถามของท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ ที่ได้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับปัญหาการลักลอบตัดไม้พะยูง ต้องกราบเรียนนะครับว่า ในส่วนนี้ทางรัฐบาลเองต้องขอขอบคุณท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ ที่ได้เป็นห่วงเป็นใยเกี่ยวกับเรื่องการลักลอบตัดไม้พะยูงดั่งที่ท่านได้ตั้งกระทู้ถามนะครับว่า ปัญหานี้ทางรัฐบาลเองไม่ได้นิ่งนอนใจ สืบเนื่องมาจากได้ติดตามข่าวสารดังที่ท่านได้ตั้งกระทู้ถามว่ามีการจับกุมมาโดยตลอดเกือบทุกวัน บางทีก็เป็นทหาร บางทีก็เป็นตำรวจ บางทีก็เป็นพี่น้องประชาชน บางทีก็เป็นพี่น้องจากต่างประเทศหรือชาวต่างประเทศ อย่างนี้เป็นต้น ก็อยากจะกราบเรียนว่าทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือทางรัฐบาลเองนั้นพยายาม

ในการที่จะเข้มงวด โดยเฉพาะในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โดยกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ----------

5

- ๗๙/๑

ผมเองได้มีมาตรการว่า จากนี้ต่อไปเราต้องมีมาตรการเข้มงวด จากที่เราได้มีการจับกุมมานี้ เราก็ได้ประเมินตลอดว่ามีอยู่ในโซนไหน อย่างที่ท่านได้ถามโซนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสียเป็นส่วนใหญ่ ก็อยากจะกราบเรียนว่าในขณะนี้ผมเองได้มีคำสั่งสั่งการไปให้หัวหน้าส่วนแต่ละส่วนที่ดูแลในแต่ละเขตอนุรักษ์และเขตห้ามล่า เขตต่าง ๆ ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ที่มีไม้พะยูงที่ปลูกในขณะนั้นมีจำนวนมากเราก็จะมีการตรวจเข้มงวด โดยในพื้นที่แต่ละพื้นที่ในละแวกนั้นเราก็จะมีการตั้งด่านแล้วก็ตรวจตราอย่างเข้มงวด ก็ต้องยอมรับว่าถ้าเราไม่เข้มงวดตรงนี้ก็จะมีผู้ที่ไปลักลอบตัดไม้แล้วก็ขนออกอย่างสะดวกสบาย อย่างนี้เป็นต้น เราก็จะมีมาตรการเข้มงวด นอกเหนือจากนั้นเราเองก็ยังได้ดูว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับการลักลอบตัดไม้พะยูงนั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วเราก็จะพยายามไปดูว่าทำอย่างไรกับบทลงโทษให้มีบทลงโทษหนักนิดหนึ่ง เนื่องจากว่าเดิมทีส่วนใหญ่นั้น คำพิพากษาส่วนใหญ่บางครั้งก็อาจจะมีการปรับเท่านั้น ซึ่งเราเองก็ได้เห็นคุณค่าของไม้พะยูงตรงนี้ก็อยากจะนำเรียนท่านประสงค์ นุรักษ์ ว่าทางเราเองนั้นก็ได้เป็นห่วงเป็นใยตรงนี้ นอกเหนือจากนั้นในการเข้มงวดการปราบปรามตรงนี้ทางท่านนายกรัฐมนตรีเองท่านก็ได้ให้หลายหน่วยงานร่วมลงนามเอ็มโอยู เช่น ได้มอบหมายในโครงการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันปราบปรามทำลายทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งได้มีหลายหน่วยงานลงนามเอ็มโอยูร่วมกันเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยมีกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงกลาโหม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติร่วมกับทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการที่จะเข้าไปร่วมสนธิกำลังในการป้องกันและปราบปรามในเรื่องตัดไม้ทำลายป่าตรงนี้ นอกเหนือจากนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่าประเทศไทยของเราเองนั้น ยังห้ามมิให้นำเข้าไม้และสิ่งประดิษฐ์ที่ทำด้วยไม้พะยูงมาจากประเทศกัมพูชาและประเทศลาว และห้ามส่งไม้พะยูงทุกกรณีออกไปนอกราชอาณาจักรอย่างเด็ดขาด ซึ่งเป็นมาตรการที่ทางรัฐบาลเองได้กำชับตรงนี้

ก็อยากจะกราบเรียนว่าในส่วนคำถามที่ ๒ ที่ท่านได้ถามว่า รัฐบาลจะมีการเจรจาหรือหาข้อตกลงร่วมกันระหว่างประเทศกัมพูชาไม่ให้ชาวกัมพูชาทั้งทหารและพลเรือนรุกล้ำอธิปไตยของประเทศไทยลักลอบทำลายไม้พะยูงหรือไม่ ก็ต้องนำกราบเรียนว่าทางรัฐบาลเองก็ได้มีการประชุมของคณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคี

ระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชา ครั้งที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๒๕ – ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ณ โรงแรมดุสิตธานี ที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยและร่วมกับนายฮอนัมฮง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนประเทศกัมพูชา มีข้อตกลงที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาการลักลอบตัดไม้บริเวณพื้นที่ชายแดนไทย – กัมพูชา โดยจัดตั้งคณะทำงานร่วม ๒ ฝ่ายเพื่อเป็นช่องทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งนายฮอนัมฮงได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรจัดให้มีการลาดตระเวนของทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งตรงนี้ก็ได้มีการตกลงกันแล้วก็ได้สร้างความร่วมมือทั้ง ๒ ฝ่ายในการแก้ไขปัญหาตัดไม้อย่างผิดกฎหมายทั้ง ๒ ฝ่ายสามารถตกลงให้ความเห็นชอบ แล้วในการจัดทำความร่วมมือในการป้องกันการตัดไม้อย่างผิดกฎหมายโดยสำนักงานปลัดกระทรวงและกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชได้เตรียมกรอบความร่วมมือในการดำเนินการดังกล่าว และนายวิชาวัฒน์ อิศรภักดีรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศในฐานะหัวหน้าคณะเจรจาฝ่ายไทยกลุ่มการเมืองและความมั่นคงได้เสนอในกรอบการเจรจา ซึ่งฝ่ายกัมพูชาไม่มีข้อขัดแย้งในเบื้องต้น ทั้งนี้กระทรวงการต่างประเทศจะได้จัดการประชุมหารือในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำกรอบความร่วมมือและแนวทางในการดำเนินงานของฝ่ายไทยในโอกาสต่อไป

และในคำถามที่ ๓ ซึ่งท่านได้ถามว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะนำไม้พะยูงจำนวนมหาศาลที่จับและเก็บไว้ในหลายพื้นที่มาใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร ก็อยากจะกราบเรียนนะครับว่า สืบเนื่องมาจากไม้พะยูงและไม้มีค่าที่มีการจับและมีการเก็บรักษาไว้ในการดูแลของส่วนราชการหลายหน่วยงาน หากได้นำมาใช้ประโยชน์สาธารณะก็จะเกิดประโยชน์คุ้มค่า สมประโยชน์ในการใช้สอย พร้อมกับเป็นการประหยัดงบประมาณในการดูแล เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รัฐบาลก็ได้ตั้งคณะกรรมการในการบริหารจัดการไม้มีค่าเพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน ซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้ลงนามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดกรอบแนวทางอำนวยการกำกับดูแล และดำเนินการนำไม้ที่มีค่าเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินและอยู่ในความครอบครองดูแลของส่วนราชการหลายหน่วยงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อแผ่นดิน เช่น การสร้าง ปรับปรุงพิพิธภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์หรืออื่น ๆ ที่ควรแก่แผ่นดิน ทั้งนี้จะต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดความต้องการซ้ำซ้อนเพิ่มเติมอีก กำหนดมาตรการควบคุม กำกับดูแลอย่างเข้มงวดไม่ให้มีการนำไม้มีค่าเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินไปใช้ประโยชน์นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ นี่คือทางรัฐบาลได้ให้ความสำคัญตรงนี้ ผมก็อยากจะเรียนท่านประสงค์ นุรักษ์ ที่ได้ถาม ๓ ประเด็นมานี้ ก็อยากจะกราบเรียนไว้เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประสงค์ยังมีเวลาอีก ๙ นาที เชิญค่ะ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ และขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างสูงที่ท่านรัฐมนตรีได้ให้คำตอบที่มีความชัดเจนว่ารัฐบาลได้มีนโยบายและมีแนวทางในการที่จะดำเนินการในการปกป้อง ปกปักษ์รักษาไม้พะยูงของเราไม่ให้สูญหายไปจากโลกในเร็ววันนี้ แต่ถึงวันนี้นะครับถ้าหากว่านโยบายอย่างนั้นมีจริง แต่ว่ายังไม่ได้มีผลบังคับเลยครับ ยังมีการตัดไม้พะยูงกันทุกวัน ขนาดผมไปเยี่ยมมาเมื่อวานซืนนี้เอง เมื่อวันศุกร์ที่หมู่บ้านภูมิซรอล ตำบลเสาธงชัย อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ต้นไม้พะยูงซึ่งใหญ่ที่สุดในโลกเท่าที่ปรากฏในขณะนี้ว่าทางทหารเขมรได้มาเสนอราคา ๓ แสนบาท เพื่อจะตัดต้นไม้ต้นนั้น แต่ทางทหารไทยซึ่งดูแลพื้นที่ป่าอยู่ไม่ยอม และผมมั่นใจครับว่าจะไม่มีการยอมให้มีการตัดต้นไม้พะยูงต้นที่ใหญ่ที่สุด

ในโลกนั้นออกไปจากผืนแผ่นดินไทย และผมมีแผนและมีนโยบายกับคณะกรรมาธิการการทหาร วุฒิสภา ว่าสักวันหนึ่งเราจะใช้ต้นไม้พะยูงต้นที่ใหญ่ที่สุดในโลกนี้ทำอะไรสักอย่างหนึ่งเพื่อจะปลุกขวัญ ปลุกความสำนึกของคนไทยที่อยู่อย่างน้อยในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานครับ ผมก็คงจะไม่มีคำถามอะไรต่อท่านรัฐมนตรีต่อไปอีกแล้วนะครับ แต่เมื่อเช้าผมมีการประชุมคณะอนุกรรมาธิการติดตามนโยบายด้านความมั่นคงได้มีแนวความคิดที่จะนำเสนอเพื่อให้ท่านรัฐมนตรีได้มีโอกาสรับทราบอย่างน้อยรับทราบ แต่ท่านรัฐมนตรีถ้าหากว่ามีคำตอบให้ในกรณีดังต่อไปนี้ ผมก็จะมีความอบอุ่นที่จะได้นำเสนอต่อคณะอนุกรรมาธิการต่อไปนะครับ

ข้อแรก ไม่ทราบว่าจะเป็นไปได้ไหมว่า ถ้าพวกเราเอาคณะของเราไปปลูกต้นไม้พะยูงซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีค่าไว้ในพื้นที่บริเวณทำเนียบรัฐบาลสักต้นหนึ่ง เพื่อเป็นสิ่งที่มีคุณค่า เป็นสิ่งที่จะพยุงทุกสิ่งทุกอย่างให้บ้านเมืองนี้อยู่ด้วยความอบอุ่นต่อไปตามความเชื่อที่มีอยู่ ถ้าหากว่าทำได้พวกเราทุกคนมีความพร้อมที่จะเอาต้นไม้พะยูงที่มีความสวยงามไปปลูกไว้สักต้นนะครับ

ข้อ ๒ ไม่ทราบว่าจะเป็นไปได้ไหมว่า พื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยนอกเหนือจากภาคอีสานแล้ว ทางรัฐบาลได้จัดเผยแพร่เอาพันธุ์ไม้พะยูงนี้ออกไปแจกจ่ายเพื่อจะให้ปลูกไว้ในพื้นที่อื่นในประเทศไทยด้วย ผมเชื่อครับว่าปลูกได้ ผมเคยเอาไปปลูกไว้ที่สวนผมที่อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เมื่อ ๓ ปีที่แล้ว ตอนนี้ต้นรอบวงประมาณ ๑๒ นิ้วได้แล้ว ไม่ใช่โตช้า โตเร็ว แต่ว่าข้างในเนื้อไม้ไม่ทราบว่าจะมีลวดลายที่แตกต่างกันหรือไม่

ข้อ ๓ วันนี้ทั้งวันส่วนหนึ่งได้มีการพูดถึงเรื่องสนธิสัญญา CITES ถ้าหากว่าวิธีการหนึ่ง วิธีการสุดท้ายที่จะทำได้ถ้าหากว่าไม้พะยูงเราไม่สามารถที่จะปกป้องได้ ถูกลอบตัดกันอย่างที่เป็นอยู่ในลักษณะนี้แล้วอีกไม่นานจะหายไป จะบรรจุไม้พะยูงนี้ไว้ในส่วนหนึ่งของอนุสนธิสัญญา CITES นี้จะได้หรือไม่ เพื่อปกป้องรักษาไม้พะยูงนี้ไว้

และข้อ ๔ ไม้พะยูงเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก คือสามารถจะจัดดัดแปลงเอาไปตัดได้ในพื้นที่กรรมสิทธิ์ ถ้าหากว่าทางคณะรัฐมนตรีมีมติในการที่จะให้ผ่อนปรนเรื่องนี้ได้สักชั่วคราวจะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะปกป้องและรักษาไม้พะยูงให้มียืดยาวต่อไปได้ ท่านประธานครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

- ๘๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ ที่ได้ตั้งข้อสังเกตในส่วนของคณะอนุกรรมาธิการติดตามนโยบายด้านความมั่นคงของวุฒิสภาที่ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องไม้พะยูงเป็นไม้มีค่าน่าจะให้ทางรัฐบาลนั้นในการที่จะนำไปปลูกในทำเนียบรัฐบาลก็ดี หรือนำกล้าไม้ไปแจกพี่น้องประชาชนก็ดี ในส่วนนี้ทางกรมป่าไม้ก็ดี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชก็มีการเพาะกล้าไม้พะยูง ขณะนี้พี่น้องประชาชนที่มีความต้องการทางกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชก็ได้นำเอาไปมอบให้กับพี่น้องประชาชนในการที่จะปลูก ซึ่งตรงนี้มีพี่น้องประชาชนในแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะพี่น้องภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มารับมอบเพื่อที่จะนำไปปลูกในพื้นที่ น.ส. ๓ ในพื้นที่ที่พี่น้องประชาชนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน อยากจะเรียนท่านประสงค์นุรักษ์ นอกเหนือจากนั้นในส่วนที่ท่านได้ฝากไว้ว่าจะมีการประชุมเรื่อง CITES ในวันที่ ๒ – ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ นี้ ก็อยากจะกราบเรียนว่าประเทศไทยของเราเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม CITES ประเทศไทยเราก็ได้เตรียมผลักดันให้ไม้พะยูงขึ้นอยู่ในบัญชีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ หรือใช้กลไกของ CITES ซึ่งเป็นมาตรการในการควบคุมการนำเข้าออกไม้พะยูงระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งอยากกราบเรียนว่าในส่วนนี้ที่ท่านได้เสนอแนะ ทางรัฐบาลโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมที่จะรับนำไปในการประชุมของ CITES ที่จะประชุมในวันที่ ๒ – ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ นี้ ก็ต้องขอกราบขอบคุณท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ ที่ได้สนใจเกี่ยวกับการป้องกันการลักลอบตัดไม้พะยูงในครั้งนี้ ก็ต้องขอกราบขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันจบการพิจารณากระทู้ถามที่ ๓.๓ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๓.๘ กระทู้ถาม เรื่อง นโยบายของรัฐบาลในด้านการปฏิรูปประเทศ ท่านคำนูณ สิทธิสมาน เป็นผู้ตั้งถาม ถามท่านนายกรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในการนี้นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ตอบชี้แจงค่ะ ขอเชิญผู้ตั้งกระทู้ถามถามค่ะ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ความจริงกระทู้ถามนี้ก็เป็นกระทู้ถามที่ผมมีความสนใจเป็นพิเศษ ณ เวลานั้น ก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่า กระทู้ถามนี้ผมตั้งตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ครับ ท่านฟังไม่ผิดครับ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เพราะฉะนั้นเป็นระยะเวลาที่เนิ่นนานมามาก แต่ผมเห็นว่าก็ยังคงมีความทันสมัยอยู่ตามสมควร ผมตั้งกระทู้ถามนี้หลังจากที่รัฐบาลชุดนี้เข้ามาบริหารประเทศโดยการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาแห่งนี้ ในวันที่ ๒๓ – ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ประเด็นก็คือ ตามเอกสารผมคงจะไม่อ่านทั้งหมดโดยเนื้อหาสาระก็คือว่า ผมมีความเห็นว่าวิกฤติทางการเมืองที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในประเทศไทยดำรงมาเป็นเวลากว่า ๕ ปี ณ วันที่ตั้งกระทู้ถามมาจนถึงวันนี้ก็คงจะ ๖ – ๗ ปีเข้าไปแล้วก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างกว้างขวางขึ้นในสังคม แล้วก็ยกระดับเป็นความรุนแรงจนถึงขั้นเสียชีวิตและเลือดเนื้อของพี่น้องประชาชนคนไทยด้วยเองตั้งแต่ในปี ๒๕๕๑ กลุ่มหนึ่ง ปี ๒๕๕๒ และปี ๒๕๕๓ ก็อีกกลุ่มหนึ่ง ----------

แล้วมีข้อน่าสังเกตก็คือว่ารัฐบาลชุดที่แล้วก่อนที่รัฐบาลชุดนี้จะเข้ามาบริหารประเทศ ได้ตั้งคณะกรรมการอิสระขึ้นมา ๓ คณะ หลังเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ เพื่อหาทางคลี่คลาย โดยคณะหนึ่งมุ่งตรวจสอบและค้นหาความเป็นจริงเพื่อเป็นรากฐานของการปรองดองก็อย่างที่ทราบกันดีนะครับ ก็คือคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติหรือ คอป. ที่มีท่านอาจารย์ดอกเตอร์คณิต ณ นคร เป็นประธาน ส่วนอีก ๒ คณะนั้นมุ่งแสวงหาทิศทางการปฏิรูปประเทศ ก็คือคณะกรรมการปฏิรูป มีท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชน เป็นประธาน แล้วก็คณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป มีศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี เป็นประธาน ทั้งนี้ก็โดยรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชนและภาควิชาการที่เสนอหลักคิดว่าวิกฤตใหญ่ของประเทศที่เกิดขึ้นแท้จริงแล้วมีรากฐานมาจากความไม่เป็นธรรมในสังคมที่สั่งสมมายาวนาน การดับวิกฤตอย่างยั่งยืนจะต้องไม่ใช่เพียงแค่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการค้นหาความจริงหาคนถูก คนผิด ในแต่ละเหตุการณ์เท่านั้น หากแต่จะต้องสาวลึกลงไปที่ต้นเหตุที่แท้จริงคือสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับด้วยการเริ่มต้นปฏิรูปประเทศ ทั้งนี้ มิใช่แต่เพียงการปฏิรูปการเมืองอย่างแคบด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญใหม่หรือจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่เท่านั้น คณะกรรมการอิสระทั้ง ๓ ชุด จึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นฟันเฟืองสำคัญในการระดมสมองจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างพิมพ์เขียวของการปฏิรูปประเทศครั้งสำคัญขึ้น แต่ที่พูดนี้ก็ไม่ได้เห็นว่ารัฐบาลชุดที่แล้วเขาทำถูกหรอกนะครับ เพราะว่ารัฐบาลชุดที่แล้วเมื่อตั้งคณะกรรมการอิสระขึ้นมา ๓ ชุดแล้วท่านก็ไม่ได้ดำเนินการอะไรอย่างต่อเนื่อง และอันที่จริงสิ่งที่ผมเสนอตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้วก็เสนอมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ แล้วด้วยซ้ำไปว่าสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ รัฐบาลไม่ว่ารัฐบาลไหนขึ้นมาบริหารประเทศควรจะต้องบริหารประเทศเสมือนหนึ่งว่าเป็นรัฐบาลเฉพาะกิจเพื่อภารกิจเฉพาะ ไม่ใช่บริหารประเทศเหมือนกับประเทศอยู่ในสภาวะปกติ อันนี้ก็ขออนุญาตเสริมครับ แต่ว่าเมื่อรัฐบาลชุดนี้ขึ้นมาเป็นรัฐบาลจากการชนะการเลือกตั้งแล้ว ในนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ท่านกล่าวถึงเพียงแต่ว่าจะมอบหมายให้ คอป. ดำเนินการต่อไป แต่ว่าไม่ได้กล่าวถึงคณะกรรมการอีก ๒ คณะ ก็คือคณะกรรมการปฏิรูปและคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป รวมทั้งไม่ได้กล่าวถึงนโยบายการปฏิรูปประเทศด้วย มีแต่เพียง

กล่าวในนโยบายข้อ ๑.๑๖ เรื่องเร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปทางการเมืองด้วยการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงทำให้เกิดความสงสัยไม่ชัดเจนต่อสถานะของคณะกรรมการ ๒ ชุดที่นโยบายของรัฐบาลไม่ได้กล่าวถึง คือคณะกรรมการปฏิรูปและคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป ซึ่งเป็นคณะกรรมการอิสระที่ดำเนินการภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาเรียบร้อย คณะกรรมการปฏิรูปและคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูปก็ได้ดำเนินการคืบหน้ามาเป็นลำดับ โดยประสานกับหน่วยราชการประจำและมีเงื่อนไขผูกพันกับงบประมาณประจำปี โดยมีการจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปหรือ สปร. ขึ้นมา ภายในสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติหรือ สช. เพื่อทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการอิสระทั้ง ๒ คณะ ซึ่งโดยกฎหมายแล้วหน่วยงาน สปร. ยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามข้อกำหนดที่มีในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งมีข้อความในข้อ ๑๕ ระบุให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินงานตามระเบียบนี้นะครับ ----------

อันนี้ก็เป็นเหตุที่ผมตั้งกระทู้ถามไว้ ๓ – ๔ ประการ ในเอกสารก็จะขอย่อ ๆ แล้วกราบเรียนผ่านท่านประธานให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบไปรวดเดียวเลยก็ได้ทั้ง ๓ – ๔ ข้อที่มีในคำถาม แล้วถ้าเผื่อว่ากระผมยังติดใจสงสัยประการใดก็จะได้ลุกขึ้นมาถามหรือว่าตั้งข้อสังเกตต่อไปนะครับ

ข้อ ๑ ก็คือขอทราบนโยบายที่ชัดเจนต่อคณะกรรมการปฏิรูปและคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูปว่าจะยังคงมีบทบาทหน้าที่ภารกิจและได้รับงบประมาณรายจ่ายต่อไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ. ๒๕๕๓ อยู่ต่อไปหรือไม่อย่างไร สถานะในขณะนี้ผมเองก็ยังไม่ทราบจริง ๆ นะครับ

ข้อ ๒ บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานประจำคือ สปร. คือสำนักงานปฏิรูป ซึ่งตั้งขึ้นภายใต้ระเบียบดังกล่าวยังคงดำรงอยู่หรือไม่ ยังคงผูกพันอยู่กับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือไม่

ข้อ ๓ ก็คือถามถึงนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันว่ารัฐบาลมีนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการปฏิรูปประเทศหรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๔ รัฐบาลจะเชื่อมโยงแนวนโยบายในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้สอดคล้องกับทิศทางการปฏิรูปประเทศถ้ารัฐบาลมีทิศทางอันนี้หรือไม่ อย่างไร

ขอสักนิดหนึ่งนะครับว่า อันที่จริงผมศึกษานโยบายของรัฐบาลชุดนี้มาตั้งแต่ต้นก็เห็นว่าในนโยบายของรัฐบาลที่ท่านแถลงไว้ในบทอารัมภบทในหน้า ๒ นั้นก็เป็นการเขียนที่น่าชื่นชม คือท่านพูดไว้บอกว่าประเทศไทยอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้าง ๓ ประการ คือการเปลี่ยนผ่านของเศรษฐกิจมี ๔ ข้อ การเปลี่ยนผ่านทางด้านการเมืองและการเปลี่ยนผ่านของโครงสร้างประชากรและสังคม แต่ว่าเมื่อลงไปลึกในรายละเอียดของนโยบายแล้วกลับพบแต่นโยบายในเชิงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการเยียวยาความทุกข์หรือความด้อยโอกาสของพี่น้องประชาชนในรูปแบบที่อาจจะถูกเรียกว่านโยบายประชานิยมเสียเป็นด้านหลัก แต่กลับไม่พบเห็นนโยบายในเชิงการปฏิรูปประเทศที่จะเป็นการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนที่จะเป็นการผ่าตัดรักษาโรค ไม่ใช่เพียงแค่ให้ยาแอสไพรินบรรเทาอาการปวดชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น ก็ขอถามในเบื้องต้นคำถามแรกรวม ๆ กันไปแค่นี้ก่อน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีตอบชี้แจงค่ะ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นะครับ ต้องขอกราบขอบพระคุณผู้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับเรื่องนโยบายของรัฐบาลในด้านการปฏิรูปประเทศ ก็จะขออนุญาตตอบเป็นคำถามรวมอย่างที่ท่านผู้ตั้งกระทู้ถามได้ขอถามมาทั้ง ๔ ข้อไปเลยนะครับ

ข้อแรก ถามว่านโยบายที่ชัดเจนของรัฐบาลต่อการปฏิรูปประเทศ คณะกรรมการปฏิรูปและคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูปว่ายังจะคงมีบทบาทหน้าที่ภารกิจต่อไปอย่างไร หรือไม่นะครับ อยากจะเรียนดังที่ท่านได้กล่าวว่ามีคณะกรรมการ ๓ ชุด แต่ที่เน้นในวันนี้คงจะหมายถึงบทบาทหน้าที่ความเป็นอยู่หรือสถานะความเป็นอยู่ของ ๒ คณะดังกล่าว ผมขอเรียกสั้น ๆ คณะแรกคือคณะกรรมการปฏิรูป (คปร.) ซึ่งมีท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นได้กำหนดในเรื่องของระยะเวลาการดำเนินการไว้ ๓ ปี ดังที่ท่านได้ทราบ ก็คือเริ่มตั้งแต่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งจะสิ้นสุด ๓ ปี ก็คือในเดือนกรกฎาคมปีนี้ แต่อย่างไรก็ตามคณะดังกล่าวซึ่งท่านอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธานท่านได้ลาออกจากตำแหน่ง ก็จึงทำให้เป็นผลว่าคณะกรรมการทั้งชุดได้พ้นจากตำแหน่งไปด้วย ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ อย่างไรก็ตามท่านก็ได้ปฏิบัติหน้าที่แล้วก็ได้ส่งมอบยุทธศาสตร์แล้วก็แนวทางมาตรการพร้อมทั้งกระบวนการต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิรูป จัดทำข้อยุติและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิรูปเพื่อเสนอต่อภาครัฐและสาธารณะเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติเรียบร้อยแล้ว ปัจจุบันจึงไม่มีการตั้งคณะใหม่ขึ้นมาทดแทนคณะดังกล่าว นี่คือเอกสารชุดที่ท่านประธานชุดดังกล่าวท่านอานันท์ ปันยารชุน ได้จัดทำ ซึ่งก็จะมีผลให้สาธารณะและภาครัฐนำไปปฏิบัติอยู่แล้ว ส่วนคณะที่ ๒ คือคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป ----------

ซึ่งมีศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี เป็นประธาน เช่นเดียวกันท่านก็มีกรอบระยะเวลาการดำเนินการ ๓ ปีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ก็จะไปสิ้นสุดวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งจะถึงนี้ ปัจจุบันงบประมาณใน ๒ คณะนี้ก็ยังเป็นงบประมาณซึ่งเป็นปีงบประมาณปี ๒๕๕๖ อยู่ ดังนั้นการดำเนินการถามว่ามีงบประมาณดำเนินการหรือไม่ก็ยังคงมีงบประมาณดำเนินการอยู่ ในส่วนของคณะกรรมการของท่านศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี ที่เรียกว่า คณะกรรมการสมัชชาปฏิรูปนั้นได้มีการจัดประชุมคณะกรรมการที่เรียกว่า สมัชชาปฏิรูประดับชาติ ขึ้นมา ๒ ครั้งแล้ว ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๔ – ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติทั้งสิ้น ๘ เรื่องด้วยกัน ผมขออนุญาตว่าอาจจะไม่ลงในรายละเอียดนัก แต่ว่าเดี๋ยวจะมอบเอกสารให้ท่าน ครั้งที่ ๒ สมัชชาปฏิรูประดับชาติที่ได้มีการประชุมเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ มีมติด้วยกันทั้งหมด ๖ เรื่อง อันนี้ก็สามารถที่จะบอกได้ว่าผลการดำเนินงานของคณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดนั้นก็มีผลการดำเนินงานออกมาเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยขณะนี้สำนักงานปฏิรูปหรือ สปร. ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติหรือ สช. ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าว ท่านถามว่าฝ่ายเลขานุการมีบทบาทหน้าที่เหมือนเดิมหรือไม่ ปรับเปลี่ยนไปอย่างไร แล้วได้รับงบประมาณประจำปีต่อไปหรือไม่ อย่างไร อยากจะเรียนว่าตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูป พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๒ ที่กำหนดให้สำนักงานปฏิรูปหรือ สปร. เป็นหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติมีระยะเวลาการดำเนินงาน ๓ ปี ปัจจุบันนี้ก็ได้ดำเนินการกระทำภารกิจอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด แล้วก็จะไปสิ้นสุดวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ส่วนเรื่องงบประมาณได้ดำเนินการจัดตั้งงบประมาณ ๓ ปีไว้ทั้งสิ้นประมาณ ๓๖๑ ล้านบาทเศษ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ได้งบประมาณประมาณ ๑๘๗ ล้านบาทเศษ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ งบประมาณประมาณ ๗๕ ล้านบาทเศษ และในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ได้งบประมาณอีกประมาณ ๙๗ ล้านบาทเศษ งบประมาณนี้ยังสนับสนุนการทำหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการได้

ส่วนคำถามข้อที่ ๓ ท่านถามว่ารัฐบาลมีนโยบายและแนวปฏิบัติในการปฏิรูปประเทศหรือไม่ อย่างไร อย่างที่ผมได้เรียนว่าเมื่อมีการจัดทำแนวทางการปฏิรูปประเทศ

ในเรื่องของคณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดดังกล่าวแล้ว รัฐบาลก็ได้เห็นความสำคัญแล้วก็เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลได้นำข้อเสนอของคณะกรรมการทั้งสองมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมต่อไป โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ซึ่งกำลังจะนำเสนออยู่ ได้บรรจุเป็นยุทธศาสตร์ในการจัดทำงบประมาณไว้ ๓ ด้านด้วยกัน

ยุทธศาสตร์ด้านแรก ก็คือยุทธศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาคุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต และความเท่าเทียมกันในสังคม แผนงาน การสร้างโอกาส การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน โดยมีประเด็นในเรื่องของการลดความเหลื่อมล้ำ มีการพัฒนาระบบความช่วยเหลือประชาชนให้สามารถเข้าถึงระบบงานยุติธรรม และสนับสนุนเครือข่ายยุติธรรมชุมชนในท้องถิ่น เพื่อลดความขัดแย้ง ตลอดจนให้ความรู้แก่ประชาชนถึงสิทธิ หน้าที่ และการเข้าถึงบริการ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบกลไกวิธีการทำงาน เพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชน นั่นคือยุทธศาสตร์ในด้านแรก

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ คือยุทธศาสตร์ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนงานอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีประเด็นการสร้างความเป็นธรรมในการจัดการทรัพยากรแร่ มีการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๓ ก็คือการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี แผนงานการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีประเด็นในเรื่องของการปฏิรูปโครงสร้างอำนาจ สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและความต้องการในด้านการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่จะได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น –----------

และแผนงานบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ นี่ก็คือยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลนำมาดำเนินการในข้อเสนอแนวทางการปฏิรูปประเทศในการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๕๗

ส่วนประเด็นคำถามข้อที่ ๔ ที่ถามว่ารัฐบาลจะเชื่อมโยงนโยบายในเรื่องนี้ในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้สอดคล้องอย่างไร ผมเรียนว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นก็คงจะขึ้นอยู่กับกระบวนการที่จะได้ข้อยุติในประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเนื้อหาสาระของรัฐธรรมนูญที่จะออกมาเป็นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นจะมีสาระอย่างไรในรายละเอียด แต่อย่างไรก็ตามจะมีหลักของรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ก็คือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปและมติของสมัชชาปฏิรูปในประเด็นเรื่องของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสอดคล้องกับมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าก็คงยังอยู่ต่อในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชน อย่างไรก็ตามอย่างที่ผมเรียนว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะมีหน้าตาอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับแนวทางที่จะได้ข้อยุติว่าจะมีสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาหรือไม่

นั่นคือคำตอบที่ผมอยากจะเรียนเบื้องต้นว่าทั้ง ๔ ข้อที่เป็นคำถามนั้นโดยสรุปก็คือว่า รัฐบาลยังให้ความสำคัญในเรื่องของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่มีคณะกรรมการดังกล่าว โดยได้ดำเนินการนำมติและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการดังกล่าวมาปฏิบัติ แล้วก็ยังสนับสนุนในการทำหน้าที่ต่อจนกว่าจะหมดวาระไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเมื่อครบกำหนด ๓ ปี ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ได้กลับขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ท่านคำนูณถามต่อครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานครับ คำนูณ สิทธิสมาน ก็จะขอต่อเนื่อง ก็ดูเหมือนว่ารัฐบาลก็นำมาปฏิบัติโดยสอดใส่ไว้ในบางส่วนตามงบประมาณปี ๒๕๕๗ ทีนี้ก็คือว่าเมื่อหมดอายุลงไปในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ แล้วนี้

รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรกับทิศทางการปฏิรูปประเทศกับหน่วยงานประจำที่ตั้งขึ้นแล้วก็ใช้งบประมาณมา ๓ ปี จะดำเนินการต่อเนื่องหรือไม่ โดยรัฐบาลก็อาจจะใส่มุมมองของรัฐบาลลงไปให้เป็นการทำงานต่อเนื่อง อันนี้ประการที่ ๑ เพราะว่าก็จะหมดลงในกลางปี ๒๕๕๖ นี้แล้วนะครับ

อีกประการหนึ่งก็คือ อาจจะเป็นทั้งคำถามแล้วก็อาจจะเป็นเชิงเสนอแนะก็ได้ คือผมเห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลกำลังจะทำในปีนี้ที่ถือว่าเป็นธงหลักใหญ่ของรัฐบาลตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงตอนต้นปีก็เป็นสิ่งที่สำคัญ ก็คือการลงทุนในสาธารณูปโภคพื้นฐานอย่างที่ทราบกันดีว่า ๒.๒ ล้านล้านบาท ซึ่งจะทำเป็นร่างพระราชบัญญัติเสนอเข้าสู่สภาคาดว่าในช่วงเดือนมีนาคม เมษายนนี้นะครับ ซึ่งอันที่จริงการลงทุนทั้งหมดนี้ก็จะเป็นทั้งสิ้นประมาณ ๔.๒๕ ล้านล้านบาท โดยอีก ๒.๒ ล้านล้านบาทที่จะอยู่นอกร่างพระราชบัญญัติก็จะกระจายอยู่ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อเนื่องไปอีก ๖ – ๗ ปี ก็เข้าใจว่าเป็นความประสงค์หรือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่รัฐบาลมุ่งหวังว่าจะเปลี่ยนประเทศที่ท่านใช้คำว่า จะทำให้ประเทศหลุดออกจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง แต่อย่างไรก็ตามผมมองว่าอันนั้นก็เป็นเพียงทางด้านวัตถุ ทางด้านเศรษฐกิจอย่างเดียว ถ้าเผื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จริงจังต่อการปฏิรูปประเทศนี้ ผมอยากเสนอแนะให้รัฐบาลประกาศเป็นทิศทางที่ชัดเจน หรืออาจจะเสนอเป็นแผนงาน หรือจะเลียนแบบ จะล้อร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการลงทุนสาธารณูปโภคพื้นฐานก็ย่อมได้ ก็คือ เป็นเมนู แฟคโต (Manu facto) ของรัฐบาล ซึ่งอาจจะทำเป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนออกมา ก็จะทำให้พี่น้องประชาชนได้เกิดความเข้าใจว่าต่อนี้ไปทิศทางของประเทศเราจะไม่ได้พูดถึงแต่เฉพาะเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ อย่างเดียว แต่จะพูดถึงการลดช่องว่าง ลดความเหลื่อมล้ำ และการแก้ไขที่มีเป็นขั้นตอนอย่างเช่น----------

การลงทุนสาธารณูปโภคพื้นฐานท่านก็สามารถบอกได้ว่า จะทำต่อไป ๗ ปีงบประมาณ แต่ถ้าแผนการปฏิรูปประเทศที่รัฐบาลอาจจะมีข้อสรุปมาจากคณะกรรมการอิสระต่าง ๆ หรือแนวความคิดของรัฐบาลเอง ถ้าสามารถจะรวบรวมมาเป็นพระราชบัญญัติที่จะมีระยะเวลาการปฏิบัติต่อไป ผมว่าไม่ต้อง ๘ ปีหรอกครับ จะ ๗ ปีหรือจะ ๑๐ ปีงบประมาณก็สามารถทำได้ แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องอาศัยงบประมาณมากเป็นจำนวนหลักล้านล้านบาท ถ้าทำได้ควบคู่กันไปอย่างนี้ก็จะทำให้เห็นว่า สิ่งที่เป็นนโยบายการแก้ปัญหาเฉพาะหน้านั้นก็เป็นเรื่องเฉพาะหน้า แต่เรื่องใหญ่ที่สำคัญกว่านั้นก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลคิดอยู่เหมือนกัน อันนี้ถ้าจะเป็นคำถามก็ได้ หรือถ้าจะเป็นข้อเสนอแนะก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐบาลด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่า ถึงแม้ว่าคณะกรรมการดังกล่าวจะหมดวาระในเดือนกรกฎาคมปีนี้ เมื่อครบกำหนด ๓ ปีตามที่ได้ตั้งไว้ตั้งแต่ต้น รัฐบาลก็คงจะต้องดำเนินการในเรื่องของการปฏิรูปในลักษณะที่เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลก็คือ การกระจายให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบไปดำเนินการ อย่างที่ผมเรียนว่าในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เราก็จะมียุทธศาสตร์ในเรื่องใหญ่ ๆ ทั้ง ๓ ด้านอยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อหมดวาระไปแล้ว เรื่องนี้ก็ไม่ได้หายไปกับการหมดวาระของคณะกรรมการดังกล่าว

ส่วนเรื่องของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องของการจัดทำลักษณะทำเป็นพระราชบัญญัติเฉกเช่นเดียวกับเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานนั้น ผมคิดว่าก็คงจะต้องมีการหารือกันในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามก็จะรับแนวคิดของท่านไปในโอกาสที่จะหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบกระทู้ถามที่ ๓.๘ ขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ ท่านสมาชิกครับต่อไปจะเป็นกระทู้สุดท้ายสำหรับวันนี้นะครับ เป็นกระทู้ถามที่ ๓.๙ เรื่อง มาตรการติดตามเร่งรัดการดำเนินงานตรากฎหมายลำดับรองตามบทบัญญัติ

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ของท่านสุพจน์ เลียดประถม ซึ่งท่านถามท่านนายกรัฐมนตรี

ประธานวุฒิสภา : วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้มอบหมายให้ท่านวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ตอบชี้แจงนะครับ ท่านมีเวลา ๒๔ นาทีในการถามตอบ เชิญท่านสุพจน์ได้ตั้งกระทู้ถามครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้ตั้งกระทู้ถาม ก็ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณารอตอบกระทู้จนกระทั่งถึงช่วงเย็น ประเด็นกระทู้ของผมก็เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เพราะฉะนั้นตัวรัฐธรรมนูญจะบัญญัติรายละเอียดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ครบไว้ในรัฐธรรมนูญคงเป็นไปได้ยาก ถ้าเป็นเช่นนั้นคงจะมีหลายพันมาตรา การที่จะร่างรัฐธรรมนูญคงจะทำได้ลำบาก แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งทั่วไปรัฐธรรมนูญก็จะมีลักษณะเป็นการกระชับ รัดกุม ผมเรียนต่อท่านประธานว่า รัฐธรรมนูญของเรามีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ปี ๒๕๕๐ ผ่านมาถึงปัจจุบันก็ ๕ ปีเศษก็ต้องเรียนต่อท่านประธานว่ามีกฎหมายลำดับรองที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญหลายบทหลายมาตราท่านประธาน เช่น ถ้อยคำที่เขียนว่า ทั้งนี้ ตามกฎหมายบัญญัติ อันนี้ก็เป็นประเด็นหนึ่ง เป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องบัญญัติกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเอง หรือพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็ถึงปัจจุบันครับ ผมดูจากรายงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งมีสำนักที่ติดตามการปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผมดูรายงาน ๑๒ ปีของหน่วยงานนี้ท่านประธานเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ปีที่แล้วนี้ เขียนไว้ว่ามีกฎหมายที่ดำเนินการแล้วทั้งหมด ๒๙๙ ฉบับ ท่านประธานครับ แต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ อันนี้เป็นข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์----------

อยู่อีกประมาณสัก ๑๓๘ ฉบับ ตัวเลขนี้อาจจะลดลงไปบ้างท่านประธาน แต่ที่ผมต้องนำเรียนในประเด็นเหล่านี้ก็ต้องเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด และผมเชื่อว่าพี่น้องที่มีจิตใจเป็นประชาธิปไตยจะหวงแหน เพราะเป็นบทบัญญัติที่มุ่งที่จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน การที่ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายลำดับรองไว้ ก็เป็นการง่ายที่หน่วยงานของรัฐหรือใครก็ตาม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ตามที่จะไปละเมิดสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพราะเนื่องจากยังไม่มีกฎหมายมารับรองสิทธินั้น ผมยกตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรม ก็คือตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง อันนี้ก็ชัดเจนท่านประธาน ณ ปัจจุบันแม้เราจะมีปัญหามากเลยที่มาบตาพุด เราก็ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่ององค์การอิสระ ท่านประธานครับ เราใช้แต่ระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรี หรือตามมาตรา ๑๖๗ วรรคสาม เรื่องกฎหมายการเงินการคลัง ท่านประธานอันนี้ก็ยังไม่มี หรือขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๘๐ วรรคห้า ท่านประธานก็ยังไม่มี ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีตอบเมื่อสักครู่รัฐธรรมนูญเราจะแก้อยู่แล้วท่านประธาน กฎหมายลำดับรองเป็นกฎหมายสำคัญหลายฉบับเลย เราก็ยังไม่ได้บัญญัติ ที่สำคัญอย่างยิ่งท่านประธานครับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีทั้งหมด ๙ ฉบับ ต้องเรียบร้อยสมบูรณ์แล้วนะครับ เป็นเหมือนแขนขากลไกสำคัญมากเลย อย่างน้อยก็มีฉบับหนึ่งท่านประธานที่ยังไม่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้ก็จะบอกเลยว่าถ้าเรามุ่งมั่นจะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน เราจะต้องมีกฎหมายลำดับรองซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ต้องเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่ามีกฎหมายลักษณะที่ผมอภิปรายและเกี่ยวเนื่องกับรัฐธรรมนูญของปี ๒๕๕๐ อีกกี่ฉบับที่ทางรัฐบาลเอง ก็ไม่ได้โทษรัฐบาลนี้เสียทีเดียวนะครับท่านประธาน รัฐธรรมนูญบังคับใช้เมื่อปี ๒๕๕๐ ผ่านมาหลายยุคหลายสมัยหลายรัฐบาลก็คงไม่ต้องกล่าวถึง แต่ถึงปัจจุบันก็เป็นหน้าที่ครับท่านประธานของรัฐบาลชุดนี้ ท่านมีกฎหมายอีกกี่ฉบับที่ยังไม่ได้บัญญัติ อันนี้เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือท่านมีมาตรการติดตาม เร่งรัดการดำเนินการตรากฎหมายลำดับรองตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญหรือไม่ อย่างไร ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีตอบ ๒ คำถามของท่านสุพจน์ครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ต้องขอกราบขอบพระคุณผู้ที่ได้ตั้งกระทู้ถามในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการตรากฎหมายลำดับรองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผมอยากจะเรียนว่าเรื่องนี้มีความสำคัญ แล้วก็ผมเชื่อมั่นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องให้ความร่วมมือกันระหว่างทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ แต่อย่างไรก็ตามช่วงระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลก็ให้ความสำคัญในการที่จะพยายามเสนอร่างพระราชบัญญัติที่เป็นกฎหมายที่เรียกว่ากฎหมายลำดับรองเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา กระบวนการในการร่างกฎหมายก็คงจะทราบว่าเป็นกระบวนการที่บางครั้งอาจจะต้องใช้เวลา บางครั้งอาจจะต้องมีการเร่งรัด ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญแล้วรัฐบาลก็ให้ความสำคัญมาโดยตลอด ผมขออนุญาตก่อนที่จะบอกว่าจะเหลือกี่ฉบับนั้น มีฉบับที่ท่านได้ถามไว้ในกระทู้ประมาณ ๔ ประเด็น หรือ ๔ ฉบับด้วยกัน ขออนุญาตได้กล่าวถึงความคืบหน้าของแต่ละฉบับก่อนนะครับ

เรื่องแรก ก็คือเรื่องของขั้นตอนและวิธีการการจัดทำหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคห้า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการต่างประเทศ ปัจจุบันนี้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ระหว่างการปรับแก้ร่างพระราชบัญญัติการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ พ.ศ. .... ----------

เนื่องจากว่าที่ประชุมคณะกรรมการพิเศษของกระทรวงการต่างประเทศพิจารณาในอนุสัญญาต่าง ๆ แล้วมีการหารือกันคิดว่าน่าจะมีการปรับในบางส่วน หลังจากนั้นก็จะทำหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งร่างที่ปรับแก้นี้ไปเพื่อยืนยันร่างพระราชบัญญัติการทำหนังสือสัญญาดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง พูดง่าย ๆ ก็คือว่ามีการแก้ไข แล้วก็มีการหารือกันเป็นระยะ สุดท้ายล่าสุดก็คาดว่าจะส่งไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็จะเสนอให้คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบก่อนที่จะนำกลับมาเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป อย่างไรก็ตามที่ท่านถามว่าระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายลำดับรอง เรามีมาตรการในเรื่องของการที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างไรระหว่างที่ยังเป็นช่องว่างของการที่ยังไม่ได้ออกกฎหมายในส่วนมาตรา ๑๕๐ นั้นทางกระทรวงการต่างประเทศจะเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรา ๑๕๐ แก่ส่วนราชการต่าง ๆ ก็หมายความว่าถ้ายังไม่มีกฎหมายรองความสงสัย ข้อขัดข้อต่าง ๆ ส่วนราชการก็จะต้องหารือกับกระทรวงการต่างประเทศกระทรวงการต่างประเทศก็จะทำหน้าที่ชี้แจงให้คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ นอกเหนือจากการที่ได้ให้ความเห็นหรือชี้แจงแล้ว ทางอธิบดีและรองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมายและข้าราชการของกรมสนธิสัญญาก็ออกไปเป็นวิทยากรบรรยายให้ส่วนราชการต่าง ๆ ได้เข้าใจถึงบทบัญญัติของมาตรา ๑๕๐ และกระบวนการในการจัดทำหนังสือสัญญา นอกเหนือจากนั้นก็มีการจัดอบรมบุคลากรสัมมนาให้ทราบในเรื่องดังกล่าวพร้อมทั้งเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจผ่านทางเว็บไซต์ (Website) แล้วก็เอกสารต่าง ๆ นี่คือในส่วนของกฎหมายฉบับแรกก็คือเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๑๕๐

ในส่วนของประเด็นที่ท่านถามเกี่ยวกับมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญและมาตรา ๑๖๗ ของรัฐธรรมนูญ เรื่องแรกมาตรา ๖๗ ก็คือเรื่องขององค์การอิสระซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ท่านได้ถามว่ามีความเป็นห่วงว่าขณะนี้ยังไม่มีก็จะกระทบสิทธิต่าง ๆ สถานะปัจจุบันนี้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังดำเนินการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. .... ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา นั่นหมายความว่ามีการดำเนินการส่งไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว แต่ว่าคณะกรรมการ

กฤษฎีกามีข้อสังเกต เพราะฉะนั้นก็ส่งกลับมาทบทวนในประเด็นเรื่องความซ้ำซ้อนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การตามรัฐธรรมนูญในกฎหมายปัจจุบัน เมื่อเป็นข้อยุติระหว่างกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วก็คณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วก็คงจะนำเสนอเป็นไปตามขั้นตอนของการเสนอกฎหมาย ก็คือกลับมายังสภาผู้แทนราษฎรหรือส่งมายังสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ส่วนเรื่องของมาตรา ๑๖๗ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเงิน การคลัง ท่านก็คงทราบว่าปัจจุบันนี้เรามีกฎหมายว่าด้วยการเงิน การคลังที่เกี่ยวข้องอยู่พอสมควร การที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๗ บัญญัติไว้ว่าให้มีกฎหมายรองในเรื่องนี้ก็ต้องการที่จะให้เป็นการเขียนกฎหมายในลักษณะที่มีการรวมศูนย์หรือว่าเป็นการบูรณาการกฎหมายต่าง ๆ ให้ง่ายและเป็นความสะดวกต่อการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นแล้วถึงแม้จะยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติการเงิน การคลังของรัฐก็ตาม กฎหมายที่มีอยู่ขณะนี้ก็ยังพออนุมานได้ว่าสามารถที่จะให้ความมั่นใจได้ว่าจะไม่เกิดปัญหาในเรื่องของการบริหารจัดการในเรื่องการเงิน การคลังแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามกระผมเห็นด้วยและรัฐบาลก็เห็นด้วยว่าควรจะเร่งรีบให้มีกฎหมายในเรื่องของพระราชบัญญัติว่าด้วยการเงิน การคลังของรัฐฉบับที่เป็นการรวมกฎหมายต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ก็คงจะต้องมีการเร่งดำเนินการต่อไป นั่นคือร่างกฎหมายที่ท่านได้ติดตามและได้กล่าวถึงว่าเมื่อไม่มีแล้วจะมีผลกระทบ แล้วก็ขณะนี้ปัจจุบันควรจะดำเนินการอย่างไร ส่วนจำนวนขณะนี้ผมกำลังรอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องว่ามีฉบับใดบ้าง แต่ว่าถ้าหากท่านจะสอบถามบางฉบับอีกก็ยินดี เพราะว่าผมยังไม่ได้ตอบคำถามในประเด็นที่ท่านจะถามว่ามีฉบับอื่น ๆ อีกหรือไม่ดังเช่นในกระทู้ถามที่ท่านได้ระบุไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่งหรือว่าการแข่งขันทางการค้า ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุพจน์ คำถามต่อไปครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ก็ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ให้ความชัดเจนในกรณีร่างกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับที่ยังอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ผมก็ต้องเรียนต่อท่านประธานว่าเรื่องเหล่านี้ช้ามากครับ รัฐมนตรีเองก็เพิ่งเข้ามารับงาน ผมก็เข้าใจ แต่ว่าอย่างไรก็แล้วแต่สิ่งเหล่านี้เป็นมาตรการพื้นฐานเบื้องต้นที่จะมุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน เราถกเถียงกันในสภาหลายครั้งท่านประธานว่ากฎหมายหรือว่าอนุสัญญาหรืออะไรต่าง ๆ ให้รัฐสภาพิจารณา สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่รัฐสภาต้องพิจารณาหรือไม่ ก็เพราะเราไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่ากฎหมายใดใช่ ไม่ใช่ อันนี้เป็นประเด็นที่ผมได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่แล้ว

ประเด็นเรื่องกฎหมายต่อไป กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง ท่านประธาน เหตุผลที่ผมยกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา เนื่องจากแนวนโยบายของรัฐเองตามรัฐธรรมนูญและรัฐบาลเองก็แถลงไว้ต่อสภาแห่งนี้ว่าต้องการให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม แล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เคยผ่านการพิจารณาตั้งแต่สมัยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๐ ไล่เรียงมา จนกระทั่งผ่านรัฐบาลหลายยุคหลายสมัยก็มีการนำกฎหมายนี้ขึ้นมาพิจารณา ประเด็นปัญหาก็คือรัฐบาลต้องคุ้มครองพี่น้องประชาชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญว่าจะให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมอย่างไร สถานการณ์ปัจจุบันก็คือพี่น้องที่ทำการประกอบธุรกิจรายเล็กรายน้อยสู้รายใหญ่จากต่างประเทศไม่ได้ ทุกวันนี้รายใหญ่ยึดหัวหาดหมดแล้วไม่เฉพาะในตัวเมืองลงไปในอำเภอ ลงไปในตำบล เพราะฉะนั้นเรียนต่อท่านประธานว่ารัฐบาลไม่กล้าออกกฎหมายที่จะมุ่งคุ้มครองพี่น้องประชาชนชาวไทย ผมเองไม่เห็นด้วย เพราะรัฐบาลเองก็ได้แถลงนโยบายไว้แล้ว รัฐบาลที่แล้วเขียนนโยบายยิ่งชัดกว่ารัฐบาลนี้อีกแต่ก็ไม่ได้ทำว่าจะออกกฎหมายประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง อันนี้เป็นประเด็นที่ผมจะใคร่ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่ากฎหมายฉบับนี้ไปถึงไหนอย่างไร แล้วท่านมีมาตรการที่จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ประกอบการหรือของพี่น้องประชาชนอย่างไรในประเด็นของการประกอบอาชีพ ในประเด็นของการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีได้ตอบคำถามด้วย

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ต้องขอบคุณที่ได้เป็นห่วงในประเด็นนี้ผมก็คงอยากจะเรียนอย่างนี้ว่ากฎหมายฉบับดังกล่าว กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ก็ได้มีการพยายามที่จะเร่งรัดให้มีการผลักดันถึงการจัดร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาโดยตลอด ขณะนี้ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ผมจะไปติดตามดูว่าจะส่งเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและส่งกลับมายังสภาผู้แทนราษฎรได้เมื่อไร ข้อมูลล่าสุดที่กระผมมีตอนนี้ก็คือว่าได้มีการตรวจโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นน่าจะมีปัญหาในประเด็นที่เหลือ แต่ว่าอย่างไรก็ตามจะขอไปตรวจสอบว่ายังมีขั้นตอนใดอยู่บ้าง แต่เห็นด้วยที่จะเร่งดำเนินการ ในส่วนที่ท่านเป็นห่วงว่าเมื่อยังไม่มีกฎหมายฉบับดังกล่าว การคุ้มครองสิทธิโดยเฉพาผู้ประกอบการหรือว่าผู้ค้ารายย่อยโดยเฉพาะผู้ประกอบการต่างจังหวัดนั้นได้รับผลกระทบจากการที่มีห้างสรรพสินค้าหรือว่าซูเปอร์มาร์เก็ต (Super market) ขนาดใหญ่เข้าไปในการดำเนินการประกอบธุรกิจเป็นการแข่งขัน ก็อยากจะเรียนว่าเรื่องนี้ทุกรัฐบาลได้ดำเนินการมาตลอด ก็คือใช้กฎหมายที่มีอยู่ในเรื่องของการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมใช้กฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องของผังเมืองก็ดี กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารก็ดีมาใช้ในการกำหนด ออกประกาศในเรื่องของพื้นที่ ----------

กำหนดว่าจะต้องมีจำนวนพื้นที่ในอาคารที่มีมากกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องห่างจากเขตเทศบาลของแต่ระยะจังหวัดกำหนดอย่างไร พูดง่าย ๆ ก็คือว่าพยายามควบคุมให้การเข้าไปแข่งขันกับผู้ที่มีอาชีพในการค้าปลีก ค้าส่งขนาดเล็กให้กระทบน้อยที่สุด ก็คือใช้มาตรการในทางกฎหมายและระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อไม่ให้มีการขยายในเรื่องของสาขาของธุรกิจค้าปลีก ค้าส่งสมัยใหม่เข้าไปมากนัก เรื่องนี้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร การกำกับ การขยายการประกอบธุรกิจใช้อยู่ ก็คงจะเห็นว่านอกเหนือจากเรื่องของการใช้กฎหมายแล้ว มาตรการทางสังคมคงจะได้เห็นว่าชุมชนบางชุมชนก็ไม่ยอมให้มีการไปดำเนินการจัดตั้งในเรื่องของห้างสรรพสินค้าหรือว่าธุรกิจขนาดใหญ่ในชุมชน อันนี้ก็คือมาตรการทางสังคมเช่นเดียวกันหรือแม้กระทั่งท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนในเรื่องของการอนุมัติ อนุญาต ผู้บริหารท้องถิ่นก็คงจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ด้วย อย่างไรก็ตามเห็นด้วยว่าคงจะต้องเร่งรีบในเรื่องของการเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับธุรกิจค้าปลีกค้าส่งมาให้เป็นกฎหมายต่อไปโดยเร็ว ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ตอบครบถ้วนนะครับท่านสุพจน์ครับ ยังไม่ครบถ้วนหรือครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ก็ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ประเด็นปัญหาอย่างนี้ผมฝากท่านรัฐมนตรีได้พิจารณาประเด็นเรื่องกฎหมายค้าปลีก ค้าส่งซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นการแข่งขันที่ไม่เสรีและไม่เป็นธรรม และกฎหมายการแข่งขันทางการค้าเราเองซึ่งก็เกี่ยวเนื่องกัน ต้องมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม กฎหมายฉบับนี้ก็เป็นอัมพาตท่านประธาน บังคับใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ท่านประธาน ไม่เคยดำเนินคดีบังคับใช้อย่างจริงจังได้เลย ก็เกี่ยวเนื่องกับกฎหมายฉบับนี้ท่านประธาน เรื่องการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม เพราะฉะนั้นฝากรัฐมนตรีท่านดูด้วย พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ท่านต้องแก้ไขใหม่ ในปัจจุบันในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ เรื่องความผิด คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ายังไม่เคยเอาผิดรายใหญ่ได้เลยท่านประธาน ก็สืบเนื่องกับกฎหมายการประกอบธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง ผมต้องเรียนท่านรัฐมนตรีต่อเนื่องไปนิดหนึ่งก็คือพระราชบัญญัติควบคุม

อาคาร ๒๕๒๒ ไม่มีผลบังคับในเชิงที่จะสามารถห้ามผู้ประกอบการรายใหญ่ได้เลย เนื่องจากท่านรัฐมนตรีครับ เราไปตีความว่าพื้นที่ที่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตรในพื้นที่เทศบาลในตัวเมืองจริง ๆ เรียกว่า พื้นที่ไข่แดง หรือพื้นที่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ที่เราเรียกกันว่า พื้นที่ไข่ขาว หน่วยงานของรัฐเองที่เกี่ยวข้องไปตีความว่าไม่รวมพื้นที่ตรงอื่น เช่น พื้นที่เก็บสินค้า ทางเดิน ทางเท้าหรือพื้นที่ให้เช่า เพราะฉะนั้นห้างเขาสร้างกันเป็นหมื่น ๆ ตารางเมตรท่านประธาน แต่ท้ายสุดบอกว่ามีของเจ้าของห้างเอง ๙๙๙ ตารางเมตรเท่านั้น เพราะฉะนั้นเรียนท่านรัฐมนตรีว่ากฎหมายควบคุมอาคารโดยหน่วยงานภาครัฐเราไปตีความอย่างนั้นว่าไม่รวมพื้นที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องยกเว้นพื้นที่ขาย อันนี้เป็นประเด็นที่ผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร แล้วเราออกกฎกระทรวงปี ๒๕๔๗ มุ่งจะช่วยเหลือพี่น้องประชาชน แต่ในทางปฏิบัติไม่ได้ช่วยเหลือเลย เหตุผลที่เป็นรูปธรรมที่ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานก็คือถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ได้จริง สามารถปกป้องคุ้มครองพี่น้องประชาชนชาวไทยได้จริง สามารถคุ้มครองโชห่วยได้จริงท่านประธาน เราคงไม่เห็นห้างค้าปลีก ค้าส่งอยู่ตามสี่แยกไฟแดง ผมหมายถึงห้างขนาดใหญ่อยู่ตามอำเภอ อยู่ตามตำบล เพราะอยู่ในใจกลางเมืองทั้งนั้นเลยท่านประธาน เพราะฉะนั้นก็เรียนต่อท่านประธานว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านรัฐมนตรีจะต้องนำสิ่งเหล่านี้ไปกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีให้เร่งรัดออกกฎหมายลำดับรองอย่างเร็ววัน มีระยะเวลา ๓ ระยะครับท่านประธาน

ระยะที่ ๑ คือกฎหมายที่ต้องจัดให้มี ให้กระทำโดยเร็ว

ระยะที่ ๒ ก็เป็นเรื่องของบทเฉพาะกาล เช่น ระยะ ๑ ปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ หรือว่า ๑๘๐ วันนับแต่วันแถลงนโยบาย หรือระยะเวลา ๑ ปี หรือ ๒ ปีนับแต่วันแถลงนโยบาย อันนี้ก็เป็นระยะที่ ๒

ระยะที่ ๓ ก็คือไม่ได้กำหนด แต่ก็เป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นเรียนต่อท่านประธานว่า สิ่งเหล่านี้ผมเองก็กังวลใจว่าทางรัฐบาลไม่ได้มีมาตรการ หรือวิธีการเร่งรัดอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างทันท่วงที พี่น้องประชาชนเดือดร้อนประการสุดท้ายจริง ๆ ครับท่านประธาน ก็มีหลายคนพูดกันว่าถ้ากฎหมายฉบับไหนรัฐบาลอยากได้ก็ทำได้เร็ว ถ้าไม่อยากได้อย่างกฎหมายค้าปลีก ค้าส่งจะไปกระทบใครต่อใคร ก็อาจจะทำช้า ทำมาเป็น ๑๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งเหล่านี้ถ้าเรามีกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ คุ้มครองการประกอบอาชีพของพี่น้องประชาชนก็เป็นเรื่องที่น่ายินดี ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ต้องขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งแล้วผมอยากจะเรียนว่าประเด็นเรื่องของกฎหมายที่ท่านได้พูดถึงก็คือ กฎหมายการแข่งขันทางการค้าก็อยู่ระหว่างการดำเนินการที่จะมีการปรับปรุงอยู่แล้ว เช่นเดียวกันก็จะไปเร่งรัดในการดำเนินการ

ในประเด็นคำถามที่ท่านบอกว่า อยากจะให้รัฐบาลได้เร่งรัดแล้วก็รัฐบาลจะนำเฉพาะกฎหมายที่รัฐบาลอยากเห็นนั้น กระผมอยากจะเรียนว่าในวิธีการเสนอกฎหมายรัฐบาลก็คงไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ทั้งหมด ถ้าเป็นกฎหมายที่มีผลกระทบกับประชาชนก็คงจะได้เห็นว่า วิธีการเสนอกฎหมายขณะนี้ทางประชาชนก็สามารถเสนอกฎหมายได้อีกช่องทางหนึ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรัฐธรรมนูญก็กำหนดว่ามีอิสระในการที่เสนอกฎหมาย ซึ่งเมื่อก่อนก็ต้องเสนอให้ความเห็นเป็นมติของพรรค ปัจจุบันนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็สามารถเสนออีกช่องทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นเป็นหลักประกันว่ารัฐบาลไม่สามารถที่จะไปยื้อหรือว่าพยายามกีดกันไม่ให้กฎหมายที่มีประโยชน์กับพี่น้องประชาชนแล้วรัฐบาลไม่เห็นด้วยแต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามข้อสังเกตของท่านทั้งหมดผมจะรวบรวมแล้วก็ส่งให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับต่าง ๆ ได้เร่งรัดต่อไป ต้องกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบกระทู้ถามที่ ๓.๔ ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ วันนี้จบระเบียบวาระกระทู้ถาม

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องด่วน (ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว (ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่ค้างพิจารณา (ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ผมขอแจ้งให้สมาชิกทราบว่า ท่านประธานรัฐสภาในฐานะประธานประจำหน่วยชาติไทยในสหภาพรัฐสภา ไอพียู (IPU) แล้วก็รัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก เอพีพียู (APPU) และสมัชชารัฐสภาอาเซียน เอไอพีเอ (AIPA) ได้มีดำริเรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๕ ประจำหน่วยชาติไทยทั้ง ๓ หน่วยในวันศุกร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมรัฐสภา ก็คือห้องประชุมแห่งนี้ เพื่อจะเลือกกรรมการ เพราะฉะนั้นขอเรียนเชิญท่านสมาชิกทุกท่านได้เข้าประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณทุกท่าน ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๕ นาฬิกา